

TIM KOLINE

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ

ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ ΒΡΙΚΟΛΑΚΑ

Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΤΕ
ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ...

ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

**ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ
ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ
ΒΡΙΚΟΛΑΚΑ**

**Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΤΕ
ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ...**

Σειρά: ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΓΙΑ ΠΑΙΔΙΑ

Συγγραφέας & τίτλος πρωτοτύπου:

TIM COLLINS

Diary of a Wimpy Vampire

Copyright © Michael O'Mara Books Limited 2010

First published in Great Britain in 2010

by Michael O'Mara Books Limited

Σχεδιασμός εξωφύλλου: Άλαν Σόμερβιλ

Εικονογράφηση εξωφύλλου: Φονταίν Άντερσον

Σχεδιασμός: Envy Design

Εικονογράφηση: Άντριου Πίντερ

Παραγωγή: ΜΙΝΩΑΣ Α.Ε.Ε.

1η έκδοση στην Ελλάδα: Απρίλιος 2011 (3.000 αντίτυπα)

1η ανατύπωση: Ιούνιος 2011 (1.000 αντίτυπα)

Μετάφραση: Αναστασία Σακελλαρίου

Διορθώσεις: Δημήτρης Καραδήμας

Προσαρμογή εξωφύλλου – Σελιδοποίηση: Ιάκωβος Ψαρίδης

Copyright © για την παρούσα έκδοση:

Εκδόσεις ΜΙΝΩΑΣ

Τ.Θ. 504 88, 141 10 Ν. Ηράκλειο, ΑΘΗΝΑ

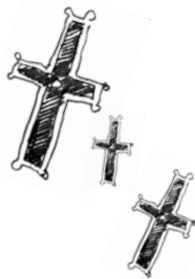
τηλ.: 210 27 11 222 — fax: 210 27 76 818

www.minoas.gr • e-mail: info@minoas.gr

ISBN 978-960-481-718-4

TIM ΚΟΛΙΝΣ

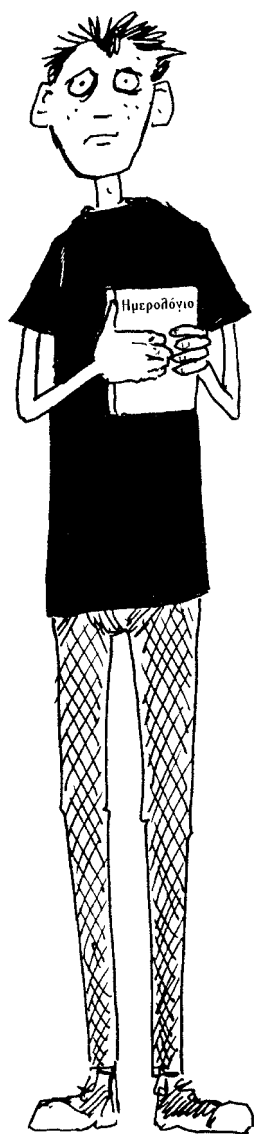
ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ
ΕΝΟΣ
ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ
ΒΡΙΚΟΛΑΚΑ

Η ΑΓΑΠΗ ΠΟΤΕ
ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ...

Μετάφραση: Αναστασία Σακελλαρίου

 ΜΙΝΩΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ

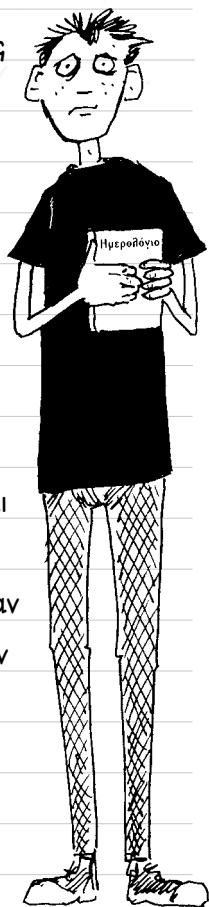
ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΕΣ

Θερμές ευχαριστίες στις Λίντσεϊ Ντέιβις, Άννα Μακλάφιν,
Σάρα Σάντλαντ και σε όλους όσοι εργάζονται στον εκδοτικό οίκο
Μάικλ Ο' Μάρα. Ευχαριστώ τον Άντριου Πίντερ
για την εικονογράφιση του βιβλίου.
Τέλος, πολλές ευχαριστίες, όπως πάντα, στην Κολέτ.

ΣΑΒΒΑΤΟ 1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Φέτος γίνομαι εκατό χρονών, κι έτσι σκέφτηκα ότι ήρθε η ώρα να αρχίσω να κρατάω ημερολόγιο. Ίσως έχουν περάσει μερικά χρόνια όταν θα διαβάζεις αυτές τις σελίδες και κάποιος ηλίθιος πιθανότατα θα μου έχει χώσει ένα τεράστιο ξύλινο παλούκι στην καρδιά ή θα μου έχει κόψει το κεφάλι. Ή ίσως είσαι κανένας καθηγητής που μελετά την ποίησή μου. Σε κάθε περίπτωση, καλωσόρισε στην πρώτη μέρα του ημερολογίου μου.

Μη με φαντάζεσαι σαν κανένα γέρο με άσπρα μαλλιά μόνο και μόνο επειδή είπα ότι φέτος γίνομαι εκατό. Στα μάτια σου θα φαινόμουν δεκαπέντε χρονών το πολύ, καθώς αυτή ήταν η ηλικία μου όταν οι άνθρωποι που αποκαλώ γονείς με μεταμόρφωσαν σε βρικόλακα. Με μεταμόρφωσαν παρέα με ένα κορίτσι που αποκαλώ αδελφή μου, αφού ένιωσαν, φαίνεται, ότι είχε έρθει η στιγμή να φτιάξουν οικογένεια. Και μήπως ρώτησαν την άποψή μου για το όλο θέμα; Φυσικά και όχι.

Αν νομίζεις ότι το να είσαι αθάνατος είναι συναρπαστικό και η διασκέδαση δε σταματά ποτέ, τότε ξανασκέψου το. Σήμερα, ας πούμε, ήταν η πιο βαρετή μέρα της ζωής μου και έχω ακόμη μία ολόκληρη μέρα μέχρι να ξεκινήσει πάλι το σχολείο. Δεν το πιστεύω ότι ανυπομονώ να γυρίσω σε εκείνο το άθλιο μέρος. Ελπίζω τώρα να κατάλαβες πόσο συναρπαστικά είναι τα πράγματα γενικά.

ΚΥΡΙΑΚΗ 2 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Το πιο δύσκολο πράγμα σε ένα ημερολόγιο είναι η εισαγωγή. Οι άνθρωποι συνήθως ξεκινάνε λέγοντας τι ώρα ξύπνησαν το πρωί, αλλά δυστυχώς εγώ δεν κοιμάμαι ποτέ. Υποθέτω ότι πρέπει να ξεκινήσω με το τι συνέβη από τα μεσάνυχτα και μετά. Ή ίσως ξεκινήσω από τις 4 τα ξημερώματα. Δεν έχει και μεγάλη διαφορά, γιατί έτσι κι αλλιώς το μόνο που κάνω τις νύχτες είναι να παίζω παιχνίδια στον υπολογιστή.

Αν αναρωτιέστε γιατί δε γυρνάω στους δρόμους όλη τη νύχτα πίνοντας το αίμα των ανθρώπων είναι γιατί γι' αυτά τα πράγματα φροντίζει η μαμά και ο μπαμπάς. Υποτίθεται ότι, όταν μεταμορφώνεσαι σε βρικόλακα, η δύναμη και η ταχύτητά σου αυξάνονται σε υπερφυσικά επίπεδα. Αλλά μπορείς να μαντέψεις τι συνέβη στην περίπτωση μου; Καλά μάντεψες. Απολύτως τίποτα. Έγινα μάλιστα ακόμα πιο αργός και αδύναμος.

Το ενοχλητικό είναι ότι για να ζήσω χρειάζομαι αίμα. Αλλά,

επειδή μου είναι δύσκολο να κυνηγήσω, πρέπει να βασίζομαι στη μαμά και στον μπαμπά για να ικανοποιώ τη δίψα μου. Κάθε τόσο ταξιδεύουν σε μια άλλη πόλη, για να προμηθευτούν φρέσκο αίμα, γιατί, αν το προμηθεύονταν από την πόλη μας, όλοι θα καταλάβαιναν ότι είμαστε βρικόλακες και θα μας έβαζαν σε κανένα ζωολογικό κήπο ή δεν ξέρω κι εγώ πού.

Δε μου αρέσει καθόλου που εξαρτώμαι από τη μαμά και τον μπαμπά, αλλά δε νιώθω κι ενοχές που μου φέρνουν αίμα. Εξάλλου δεν ήμουν εγώ εκείνος που ζήτησε να μετατραπεί σε βρικόλακα. Αυτοί με έφεραν σε αυτά τα χάλια και το λιγότερο που μπορούν να κάνουν είναι να μου εξασφαλίζουν κάθε μέρα το φαί μου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 3 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ήρθε ένα καινούριο κορίτσι στο σχολείο μας. Το όνομά της είναι Χλόη και μόλις μετακόμισε με την οικογένειά της στην πόλη μας. Έχει χλωμή επιδερμίδα, μαύρα μάτια και σκούρα μαλλιά πιασμένα σε αλογοουρά, που αναδεικνύει το μακρύ λαιμό της. Στο μάθημα της Ιστορίας κάθισε μόνη της, πράγμα που με κάνει να πιστεύω ότι φοβάται να γνωρίσει καινούριους φίλους. Θα έχει ενδιαφέρον να δω αν θα καταλήξει στην παρέα των δημοφιλών, των σκληρών ή των γκόθικ.

Είμαι κι εγώ περίπου στην παρέα των γκόθικ, αλλά δε βρισκόμαστε έξω από το σχολείο ή τίποτα τέτοιο. Στην πραγματικότητα είμαι ένας από εκείνους τους μοναχικούς, μυστηριώδεις τύπους.

Τέλος πάντων, εκτός από το καινούριο κορίτσι, η πρώτη μέρα στο σχολείο κύλησε δίχως ιδιαίτερες συγκινήσεις. Κάναμε Μαθηματικά με τον κύριο Γουίλσον και μας είπε ότι δεν μπορούσαμε να συγκεντρωθούμε αρκετά, γιατί ήμασταν ακόμη γεμάτοι με χριστουγεννιάτικη πουτίγκα. Το ίδιο αστείο είχε πει και πέρυσι και δεν είχα γελάσει ούτε και τότε. Κανένα από τα παιδιά δεν του ζητάει βοήθεια, γιατί τότε σκύβει πάνω από τον ώμο σου και η αναπνοή του μυρίζει καφέ και είναι ανυπόφορη. Πολλοί

λένε ότι η μυρωδιά του σκόρδου είναι θανατηφόρα για τους βρικόλακες. Ε, λοιπόν, ένα έχω να σας πω. Δε συγκρίνεται με τίποτα με την αναπνοή του καθηγητή των Μαθηματικών.

Για βραδινό ήπια αίμα ομάδας Α+. Ήταν αρκετά πικρό. Υποτίθεται ότι πριν το πιεις πρέπει να πεις «Ευλογημένη η δύναμη της ιερής ζωής», αλλά εγώ είμαι πολύ επαναστάτης για να διατηρώ τέτοιες παραδόσεις.

ΤΡΙΤΗ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα στο μάθημα των Καλλιτεχνικών έκατσα δίπλα στη Χλόη και μπόρεσα να μυρίσω ότι έχει αίμα ομάδας Ο-, το οποίο είναι πολύ σπάνιο αλλά ιδιαίτερα εύγευστο (ο μπαμπάς μου το αποκαλεί «σαμπάνια του αίματος»). Της μίλησα για τους γκόθικ, την παρέα των σκληρών και την παρέα των δημοφιλών και εκείνη μου είπε ότι, ούτως ή άλλως, δε θα ήθελε ποτέ να είναι στην παρέα των δημοφιλών. Το κορίτσι αυτό μου μοιάζει πολύ.

Της είπα για τις φήμες που κυκλοφορούν, ότι δήθεν ο κύριος Μπερν ήταν δισεκατομμυριούχος, αλλά έχασε όλα τα λεφτά του και αναγκάστηκε να γίνει καθηγητής Αγγλικών. Της είπα επίσης για εκείνη τη μέρα που ο Ντάρεν, ένα παιδί από την τάξη μας, εμφανίστηκε με το σχολικό πουκάμισο τη Μέρα Χωρίς Σχολική Στολή, γιατί είναι τόσο φτωχός που δεν έχει άλλα ρούχα πέρα από τα σχολικά.

Με αυτό το τελευταίο δε γέλασε και είπε ότι λυπόταν για τον

καημένο τον Ντάρεν, κι εγώ συμφώνησα, για να δείξω ότι είμαι ευαίσθητος και πονόψυχος.

4:00 π.μ.

Είμαι ερωτευμένος με τη Χλόη! Το κατάλαβα γιατί τη σκέφτομαι συνεχώς από τις εννέα και μισή. Δεν μπορώ να σταματήσω να σκέφτομαι τα μαύρα μάτια της και την υπέροχη λευκή επιδερμίδα της.

Είχα ερωτευτεί και στο παρελθόν κάποια κορίτσια, αλλά αυτή τη φορά είναι κάτι τελείως διαφορετικό. Ακόμα κι αν ήμουν σε θέση να τρώω και να κοιμάμαι σαν κανονικός άνθρωπος, εξαιτίας της Χλόης δε θα μπορούσα ούτε να κοιμηθώ ούτε να φάω!

ΤΕΤΑΡΤΗ 5 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Στο διάλειμμα έκατσα δίπλα στη Χλόη στη βιβλιοθήκη. Κάθε φορά που την κοίταζα εκείνη κοιτούσε το βιβλίο της, για να αποφύγει την οπτική επαφή. Κανονικά θα έπρεπε να την είχα υπνωτίσει με την έντονη, ακαταμάχητη εσωτερική ομορφιά μου, αλλά όσο το είδατε εσείς άλλο τόσο το είδα κι εγώ.

Βασικά, όταν έγινα βρικόλακας, πήρα το χειρότερο δυνατό πακέτο που υπήρχε. Κάθε άλλος βρικόλακας στην ιστορία, όταν μεταμορφωνόταν, ανέπτυσσε υπερφυσικά επίπεδα γοντείας.

Όχι όμως εγώ. Όποτε κοιτάζω στον καθρέφτη* βλέπω ένα αρρωσιάρικο, κουρασμένο δεκαπεντάχρονο-που-όμως-είναι-

εκατό-ετών αγόρι να μου ανταποδίδει
τις ματιές.

Είναι πολύ άδικο που δεν έχω
την ομορφιά των βρικόλακων.
Νόμιζα ότι αυτό ήταν κομμάτι της
συμφωνίας. Πώς θα τραβήξω πάνω
μου τους θνητούς για να τραφώ; Με
την κεφάτη προσωπικότητά μου;

Τέλος πάντων, αποδέχτηκα
το γεγονός ότι δεν μπορώ να

υπνωτίσω τη Χλόη με τη βρικόλακίστικη ομορφιά μου, γι' αυτό θα
πρέπει να την κερδίσω με το δύσκολο τρόπο, την αποπλάνηση.

*Ναι, οι βρικόλακες μπορούν να δουν τους εαυτούς τους στον
καθρέφτη. Μην πιστεύετε ό,τι βλέπετε στα θρίλερ. Γιατί το
γεγονός ότι κάποιος μεταμορφώνεται σε βρικόλακα να σημαίνει
πως δεν μπορεί πλέον να δει το είδωλό του στον καθρέφτη;
Τουλάχιστον, όταν λένε ψέματα για εμάς ας φροντίσουν να έχουν
και κάποια λογική.

ΠΕΜΠΤΗ 6 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα το πρωί ένας αστυνομικός μάς έδειξε στην τάξη ένα
βίντεο οδικής ασφάλειας. Ήταν γεμάτο ατυχήματα με πολύ
αίμα, πράγμα που αναστάτωσε μερικά παιδιά, αλλά εμένα μου

προκάλεσε μεγάλη δίψα. Μερικές φορές ντρέπομαι για τον εαυτό μου.

Στο διάλειμμα πήγα στη βιβλιοθήκη, για να κάτσω δίπλα στη Χλόη. Ήθελα να της μιλήσω, αλλά είχα μεγάλη νευρική κατάσταση. Ήταν τόσο ταπεινωτικό. Το είδος μου γεμίζει με φόβο τις καρδιές των θνητών γυναικών εδώ και πολλούς αιώνες. Γιατί να είμαι εγώ αυτός που νιώθει νευρική κατάσταση;

Δεν μπορώ να συμβουλευτώ ούτε τους γονείς μου. Αυτοί κατέχουν την ομορφιά των βρικόλακων, οπότε δε θα με καταλάβουν. Μακάρι να είχαν την καλοσύνη και τη γενναιοδωρία να μεταδώσουν και σ' εμένα τα μυστικά της ομορφιάς τους.

Απόψε ρώτησα τον μπαμπά ποιος είναι ο καλύτερος τρόπος για να εντυπωσιάσεις μια κοπέλα και μου απάντησε: «Να τη σώσεις από βέβαιο θάνατο». Αλλά πώς θα το καταφέρω αυτό δίχως τη δύναμη ενός βρικόλακα; Θα της αγοράσω κράνος για το ποδήλατο; Θα της μοιράσω κανένα φυλλάδιο ενάντια στο κάπνισμα; Όπως πάντα ο μπαμπάς δεν μπόρεσε να αντιληφθεί πόσο δύσκολα είναι τα πράγματα για μένα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 7 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα συνέβη κάτι πολύ ντροπιαστικό. Καθόμουν πίσω από τη Χλόη στο μάθημα της Ιστορίας και τα δόντια μου μεγάλωσαν.

Όταν είσαι βρικόλακας υποτίθεται ότι τα δόντια σου μεγαλώνουν όταν ετοιμάζεσαι να δαγκώσεις κάποιον άνθρωπο.

Επειδή όμως εγώ δεν κυνηγάω, δε μου συμβαίνει και πολύ συχνά. Αλλά σήμερα μου συνέβη όταν κοίταζα τη Χλόη, πράγμα πολύ ανησυχητικό.

Είχα αρχίσει να βαριέμαι ν' ακούω τον κύριο Μόρις να μουρμουρά για το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο κι άρχισα να κοιτάζω τη Χλόη. Καθώς συγκεντρωνόμουν πάνω της, άρχισα ν' ακούω το αίμα να κυκλοφορεί στις φλέβες της και σκέφτηκα τι υπέροχη ανακούφιση θα ήταν αν μπορούσα

να δαγκώσω τη φλέβα του λαιμού της και να γευτώ μία δροσερή γουλιά. Τότε ακούμπησα τη γλώσσα μου πάνω στα δόντια μου και συνειδητοποίησα ότι είχαν μεγαλώσει και είχαν γίνει σχεδόν διπλάσια!

Και, επειδή τα πράγματα πάντα μπορούν να γίνουν χειρότερα, εκείνη τη στιγμή ο κύριος Μόρις με κατηγόρησε ότι δεν πρόσεχα στο μάθημα και μου ζήτησε να του πω για ποιο πράγμα μιλούσε όλη εκείνη την ώρα. Γνωρίζω τα πάντα για το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, γιατί τα έζησα από πρώτο χέρι, αλλά δεν μπορούσα να μιλήσω, για να μη δει κανείς τα δόντια μου, οπότε τα άκουσα για τα καλά.

Είναι πια επίσημο – ακόμα και το ίδιο μου το σώμα αποφάσισε να κάνει τα πράγματα πιο δύσκολα για μένα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 8 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ύστερα από όλο το άγχος της προηγούμενης εβδομάδας το μόνο που ήθελα να κάνω ήταν να είμαι ξαπλωμένος όλη τη μέρα στο κρεβάτι και να σκέφτομαι τον όμορφο λαιμό της Χλόης. Πού τέτοια τύχη όμως! Ο μπαμπάς εισέβαλε στο δωμάτιό μου στις έξι το πρωί και μου ανακοίνωσε ότι θα πηγαίναμε βόλτα.

Μισώ πραγματικά τις μέρες οικογενειακής βόλτας*. Καθώς δε διαθέτω τη δύναμη και την ταχύτητα των βρικολάκων, πάντα βρίσκομαι να τρέχω πίσω από τους υπόλοιπους, που αναπηδάνε εδώ κι εκεί σαν αθάνατα λαμπραντόρ.

Ακόμα και η μικρή μου αδελφή τρέχει πιο γρήγορα από μένα στις οικογενειακές βόλτες. Αυτή, σε αντίθεση μ' εμένα, διαθέτει τις δυνάμεις και την ταχύτητα των βρικολάκων και συνέχεια βοηθάει τον μπαμπά και τη μαμά στις διάφορες δουλειές που πρέπει να γίνονται γύρω από το σπίτι.

Η σημερινή βόλτα περιλάμβανε τις περιοχές γύρω από την εξοχή του βόρειου Στόκφιλντ και οι τρεις τους κινούνταν συνεχώς με ιλιγγιώδη ταχύτητα γύρω μου, λέγοντάς μου για τις λίμνες, τους λόφους και τα δάση που έχανα λόγω της βραδυπορίας μου. Λες και σκοτίστηκα για όλα αυτά.

Φτάσαμε στις όχθες ενός μεγάλου ποταμού και εκείνοι πέρασαν από πάνω του πηδώντας εκατοντάδες μέτρα ψηλά στον αέρα. Ο μπαμπάς προσφέρθηκε να με πάρει στην πλάτη του, αλλά του είπα ότι προτιμούσα να μείνω στο αμάξι.

Και εδώ ακριβώς βρίσκομαι αυτή τη στιγμή, αγαπημένο μου Ημερολόγιο, στο αυτοκίνητο του μπαμπά μου, να σκέφτομαι τη γλυκιά μου Χλόη. Έχουν περάσει τρεις ώρες τώρα που περιμένω, ενώ παρατηρώ τα θυελλώδη, μανιασμένα σύννεφα να τρέχουν πάνω από το ανεμοδαρμένο τοπίο. Ώστε έτσι είναι λοιπόν η πραγματική αγάπη!

*Τεχνικά μιλώντας, δεν είναι η οικογένειά μου, αλλά η «αγέλη» μου, και δε ζούμε σε σπίτι, αλλά σε «λημέρι». Παρ' όλα αυτά, δε βλέπω καμία αξία στη χρήση αυτών των τεχνικών όρων.

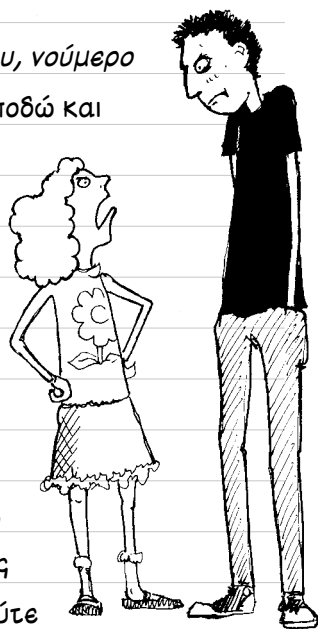
ΚΥΡΙΑΚΗ 9 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Πράγματα που μ' ενοχλούν στην αδελφή μου, νούμερο 1.000.000: η αδελφή μου αποφάσισε ότι αποδώ και πέρα θα πίνει αίμα ζώων και όχι ανθρώπων.

Το κάνει, λέει, για «ηθικούς λόγους».

Κάποιος από τους φίλους της θα της έμαθε αυτή την έκφραση, γιατί την έχει χρησιμοποιήσει πάνω από πενήντα φορές σήμερα.

Τι θα πει «ηθικοί λόγοι»; Το ότι πίνει το αίμα των ανθρώπων δε σημαίνει ότι τους σκοτώνεις κιόλας, εκτός κι αν ο βρικολάκας είναι τόσο λαίμαργος ώστε να μην αφήσει ούτε

μία σταγόνα αίματος στις φλέβες του καμμένου του θύματος. Ούτε καν μπορεί να μετατραπεί σε βρικόλακα αν τα αίματα δεν αναμειχθούν.

Επίσης, όλα συμβαίνουν αφού το θύμα πρώτα έχει υπνωτιστεί. Μετά το φαγοπότι του βρικόλακα νιώθει μια ελαφριά ζαλάδα και χρειάζεται να πάρει μία ή δύο μέρες άδεια από τη δουλειά. Αν το καλοσκεφτούμε, δεν υπάρχει μεγάλη διαφορά ανάμεσα στο δάγκωμα ενός βρικόλακα και την περίπτωση μιας παροδικής γρίπης.

Τέλος πάντων, η αδελφή μου επιμένει ότι από σήμερα θα πίνει μόνο αίμα ζώων, κι έτσι πήγαν όλοι να το μαζέψουν από πρόβατα και αγελάδες. Περιττό ν' αναφέρω ότι αρνούμαι να πάρω μέρος σε αυτούς τους θεατρινισμούς. Το μόνο που θα καταφέρει η αδελφή μου με αυτά της τα καμώματα είναι ν' αρρωστήσει. Ας κάνει ό,τι θέλει, αρκεί να μη μου παραπονιέται μετά ότι νιώθει αδυναμία από την πείνα.

Σημείωση: Αν είσαι η αδελφή μου και αυτή τη στιγμή κρατάς το ημερολόγιο στα χέρια σου, δε μ' ενδιαφέρει αν έχεις νευριάσει. Είναι το λιγότερο που σου αξίζει, αφού διαβάζεις τα μουσικά των άλλων.

Ενημέρωση: Αποφάσισα κάθε βράδυ να κολλάω μια τρίχα ανάμεσα στις άκρες του ημερολογίου. Αν η τρίχα είναι σπασμένη

την επόμενη μέρα, θα γνωρίζω ότι η αδελφή μου προσπάθησε να κρυφοκοιτάξει.

ΔΕΥΤΕΡΑ 10 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

12:20 μ.μ.

Κάθομαι απέναντι από τη Χλόη στη βιβλιοθήκη και γράφω στο ημερολόγιό μου. Είναι πάντα εδώ στα διαλείμματα. Αυτό σημαίνει είτε ότι δεν έχει φίλους είτε ότι είναι σπασικλάκι. Ελπίζω να είναι σπασικλάκι, γιατί τότε δε θ' αρέσει σε κανένα από τα άλλα αγόρια, κι έτσι θα έχω περισσότερες πιθανότητες εγώ. Ίσως σε ένα λεπτό με κοιτάξει και με ρωτήσει τι γράφω.

12:55 μ.μ.

Το διάλειμμα τελειώνει και η Χλόη ακόμη δε με ρώτησε τι γράφω. Νομίζω ότι πρέπει να γίνω πιο δραστήριος. Θα μάθω τα πάντα για τα ενδιαφέροντά της. Ξεφυλλίζει ένα βιβλίο σχετικό με τα ζώα, οπότε θα υποκριθώ πως με ενδιαφέρουν πολύ τα ζώα, αν και η αλήθεια είναι ότι τα μισώ, γιατί όποτε τα πλησιάζω τρελαίνονται και απομακρύνονται.

2:00 π.μ.

Η μαμά και ο μπαμπάς άκουγαν πένθιμα εμβατήρια στο στέρεο όλη τη νύχτα, πράγμα που με δυσκόλεψε πολύ να συγκεντρωθώ

στη μελέτη μου πάνω στα ζώα. Όταν τελικά αποφάσισαν να πάνε για ύπνο άφησαν όλα τα κεριά αναμμένα. Τους έχω πει χιλιάδες φορές ότι θα μας βάλουν καμιά φωτιά με την ανευθυνότητά τους.

ΤΡΙΤΗ 11 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Νομίζω ότι έχω αρχίσει να δένομαι πραγματικά με τη Χλόη το τελευταίο διάστημα. Όπου να 'ναι μάλλον θα ενδώσει στη σαγήνη της αθανασίας μου.

Στο διάλειμμα στη βιβλιοθήκη αράδιασα ότι είχα αποστηθίσει για τα ζώα. Φάνηκε να εντυπωσιάζεται και κάναμε μια καλή συζήτηση.

Αργότερα μου πρόσφερε μία από τις καραμέλες που είχε στην τσέπη της. Υποτίθεται ότι είχε γεύση λεμονιού, αλλά, όπως οτιδήποτε άλλο εκτός από αίμα, η γεύση της μου φάνηκε σαν

κάρβουνο βουτηγμένο στη λάσπη. Όταν δεν κοίταζε, πρόλαβα να τη φτύσω στο καλάθι των ακρήστων. Κράτησα όμως το περιτύλιγμα ως ενθύμιο της αγάπης μου.

Όταν θα είμαστε παντρεμένοι έπειτα από χρόνια θα της λέω αυτή την ιστορία και θα γελάμε.

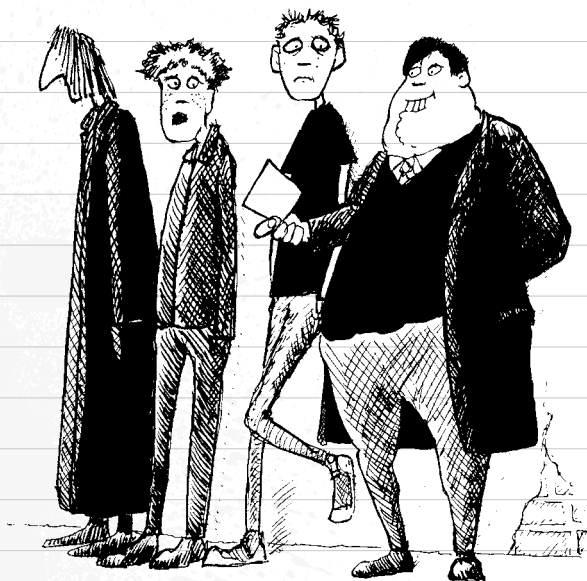
Για να ξεφορτωθώ τη γεύση της καραμέλας, πήγα στις τουαλέτες για μεσημεριανό. Καταλαβαίνω ότι αυτό μπορεί να ακούγεται εντελώς άκομψο, αλλά είναι ο μόνος τρόπος για να φάω στο σχολείο. Κάθε μέρα παίρνω μαζί μου ένα παγούρι αίμα για μεσημεριανό. Επειδή είναι δύσκολο να κάτσω στην καντίνα με τα αίματα να τρέχουν στο σαγόνι μου, κλειδώνομαι στην τουαλέτα για να το απολαύσω. Βέβαια το περιβάλλον δεν είναι πέντε αστέρων, αλλά είναι ο μόνος ασφαλής τόπος όπου μπορώ να πιω το αίμα με την άνεσή μου. Κάποτε προσπάθησα να το κάνω σκυμμένος πίσω από τα ποδήλατα στην αυλή, αλλά κάποιος με είδε με τα αίματα στο σαγόνι και αναγκάστηκα να υποκριθώ ότι έπεσα και χτύπησα στο πρόσωπο.

ΤΕΤΑΡΤΗ 12 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

6:00 μ.μ.

Δεν μπόρεσα να βρω τη Χλόη στο διάλειμμα κι έτσι πήγα πίσω από το γυμναστήριο, για να περάσω την ώρα μου με την παρέα των γκόθικ.

Οι γκόθικ ονομάζονται Μπράιαν, Τζον και Σι και, αν τους αποκαλέσεις γκόθικ, αυτοί απαντάνε ότι στην πραγματικότητα είναι ίμο (emo). Πιστεύω ότι ο μόνος λόγος που ο Μπράιαν κάνει παρέα με τους γκόθικ είναι γιατί είναι χοντρός και μπορεί να το κρύβει λίγο αν φοράει συνεχώς μαύρα ρούχα. Επίσης πιστεύω ότι ο Σι κάνει παρέα μαζί τους γιατί είναι κοκκινομάλλης και μπορεί να βάφει τα μαλλιά του μαύρα. Όσο για τον Τζον, είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς γιατί μπήκε στην παρέα, αφού δε μιλάει σχεδόν ποτέ. Όσο για μένα, δεν είχα και πολλές επιλογές μπροστά μου. Η λευκή μου επιδερμίδα και τα μαύρα ρούχα με τοποθέτησαν κατευθείαν στην παρέα τους.

Ο Μπράιαν έχει μια φιλενάδα, που πηγαίνει σε άλλο σχολείο.

Πίστευα ότι έλεγε ψέματα, μέχρι που μου έδειξε μια φωτογραφία της. Κανείς δε θα έλεγε ψέματα ότι έχει μια φιλενάδα που μοιάζει με αυτή.

4:00 π.μ.

Είμαι ξαπλωμένος όλη τη νύχτα στο κρεβάτι και σκέφτομαι τη Χλόη. Είναι φυσιολογικό για ένα βρικόλακα να ελκύεται τόσο πολύ από έναν άνθρωπο;

Μακάρι να είχα κάποιον να μιλήσω.

ΠΕΜΠΤΗ 13 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα στο μάθημα της Βιολογίας ο καθηγητής μάς μίλησε για την καρδιά και για το πώς κυκλοφορεί το αίμα μέσω αυτής σε όλο το σώμα. Περιττό να πω ότι δίψασα τόσο πολύ απ' όλα αυτά που άκουγα που τα δόντια μου μεγάλωσαν τόσο ώστε αναγκάστηκα να έχω κρυμμένο το πρόσωπό μου συνεχώς μέσα στα τετράδιά μου.

Στο τέλος του μαθήματος μας μοίρασε έγχρωμες φωτογραφίες που απεικονίζουν την καρδιά, τις φλέβες και τα αιμοπετάλια. Τις πήρα σπίτι και τις έκρυψα κάτω από το στρώμα μου.

Στο διάλειμμα έκατσα πάλι με τη Χλόη και μου είπε ότι συμφώνησε να γίνει επιμελήτρια του σχολείου. Τα καθήκοντά της περιλαμβάνουν την αναφορά όλων όσοι τρέχουν στους διάδρομους

και όλων όσοι προκαλούν φασαρία. Αμφιβάλλω πολύ ότι αυτό θα την κάνει συμπαθή στα υπόλοιπα παιδιά, αλλά σέβομαι απόλυτα την ωριμότητά της και έχω σκοπό να την υπερασπιστώ πλήρως απέναντι σε αυτούς που θα επιχειρήσουν να την κοροϊδέψουν. Αρκεί βέβαια να μη χρειαστεί να παλέψω με κανέναν.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα η Χλόη έπεσε και χτύπησε το γόνατό της, καθώς πήγαινε προς τη βιβλιοθήκη, και μερικές πεντανόστιμες σταγόνες αίματος ομάδας 0- κύλησαν στο πόδι της. Ένιωσα τόσο ανάγκη να πέσω στα πόδια της και να γλείψω το αίμα που έτρεξα κακήν κακώς στις τουαλέτες και καταβρόχθισα το περιεχόμενο του παγουριού μου σε χρόνο μηδέν.

Όπως έτρεχα προς τις τουαλέτες παρατήρησα ότι ο Γουέιν από την τάξη μου πλησίασε τη Χλόη, για να τη βοηθήσει. Τι να σκέφτηκε για μένα, που έφυγα έτσι τρέχοντας; Γιατί βασανίζομαι από τις επιθυμίες μου; Πώς θα το εξηγήσω όλο αυτό; Το καλύτερο είναι να υποκριθώ ότι έχω φοβία για το αίμα, παρά να παραδεχτώ ότι το βλέπω και μου ανοίγει η όρεξη. Σε κάθε περίπτωση θα με περάσει για ανώμαλο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα προσφέρθηκα να βοηθήσω τη μαμά και τον μπαμπά στην καθαριότητα του σπιτιού. Μετακομίσαμε εδώ πριν από σχετικά

λίγο καιρό και ήδη το σπίτι μας μοιάζει με κατεστραμμένο γοτθικό πύργο. Καταλαβαίνω ότι νιώθουν πολύ πιο άνετα περιτριγυρισμένοι από παχιές βελούδινες κουρτίνες, χρυσά κηροπήγια και παμπάλαιους πίνακες ζωγραφικής, αλλά το μέρος είναι πολύ μελαγχολικό και σκονισμένο. Είμαι σίγουρος ότι μια κοινωνική λειτουργός δε θα εκτιμούσε και πολύ τις διακοσμητικές προτιμήσεις μας.

Οι γονείς μου αρνήθηκαν την προσφορά μου λέγοντάς μου ότι το πιθανότερο ήταν να σπάσω κανένα πολύτιμο αντικείμενο κατά λάθος. Και τι πρέπει να κάνω; Να περιμένω να βάλουν τάξη από μόνοι τους; Πάλι καλά που έχουμε μπροστά μας την αιωνιότητα για να γίνει αυτό!

Το απόγευμα η αδελφή μου με ρώτησε αν ήθελα να παίξω ποδόσφαιρο μαζί της στον κήπο. Είπα όχι, όπως άλλωστε και τις

τελευταίες χίλιες φορές που μ' έχει ρωτήσει. Δεν καταλαβαίνω τι την κάνει να πιστεύει ότι ξαφνικά θ' αλλάξω γνώμη.

Κάθε φορά που παίζουμε ποδόσφαιρο γίνεται το ίδιο πράγμα. Χτυπάμε από πέντε πέναλτι ο καθένας, ενώ ο άλλος κάθεται στο τέρμα. Χάρη στην ταχύτητα και τη δύναμη της αδελφής μου ο νικητής είναι πάντα ο ίδιος. Στην αρχή χτυπάω εγώ πέντε πέναλτι, στα οποία, αν τύχει η μπάλα και πάει προς το τέρμα, η αδελφή μου την πιάνει με ευκολία, και μετά έρχεται η σειρά της. Ακόμα κι αν πιάσω την μπάλα, η δύναμή της με πετάει στο βάθος των δικτύων και όλα μετράνε για γκολ. Στο τελευταίο μας σπίτι είχαμε καταστρέψει ακόμα κι ένα θερμοκήπιο, όταν η δύναμη του χτυπήματός της με είχε πετάξει πάνω του.

Έτσι, λοιπόν, ακόμα κι αν ήμουν φανατικός του ποδοσφαίρου, η ιδέα να με νικάει συνεχώς ένα δεκάχρονο κορίτσι δεν είναι και το καλύτερό μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ 16 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η χαζή η αδελφή μου είναι αναστατωμένη, γιατί θέλει ν' αλλάξει το όνομά της και δεν την αφήνουν ο μπαμπάς και η μαμά. Το όνομά της είναι Μάβις (ένα όνομα που το κουβαλά από τότε που γεννήθηκε, το 1916), αλλά τώρα, επειδή την κοροϊδεύουν στο σχολείο που έχει ένα τόσο παλιομοδίτικο όνομα, θέλει να το αλλάξει σε κάτι πιο σύγχρονο.

Με μεγάλη σύνεση η μαμά και ο μπαμπάς τής είπαν ότι

θα πρέπει να περιμένει μέχρι την επόμενη φορά που θα μετακομίσουμε και ότι δε γίνεται να εμφανιστεί ξαφνικά στην τάξη και να τους ανακοινώσει ότι άλλαξε το όνομά της. Αν οι σκέψεις της δεν ήταν τόσο γελοίες, ίσως να είχαν ενδώσει. Η λίστα με τις προτάσεις της σε σειρά προτεραιότητας ήταν η εξής:

Στρόβιλος

Πριγκίπισσα

Τζετ

Ναύτης

Μελωδία

Ορχιδέα

Μανχάταν

Άγγελος

Λες και δεν υπήρχαν άλλα περίεργα πράγματα πάνω της για να τραβήξει την προσοχή!

Τέλος πάντων, η μαμά και ο μπαμπάς την κατσάδιασαν για τα καλά, πρώτη φορά εδώ και έναν αιώνα, και τώρα βρίσκεται στο δωμάτιό της γεμάτη νεύρα. Αντιστέκομαι στη σκέψη να ψιθυρίσω το όνομα «Μάβις» έξω από την πόρτα της, γιατί είμαι πολύ ώριμος για να ενδιαφέρομαι για τέτοιες βλακειές. Παρ' όλα αυτά, ίσως πάω να το φωνάξω μερικές φορές αργότερα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 17 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Στο διάλειμμα έκατσα δίπλα στη Χλόη στη βιβλιοθήκη, έτσι ώστε να ζητήσω συγγνώμη για την απότομη εξαφάνισή μου την Παρασκευή, αλλά, μια και δεν ανέφερε εκείνη τίποτα, αποφάσισα να το αφήσω να ξεχαστεί.

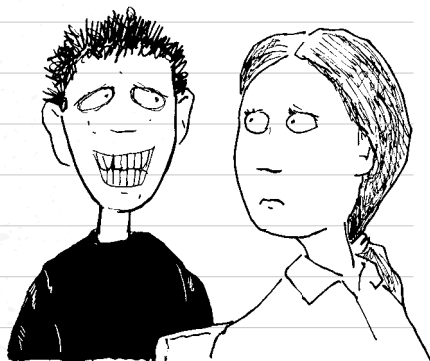
Ήθελα να της μιλήσω, αλλά, όποτε το προσπαθούσα, άρχιζα να διψάω ξανά και ένιωθα τα δόντια μου να διογκώνονται. Γιατί επιμένει να με προδίδει τόσο βάνουσα το σώμα μου; Δε θέλω μόνο να βυθίσω τα δόντια μου στο λαιμό της. Θέλω να τη γνωρίσω σε βάθος, να κάνουμε ατελείωτες συζητήσεις που να ξεχειλίζουν από υψηλά νοήματα, να περπατήσουμε κάτω από το φως του φεγγαριού. Βέβαια, αν με άφηνε να της πιω και το αίμα θα ήταν καλύτερα, αλλά αυτό δεν είναι το μόνο που μ' ενδιαφέρει.

Είμαι τόσο μπερδεμένος με τα αισθήματά μου.

ΤΡΙΤΗ 18 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

12:05 μ.μ.

Βρίσκομαι στη βιβλιοθήκη και κάθομαι ακόμα μία φορά δίπλα στη Χλόη. Ίσως την απωθώ με το διαρκές χαμόγελό μου. Κάποτε διάβασα ότι οι άνθρωποι έλκονται από την

εσωτερική ένταση των βρικολάκων. Θα κάνω μια προσπάθεια να κατσουφιάσω απελευθερώνοντας μεγάλα φορτία έντασης στον αέρα.

12:10 μ.μ.

Τελικά είναι πολύ δύσκολο να κατσουφιάσει κανείς. Θα έπρεπε να είχα εξασκηθεί μπροστά στον καθρέφτη.

Σήκωσε το κεφάλι σου από το βιβλίο, Χλόη, σήκωσέ το και αντίκρισε την καταδικασμένη λαχτάρα δεκαετιών να διαγράφεται πάνω στα μελαγχολικά μου χαρακτηριστικά! Σήκωσε το κεφάλι σου από το βιβλίο και παραδώσου στον ψυχρό μου παράδεισο! Σήκωσε το κεφάλι σου από το βιβλίο, γιατί έχω αρχίσει να βαριέμαι!

12:15 μ.μ.

Η Χλόη σήκωσε το κεφάλι της από το βιβλίο και με ρώτησε αν ήμουν άρρωστος. Η απόπειρα του κατσουφιάσματος αποδείχτηκε μεγάλη αποτυχία.

ΤΕΤΑΡΤΗ 19 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η μαμά με άφησε σήμερα στο σχολείο και μπορώ να πω ότι ήταν μια ιδιαίτερα ντροπιαστική εμπειρία. Όπως όλοι οι βρικόλακες,

εκτός από μένα φυσικά, η μαμά μου δείχνει στους θνητούς υπερβολικά όμορφη. Πράγμα το οποίο είναι καλό όταν κυνηγά κάποιο θήραμα, αλλά όχι και τόσο όταν θέλω να περάσω μια ήσυχη μέρα στο σχολείο χωρίς να με πειράζουν.

Της είπα να μείνει στο αυτοκίνητο, αλλά εκείνη επέμενε να με φιλήσει στο μάγουλο μπροστά σε όλους. Ο Κρεγκ από την τάξη μου άρχισε να φωνάζει ότι ήθελε κι εκείνος να τον φιλήσει η μαμά μου στο μάγουλο.

Μέχρι το μεσημέρι όλο το σχολείο βούιζε με τα νέα, ότι έχω μια «καυτή μαμά», και δεν μπορούσα να κάνω ούτε δύο βήματα χωρίς να με ρωτήσει κάποιος βλάκας αν μπορούσα να κανονίσω ένα ραντεβού μαζί της.

Θα τους άξιζε να τους κανονίσω ένα ραντεβού μαζί της. Ύστερα από πέντε λεπτά υπερφυσικής γοητείας θα βρίσκονταν πεταμένοι σε κανένα πάρκο δίχως στάλα αίμα στις φλέβες τους.

Γιατί να μην έχω δύο κανονικούς γονείς, όπως όλοι οι άλλοι;

ΠΕΜΠΤΗ 20 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα έκανε τσουχτερό κρύο, αλλά είχε πολύ ήλιο, κι έτσι έβγαλα μερικά σημάδια στο πιγούνι μου. Λέγεται γενικά ότι ο ήλιος σκοτώνει τους βρικόλακες, αλλά πρόκειται για ακόμα ένα μύθο. Οι ακτίνες του ήλιου προκαλούν μικρά εγκαύματα στο δέρμα των βρικόλακων, αλλά πρόκειται για ένα μικρό ερεθισμό, τίποτε περισσότερο από κάποιον που είναι γεμάτος φακίδες. Αυτός είναι ο πραγματικός λόγος που αποφεύγουμε τις ζεστές χώρες και προτιμούμε να βγαίνουμε τη νύχτα και όλα αυτά που ακούγονται, ότι γινόμαστε στάχτη αν μπερδευτούμε με τα ρολόγια και ανοίξουμε τις κουρτίνες την ημέρα, δεν είναι παρά ανοησίες.

Ως συνήθως, η επίδραση του ήλιου στη δική μου περίπτωση είναι λίγο χειρότερη απ' ό,τι σε άλλους βρικόλακες, γιατί μου προκαλεί τρομερή ακμή, καθώς επίσης και εξανθήματα σε όλο μου το σώμα. Τα καλοκαίρια καλύπτω το πρόσωπό μου με αντηλιακό υψηλής προστασίας και λίγο πολύ τα βγάζω πέρα. Υπάρχουν μέρες όμως, όπως η σημερινή, που ο ήλιος με χτυπά απρόσμενα και το πρόσωπό μου γεμίζει ένα σωρό στίγματα. Είναι ενοχλητικό, αλλά υποθέτω ότι είναι καλύτερο από το να βρεθείς σε ένα τασάκι σε μορφή στάχτης.

Ντρεπόμουν πολύ να συναντήσω τη Χλόη στο διάλειμμα, γι' αυτό προτίμησα να πάω στις τουαλέτες και να ασχοληθώ με τα σπυράκια μου. Θα τα καλύψω όλα με λευκή κρέμα αύριο.

Η μαμά εισέβαλε στο δωμάτιό μου το βράδυ, καθώς διάβαζα το βιβλίο της Βιολογίας, που έγραφε για τη λειτουργία της καρδιάς. Μακάρι να μάθαινε να χτυπά την πόρτα πρώτα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 21 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς σήμερα κατέβηκαν στο Λονδίνο για να κάνουν μερικές βαρετές δουλειές στις τράπεζες. Μερικές φορές με παίρνουν μαζί τους, αλλά σήμερα δεν πήγα, γιατί είχα σχολείο.

Αν και το Λονδίνο είναι μια πολύ όμορφη πόλη, με θλίβει λίγο το πόσο πολύ άλλαξε από τότε που ζούσαμε εκεί, τη δεκαετία του 1930. Οι φωτεινές επιγραφές στο Πικαντίλι έχουν αλλάξει και αντί για *Λονδρέζικα Σιγαρέτα* διαφημίζουν τα *Μακντόναλντς* και χίλια δύο άλλα καινούρια προϊόντα. Και όλα αυτά τα χρόνια εγώ δεν έχω καταφέρει να βρω ούτε μία φιλενάδα. Πρέπει να βάλω σε τάξη τη ζωή μου.

Οι γονείς μου δε χρειάζεται να δουλέψουν, γιατί ζούμε από τους τόκους των πολλών λογαριασμών που έχουν ανοίξει στις τράπεζες όλα αυτά τα χρόνια. Ωστόσο, δεν ξοδεύουμε πολλά, για να μην τραβάμε την προσοχή πάνω μας. Παίρνω μόνο επτά λίρες την εβδομάδα χαρτζιλίκι, πράγμα πολύ άδικο, αν σκεφτεί κανείς ότι είμαι γιος εκατομμυριούχων.

1:00 π.μ.

Η αδελφή μου είναι πολύ ενοχλητική! Έχει βάλει τη μουσική

τέρμα και δεν τη χαμηλώνει! Η μαμά και ο μπαμπάς είναι ακόμη έξω και δε μ' ακούει καθόλου.

Για βρικόλακα το γούστο της στη μουσική είναι ένα αίσχος. Ακούει κάτι αξιολύπητα ποπ τραγούδια που λένε ότι η αληθινή ομορφιά είναι μέσα μας, γραμμένα από κάτι κυνικούς, ηλικιωμένους συνθέτες για νεαρές τραγουδίστριες που προωθεί

η βιομηχανία της μουσικής. Οι βρικόλακες υποτίθεται ότι ακούν πένθιμα εμβατήρια, μοιρολόγια και τρομαχτικά κομμάτια παιγμένα στο πιάνο. Αν είναι ν' ακούμε σύγχρονη μουσική, αυτή πρέπει να είναι τουλάχιστον γκόθικ, ίμο ή ντεθ μέταλ. Η εφηβική ποπ πάντως είναι σε κάθε περίπτωση ανάρμοστη για τους αθάνατους.

Επιπλέον, αν αυτοί οι συνθέτες πιστεύουν ότι η αληθινή ομορφιά πηγάζει από τον εσωτερικό κόσμο και όχι από την εξωτερική εμφάνιση, γιατί δε βάζουν κάποια άσχημη, όπως τη φιλενάδα του Μπράιαν, να τραγουδήσει και βάζουν κάτι δεκαεξάχρονα κορίτσια που φαίνονται λες και μόλις βγήκαν από το ιατρείο ενός διάσημου πλαστικού χειρουργού;

ΣΑΒΒΑΤΟ 22 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς γύρισαν από το Λονδίνο, αλλά είναι και οι δύο αδιάθετοι. Δεν ξέρω τι είδους αίμα ήπιαν εκεί κάτω, αλλά, ακόμα και για βρικόλακες, είναι πολύ χλωμοί. Φαντάζομαι ότι ήπιαν αίμα από κάποιον που είχε προηγουμένως καταναλώσει πολύ αλκοόλ, κάτι που πρέπει να αποφεύγουμε.

Θεωρητικά, η μυρωδιά του αλκοόλ έπρεπε να τους απωθήσει αμέσως, αλλά είμαι σίγουρος ότι έπεσαν πάνω του και του ήπιαν το αίμα δίχως να υπολογίσουν τίποτα, οι λαίμαργοι.

Και τι γίνεται τώρα μ' εμένα; Α, κατάλαβα, θα κάνω να φάω καμιά βδομάδα. Γνωρίζουν ότι δεν είμαι αρκετά δυνατός για να κυνηγήσω ανθρώπους μόνος μου και παρ' όλα αυτά έσπευσαν να

γεμίσουν το πρόσωπό τους με το αίμα του πρώτου τυχόντα, χωρίς να ενδιαφέρονται για τις συνέπειες. Μακάρι να σκέφτονταν μία φορά στη ζωή τους και τους γύρω τους.

ΚΥΡΙΑΚΗ 23 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς είναι ακόμη άρρωστοι και έχω αρχίσει να νιώθω αδυναμία από την έλλειψη αίματος. Δεν μπορώ να χάσω το σχολείο την επόμενη εβδομάδα, γιατί θα χάσω την ευκαιρία να κερδίσω τη Χλόη και κάποιος θα μου την κλέψει.

Περίμενε, αληθινή μου αγάπη! Θα βρω τις δυνάμεις να έρθω κοντά σου!

ΔΕΥΤΕΡΑ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Πήγα στο σχολείο σήμερα παρά την αδυναμία μου εξαιτίας της έλλειψης αίματος. Αν κάποιος από τους καθηγητές ήταν αρκετά παρατηρητικός και έβλεπε την κατάστασή μου, σίγουρα θα με μετέφεραν στο σχολικό κέντρο πρώτων βοηθειών.

Η Χλόη μού χαμογέλασε στην ώρα των Μαθηματικών, αλλά τα δόντια μου διογκώθηκαν τόσο πολύ που δεν μπόρεσα να της χαμογελάσω κι εγώ. Να μπορούσα να της εκφράσω τα συναισθήματά μου! Ίσως της γράψω ένα ποίημα.

2:00 π.μ.

Ο μπαμπάς επιτέλους ένωσε καλύτερα και πήγε να μας φέρει

αίμα. Είχε και το θράσος να με επιπλήξει, επειδή δεν τον ευχαρίστησα όταν το έφερε σπίτι. Θα τον ευχαριστούσα, αν είχα την δύναμη να το κάνω, τον παλιο-εγωιστή!

4:00 π.μ.

Ολοκλήρωσα το ποίημά μου και νομίζω ότι εκφράζει απόλυτα τα συναισθήματά μου. Είναι ένα συμβολικό ποίημα, καθώς χρησιμοποιεί το φως και το σκοτάδι για να υπογραμμίσει τη θετική και την αρνητική πλευρά της διάθεσής μου. Σκεφτόμουν να το ταχυδρομήσω στη Χλόη, αλλά αποφάσισα να περιμένω λίγο πριν το μοιραστώ μαζί της. Ίσως το κρατήσω για να της το διαβάσω την πρώτη νύχτα του γάμου μας.

ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΠΕΡΠΑΤΩ

Στο σκοτάδι περπατώ

Κρύβοντας τις επιθυμίες μου καλά

Περπατάς στου ήλιου το φως

Με μάτια ζεστά σαν φωτιά

Στο φως να σε συναντήσω

Ω, πόσο προσμένω!

Μα σπυράκια μεμιάς θα γεμίσω

Και το δέρμα μου θα μοιάζει καμένο

ΤΡΙΤΗ 25 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η κυρία Μαγκουάιρ έδωσε μια διάλεξη για τη θρησκευτική ανοχή σήμερα, πράγμα που μ' έκανε να επιστρέψω σπίτι άρρωστος.

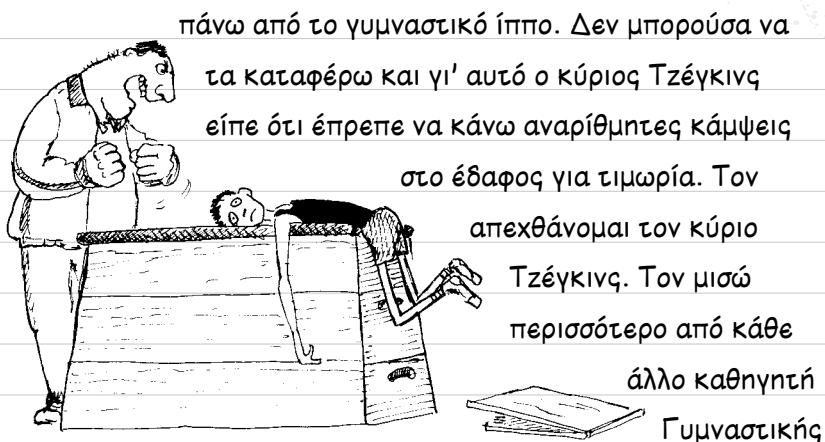
Ξεκίνησε την ομιλία της δείχνοντάς μας στην οθόνη έναν τεράστιο σταυρό, κάτι όχι και τόσο καλό για μένα. Αν και δεν είναι αλήθεια ότι οι σταυροί προκαλούν τρόμο στους βρικόλακες, μπορούν όμως να μας προκαλέσουν πονοκέφαλο. Και δεν είναι μόνο οι σταυροί. Οποιοδήποτε θρησκευτικό σύμβολο μπορεί να μου χαρίσει μια επίπονη ημικρανία. Γι' αυτό άρχισα να ζαλίζομαι όταν η κυρία Μαγκουάιρ προχώρησε στα σύμβολα και των υπόλοιπων θρησκειών. Κατάφερα να δω το εβραϊκό αστέρι, την ημισέληνο και το γιν-γιαν πριν σηκωθώ και κατευθυνθώ προς την έξοδο τρεκλίζοντας, λες και βρισκόμουν σε κανένα πλοίο στη μέση μιας τρομερής καταιγίδας.

Είμαι ξαπλωμένος εδώ και κάμποση ώρα και έχω αρχίσει να νιώθω λίγο καλύτερα. Άλλωστε, έχω να σκεφτώ και τη Γυμναστική αύριο. Δύσκολα τα πράγματα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 26 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η Γυμναστική ήταν μια κόλαση, όπως ακριβώς το περίμενα. Δεν ήθελα να προσέξει κανείς τη χλωμή μου επιδερμίδα όταν άλλαξα ρούχα, έτσι προσπάθησα να φορέσω τ' αθλητικά τόσο γρήγορα που κατέληξα να κυλιέμαι στο έδαφος.

Ύστερα έπρεπε να πάμε στο γυμναστήριο και να πηδήξουμε

που είχα στο παρελθόν, γεγονός που λέει πολλά, καθώς πρέπει να
είχα πάνω από σαράντα όλα αυτά τα χρόνια, και σας διαβεβαιώνω
ότι αποτελούν το χειρότερο είδος της ανθρώπινης ύπαρξης.

Ευτυχώς η Χλόη είναι σε διαφορετική τάξη Γυμναστικής. Αν
είχε παρακολουθήσει την ταπείνωσή μου στα χέρια του σατανικού
κυρίου Τζέγκινς, δεν υπήρχε περίπτωση να τα φτιάξει μαζί μου
ποτέ.

ΠΕΜΠΤΗ 27 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

11:00 π.μ.

Πήραμε τους βαθμούς μας στο μάθημα της Βιολογίας σήμερα και
ο δικός μου ήταν «Γ». Δεν είναι πολύ καλός βαθμός, αλλά δεν
είναι και τόσο κακός ώστε να μου ρίξει τη διάθεση.

Φαντάζομαι πως θα πιστεύετε ότι ύστερα από ογδόντα

σχεδόν χρόνια μελέτης ενός μαθήματος θα ήμουν φανταστικός μαθητής. Κι όμως, επειδή ξέρω ότι σύντομα θα μετακομίσουμε σε άλλη πόλη και θ' αρχίσω την τάξη από την αρχή, πάντα λέω στον εαυτό μου ότι θα μου δοθεί αργότερα η ευκαιρία να γίνω καλός μαθητής. Όσο καταφέρνω να παίρνω μέτριους βαθμούς και δε χάνω μαθήματα οι γονείς μου με αφήνουν στην ησυχία μου. Είμαι πολύ καλός βέβαια στην Ιστορία, ειδικά όταν μελετώ ιστορικές περιόδους στις οποίες ήμουν κι εγώ παρών. Είμαι επίσης πολύ καλός στο πιάνο, που έμαθα να παίζω τις εποχές που δεν υπήρχε τηλεόραση στο σπίτι, αλλά ο μπαμπάς δε με αφήνει να παρακολουθήσω το μάθημα της Μουσικής, για να μην τραβήξω την προσοχή πάνω μας. Οποιοσδήποτε άλλος θα ήταν περήφανος για το ταλέντο του γιου του.

5:00 μ.μ.

Ο κύριος Γουίλσον βγήκε για λίγο από την αίθουσα την ώρα των Μαθηματικών και ο Γουέιν έδειξε σε όλους ένα περιοδικό σεξουαλικού περιεχομένου. Είχε θέματα σχετικά με ποδόσφαιρο και αγώνες πάλης, αλλά εκείνο που τράβηξε περισσότερο την προσοχή των παιδιών ήταν οι φωτογραφίες των κοριτσιών με τα ανύπαρκτα σχεδόν ρούχα. Έριξα μια ματιά, αλλά δεν μπόρεσα καθόλου να καταλάβω γιατί γινόταν τόσο μεγάλη φασαρία. Οι φωτογραφίες είχαν υποστεί τέτοια επεξεργασία που δεν μπορούσες να διακρίνεις ούτε τις φλέβες στο λαιμό

των κοριτσιών. Για καλό και για κακό πάντως υποκρίθηκα τον ενθουσιασμένο, για να μη με κατηγορήσουν για ανώμαλο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Η κυρία Μαγκουάιρ με μάλωσε σήμερα μετά το μάθημα, επειδή αρνήθηκα να τραγουδήσω με τους υπόλοιπους τους ύμνους. Δεν το έκανα απλά για να σπάσω τους κανόνες, ανησυχούσα μονάχα μη με πιάσει ξανά πονοκέφαλος, όπως όταν κοίταξα το σταυρό. Σε κάθε περίπτωση είναι καλύτερο να μην τραγουδάς καθόλου από το να τραγουδάς πρόστυχα λόγια, όπως έκανε κρυφά ο Γουέιν και ο Κρεγκ.

Στη βιβλιοθήκη στο διάλειμμα η Χλόη είπε ότι με θαυμάζει, επειδή υπερασπίζομαι τις αρχές μου ως άθεος, οπότε κάτι καλό βγήκε από την κατσάδα. Μου έδωσε άλλη μία καραμέλα και το

χέρι της ακούμπησε το δικό μου για μια φευγαλέα, απαγορευμένη στιγμή. Όπως συμβαίνει σε όλους τους βρικόλακες, η θερμοκρασία του σώματός μου είναι πολύ χαμηλή και η Χλόη ξαφνιάστηκε με το πόσο κρύο ήταν το χέρι μου. Είναι ευκολότερο να δικαιολογηθείς βέβαια τον Ιανουάριο απ' ό,τι αν ήταν καλοκαίρι, αλλά μέχρι τότε θα είμαστε ζευγάρι και θα της έχω αποκαλύψει την πραγματική μου φύση.

ΣΑΒΒΑΤΟ 29 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα κάναμε την ετήσια οικογενειακή μας εκδρομή στο Γουίτμπι. Είναι πολύ βαρετή εκδρομή και έχω βρεθεί εκεί εκατοντάδες φορές στο παρελθόν. Είναι το μέρος όπου έμειναν οι γονείς μου όταν πρωτοήρθαν από τη Γαλλία, οπότε πάνε εκεί κάθε χρόνο και συζητάνε για βαρετά, νοσταλγικά πράγματα.

Είναι επίσης το μέρος όπου έμεινε ο Δράκουλας όταν έφτασε στην Αγγλία στο μυθιστόρημα του Μπραμ Στόκερ, πράγμα που έχει κάνει τον μπαμπά να πιστεύει ότι ο χαρακτήρας του βιβλίου έχει βασιστεί πάνω του. Προσωπικά πιστεύω ότι πρόκειται για καθαρή σύμπτωση. Ο Δράκουλας κάνει ένα σωρό ανοησίες στο βιβλίο, όπως το να μεταμορφώνεται σε νυχτερίδα, σε σκύλο, ακόμα και σε ομίχλη, πράγμα που αποδεικνύει ότι ο χαρακτήρας αυτός είναι προϊόν της αχαλίνωτης φαντασίας ενός συγγραφέα που δε συνάντησε ποτέ του αληθινό βρικόλακα.

Στην επιστροφή από το Γουίτμπι η μαμά και ο μπαμπάς προσπάθησαν να ξεκινήσουν συζήτηση, αλλά δεν είχα και πολλή όρεξη. Τους άκουσα να μουρμουρίζουν κάτι για το ότι περνάω κάποια φάση και άλλα τέτοια. Ήμουν έτοιμος να τους εξηγήσω ότι όταν κάτι συμβαίνει για ογδόντα πέντε χρόνια δεν μπορεί να θεωρηθεί απλά μια φάση, αλλά δεν μπήκα στον κόπο. Δε θα με καταλάβαιναν έτσι κι αλλιώς.

Όταν γυρίσαμε σπίτι η μαμά και ο μπαμπάς ήθελαν να παίξουμε Σκραμπλ, αλλά δεν είχα όρεξη ούτε γι' αυτό. Πάντα κάνουν ζαβολιές φτιάχνοντας κάτι περίεργες λέξεις, όπως «ζούρπλα», και υποστηρίζουν ότι ήταν πολύ της μόδας το 19ο αιώνα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα κοίταξα στο ίντερνετ για συμβουλές σχετικά με το πώς

να ζητήσεις ραντεβού από ένα κορίτσι, αλλά όταν ο μπαμπάς είδε ότι ήμουν στον ηλεκτρονικό υπολογιστή ενοχλήθηκε πολύ.

Πιστεύει ότι όλοι οι υπολογιστές είναι επικίνδυνοι, ανεξάρτητα από το ότι δεν καταλαβαίνει τίποτα γι' αυτούς. Με το ζόρι κατάλαβε πώς λειτουργούσαν οι γραφομηχανές λίγο πριν αποσυρθούν από την αγορά.

Ο μπαμπάς είναι πεπεισμένος ότι κάποια στιγμή κάποιος θα μας εντοπίσει μέσω του ίντερνετ. Μα τι νομίζει ότι κάνω; Ότι βάζω φωτογραφίες στο facebook που τον δείχνουν να πίνει ανέμελος το αίμα κάποιου ταλαίπωρου ανθρώπου; Και ποιον φοβάται τέλος πάντων; Πάντα μάς έλεγε ότι είμαστε οι τελευταίοι τέσσερις βρικόλακες στη Γη, οπότε δεν μπορεί να φοβάται κάποιον απ' το είδος μας. Όσο για τους θνητούς εχθρούς, όποιον και να είχαμε ενοχλήσει στο παρελθόν, σίγουρα θα είναι πολύ μεγάλος σήμερα για να αποτελεί σοβαρή απειλή.

Προσπάθησα να πείσω τον μπαμπά για την ευχάριστη πλευρά του ίντερνετ δείχνοντάς του ένα βίντεο μ' ένα πάντα που φτερνίζεται, αλλά δε νομίζω ότι κατάλαβε πως έπρεπε να γελάσει. Μάλλον τον έκανε να πεινάσει, θα έλεγα.

Ο μπαμπάς είναι τόσο εκτός μόδας που με εξοργίζει. Κάποτε, όταν η μαμά σχεδίαζε ένα πάρτι έκπληξη για την αδελφή μου, πρότεινε να πληρώσουμε δύο-τρεις καμπούρηδες με καμπανάκια κρεμασμένα πάνω τους για να χορέψουν. Ξεχνάει ότι αυτό θεωρείται ακατάλληλη μορφή ψυχαγωγίας εδώ και κάτι αιώνες.

ΔΕΥΤΕΡΑ 31 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

12:00 μ.μ.

Αποφάσισα να ζητήσω από τους γονείς μου να μου αγοράσουν αυτοκίνητο, για ν' αποζημιωθώ για την έλλειψη της παραπάνω ταχύτητας που θα έπρεπε να είχα αποκτήσει όταν έγινα βρικόλακας. Ξέρω ότι δεν έχουν πρόβλημα χρημάτων, οπότε δεν υπάρχει κανένας λόγος να μου το αρνηθούν πέρα από την καθαρή κακία. Βάσει των παρατηρήσεών μου πάνω στη συμπεριφορά των μεγαλύτερων αγοριών, αποφάσισα ότι η Χλόη θα έβγαине πιο εύκολα έξω μαζί μου αν είχα αυτοκίνητο.

7:00 μ.μ.

Οι γονείς μου δεν πρόκειται να μου αγοράσουν αυτοκίνητο, γιατί λένε ότι δε δείχνω αρκετά μεγάλος για να οδηγώ και αυτό θα τραβούσε την προσοχή πάνω μας.

Προσφέρθηκα ακόμα και να φοράω ψεύτικο μούσι κάθε φορά που θα οδηγώ, αλλά δεν ήθελαν ν' ακούσουν τίποτα.

Τους είπα ότι δε με νοιάζει τι λένε, γιατί έτσι κι αλλιώς δεν είναι οι αληθινοί μου γονείς, και ύστερα κλείστηκα στο δωμάτιό μου χτυπώντας δυνατά την πόρτα πίσω μου.

Είναι τελείως άδικο. Η αδελφή μου παίρνει πάντα οτιδήποτε ζητήσει, εμένα όμως αρνούνται να μου εκπληρώσουν μια τόσο απλή επιθυμία.

12:00 π.μ.

Πέρασα όλο το βράδυ πραγματικά θυμωμένος με τους γονείς μου, αλλά τώρα νρέμψα κάπως. Είναι γεγονός ότι είναι εκνευριστικοί, αλλά τουλάχιστον πρέπει να είμαι ευγνώμων απέναντί τους που δεν είμαι ένας από εκείνους τους βρικόλακες που οι γονείς τους είναι μικρότεροι από τους ίδιους.* Τότε θα ήταν πραγματικά ενοχλητικό να είναι αυστηροί μαζί μου.

*Μπορεί ν' ακούγεται αδύνατον, αλλά είναι πολύ απλό στην πραγματικότητα. Σκεφτείτε ο μπαμπάς μου να είχε γεννηθεί ως άνθρωπος λίγα χρόνια έπειτα από εμένα, αλλά να μην είχε γίνει βρικόλακας πριν από τα τριάντα ή τα σαράντα του. Στα μάτια των θνητών θα φαινόταν μεγαλύτερος από μένα, αλλά εγώ θα γνώριζα ότι είναι νεότερος. Και θα αγνοούσα οτιδήποτε κι αν μου έλεγε.

ΤΡΙΤΗ 1 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

10:00 π.μ.

Σήμερα το πρωί κοιτάχτηκα στον καθρέφτη και παρατήρησα ότι τα σπυράκια μου έγιναν χειρότερα. Μερικές φορές εύχομαι εμείς, οι βρικόλακες, να μην μπορούσαμε να δούμε την αντανάκλασή μας στον καθρέφτη.

1:00 μ.μ.

Η Χλόη ήταν αναστατωμένη, γιατί τα κορίτσια από την πιο δημοφιλή παρέα δεν την άφησαν να κάτσει δίπλα τους, επειδή τις μαρτύρησε ότι έκαναν φασαρία την ώρα της συνέλευσης. Συμφώνησα μαζί της ότι είχαν άδικο, γιατί αυτή δεν έκανε τίποτε παραπάνω από το καθήκον της ως τέλεια μαθήτρια.

Ύστερα συζητήσαμε για ένα πρόγραμμα σχετικά με το κυνήγι φαντασμάτων που είχε χθες βράδυ η τηλεόραση. Είχαν βάλει μερικούς ηθοποιούς από μια σαπουνόπερα σ' ένα παλιό σπίτι σ' ένα χωριό και τους κινηματογραφούσαν την ώρα που άκουγαν παράξενους θορύβους. Η Χλόη είπε ότι όλα ήταν ψεύτικα κι εγώ συμφώνησα μαζί της.

Θυμάμαι ότι φοβόμουν τα φαντάσματα όταν ήμουν στο σχολείο τη δεκαετία του 1950. Πιστεύαμε ότι ένας από τους διαδρόμους του σχολείου ήταν στοιχειωμένος από ένα μαθητή που είχε πνιγεί και πάντα τρέχαμε όταν τον διασχίζαμε, για να μη μας πιάσει.

Τώρα που το ξανασκέφτομαι, ήταν λίγο υποκριτικό από τη μεριά μου να φοβάμαι μια υποτιθέμενη υπερφυσική οντότητα την ίδια στιγμή που ήμουν αυτός που είμαι, αλλά εκείνα τα χρόνια επηρεάζομουν πολύ εύκολα από αυτά τα πράγματα.

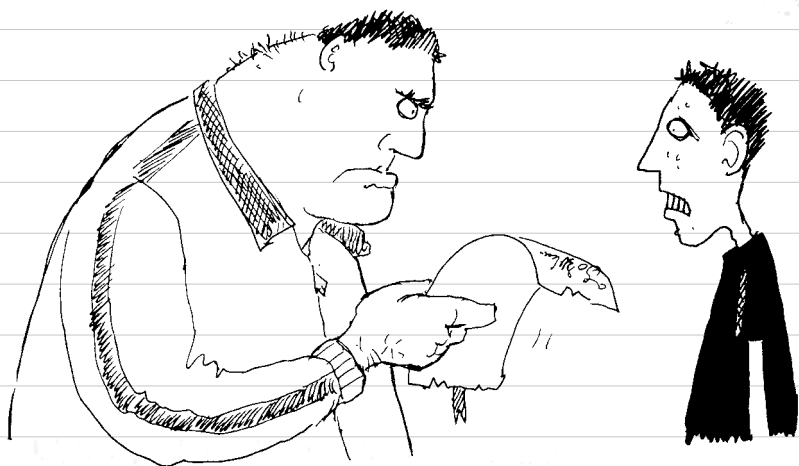
5:00 μ.μ.

Έκατσα με τον Κρεγκ και τον Γουέιν στην ώρα των Μαθηματικών, αλλά βαρέθηκα πολύ, γιατί όλη την ώρα σχολίαζαν το πόσο ανοιχτή ήταν η μπλούζα της κυρίας Τόμπσον. Μιλούσαν λες και ήταν δύο διεθνούς φήμης «πλεί μπόι» και όχι δύο έφηβοι γεμάτοι σπυράκια σε μια μικρή επαρχιακή πόλη. Δυσκολεύτηκα πολύ να βρω κάποιο ενδιαφέρον πάνω στο θέμα, καθώς όλες οι μπλούζες που αφήνουν εκτεθειμένο ακόμα και το λαιμό μιας γυναίκας εμένα μου φαίνονται πολύ ανοιχτές. Όταν ένα κορίτσι δε φοράει ζιβάγκο είναι προκλητικά ντυμένο.

Αύριο έχουμε πάλι Γυμναστική. Δε νομίζω ότι θ' αντέξω ακόμα ένα μάθημα με αυτόν το βλάκα, τον κύριο Τζέγκινς, γι' αυτό θα ζητήσω από τον μπαμπά να μου γράψει ένα σημείωμα για να τη γλιτώσω. Θα του πω να μου γράψει ότι έχω πρόβλημα στην πλάτη και δε θα μπορέσω να κάνω γυμναστική για περίπου τρεις μήνες.

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Στην αρχή ο μπαμπάς αρνήθηκε να μου γράψει το σημείωμα

για να γλιτώσω τη Γυμναστική. Είπε ότι είναι το καλύτερο μάθημα του σχολείου και ότι θα έπρεπε να ανυπομονώ να έρθει η μέρα του. Είναι εύκολο γι' αυτόν να το λέει διαθέτοντας όλες τις υπερφυσικές δυνάμεις ενός βρικολάκα. Η Γυμναστική έχει πλάκα όταν μπορείς να τρέξεις ένα μαραθώνιο σε πέντε λεπτά και να πηδήξεις πάνω από τα εμπόδια λες και πηδάς συνδετήρες. Εγώ δεν μπορώ να κάνω ούτε κωλοτούμπα!

Στο τέλος συμφώνησε να γράψει το σημείωμα, αλλά κατάφερε να το κάνει αρκετά ντροπιαστικό. Πήγε στο γραφείο του και το έγραψε σ' έναν αρχαίο πάπυρο με πένα. Μπορεί το 17ο αιώνα αυτό να ήταν πολύ της μόδας, αλλά σήμερα μπορεί να γεννήσει παράξενες σκέψεις. Μακάρι να έκανε μια προσπάθεια να εξοικειωθεί με τη σύγχρονη εποχή.

Ο κύριος Τζέγκινς παραλίγο να πάθει καρδιακή προσβολή

όταν του έδωσα το σημείωμα, αλλά τελικά το δέχτηκε κι εγώ απόλαυσα ένα ελεύθερο από Γυμναστική απόγευμα στη βιβλιοθήκη.

ΠΕΜΠΤΗ 3 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα το πρωί είχαμε διαγώνισμα στη Φυσική και το είχα ξεχάσει εντελώς. Δεν είχα κάνει καθόλου επανάληψη και τα πήγα χάλια. Είναι τόσο τρομαχτική η στιγμή που κοιτάζεις τις ερωτήσεις και συνειδητοποιείς ότι δεν ξέρεις καμία. Δεν καταλαβαίνω γιατί οι άνθρωποι νομίζουν ότι οι βρικόλακες είναι τρομαχτικοί. Τα διαγωνίσματα είναι πολύ χειρότερα.

Το απόγευμα ανακάλυψα ότι τα κορίτσια από τη δημοφιλή παρέα έχουν βαθμολογήσει όλα τα αγόρια στην τάξη για την εμφάνισή μας με άριστα το δέκα. Δε με νοιάζει καθόλου τι πιστεύουν για μένα, αλλά ελπίζω να μην πήρα κάτω από επτά. Υποτίθεται ότι είμαι ένας πανέμορφος θάνατος αριστοκράτης. Είμαι ο πρώτος που θα παραδεχτεί ότι δεν είμαι και ο πιο όμορφος βρικόλακας στην ιστορία, αλλά πιστεύω ότι είμαι πάνω από το μέσο όρο της συνηθισμένης ομορφιάς.

Ο Τζέι από την παρέα των σκληρών περίμενε έξω από την είσοδο του σχολείου απόψε και χάριζε σε όποιον περνούσε ένα «νεκρό χέρι», για να το πάρει σπίτι του (αυτό συμβαίνει όταν σε χτυπάνε με τόση δύναμη στον ώμο που το χέρι σου μουδιάζει εντελώς για αρκετή ώρα). Εμένα δε με πειράζει αυτό, γιατί δε

νιώθω πόνο. Τεχνικά μιλώντας είμαι ολόκληρος νεκρός, οπότε ένα νεκρό χέρι δεν είναι και μεγάλη υπόθεση.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο Κρεγκ είδε τη λίστα με τη βαθμολογία των κοριτσιών και εγώ είχα τέσσερα! Σύμφωνα με όσα μου είπε, μόνο τρία παιδιά στην τάξη είχαν κάτω από τέσσερα! Και ένας από αυτούς ήταν ο Ντάρεν, που έχει ψύλλους!

Γιατί δεν αρέσω σε κανένα κορίτσι; Είμαι βρικόλακας, θα έπρεπε να είμαι ο καρδιοκατακτητής της τάξης. Κρίνοντας με βάση τη βαθμολογία μου, πιο πολύ πλησιάζω στον Κουασιμόδο παρά στον Κόμη Δράκουλα.

Έχω πλούσια μαύρα μαλλιά και βαθιά μάτια, αν και δεν είμαι

και τόσο καλός στην οπτική επαφή. Το δέρμα μου είναι λευκό και καθαρό, όταν δεν είναι γεμάτο εξανθήματα και σπυράκια ακμής. Επίσης, είμαι αρκετά ψηλός για την ηλικία μου και σίγουρα θα έφτανα πάνω από 1,80 αν έμενα λίγο ακόμη άνθρωπος.

Γιατί όλα αυτά τα στοιχεία δε συνδυάζονται σε ένα μείγμα υπνωτικής και θανατηφόρας ομορφιάς που να είναι ακαταμάχητη;

Ίσως μια μέρα γίνει, και τότε όλα τα κορίτσια της δημοφιλούς παρέας θα παρακαλάνε να βγούμε μαζί μου. Κι εγώ θα γελάω βλέποντας τις ανόητες φάτσες τους.

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα ρώτησα τον μπαμπά γιατί δεν είμαι το ίδιο γοητευτικός με τους υπόλοιπους βρικόλακες και μου είπε ότι μάλλον έχει να κάνει με την ηλικία που βρισκόμουν όταν μετατράπηκα σε βρικόλακα. Είπε ότι η υπερφυσική ομορφιά είναι ένα όπλο για τους ενήλικους βρικόλακες, για να προσελκύουν τα θύματά τους και να τους πίνουν το αίμα, αλλά, επειδή τα παιδιά βρικόλακες έχουν τους γονείς τους να φροντίζουν για τροφή, δε χρειάζονται αυτό το όπλο.

Πόσο προστατευτικός προσπάθησε να γίνει! Καταρχήν, δεν ήμουν παιδί όταν μετατράπηκα σε βρικόλακα, ήμουν δεκαπέντε χρονών και αρκετά ώριμος για την ηλικία μου, οπότε φαντάζομαι ότι οι νόμοι της βρικολακίστικης βιολογίας έκαναν μια εξαίρεση στην περίπτωση μου.

Είπε επίσης ότι δεν ακούει την αδελφή μου να παραπονιέται γι' αυτό το θέμα. Φυσικά και δεν παραπονιέται. Μισεί τα αγόρια και θα ήταν πολύ ευτυχισμένη αν περνούσε το υπόλοιπο της αιωνιότητάς της μέσα στην αγκαλιά των υπερπροστατευτικών γονιών μας. Το μόνο που μπορώ να πω είναι να εύχεται να μην πέσουν ποτέ οι γονείς μας στα χέρια τίποτε εξολοθρευτών βρικόλακων, γιατί δεν έχω καμία πρόθεση να την προσέχω αν μείνουμε οι δυο μας.

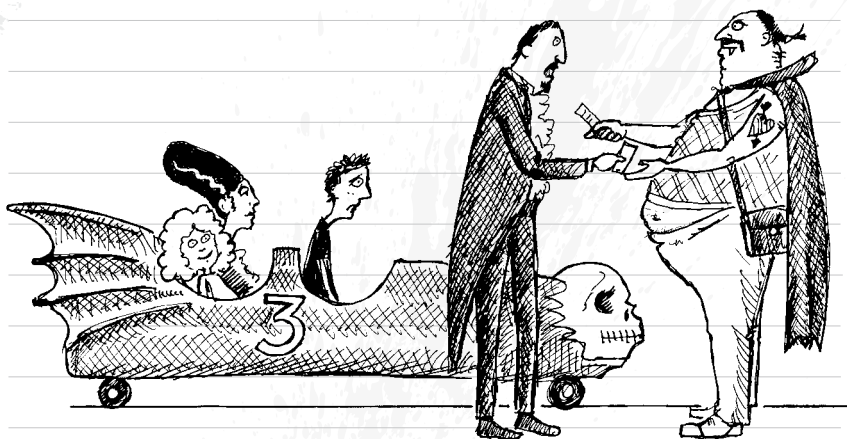
Παρ' όλα αυτά ο μπαμπάς έκανε και μια χρήσιμη παρατήρηση. Είπε ότι για τους ανθρώπους οι βρικόλακες έχουν τη μυρωδιά εκείνου του πράγματος που επιθυμούν περισσότερο. Μου είπε ότι μάλλον πνίγω τη φυσική μυρωδιά του βρικόλακα που έχω μέσα στο αποσμητικό που χρησιμοποιώ. Ξέρω ότι σιχαίνεται το αποσμητικό που βάζω κάθε πρωί, οπότε ίσως το λέει για να με κάνει να σταματήσω να το χρησιμοποιώ, αλλά θα δοκιμάσω να το κόψω την επόμενη εβδομάδα, μπας και αυτό με κάνει πιο γοττευτικό.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα πήγαμε οικογενειακάς μια βόλτα στην παραλία.

Η αδελφή μου επέμενε να μπούμε όλοι στο τρενάκι των φαντασμάτων, παρόλο που πάντα τής προκαλεί φόβο.

Αναγκάστηκε να κρύψει το πρόσωπό της στη φούστα της μαμάς όταν το βαγόνι μας περνούσε από ένα φωτεινό σκελετό (ή «σκερλετό», όπως τον προφέρει). Το θέαμα ήταν θλιβερό.

Ο άνθρωπος στα εισιτήρια ήταν ντυμένος βρικολάκας, αν και δεν είχε και πολλή όρεξη να παραστήσει τον θάνατο. Για την ακρίβεια, ήταν ο πρώτος βρικολάκας που έβλεπα να βαριέται πιο πολύ κι από μένα! Ήταν επίσης και πολύ χοντρός, πράγμα απίθανο για έναν πραγματικό βρικολάκα. Τρεφόμαστε με ανθρώπινο αίμα, όχι με χοντρά κομμάτια λιπώδους πίτσας.

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Όπως το υποπτευόμουν, ο μπαμπάς έλεγε μπούρδες για τη μυρωδιά των βρικολάκων. Έκοψα το αποσμητικό από το Σάββατο, αλλά, αντί να προσελκύσω κάποιον, κατέληξα να κάθομαι μόνος μου σε κάθε μάθημα σήμερα.

Την ώρα των Μαθηματικών τέντωσα τα χέρια μου, για να εξακριβώσω αν η μυρωδιά μου ήταν ικανή να μαζέψει γύρω μου σμήνος ανθρώπων. Αντί γι' αυτό όλοι όσοι κάθονταν πίσω μου κάλυψαν τις μύτες τους με τις μπλούζες τους, για να προστατευτούν από το κύμα της δυσωδίας, όπως κάνουν όταν κάθεται δίπλα τους ο Ντάρεν.

Συμπέρανα ότι η φυσική μου μυρωδιά μάλλον δεν είναι ελκυστική για τους ανθρώπους, οπότε απέφυγα όλη την υπόλοιπη ημέρα τη Χλόη. Είναι σαφές ότι δε μυρίζω ανθρώπινη επιθυμία. Εκτός αν το πιο επιθυμητό πράγμα για τους ανθρώπους είναι ένα σάντουιτς με τυρί που κάποιος ξέχασε στο ντουλάπι του στη διάρκεια των καλοκαιρινών διακοπών.

ΤΡΙΤΗ 8 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα έφτασαν στ' αυτιά μου κάτι νέα που τρύπησαν την καρδιά μου σαν πάσσαλος βουτηγμένος σε σκόρδο και αγιασμένο νερό. Η Χλόη αρέσει στον Γουέιν!

Πρέπει να κινηθώ γρήγορα! Δε θα συγχωρήσω ποτέ τον εαυτό μου αν την αφήσω να βγει ραντεβού μ' αυτό τον ηλίθιο. Πάντως είμαι σίγουρος ότι έτσι κι αλλιώς δε θα ενδιαφερθεί να βγει

μαζί του. Οφείλω να παραδεχτώ βέβαια ότι συναναστρέφεται με τα παιδιά της δημοφιλούς παρέας και είναι πολύ καλός στο ποδόσφαιρο. Αλλά έχει χάλια δόντια και χνουδωτό μουστάκι και είναι τελευταίος στο μάθημα των Αγγλικών. Η όμορφη Χλόη μου ποτέ δε θα ερωτευόταν κάποιον τόσο ηλίθιο.

Αχ, μακάρι να μπορούσα να σου εξομολογηθώ όλη την αλήθεια, Χλόη! Όταν ο Γουέιν θα είναι μεσήλικας και καραφλός εγώ θα είμαι εκεί για σένα τόσο νέος και τόσο γοητευτικός όσο ποτέ. Ή τουλάχιστον τόσο νέος όσο ποτέ.

Αύριο, γοητευτικό μου θήραμα, αύριο θα στα αποκαλύψω όλα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

10:00 μ.μ.

Ξεκίνησα για τη βιβλιοθήκη ν' αποκαλύψω την αλήθεια για τη φύση μου στη Χλόη, αλλά ένιωθα μεγάλη αμηχανία να της μιλήσω, οπότε πήγα στα σκαλιά πίσω από τη βιβλιοθήκη να κάτσω λίγο με τους ενοχλητικούς μου φίλους, τους γκόθικ του σχολείου.

Μιλούσαν για ένα νέο τηλεοπτικό πρόγραμμα με βρικόλακες, που άρχισε χτες το βράδυ στην τηλεόραση, κι έλεγαν ένα σωρό βλακείες, όπως ότι οι βρικόλακες μπορούν να μεταμορφωθούν σε νυχτερίδες, κι άλλους τέτοιους μύθους που γεννάει η άγνοια. Μα είναι δυνατόν να μεταμορφωνόμαστε σε νυχτερίδες; Και τι γίνεται με τα κόκαλά μας όταν συμβαίνει αυτό; Συρρικνώνονται

και μετά ξαναπαίρνουν το φυσιολογικό τους μέγεθος με κάποιο μαγικό τρόπο; Και τα ρούχα μας; Εμφανίζονται ξανά όταν παίρνουμε τη μορφή ανθρώπου ή είμαστε γυμνοί; Δε θα άξιζε και πολύ να χρησιμοποιείς τη δύναμη της μεταμόρφωσης σε νυχτερίδα αν αυτό σήμαινε ότι όλη την υπόλοιπη μέρα θα την περνούσες επιδεικνύοντας τα πιο απόκρυφα σημεία του σώματός σου σε όλο τον κόσμο.

Μετά ο Μπράιαν είπε ότι θα ήθελε πολύ να είναι βρικόλακας. Εξοργίστηκα τόσο πολύ απ' αυτό που ένιωσα τον πειρασμό να βυθίσω τα δόντια μου στο χοντρό λαιμό του και να του δείξω τη βαρετή πραγματικότητα πίσω από τις παιδαριώδεις φαντασίες του. Θα τρελαινόταν από τη βαρεμάρα μέσα σε πέντε λεπτά χωρίς την προσμονή μεγάλων κομματιών χορταστικής πίτσας ή ενός καλού απογευματινού ύπνου.

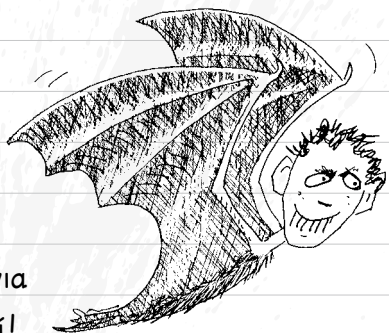
Ύστερα ο Τζον είπε ότι έτσι κι αλλιώς προτιμάει τα ζόμπι. Τα ζόμπι; Τι δουλειά έχουν αυτά τα βρομερά πτώματα με τους βρικόλακες; Πώς είναι δυνατόν να συγκρίνονται αυτά τα δύο; Κι αν ακόμα τα ζόμπι υπήρχαν στην πραγματικότητα, τι είδους κρετίνος θα ήταν εκείνος που θα τα προτιμούσε σε σύγκριση με τους χλωμούς, πανέμορφους αθάνατους;

Μου προκαλούν κυριολεκτικά απελπισία αυτοί οι ηλίθιοι που αναγκάζομαι ν' αποκαλώ φίλους μου.

3:00 π.μ.

Σκεφτόμουν πώς θα ήταν αν
μπορούσα στ' αλήθεια να
μεταμορφωθώ σε νυχτερίδα
και να πετάξω στην
κρεβατοκάμαρα της Χλόης.

Μερικές φορές εύχομαι οι μύθοι για
τους βρικόλακες να ήταν αληθινοί!

ΠΕΜΠΤΗ 10 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

10:00 π.μ.

Όλα τα κορίτσια της τάξης μου έχουν ξετρελαθεί με τον νθοποϊό
από το σίριαλ με τους βρικόλακες και έχουν καλύψει τα τετράδιά
τους με φωτογραφίες του, όπου ποζάρει σοβαρός. Πόσο τυφλές
είναι που παθιάζονται με αυτή την κατασκευασμένη εικόνα
βρικόλακα, ενώ έχουν έναν πραγματικό κάτω από τη μύτη τους.

Ορισμένες φορές πιστεύω ότι αυτοί οι ρηχοί άνθρωποι είναι
ανάξιοι της συντροφιάς μου.

6:00 μ.μ.

Στα Καλλιτεχνικά σήμερα ζωγράφισα με κάρβουνο ένα κορίτσι
να τρέχει τρομοκρατημένο μακριά από ένα βρικόλακα σ' ένα
νεκροταφείο. Το κορίτσι φορούσε ένα λεπτό άσπρο φόρεμα κι

έμοιαζε λίγο με τη Χλόη, ενώ ο βρικόλακας φορούσε μια κάπα κι έμοιαζε μ' εμένα. Ήταν μια πολύ τετριμμένη και ανακριβής απεικόνιση, αλλά οφείλω να παραδεχτώ ότι μ' ενθουσίασε.

Ανησύχνα μήπως η Χλόη παρατηρήσει τη ζωγραφιά, γι' αυτό την άλλαξα, μέχρι που στο τέλος μετατράπηκε σε αφηρημένη ζωγραφική. Το ταλέντο μου στη ζωγραφική, όπως και στη μουσική και στη λογοτεχνία, πρέπει να μείνει κρυφό προς το παρόν.

Η καθηγήτρια των Καλλιτεχνικών με ρώτησε τι σήμαιναν οι αφηρημένες μορφές και απάντησα: «Επιθυμία». Νομίζω ότι έμεινε άκρως εντυπωσιασμένη.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

2:00 μ.μ.

Σήμερα στα Οικοκυρικά κάναμε λίγη μαγειρική, πράγμα που είναι πάντα βαρετό για μένα, γιατί δεν τρώω. Διάλεξα αυτό το μάθημα γιατί η άλλη μου επιλογή ήταν να παρακολουθήσω το μάθημα Σχέδιο και Τεχνολογία, κι έχω ακούσει ότι περιλαμβάνει τη λείανση ξύλινων δοκαριών σε τόρνο. Φανταστείτε να σκοντάψω και να πέσω με την καρδιά πάνω σε εκείνα τα μαραφέτια! Μου προκαλεί έκπληξη το γεγονός και μόνο ότι επιτρέπουν να γίνονται τέτοια μαθήματα.

Υποτίθεται ότι έπρεπε να φτιάξουμε σπαγγέτι μπολονέζ

και η κυρία Μολόι με μάλωσε γιατί δε στράγγιξα το νερό πριν προσθέσω τις ψιλοκομμένες ντομάτες. Γιατί να με νοιάξει; Έτσι κι αλλιώς θα καταλήξουν στον κάδο απορριμμάτων.

Αργότερα είπα στη Χλόη πόσο μισώ τη μαγειρική και μου απάντησε ότι κι εκείνη τη μισεί! Έχουμε τόσα κοινά που είμαστε σχεδόν αδελφές ψυχές.

Η Χλόη μού είπε ότι μισεί τη μαγειρική γιατί δε θέλει να καταλήξει να γίνει νοικοκυρά. Αν γίνει δική μου γυναίκα δε θα χρειάζεται να μαγειρεύει. Ή να κάνει άλλες δουλειές στο σπίτι αν δε θέλει. Το μόνο που χρειάζεται να κάνει είναι να στέκεται σ' ένα φεγγαρόλουστο μπαλκόνι φορώντας το υπέροχο λευκό της φόρεμα και να μου προσφέρει τον υπέροχο λευκό λαιμό της.

4:00 μ.μ.

Ο διευθυντής μάς ανακοίνωσε ότι θα υπάρξει μια ειδική ταχυδρομική υπηρεσία για τη γιορτή του αγίου Βαλεντίνου στο σχολείο τη Δευτέρα, οπότε έχω μόνο εβδομήντα δύο ώρες στη διάθεσή μου για να γράψω την κάρτα μου στη Χλόη. Ας πούμε απλώς ότι το βιβλίο των Μαθηματικών δε θα έχει την τιμητική του αυτό το Σαββατοκύριακο!

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Το πρωί πήγα στο περίπτερο δίπλα στο σταθμό και αγόρασα τη μεγαλύτερη κάρτα που υπήρχε. Έχει ύψος μεγαλύτερο από

πενήντα εκατοστά και στο κέντρο της βρίσκεται μια μεγάλη καρδιά περιτριγυρισμένη από κόκκινα τριαντάφυλλα. Δεν καταλαβαίνω γιατί οι άνθρωποι πιστεύουν ότι αυτό το σχήμα μοιάζει με την καρδιά, γιατί εμένα δε μου τη θυμίζει καθόλου. Προσωπικά προτιμώ την εικόνα της πραγματικής καρδιάς, σαν αυτή που βλέπουμε στα βιβλία της Βιολογίας.

Τέλος πάντων, φαντάζομαι ότι η κάρτα είναι μια από αυτές που οι γυναίκες βρίσκουν γοπτευτικές. Τώρα, για να γράψω το κατάλληλο μήνυμα...

Να έχεις μια ευτυχισμένη μέρα αγίου Βαλεντίνου. (Πολύ αδύναμο.)

Σου στέλνω τις θερμές μου ευχές αυτή τη μέρα του αγίου Βαλεντίνου. (Πολύ τυπικό.)

Σε παρακολουθώ, αλλά δεν το γνωρίζεις. (Πολύ εκφοβιστικό.)

Τα τριαντάφυλλα είναι κόκκινα, οι βιολέτες μπλε, περίμενα έναν αιώνα να σε βρω, ουρανέ. (Πολύ τετριμμένο.)

Έψαχνα στην παγωμένη ομίχλη της αιωνιότητας να σε βρω. (Πολύ βρικολακίστικο.)

Παραδίνομαι στην απαγορευμένη μουσική της ψυχής μου. (Πολύ πολύ βρικολακίστικο.)

Αγαπημένη μου Χλόη, μπορώ να καρφώσω τα δόντια μου στο λαιμό σου και να σου πιω το αίμα; (Ένα βήμα κάθε φορά, Νάιτзел.)

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Διάλεξα τελικά το μήνυμα για την κάρτα μου...

Με αιώνιο θαυμασμό, αγάπη από...;

Όπως μπορείτε να διακρίνετε, έχει ένα διπλό και έξυπνο μήνυμα, γιατί ο θαυμασμός μου πράγματι είναι αιώνιος, μια και είμαι αθάνατος*. Έκανα εξάσκηση γράφοντας το μήνυμα δέκα φορές, προσπαθώντας να πετύχω τον καταλληλότερο γραφικό χαρακτήρα, και τώρα θα το γράψω στην κάρτα.

Σύντομα θα με συνοδεύσεις στο σκοτεινό μου κόσμο, τρομαγμένε θνητέ μου αμνέ.

*Κάποιοι σχολαστικοί διαμαρτύρονται όταν αποδίδεται αυτή η λέξη στους βρικόλακες, καθώς μπορούμε να πεθάνουμε αν μας

διαπεράσουν μ' έναν ξύλινο πάσσαλο ή αν μας κόψουν το κεφάλι. Πάντως θα ήθελα να δω αυτούς τους σχολαστικούς να γιατρούουν τα σπασμένα τους κόκαλα μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα είχαμε μια ανησυχητική εξέλιξη.

Παρόλο που η κάρτα μου ήταν η μεγαλύτερη, η Χλόη πήρε συνολικά τρεις κάρτες για τη μέρα του αγίου Βαλεντίνου! Τρεις! Ξέρω πως είναι όμορφη, αλλά φανταζόμουν ότι δε θα αρέσει σε κανέναν άλλο, γιατί είναι απλά τέλεια.

Πώς θ' αντιμετώπισω δύο ανταγωνιστές;

Αναστατώθηκα τόσο πολύ που σχεδόν δεν παρατήρησα το γεγονός ότι εγώ δεν πήρα ούτε μία κάρτα. Για φανταστείτε να κατείχα την ομορφιά των βρικολάκων. Το θρανίο μου θα ήταν γεμάτο κάρτες, όλα τα θηλυκά μάτια θα ήταν καρφωμένα πάνω μου κι εγώ θα πλησίαζα τη Χλόη με το βλέμμα του μελαγχολικού κυνηγού, για να της εξομολογηθώ, με φωνή που θα έκαιγε από επιθυμία, την αγάπη μου γι' αυτή.

Αντί όμως για όλα αυτά πήρα μία κάρτα λιγότερη ακόμα κι από το βρομερό Ντάρεν. Πραγματικά είμαι καταραμένος.

ΤΡΙΤΗ 15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αν και όλα αυτά τα θεωρώ ανόητα, στην ώρα των Μαθηματικών έκατσα με τα κορίτσια της δημοφιλούς παρέας, για να μάθω τα κουτσομπολιά της μέρας του αγίου Βαλεντίνου. Με βάση τις πληροφορίες που συνέλεξα από την ακατάσχετη φλυαρία τους έφτιαξα μια λίστα πιθανών ανταγωνιστών στην προσπάθειά μου να κερδίσω τη Χλόη:

Όνομα	Πιθανότητες	Επίπεδο απειλής
	Πολύ υψηλές – είπε στον Πίτερ ότι του αρέσει η Χλόη και ο Πίτερ το είπε στη Σαμάνθα Τζάκσον.	Χαμηλό – τα δόντια του είναι χάλια κι έχει περισσότερα σπυράκια από μένα. Επίσης, σε αντίθεση με τη Χλόη, το σπίτι του είναι σε μια πολύ κακόφημη περιοχή, πράγμα που αποτελεί ταξικό ανάχωμα για μια πιθανή σχέση, όπως στο βιβλίο <i>Ανεμοδαρμένα ύψη</i> (που κάνουμε στο μάθημα των Αγγλικών).

ΤΙΜ ΚΟΛΙΝΣ

Όνομα	Πιθανότητες	Επίπεδο απειλής
Γκάρι Μάρτιν	Υψηλές – τη συνόδευσε μια φορά σπίτι.	Χαμηλό – έχει πλούσιους γονείς, αλλά περνάει τα διαλείμματα στη σκακιστική λέσχη και επίσης μυρίζει απολυμαντικό.
Κρεγκ Χόπερ	Υψηλές – έδωσε οχτώ κάρτες συνολικά.	Μεσαίο – είναι το πιο ωραίο αγόρι της τάξης, αλλά λέει ότι είναι γυναικάς και δε θέλει να χαριστεί μόνο σε μία.
Σανγιάι Μπάτι	Άγνωστες.	Υψηλό – το σπίτι του είναι στον ίδιο δρόμο με της Χλόης, οπότε θα έχει την ευκαιρία να κάνει την κίνησή του ευκολότερα.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ ΕΝΟΣ ΕΡΩΤΕΥΜΕΝΟΥ ΒΡΙΚΟΛΑΚΑ

Όνομα	Πιθανότητες	Επίπεδο απειλής
Ντάρεν Ρίλεϊ	Ελάχιστες – δεν έχει την οικονομική δυνατότητα να αγοράσει κάρτα.	Μέτριο – αν και δεν αρέσει στα κορίτσια, γιατί έχει ψύλλους, η Χλόη είναι πολύ ευαίσθητη και συμπονάει τους περιθωριακούς της κοινωνίας μας.

Τζον ο Γκόθικ	Άγνωστες – είναι πολύ ήσυχος.	Άγνωστο – είναι πολύ ήσυχος.

Τώρα, που ολοκλήρωσα τη λίστα μου, νιώθω λίγο καλύτερα. Παρόλο που έχω εντοπίσει κάποιες ύποπτες περιπτώσεις, είμαι σίγουρος ότι, αν δράσω γρήγορα, η Χλόη θα γίνει δική μου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ο Τζέι από την παρέα των σκληρών με χρέωσε μία λίρα το απόγευμα απλά για να περάσω από μπροστά του στο διάδρομο.

Ήταν πολύ ταπεινωτικό. Κανονικά θα έπρεπε να προκαλώ φόβο στις καρδιές των θνητών και όχι να συνεισφέρω με το ζόρι στην αγορά των καινούριων τους παπουτσιών.

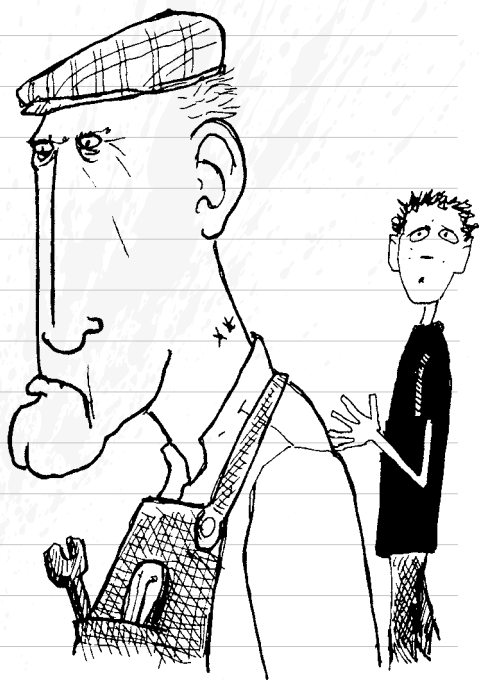
Βρήκα τη Χλόη στη βιβλιοθήκη και προσπάθησα να την ψαρέψω, για να δω αν κατάλαβε ότι η καλύτερη κάρτα που πήρε ήταν δική μου. Έφερα την κουβέντα γύρω γύρω ρωτώντας την αν είχε μια καλή εβδομάδα και αν της συνέβη τίποτα παράξενο. Δεν τσίμπαγε το δόλωμά μου, οπότε στο τέλος τη ρώτησα ευθέως αν είχε πάρει καμιά κάρτα. Είπε όχι κι ύστερα έχωσε το πρόσωπό της στο βιβλίο της κοκκινίζοντας από ντροπή. Το υπέροχο αίμα της γέμισε τα μάγουλά της και μέσα στο μυαλό μου ακούστηκε σαν τεράστιο κύμα που χτυπάει πάνω σε βραχώδη παραλία. Περιττό να πω ότι τα δόντια μου διογκώθηκαν ξανά και αναγκάστηκα να κρατήσω το στόμα μου κλειστό. Μείναμε έτσι όλο το υπόλοιπο του διαλείμματος, με εκείνη να κοιτάζει συνεχώς το βιβλίο της κι εμένα να πασχίζω να αυτοπεριοριστώ, για να μην ορμήξω στο λαιμό της μπροστά σε όλους.

Όταν ήρθε η ώρα να πάει στο μάθημά της ένιωσα ένα είδος ανακούφισης, για να πω την αλήθεια.

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Έγινε επίθεση βρικόλακα εδώ, στην πόλη μας! Είμαι τόσο θυμωμένος με τη μαμά και τον μπαμπά, τα άπληστα γουρούνια! Δεν μπορούν να χαλιναγωγήσουν λίγο τις αιμοβόρες ορμές τους;

Το χειρότερο είναι ότι δεν το παραδέχονται. Το ανακάλυψα όταν είδα τον επιστάτη του σχολείου, τον κύριο Τάλμποτ, να δείχνει λίγο χλωμός και τον ρώτησα πώς ήταν η υγεία του. Μου είπε ότι είχε λιποθυμήσει όταν γύριζε από την μπιραρία το Σάββατο και συνήλθε έπειτα από δύο ώρες. Παρόλο που η γυναίκα του δεν το πίστεψε, είπε ότι είχε πει μόλις δύο μπίρες.

Χρειάστηκε να μείνει στο κρεβάτι δύο μέρες, αλλά, όταν ήρθε η ώρα να δει το γιατρό, άρχισε να νιώθει ξαφνικά καλύτερα. Έξυνε συνεχώς το λαιμό του και, όταν κοίταξα καλύτερα, είδα ότι είχε ένα σημάδι από δάγκωμα πάνω του.

Όταν γύρισα στο σπίτι τσακώθηκα με τη μαμά και τον μπαμπά, αλλά επέμεναν ότι τρέφονται αποκλειστικά σε πόλεις που απέχουν πάνω από 50 χιλιόμετρα από τη δική μας, πράγμα που είναι και η συμφωνία μας. Δεν καταλαβαίνω γιατί επιμένουν να μου λένε ψέματα. Είναι προφανές ότι διψούσαν πολύ και δεν μπορούσαν να περιμένουν ν' απομακρυνθούν από την πόλη μας,

οπότε ξεζούμισαν τον καημένο τον κύριο Τάλμποτ. Επειδή δεν μπόρεσαν να ελέγξουν τις ορμές τους, έβαλαν σε κίνδυνο την ταυτότητά μας, πράγμα που σημαίνει ότι μπορεί να φύγουμε από την πόλη και να μην ξαναδώ ποτέ την αγαπημένη μου Χλόη. Με άλλα λόγια, έβαλαν την ηλίθια δίψα τους πάνω από την πρώτη μου ευκαιρία να γίνω πραγματικά ευτυχισμένος! Πώς μπορώ να τους εμπιστευτώ ξανά;

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

8:30 π.μ.

Σήμερα δε χρειάστηκε να πάμε σχολείο, γιατί χιόνιζε πολύ.

Η αδελφή μου έτρεξε στο δωμάτιό μου στις έξι να μου το ανακοινώσει, λες και ήταν το πιο συναρπαστικό πράγμα που είχε συμβεί ποτέ. Έχει δει χιόνι εκατομμύρια φορές, αλλά πάντα τη γεμίζει ενθουσιασμό.

Είναι τόσο ηλίθια που μερικές φορές απορώ αν συνειδητοποιεί ότι ζει εδώ κι έναν αιώνα. Ίσως δεν έχει καθόλου την αίσθηση του χρόνου, όπως το χρυσόψαρο που κολυμπάει στη γυάλα.

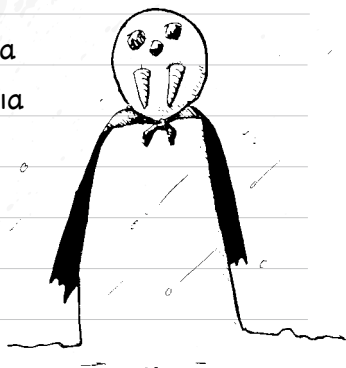
Όταν είσαι τόσο κουτός όσο η αδελφή μου το να ζεις για πάντα φαίνεται ως κάτι εύκολο. Αλλά όταν είσαι ευαίσθητος και καλλιεργημένος, όπως εγώ, δεν είναι εύκολη υπόθεση η αιωνιότητα. Όχι ότι περιμένω να καταλάβετε.

Κρίνοντας από τα γέλια που ακούω έξω από το παράθυρό μου

φαντάζομαι ότι όλοι μοιράζονται την ίδια ηλίθια σκέψη με την αδελφή μου, ότι μια χιονισμένη μέρα προηγείται της σχολικής διακοπής του πρώτου εξαμήνου. Το μόνο που σημαίνει για μένα είναι ότι πρέπει να περιμένω δέκα ολόκληρες μέρες για να ξαναδώ την όμορφη Χλόη μου.

10:00 π.μ.

Η αδελφή μου έφτιαξε ένα χιονοβρικόλακα χρησιμοποιώντας καρότα για δόντια και μια σακούλα σκουπιδιών για κάπα. Πίστευα ότι οι γονείς μας θα τη μάλωναν, επειδή βάζει σε κίνδυνο την ταυτότητά μας, αλλά έκανα λάθος. Είπαν ότι είναι το ομορφότερο πράγμα που έχουν δει.

Όπως πάντα έχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Άλλο εγώ και άλλο η αδελφή μου.

Ο μπαμπάς είπε ότι είναι ο μοναδικός βρικόλακας που έχει δει να λιώνει όταν τον βλέπει ο ήλιος και γέλασε για ώρα με το ανόητο αστείο του.

1:00 μ.μ.

Βαριέμαι τόσο πολύ που βλέπω στην τηλεόραση το *Μάπετ Σόου*. Πρέπει να πω ότι βρίσκω το χαρακτήρα του Δράκουλα λίγο προσβλητικό. Τον παρουσιάζουν με τεράστια μύτη, πεταχτά

αυτιά και μια γελοία ανατολικοευρωπαϊκή προφορά. Αν το έκαναν αυτό σε οποιαδήποτε άλλη μειονότητα, δε θα την έβγαζαν καθαρή από το ραδιοτηλεοπτικό συμβούλιο.

Αφού επιμένουν να δείχνουν όλα τα τετριμμένα πράγματα που λέγονται για εμάς, τουλάχιστον θα μπορούσαν να δείξουν και μερικά καλά, όπως την υπερφυσική δύναμη και ομορφιά μας.

Και επιπλέον, αφού προτιμούν βρικόλακα με βαθμό ευγενείας, γιατί πρέπει πάντα αναγκαστικά να είναι κόμης; Αν έκαναν λίγο περισσότερη έρευνα και δεν ξόδευαν το χρόνο τους λέγοντας ηλίθια αστεία για το είδος μας, θα έπρεπε να ξέρουν ότι υπήρξαν και βρικόλακες που ήταν αρχιδούκες, βαρόνοι, ιππότες, μαρκήσιοι, ακόμα και βασιλιάδες.

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

7:00 π.μ.

Η μαμά και ο μπαμπάς είναι έξω για τροφή, και περιμένω μια μεγάλη ποσότητα αίματος. Πάντα έχουν καλή συγκομιδή όταν χιονίζει, γιατί είναι ευκολότερο να υπνωτίσεις και να παγιδέψεις τους ανθρώπους σε τέτοιες συνθήκες.

Δε βλέπω την ώρα να δω τι είδους αίμα θα φέρουν. Αν είσαι άνθρωπος και διαβάζεις αυτά που γράφω τώρα, μάλλον θα πιστεύεις ότι είναι βαρετό να πίνω συνέχεια αίμα. Κι εγώ όμως πιστεύω ότι πρέπει να είναι βαρετό να τρως φαγητό συνέχεια.

Υπάρχουν τόσο πολλά είδη αίματος που ποτέ δε σου φαίνεται ότι πίνεις συνεχώς το ίδιο. Μερικές φορές, αν υπάρχει μια ξεχωριστή περίπτωση, όπως μια μεταμόρφωση ας πούμε, απολαμβάνουμε μενού τριών πιάτων ξεκινώντας με κάτι ελαφρύ και λεπτό στη γεύση, όπως αίμα ομάδας Α-, συνεχίζουμε με ζεστά μπουλ γεμάτα παχύ, θρεπτικό Β+ και καταλήγουμε στο επιδόρπιο, που συνήθως προέρχεται από κάποιον που έχει υψηλά επίπεδα ζάχαρου στο αίμα του.

5:00 μ.μ.

Καλά νέα! Η μαμά και ο μπαμπάς έφεραν μεγάλες ποσότητες αίματος Ο-. Και το καλύτερο είναι ότι γέμισαν τόσα μπουκάλια που δε χωρούσαν στο ψυγείο και με άφησαν να πάρω μερικά στο δωμάτιό μου για να κάνω μια μίνι γιορτή!

7:00 μ.μ.

Περνάω υπέροχα πίνοντας το αίμα. Έχω αρχίσει να νιώθω ένα μικρό φούσκωμα, αλλά είναι κρίμα να πάει χαράμι όλος αυτός ο υπέροχος χυμός. Φαντάζομαι ότι κάπως έτσι νιώθουν και οι θνητοί στο τραπέζι των Χριστουγέννων.

9:00 μ.μ.

Ακόμη πίνω από τα μπουκάλια. Αποφάσισα να μάθω χορό.

10:00 μ.μ.

Γιατί δεν παραδέχονται οι γονείς μου ότι επιτέθηκαν στον επιστάτη; Γιατί επιμένουν να μου λένε ψέματα; Τι άλλο μου κρύβουν;

11:00 μ.μ.

Οι γονείς μου είναι μια χαρά ειλικρινείς. Δεν πρέπει να είμαι τόσο καχύποπτος απέναντί τους. Δεν είναι και τόσο κακοί.

12:00 π.μ.

Γιατί δε μ' αγαπά η Χλόη; Τίποτα δεν πάει καλά στη ζωή μου. Τι νόημα έχουν όλα;

1:00 π.μ.

Αρχίζω να αισθάνομαι λίγο άρρωστος τώρα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Θέλω να ζητήσω συγγνώμη για τις χθεσινές ασυναρτησίες μου.

Όταν οι βρικόλακες πίνουν

πολύ αίμα έρχονται σε μια κατάσταση παρόμοια με τη μέθη των ανθρώπων.

Είμαι ξαπλωμένος όλη τη μέρα στο κρεβάτι μ' έναν τρομερό πονοκέφαλο. Κάτι τέτοιες ώρες εύχομαι να μπορούσαν και οι βρικόλακες να κοιμηθούν λιγάκι.

Στο μέλλον θα προσέχω περισσότερο πόσο αίμα πίνω. Λέγεται ότι αν οι βρικόλακες πίνουν μεγάλες ποσότητες αίματος πολύ συχνά γίνονται αιμαλκοικοί. Έχω ακούσει ιστορίες για βρικόλακες που, επειδή ζούσαν σε μια συνεχή κατάσταση δίψας, τα κορμιά τους βάραιναν, δεν μπορούσαν εύκολα να κυνηγήσουν και κατέληγαν να μπαίνουν σε τράπεζες αίματος από τα παράθυρα τις νύχτες. Κι όλα αυτά μέχρι που κάποια στιγμή έπεφταν πάνω σε κάποιο οργισμένο πλήθος και καταστρέφονταν ολοκληρωτικά.

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα νιώθω καλύτερα και αποφάσισα να περιοριστώ σε τρία μόνο μπουκάλια αίμα κάθε βράδυ.

Πήγα στο εμπορικό κέντρο κι έκατσα σ' ένα παγκάκι. Παρατήρησα ότι τα παιδιά μιας παρέας δίπλα μου κάπνιζαν, οπότε τους ζήτησα να σταματήσουν, αλλά αρνήθηκαν. Δεν μπορούσα να πιστέψω πόσο αντικοινωνική ήταν η συμπεριφορά τους. Δεν καταλαβαίνουν ότι μπορεί να σκοτώσουν κανέναν με τον καπνό τους; Όχι βέβαια εμένα, αλλά μπορεί να βλάψουν τους

πνεύμονες κάποιου ανθρώπου. Τι θα γινόταν αν περνούσε εκείνη τη στιγμή από δίπλα τους η πολύτιμη Χλόη μου;

Πάντως εμένα δε θα μου άρεσε αν κάποιος έβγαине δημόσια κι έκανε κάτι που με βλάπτει, όπως ν' αρχίσει να πετάει αγιασμό και σκόρδα παντού. Αν είχα την ταχύτητα των βρικόλακων, θα είχα πάρει τα τσιγάρα από τα χέρια τους και θα τα είχα πετάξει με μια αστραπιαία κίνηση. Αλλά, έτσι όπως έχουν τα πράγματα, περιορίστηκα στο να κουνήσω το κεφάλι μου και να απομακρυνθώ εμφανώς ενοχλημένος. Νομίζω ότι και με αυτό τον τρόπο τούς έδειξα τη δυσαρέσκειά μου.

ΤΡΙΤΗ 22 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

10:00 π.μ.

Ο μπαμπάς με μάλωσε το πρωί, επειδή κάθομαι πολλή ώρα στο μπάνιο βουρτσίζοντας τα δόντια μου. Είπε ότι οι βρικόλακες δε χρειάζεται να πλένουν τα δόντια τους, γιατί τα δόντια μας δε χαλάνε. Μπορεί να είναι κι έτσι, αλλά εγώ θέλω να έχω φρέσκια αναπνοή. Ύστερα από το κάζο μου με το αποσμητικό δεν το ρισκάρω ξανά.

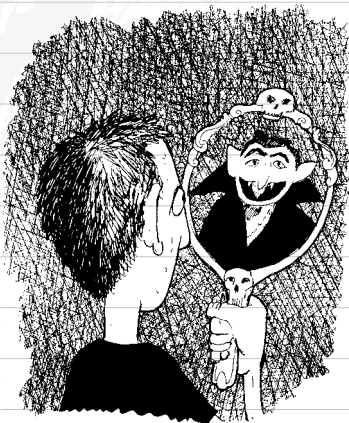
1:00 π.μ.

Αν πιστεύετε ότι η περίοδος διακοπής των μαθημάτων είναι βαρετή, πρέπει να δοκιμάσετε να την περάσετε εντελώς άυπνοι.

Η τηλεόραση δεν έχει τίποτα και έχω τερματίσει εδώ και μέρες το παιχνίδι μου στον υπολογιστή. Καλωσορίσατε στο σκιάδω, δαιμονικό βασίλειο των απέθαντων. Δύσκολα τα πράγματα. Θ' αρχίσω να μετράω μέχρι το δέκα χιλιάδες, για να περάσει λίγο η ώρα.

2:00 π.μ.

Έφτασα μέχρι το εκατόν σαράντα οχτώ κι εκείνη τη στιγμή συνειδητοποίησα πόσο πολύ μοιάζω με το Δράκουλα του Μάπετ Σόου. Αρνούμαι να συμβιβαστώ με αυτά τα χυδαία στερεότυπα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

8:00 π.μ.

Πώς γίνεται να είναι μόνο Τετάρτη; Αυτές οι διακοπές φαίνονται να έχουν κρατήσει ήδη περισσότερο κι από τις καλοκαιρινές διακοπές. Κι αν η Χλόη έχει μετακομίσει σε άλλη πόλη; Αν μου την έχει κλέψει κανένα αγόρι όσο εγώ μαραζώνω εδώ; Αν είναι πεθαμένη; Και δεν εννοώ πεθαμένη με τον ωραίο τρόπο που είμαι εγώ, αλλά μιλάω για κανονικό θάνατο, με κηδείες, μοιρολόγια και όλα τα συναφή.

Πρέπει να σταματήσω να βασανίζω το μυαλό μου με αυτές τις υποθέσεις.

7:00 μ.μ.

Απόψε προσπάθησα να ξυριστώ πάνω από το χείλος μου, γιατί έχω ακούσει ότι κάνει το μουστάκι να βγει γρηγορότερα, ώστε να δείχνεις μεγαλύτερος.

Έκοβα συνέχεια το χείλος μου κι έπρεπε να περιμένω να κλείσει η πληγή πριν συνεχίσω, οπότε βαρέθηκα και τα παράτησα. Έτσι κι αλλιώς δε θέλω μουστάκι, γιατί έχει και ο μπαμπάς και δεν είναι και τόσο ωραίο να μοιάζεις με μινιατούρα των γονιών σου. Τη δεκαετία του 1990 είχα ένα θνητό φίλο του οποίου ο μπαμπάς ανάγκαζε όλα τα μέλη της οικογένειας να φοράνε τις ίδιες πορτοκαλί αθλητικές φόρμες. Έλεγε ότι έτσι θα ήταν πιο εύκολο να εντοπίσει ο ένας τον άλλο σε περίπτωση φωτιάς, αν και δεν έχω ιδέα γιατί είχε διαλέξει τόσο εύφλεκτα υφάσματα για να φοράει η οικογένειά του.

1:00 π.μ.

Γιατί έχει κυριευτεί η ζωή μου από αυτή την απαγορευμένη επιθυμία; Γιατί έπρεπε να ερωτευτώ μια θνητή; Εγώ είμαι το αρπακτικό που αγναντεύει από φεγγαρόλουστους λόφους και εκείνη είναι το πρόβατο για το οποίο λιώνω από επιθυμία.

Αυτό το τελευταίο δεν ακούστηκε και τόσο ωραία.

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Νομίζω ότι σήμερα μου συνέβη κάτι πολύ παράξενο, αν και δεν είμαι σίγουρος ότι δεν ήταν στη φαντασία μου. Περπατούσα στο δρόμο έξω από το εμπορικό κέντρο όταν ένα πούλμαν γεμάτο ηλικιωμένους ανθρώπους πέρασε από δίπλα μου. Παρατήρησα το βλέμμα μιας από τις ηλικιωμένες γυναίκες και για ένα δευτερόλεπτο πίστεψα ότι ήταν η Καρολίνα Μπλέικ, ένα κορίτσι που μου άρεσε τη δεκαετία του 1950. Καθώς το πούλμαν απομακρυνόταν, προσπάθησα να σκεφτώ αν ήταν δυνατόν. Αν ήταν δεκαπέντε στις αρχές της δεκαετίας του 1950, τότε υποθέτω ότι θα είναι στα εβδομήντα της σήμερα.

Έχω συνηθίσει να κινούμαι από τη μια περιοχή στην άλλη τόσο

πολύ που καμιά φορά ξεχνάω ότι οι άνθρωποι μεγαλώνουν. Από τότε που την ήξερα η Καρολίνα πιθανότατα παντρεύτηκε, έκανε παιδιά, απέκτησε εγγόνια, αγόρασε σπίτι, μετακόμισε, βρήκε δουλειά, απολύθηκε, βρήκε άλλη δουλειά, αρρώστησε, έγινε καλά και άσπρισαν τα μαλλιά της. Κι εγώ τι έχω κάνει όλα αυτά τα χρόνια; Τίποτα.

Ακόμα και η απόπειρά μου να απομνημονεύσω όλα τα στατιστικά των αγώνων ράλι φαίνεται ασήμαντη και δίκως νόημα υπό αυτό το πρίσμα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Η εμπειρία που μπορεί να είχα, μπορεί και όχι όμως, χθες μ' έκανε ν' αντιληφθώ ότι πρέπει να εξομολογηθώ την αγάπη μου στη Χλόη. Δεν πρέπει να την αφήσω να φύγει από τα χέρια μου και να την ξανασυναντήσω το 2070 μέσα σε κάποιο πούλμαν γεμάτο ηλικιωμένους. Σήμερα θα της αποκαλύψω ότι είμαι απέθαντος και θα της ανακοινώσω την παντοτινή μου αγάπη.

Τώρα που το ξανασκέφτομαι, λέω ν' αρχίσω καλύτερα ζητώντας της να πάμε κανένα σινεμά.

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Αύριο εγώ και η αδελφή μου θα γιορτάσουμε την ημέρα της μεταμόρφωσής μας, πράγμα που ισοδυναμεί με τη μέρα των γενεθλίων για τους ανθρώπους.

Είναι μεγάλη γιορτή, γιατί πιστεύουμε ότι η μέρα που γίνεσαι βρικόλακας είναι πολύ σημαντικότερη από τη μέρα που γεννιέσαι ως άνθρωπος.

Και οι δύο μεταμορφωθήκαμε σε βρικόλακες στο ανατολικό Λονδίνο την 27η Φεβρουαρίου του 1927. Η μαμά και ο μπαμπάς ήπιαν από το λαιμό μας μέχρι που αποδυναμωθήκαμε εντελώς και ύστερα έβαλαν αίμα βρικόλακα στις φλέβες μας. Λίγα δευτερόλεπτα μετά «πεθάναμε» και επιστρέψαμε στη ζωή ως βρικόλακες. Μια μεταμόρφωση δεν είναι ευχάριστο θέαμα, αλλά, εδώ που τα λέμε, ούτε η γέννηση των ανθρώπων προσφέρει ειδυλλιακές εικόνες.

Οι γονείς μου μας πήραν από ένα ορφανοτροφείο, οπότε δε νιώθουν καθόλου ενοχές. Το βρίσκω πάντως λίγο αλαζονικό εκ μέρους τους να υποθέτουν ότι μας αρέσει να γιορτάζουμε τη μέρα που πεθάναμε ως άνθρωποι. Είναι βρικόλακες εδώ και τόσο πολλά χρόνια που έχουν αποβάλει όλες τις ανθρώπινες μνήμες τους, αλλά εγώ κάθε τόσο νιώθω το μακρινό συναίσθημα του πώς είναι ν' απολαμβάνεις ένα καλοψημένο γεύμα ή να κοιμάσαι με τη βροχή να χτυπάει στο παράθυρο.

Δεν έχω ξεχάσει επίσης την ημερομηνία της γέννησής μου. Ήταν στις 14 Μαΐου του 1911. Γι' αυτό τώρα είμαι σχεδόν εκατό χρονών.

Υπενθύμιση: Με κάθε τρόπο πρέπει να κερδίσω την καρδιά της Χλόης πριν από τα εκατοστά γενέθλιά μου. Δεν μπορώ να γίνω

εκατό ετών δίκως να έχω αποκτήσει ποτέ φιλενάδα. Αυτό θα είναι πραγματικά τραγικό.

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Η αδελφή μου μπήκε χοροπηδώντας στο δωμάτιό μου στις έξι το πρωί, για να μου υπενθυμίσει τη μέρα της μεταμόρφωσής μας. Δεν καταλαβαίνω γιατί την ενθουσιάζει τόσο πολύ. Στην αρχή κι εγώ το έβρισκα συναρπαστικό, αλλά με τα χρόνια άρχισε να γίνεται μια θλιβερή υπενθύμιση του πόσο πολύ καιρό είσαι στον κόσμο των θάνατων και του πόσα λίγα έχεις καταφέρει μέχρι τώρα.

Ήθελα να μείνω ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου και να σκεφτώ τη Χλόη, αλλά η αδελφή μου επέμενε να με τραβήξει κάτω. Για πρωινό η μαμά έβγαλε αίμα από το μπουκάλι με το ΑΒ+, που κρατά για τις ειδικές περιστάσεις.

Αφού το ήπιαμε, ανοίξαμε τα δώρα μας. Εγώ πήρα ένα χειροποίητο χρυσό αυγό Φαμπερζέ, μερικά αυθεντικά σχέδια του Λεονάρντο ντα Βίντσι κι ένα παλτό που κάποτε φορούσε ο ίδιος ο Λόρδος Βύρωνας. Θα προτιμούσα ένα βιντεοπαιχνίδι για τον υπολογιστή μου, παρ' όλα αυτά έκανα μια προσπάθεια να δείξω ότι πήρα ακριβώς ό,τι ήθελα. Η μαμά και ο μπαμπάς είναι τόσο καλοί μαζί μου, προς το παρόν, που με κάνουν καχύποπτο. Μάλλον προσπαθούν να κερδίσουν ξανά την εμπιστοσύνη μου ύστερα από το γεγονός της επίθεσης στον επιστάτη.

Η αδελφή μου πήρε ένα βιολί Στραντιβάριους, ένα
κρυστάλλινο κρανίο και ένα αυθεντικό
φόρεμα από τη συλλογή της Μαρίας
Αντουανέτα. Φάνηκε ν' απολαμβάνει τα
δώρα της, αν και δεν μπορώ να φανταστώ
πού θα της φανούν χρήσιμα.

Βάζω στοίχημα ότι το κρανίο θα
είναι σπασμένο μέχρι την άλλη
εβδομάδα.

Αύριο επιστρέφω στο σχολείο

κι έχω υποσχεθεί στον
εαυτό μου να ζητήσω από
τη Χλόη να βγούμε
ραντεβού.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Σήμερα επέστρεψα στο σχολείο και δηλώνω με χαρά ότι η
σκληρή μοίρα δεν πήρε μακριά μου τη Χλόη. Μιλήσαμε πολλή
ώρα στη βιβλιοθήκη, αν και δεν της ζήτησα ραντεβού, όπως είχα
υποσχεθεί στον εαυτό μου. Νομίζω ότι την περισσότερη ώρα τής
μιλούσα για την εργασία της ιχθυοκαλλιέργειας που έπρεπε να
κάνουμε για το μάθημα της Βιολογίας. Συνοψίζοντας, δεν ήταν
και το πιο γοντευτικό θέμα για συζήτηση.

Προσπάθησα να σκεφτώ κάτι ενδιαφέρον που έκανα στις διακοπές, για να της το πω, αλλά τα μόνα πράγματα που μου έρχονταν στο μυαλό ήταν η νύχτα που ήπια πολύ αίμα και η επέτειος της μεταμόρφωσής μου, και αυτή η πλευρά της ζωής μου πρέπει να παραμείνει επτασφράγιστο μυστικό προς το παρόν.

Σύντομα όμως θα γνωρίσεις όλη την αλήθεια, όμορφο λουλούδι του κόσμου των θνητών.

ΤΡΙΤΗ 1 ΜΑΡΤΙΟΥ

10:00 π.μ.

Ο Κρεγκ έδινε σε όλους μία τσιμπιά και μία μπουνιά σήμερα το πρωί λέγοντας «Τσιμπιά, μπουνιά, καλή πρωτομηνιά». Εμένα δε με ενόχλησε, γιατί δε νιώθω πόνο, αλλά ο Γουέιν φάνηκε να θυμώνει πολύ.

1:00 μ.μ.

Ο Κρεγκ έδωσε στη Σούζαν από την τάξη μας (μια κοπέλα που πραγματικά μοιάζει με καλικάντζαρο) ένα ραβασάκι που έλεγε ότι του αρέσει πολύ. Μόνο που δεν ήταν αλήθεια, γιατί το ραβασάκι ήταν γραμμένο από τον Γουέιν, για να εκδικηθεί τον Κρεγκ, και τώρα, που ο Κρεγκ το ανακάλυψε, θα έχουμε καβγά μετά το σχολείο. Σχολιάσαμε με τη Χλόη πόσο παιδιάστικά είναι όλα αυτά. Παρ' όλα αυτά, συμφωνήσαμε να πάμε κι εμείς στον καβγά.

7:00 μ.μ.

Ο καβγάς ήταν σκέτη απογοήτευση. Κάναμε όλοι έναν κύκλο φωνάζοντας τη λέξη «καβγάς» και στη μέση ο Κρεγκ και ο Γουέιν σπρώχνονταν λίγο, μέχρι που ήρθε ο κύριος Μόρις και τους χώρισε.

Κάτι τέτοιες στιγμές εύχομαι να υπήρχαν λίγο περισσότεροι βρικόλακες τριγύρω, για να προσφέρουν κανονικό θέαμα. Παρόλο που οι βρικόλακες που σκοτώνουν κάποιον απ' το είδος μας αντιμετωπίζουν τον αιώνιο αποκλεισμό, μπορούν να προκαλέσουν κάποιον σε μονομαχία. Αυτές οι μονομαχίες παλιά ήταν υψηλές επιδείξεις πολεμικών τεχνών, που μπορεί να διαρκούσαν μέρες και να μεταφέρονταν σε πολλές διαφορετικές ηπείρους. Πράγμα που ακούγεται πολύ πιο ενδιαφέρον από δύο εφήβους που σπρώχνονται για λίγο, μέχρι να έρθει να τους χωρίσει ένας καθηγητής.

Ύστερα από το μη καβγά συνόδευσα πρώτη φορά τη Χλόν στο σπίτι της. Μένει στην οδό Χείγουντ, σε μια εύπορη γειτονιά του Στόκφιλντ, καθώς ο μπαμπάς της είναι ασφαλιστής. Θα μπορούσαμε κι εμείς να μένουμε εκεί αν θέλαμε, αλλά ο μπαμπάς δε χαλάει λεφτά σε τίποτα, για να μην τραβήξει την προσοχή πάνω μας. Την ίδια στιγμή βέβαια αφήνει τη μαμά να κρεμάει τα αρχαία φορέματα και τους κορσέδες της σε κοινή θέα στην αυλή. Υπάρχει τίποτα πιο υποκριτικό απ' αυτό;

Κατά τη γνώμη μου, περισσότερη προσοχή τραβάμε που

μένουμε σ' ένα μισοδιαλυμένο σπίτι. Αν μετακομίσει δίπλα μας κάποιος με καλύτερη ακοή από τον κύριο Πτέρκινς, ίσως αρχίσει ν' αναρωτιέται γιατί μένουμε ξύπνιοι όλη τη νύχτα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 2 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα το πρωί μιλήσαμε για τη διατροφική αλυσίδα στο μάθημα της Βιολογίας και ήταν μια από αυτές τις φορές που πρέπει να κρατάω το στόμα μου κλειστό, ακόμα κι αν ξέρω ότι ο καθηγητής κάνει λάθος. Η κυρία Τζόουνς μάς είπε ότι οι άνθρωποι είναι οι κορυφαίοι θηρευτές, γιατί βρίσκονται στην κορυφή της διατροφικής αλυσίδας. Αυτό είναι μια βλακεία, γιατί εμείς, οι βρικόλακες, τρεφόμαστε με αίμα ανθρώπων, οπότε εμείς βρισκόμαστε στην κορυφή της διατροφικής αλυσίδας.

Προτίμησα όμως να μη μιλήσω καθώς ξεστόμιζε όλη αυτή την παραπληροφόρηση.

Μπορώ ακόμη και γλιτώνω τη Γυμναστική τις Τετάρτες εξαιτίας του φανταστικού προβλήματος στην πλάτη μου. Όποτε περνάω δίπλα από τον κύριο Τζέγκινς με κοιτάζει από την κορυφή ως τα νύχια, για να διαπιστώσει αν είμαι πραγματικά άρρωστος. Ξέρω ότι ανυπομονεί να επιστρέψω στο μάθημά του, για να μπορέσει να με γελοιοποιήσει ξανά μπροστά σε όλους.

Συνήθως, όταν είμαι θυμωμένος με κάποιον άνθρωπο, υπενθυμίζω στον εαυτό μου ότι είναι θνητός, θα γεράσει και θα πεθάνει, οπότε αρχίζω να τον λυπάμαι. Με εξαίρεση τον κύριο Τζέγκινς. Δεν μπορώ να νιώσω συμπόνια για αυτό το τέρας.

ΠΕΜΠΤΗ 3 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα παρακολουθήσαμε μια ομιλία για την υπερθέρμανση του πλανήτη. Τα πολιτικά παγόβουνα λιώνουν και σύντομα όλος ο κόσμος θα βρεθεί κάτω από το νερό. Η κυρία Μαγκουάιρ έλεγε συνεχώς ότι πρέπει να βγάζουμε την τηλεόραση από την πρίζα όταν την κλείνουμε, για να σώσουμε τον πλανήτη. Τι τη νοιάζει αυτή; Έτσι κι αλλιώς θα έχει πεθάνει μέχρι τότε. Αλίμονο από μένα, που είμαι αθάνατος και θα παρακολουθήσω την όλη καταστροφή. Και το χειρότερο είναι ότι σιχαίνομαι και το κολύμπι.

Πάντως δε θα με πείραζε να περάσω την αιωνιότητά μου σ' έναν πλημμυρισμένο πλανήτη με τη Χλόη στο πλευρό μου. Θα

μπορούσαμε να ζήσουμε σ' ένα βουνό παρακολουθώντας τους ανθρώπους να περνάνε από μπροστά μας κολυμπώντας. Θα ήταν πολύ ρομαντικά.

Το απόγευμα είχαμε άσκηση πυρκαγιάς και ο Κρεγκ σχεδόν τρέλανε όλους τους μικρότερους μαθητές παριστάνοντας ότι πρόκειται για αληθινή φωτιά. Ο κύριος Μόρις με κατσάδιασε επειδή δεν περπατούσα γρήγορα. Λες και με νοιάζει. Έτσι κι αλλιώς η φωτιά δεν μπορεί να με βλάψει, εκτός κι αν κάποιος πάνω στον πανικό του μου κόψει κατά λάθος το κεφάλι.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 4 ΜΑΡΤΙΟΥ

Πέρασα τη μέρα μου αποφεύγοντας τον Κρεγκ, γιατί έκανε επίδειξη το καινούριο του κινητό με κάμερα και έχω αυστηρές εντολές να μένω μακριά από τις κάμερες.

Η ιδέα ότι οι βρικόλακες δεν εμφανίζονται στις φωτογραφίες είναι φυσικά άλλος ένας ανόητος μύθος. Αλλά, όπως πολλές παρανοήσεις, έχει μια δόση αλήθειας. Οι βρικόλακες μένουν μακριά από τους φωτογραφικούς φακούς για να μη γίνει εμφανές ότι δε γερνάνε. Το τελευταίο πράγμα που θέλει ένας βρικόλακας είναι να έχει κάποιος μια φωτογραφία του που αποδεικνύει ότι είναι ακριβώς ίδιος όπως πριν από είκοσι χρόνια.

Αυτό είναι μεγαλύτερο πρόβλημα για τη μαμά και τον μπαμπά, καθώς η βρικόλακίστικη ομορφιά τους τραβά την προσοχή του κόσμου, ακόμα κι αν βρίσκονται στο φόντο μιας φωτογραφίας. Σε αντίθεση μ' εμένα, που η φάτσα μου ξεχνιέται τόσο γρήγορα που μπορεί να ζεις δίπλα μου για χρόνια και να μην έχεις παρατηρήσει ότι είμαι συνεχώς δεκαπέντε χρονών.

Συνοπτικά, με τα χρόνια έχουμε γίνει πολύ καλοί στο ν' αποφεύγουμε τις φωτογραφίες, αλλά όσο πάει γίνεται και δυσκολότερο με όλες αυτές τις ψηφιακές φωτογραφικές μηχανές και τις κάμερες ασφαλείας και διαχείρισης της κυκλοφορίας. Η μόνη καλή πλευρά της υπόθεσης είναι ότι τουλάχιστον το πεζούλι στο τζάκι μας δεν είναι γεμάτο με ντροπιαστικές φωτογραφίες από την παιδική μας ηλικία.

ΣΑΒΒΑΤΟ 5 ΜΑΡΤΙΟΥ

Η μαμά είναι νευριασμένη με τον μπαμπά, επειδή ποτέ του δε χρησιμοποιεί το κινητό τηλέφωνο που του αγόρασε. Της είχα

πει να μην το αγοράσει, γιατί ο μπαμπάς είναι γνωστό ότι δεν εμπιστεύεται τις νέες τεχνολογίες. Εδώ δεν αγόρασε πλυντήριο παρά μόνο ύστερα από είκοσι χρόνια αφότου βγήκαν στο εμπόριο, επειδή νόμιζε ότι θα του μικρύνει τις κάπες.

Η μαμά υποστηρίζει ότι το μόνο που θέλει είναι να του τηλεφωνεί για να βεβαιώνεται ότι είναι καλά, αλλά δεν καταλαβαίνω τι νομίζει ότι μπορεί να του συμβεί. Εκτός κι αν πέσει με την καρδιά κατά λάθος πάνω σε κανένα μυτερό πάσσαλο, αμφιβάλλω ότι μπορεί να εκτεθεί εύκολα σε μεγάλο κίνδυνο.

Μια υποσημείωση για να καταδείξω το μέγεθος της ηλιθιότητας της αδελφής μου: Μας ανακοίνωσε ότι δεν επιθυμεί να σκοτώνει πλέον ζώα για το αίμα τους και ότι αποδώ κι εμπρός θα πίνει αίμα μόνο από ζώα

που σκοτώθηκαν από κάποιο ατύχημα. Μάλιστα είπε ότι θέλει να το κάνει για «ηθικούς λόγους».

Ευτυχώς, πρώτη φορά οι γονείς μας αρνήθηκαν να ευθυγραμμιστούν με την ηλιθιότητά της και απέρριψαν το αίτημά της. Της εξήγησαν ότι το αίμα των νεκρών ζώων είναι

μπαγιάτικο και προκαλεί αδιαθεσίες. Και πώς αντέδρασε σε αυτή τη μυαλωμένη συμβουλή; Χτυπώντας την πόρτα της κουζίνας και τρέχοντας στο δωμάτιό της φυσικά.

Οφείλω να πω ότι ήταν έκπληξη για μένα που επιτέλους πάτησαν πόδι οι γονείς μου. Περίμενα ότι θα της έκαναν το χατίρι μέχρι να φτάσει στο σημείο να μην πίνει τίποτε άλλο εκτός από χυμούς δέντρων.

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΜΑΡΤΙΟΥ

12:00 μ.μ.

Σκέφτηκα ένα σχέδιο για να κάνω τη Χλόη να με πλησιάσει. Θα περάσω τόσο πολλές ώρες στο γυμναστήριο ώσπου το κορμί μου να απελευθερώσει όλη τη βρικολακίστικη δύναμή του. Πηγαίνω τώρα στο κοντινότερο γυμναστήριο, για να θέσω το σχέδιό μου σε εφαρμογή.

5:00 μ.μ.

Ε, λοιπόν, πρόκειται για το μεγαλύτερο χάσιμο χρόνου. Όταν έφτασα στο γυμναστήριο, έβαλα τα περισσότερα βάρη που μπορούσε να δεχτεί το μηχάνημα και στρώθηκα για σκληρή εξάσκηση. Ύστερα από μερικές αποτυχημένες απόπειρες να μετακινήσω έστω και λίγο τα βάρη αποφάσισα να γυρίσω σπίτι. Δυστυχώς, ένας υπάλληλος, που έμοιαζε με το χαμένο κρίκο

της αλυσίδας που συνδέει τον άνθρωπο του Νεάντερταλ και τον καθηγητή Γυμναστικής στο σχολείο μας, καθόταν πίσω μου και προσφέρθηκε να με βοηθήσει. Και το έκανε αφαιρώντας σταδιακά τα βάρη που είχα φορτώσει και φωνάζοντας συνεχώς: «Μπορείς, μπορείς να το κάνεις!».

Έκανε λάθος. Δεν μπορούσα. Ακόμα και όταν το μηχανήμα ήταν στο χαμηλότερο επίπεδο δεν μπορούσα να το κουνήσω. Ευχαρίστησα το Χαμένο Κρίκο για τη βοήθειά του και πραγματοποίησα ντροπιαστική έξοδο. Ακόμα μία φορά το μη συνεργάσιμο σώμα μου μού χάρισε μια μέρα ταπείνωσης.

ΔΕΥΤΕΡΑ 7 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα μας έκαναν οδοντιατρικό έλεγχο στο γήπεδο του σχολείου. Προσπάθησα να αποφύγω την εξέταση δείχνοντας στη νοσοκόμα πόσο δυνατά είναι τα δόντια μου, αλλά δεν άφηνε κανέναν να περάσει δίχως έλεγχο. Νομίζω ότι προσπαθούν να εντοπίσουν όλα εκείνα τα παιδιά που οι γονείς τους τα αφήνουν να τρώνε συνεχώς καραμέλες και γλυκά.

Φοβόμουν ότι τα δόντια μου θα διογκώνονταν τη στιγμή που θα με εξέταζε ο οδοντίατρος. Για να τα κρατήσω υπό έλεγχο έβαλα το κεφάλι μου στον κάδο απορριμμάτων και πήρα μία βαθιά ανάσα, ενώ παράλληλα φρόντισα να βρίσκομαι μακριά από την παρουσία της Χλόης.

Τελικά δεν αντιμετώπισα κανένα πρόβλημα. Ο οδοντίατρος

είπε ότι τα δόντια μου ήταν τα πιο λευκά και πιο δυνατά που είχε δει, αν και φαινόταν λίγο προβληματισμένος με τη θερμοκρασία του σώματός μου.

Ύστερα κοίταζε επί μισή ώρα τα δόντια του Γουέιν. Είμαι χαρούμενος που δεν τρώω

σοκολάτες σε κάθε διάλειμμα, όπως αυτός. Πείτε ό,τι θέλετε για το αίμα, αλλά τουλάχιστον είναι φυσικό. Κατευθείαν από τις φλέβες καταλήγει στο στομάχι μου, δίχως συντηρητικά και πρόσθετα. Τώρα που το σκέφτομαι, είμαι υπόδειγμα υγιεινής διατροφής.

ΤΡΙΤΗ 8 ΜΑΡΤΙΟΥ

12:20 μ.μ.

Η Χλόη διαβάζει μια ανθολογία ρομαντικής ποίησης με ποιήματα του βρικόλακα Λόρδου Βύρωνα, ο οποίος παρεμπιπτόντως έκανε παρέα με τον μπαμπά. Μακάρι να κατέβασε για λίγο το βιβλίο και να συνειδητοποιούσε ότι δίπλα της έχει ένα φίλο εξίσου στοχαστικό και επικίνδυνο με το Λόρδο Βύρωνα. Που μπορεί και αυτός να γράψει τόσο δυνατή ποίηση.

Γιατί η Χλόη δεν μπορεί να καταλάβει ότι είμαι ο τύπος της;

9:00 μ.μ.

Ο Κρεγκ πήρε ένα φανταστικό μαύρο ζευγάρι αθλητικά παπούτσια Nike και τα φοράει όλη τη μέρα στο σχολείο. Ο Κρεγκ παίρνει συνέχεια ένα σωρό ωραία πράγματα, επειδή οι γονείς του είναι χωρισμένοι.

Το βράδυ ρώτησα τον μπαμπά αν μπορώ να πάρω κι εγώ ένα ζευγάρι και μου είπε όχι. Δεν μπορώ να πιστέψω πόσο τσιγκούνης είναι, ενώ έχει τόσα λεφτά. Πάντα λέει ότι θα τραβήξουμε την προσοχή πάνω μας αν ξοδεύουμε πολλά λεφτά. Αυτό που δεν αντιλαμβάνεται είναι ότι σήμερα, στην εποχή μας, το ν' αγοράζει κάποιος ακριβά αθλητικά παπούτσια θεωρείται φυσιολογικό. Αν φοράς σκισμένα, παλιά παπούτσια, τότε τραβάς την προσοχή. Αν έβλεπαν κοινωνικοί λειτουργοί τα παλιόρουχα που αναγκάζομαι να φοράω, σίγουρα θα με έπαιρναν από αυτή την οικογένεια.

Αν δε μου αγοράσει μερικά ωραία ρούχα σύντομα, τα παιδιά θα με πειράζουν ότι έχω ψύλλους, όπως ο Ντάρεν, και κανείς δε θα θέλει να κάτσει δίπλα μου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 9 ΜΑΡΤΙΟΥ

Όλοι κρυφογέλαγαν και με παρακολουθούσαν όταν ετοιμαζόμουν να κάτσω στο θρανίο μου το πρωί στα Μαθηματικά. Μου πήρε λίγη ώρα να καταλάβω ότι ο Κρεγκ είχε βάλει μια πινέζα στην καρέκλα μου. Χρειάστηκε να υποκριθώ ότι πόνεσα για να σταματήσουν να με κοιτάνε και να επικεντρωθούν στο επόμενο θύμα.

Στη βιβλιοθήκη την ώρα του διαλείμματος η Χλόη με ρώτησε για τις πολιτικές μου πεποιθήσεις, αλλά δεν ήξερα τι ν' απαντήσω. Θυμάμαι ότι μια φορά ο κύριος Μόρις είχε πει κάτι για τους βρικόλακες που είναι καπιταλιστές ή για τους καπιταλιστές που είναι βρικόλακες ή κάτι τέτοιο τέλος πάντων, οπότε της είπα ότι είμαι καπιταλιστής. Δεν έμεινε και πολύ ευχαριστημένη από την απάντησή μου. Μάλλον χρειάζεται να βρω ένα πιο ενδιαφέρον «-ιστής».

Το βράδυ στην τηλεόραση είχε μια ταινία μυστηρίου που εξελισσόταν στη δεκαετία του 1920, αλλά δεν είχαν προσέξει και πολύ τις λεπτομέρειες της εποχής. Ο περισσότερος κόσμος τότε δεν περιφερόταν σε αρχοντικά σπίτια περιμένοντας να δολοφονηθεί από τους μπάτλερ, αλλά ζούσε κανονικά τη ζωή του. Αν και υπήρχε λιγότερη τεχνολογία, η ζωή δεν ήταν και τόσο διαφορετική. Η ερωτική εξομολόγηση σ' ένα κορίτσι είναι το ίδιο δύσκολη είτε την κάνεις με χειρόγραφο σημείωμα είτε με e-mail. Επίσης, η αδελφή μου είναι το ίδιο ενοχλητική είτε μαθαίνει να χορεύει τσάρλεστον είτε χιπ χοπ.

Μόλις έκανα μια παράξενη σκέψη. Η μόδα της δεκαετίας του 1920 θα επιστρέψει ξανά! Η μαμά και ο μπαμπάς έχουν συνηθίσει αυτό το φαινόμενο, αλλά εγώ δεν είμαι ούτε εκατό ετών, οπότε όλα μου φαίνονται ακόμη καινούρια.

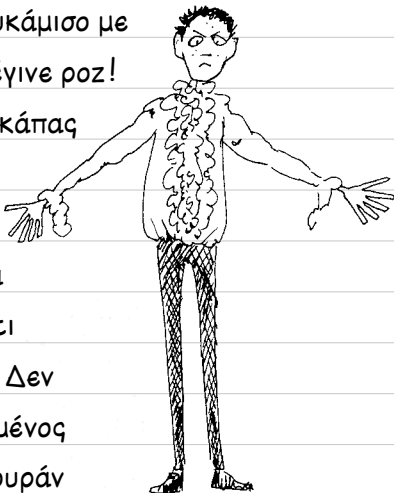
ΠΕΜΠΤΗ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ

8:00 π.μ.

Η μαμά μου έπλυνε το σχολικό πουκάμισο με μια από τις κάπες του μπαμπά κι έγινε roz!

Της είπα ότι η κόκκινη φόδρα της κάπας θα τα κατέστρεφε όλα, αλλά δε μ' άκουγε. Μου είπε να φορέσω

ένα από τα πουκάμισα του μπαμπά για το σχολείο, αλλά έχουν όλα κάτι γελοία και παλιομοδίτικα κρόσσια. Δεν πρόκειται να πάω στο σχολείο ντυμένος σαν μέλος του συγκροτήματος Ντουράν Ντουράν!

10:00 π.μ.

Ανάγκασα τη μαμά να με πάει στο κατάστημα με τα ρούχα για να μου πάρει καινούριο πουκάμισο και, επειδή δεν είχαν ανοίξει ακόμη, έπρεπε να χτυπήσουμε πολύ δυνατά την πόρτα για να μας ακούσουν. Η μαμά γκρίνιαζε όλη την ώρα, αλλά αυτά παθαίνεις όταν βάζεις τα σχολικά ρούχα με τα παλαιολιθικά πανωφόρια του μπαμπά.

9:00 μ.μ.

Στα Καλλιτεχνικά έκατσα δίπλα στη Χλόη και παρατήρησα ότι η ανάσα της έκανε ένα μικρό ρουθούνισμα. Είναι παράξενο, αλλά όταν η αδελφή μου κάνει θόρυβο με την αναπνοή της με τρελαίνει. Ωστόσο, με τη Χλόη ακούγεται σαν απαλό αεράκι που φυσά πάνω από ένα λιβάδι με τριαντάφυλλα. Αρχίζω και καταλαβαίνω την αληθινή δύναμη της αγάπης.

Την ώρα του κολατσιού ο Γουέιν έκανε έρανο για μια εκδήλωση για τα είδη που βρίσκονται υπό εξαφάνιση. Έμεινα μακριά του, για να μη χρειαστεί να δώσω τίποτα. Και γιατί άλλωστε να το κάνω; Κι εμείς, οι βρικόλακες, είμαστε είδος υπό εξαφάνιση, αλλά κανένας δε διοργανώνει εκδηλώσεις για εμάς. Το μόνο που διοργανώνουν είναι ομάδες εξόντωσής μας, αλλά αυτό δεν είναι καθόλου το ίδιο.

4:00 π.μ.

Η τηλεόραση δεν έχει τίποτα καλό αυτή την ώρα. Είναι πολύ άδικο για τους νυχτοφύλακες και τους βρικόλακες. Αλλά μάλλον πρέπει να είμαι ευχαριστημένος που υπάρχει έστω κι ένα υποτυπώδες πρόγραμμα. Φανταστείτε ότι πριν από λίγα χρόνια έβάζαν τον εθνικό ύμνο και σταματούσαν να εκπέμπουν μετά τα μεσάνυχτα. Και λίγα χρόνια πριν από αυτό δεν υπήρχε καθόλου τηλεόραση. Γι' αυτό όλοι οι βρικόλακες σηκώνονταν το βράδυ κι έκαναν σκανταλιές. Δεν είχαν τίποτα άλλο να κάνουν!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 11 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο Κρεγκ τ' άκουσε σήμερα από το διευθυντή, επειδή φορούσε τα καινούρια του αθλητικά παπούτσια. Έπρεπε να τους ακούσει κανείς για να καταλάβει. Συνέχεια του έλεγε ότι, αν τη Δευτέρα δε φορέσει τα σχολικά παπούτσια, που είναι υποχρεωμένοι να φοράνε όλοι οι μαθητές, θα τον αποβάλει.

Παλιότερα, αν έκανες το παραμικρό, οι καθηγητές συνήθιζαν να σε δέρνουν με βέργες και δερμάτινες βίτσες. Κάποτε με είχαν χτυπήσει κι εμένα με μια βέργα, επειδή περπατούσα γρήγορα στο διάδρομο. Όχι ότι ο μπαμπάς με λυπήθηκε όταν του το είπα. Θυμήθηκε την περίπτωση που τον είχαν βασανίσει κάποτε, επειδή μιλούσε την ώρα της τοξοβολίας. Ό,τι και να του πω, προσπαθεί πάντα να μιλήσει για τον εαυτό του.

ΣΑΒΒΑΤΟ 12 ΜΑΡΤΙΟΥ

Απόψε βαριόμουν πολύ, γι' αυτό πήγα μια βόλτα στο νεκροταφείο. Φαντάζομαι ότι ακούγεται πολύ συνηθισμένο για ένα βρικόλακα, αλλά είναι το μόνο μέρος όπου μπορώ να βρω λίγη ηρεμία τα σαββατόβραδα. Οπουδήποτε αλλού είναι γεμάτο κόσμο που τσακώνονται και κάνουν εμετό ο ένας πάνω στον άλλο.

Καθώς περπατούσα σιωπηλά ανάμεσα στους τάφους, άκουσα από μακριά ανθρώπινες φωνές. Τις ακολούθησα και ανακάλυψα ότι ο Τζον με τον Σι και τον Μπράϊαν είχαν αποφασίσει να επισκεφτούν κι εκείνοι το νεκροταφείο. Σκέφτηκα να τους

τρομάξω λίγο, για να γελάσουμε, και εμφανίστηκα απότομα πίσω από ένα μνήμα. Ούρλιαξαν τρομοκρατημένοι και άρχισαν να τρέχουν με όλη τους τη δύναμη προς την έξοδο, πράγμα που δείχνει μεγάλη δειλία για ανθρώπους που υποστηρίζουν ότι είναι φανατικοί οπαδοί των σκληρών θρίλερ. Η ταχύτητά τους μου προκάλεσε έκπληξη, ιδίως του Μπράιαν, που δεν μπορεί ούτε να κουνηθεί την ώρα της Γυμναστικής. Έφυγαν τόσο γρήγορα που δεν πρόλαβα καν να τους φωνάξω ότι ήμουν εγώ.

Το παράξενο είναι ότι, καθώς έτρεχα από πίσω τους, για να τους πω ότι όλα ήταν ένα αστείο, σταμάτησε να μοιάζει με αστείο κι ένιωσα ότι τους κυνηγούσα για να τους πιω το αίμα.

Το ηθικό δίδαγμα της όλης υπόθεσης είναι ότι, αν πρόκειται να παραστήσεις το αιμοβόρο υπερφυσικό ον, φρόντισε να μην είσαι στην πραγματικότητα ένα αιμοβόρο υπερφυσικό ον, γιατί μπορεί να παρασυρθείς και να γίνει κανένα κακό.

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΜΑΡΤΙΟΥ

6:00 μ.μ.

Σήμερα βγήκαμε ξανά βόλτα οικογενειακώς. Ως συνήθως ο μπαμπάς έτρεχε με το Βόλβο του πολύ πάνω από το επιτρεπόμενο όριο. Είπε ότι η υπερφυσική βρικολακίστικη ταχύτητα που διαθέτει δεν του επιτρέπει να οδηγήσει αργά, όπως ένας κανονικός άνθρωπος, αλλά νομίζω ότι αυτό δεν είναι παρά μια φτηνή δικαιολογία. Πρέπει να είναι πιο προσεκτικός. Μπορεί να καταλήξει στη φυλακή για παραβίαση των ορίων ταχύτητας, και τότε θα είμαι ένα παιδί από διαλυμένη οικογένεια, όπως ο Ντάρεν.

Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί ο μπαμπάς αγοράζει συνέχεια Βόλβο. Λέει ότι έχουν ανθεκτικό πλαίσιο, που δε λυγίζει στα τρακαρίσματα. Αλλά τι μας νοιάζει εμάς; Ακόμα κι αν πέσουμε από γκρεμό και προσγειωθούμε σε μια τεράστια μπάλα φωτιάς, ύστερα από πέντε λεπτά θα είμαστε όλοι καλά. Ευτυχώς τουλάχιστον που δεν αγοράζει σπορ αυτοκίνητα, γιατί τότε το θέαμα θα ήταν εντελώς ντροπιαστικό.

9:00 μ.μ.

Ανακάλυψα τελικά τι είμαι πολιτικά. Είμαι αναρχικός! Άκουσα έναν πολιτικό απόψε στην τηλεόραση να λέει ότι, αν δε δώσουμε περισσότερο βάρος στην αστυνόμευση, η κοινωνία μας θα

κατρακυλήσει στην αναρχία και οι δρόμοι θα γεμίσουν αίμα.

Ακούγεται υπέροχο!

ΔΕΥΤΕΡΑ 14 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο Κρεγκ σήμερα φορούσε τα κανονικά σχολικά παπούτσια του, αλλά ως ένδειξη διαμαρτυρίας στο μάθημα της Έκθεσης έγραψε ένα κείμενο σχετικά με την κατάργηση της σχολικής στολής.

Υποθέτω ότι τώρα, που είμαι αναρχικός, συμφωνώ κι εγώ.

Όταν το είπα στη Χλόη είπε ότι ήταν πολύ ώριμο εκ μέρους του να χρησιμοποιήσει την έκθεση που μας έβαλαν οι καθηγητές σχετικά με την τιμωρία ως μέσο διαμαρτυρίας. Συμφώνησα μαζί της ολόψυχα κι έκρυψα στα μουλωχτά την έκθεση που είχα γράψει για την τιμωρία κάτω από τα βιβλία μου.

Ανησυχούσα μήπως ο Τζον, ο Σι και ο Μπράιαν είχαν αρχίσει να διαδίδουν καμιά φήμη ότι στην πόλη μας υπάρχουν βρικόλακες ύστερα από το αστείο μου στο νεκροταφείο το σαββάτοβραδο. Με δεδομένη την επίθεση των γονιών μου στον επιστάτη του σχολείου, πρέπει να είμαι πολύ προσεκτικός και να μην τροφοδοτώ τέτοιου είδους

κουτσομπολιά. Ευτυχώς οι γκόθικ φίλοι μου είναι εντελώς ανόητοι και το μόνο που έκαναν ήταν να καυχούνται ότι εξόντωσαν ένα φάντασμα που είχε στοιχειώσει το νεκροταφείο. Τώρα όλα τα παιδιά σιγοτραγουδάνε τη μουσική του *Γκόσμπαστερς* όποτε τους βλέπουν, και πρέπει να πω ότι δεν τους λυπάμαι καθόλου.

ΤΡΙΤΗ 15 ΜΑΡΤΙΟΥ

Η έκθεση του Κρεγκ άρεσε τόσο πολύ στην καθηγήτρια των Αγγλικών που αποφάσισε να τη δείξει στο διευθυντή του σχολείου.

Ο διευθυντής είπε ότι ήταν πολύ θετικό που ο Κρεγκ είχε αποφασίσει να διατυπώσει γραπτώς τις αντιρρήσεις του πάνω στη σχολική στολή αντί απλά να παραβαίνει τον κανονισμό. Είπε επίσης ότι δεν μπορούσε να την καταργήσει εντελώς, αλλά, ως ένδειξη καλής πρόθεσης, ανακήρυξε την Παρασκευή ως Μέρα Χωρίς Στολή, με την προϋπόθεση ότι θα δίναμε όλοι μας από μία λίρα σε φιланθρωπικούς οργανισμούς. Όλοι το δέχτηκαν με ενθουσιασμό, εκτός από τον Ντάρεν, που τα μόνα ρούχα που έχει είναι η σχολική στολή και η φόρμα της Γυμναστικής και είναι τόσο φτωχός που κανονικά θα έπρεπε να παίρνει χρήματα από τα φιланθρωπικά ιδρύματα και όχι να δίνει. Στην αρχή χάρηκα για την ηθική νίκη του Κρεγκ, αλλά μετά άρχισα ν' ανησυχώ ότι κανένα από τα ρούχα μου δεν είναι ωραίο.

Όταν γύρισα σπίτι έπρεπε να κάνω ολόκληρη φασαρία για

να μου δώσουν λεφτά για καινούρια
ρούχα. Ο μπαμπάς μου είπε ότι,
αν ήθελα, μπορούσα να φορέσω
κάτι από την ντουλάπα του.

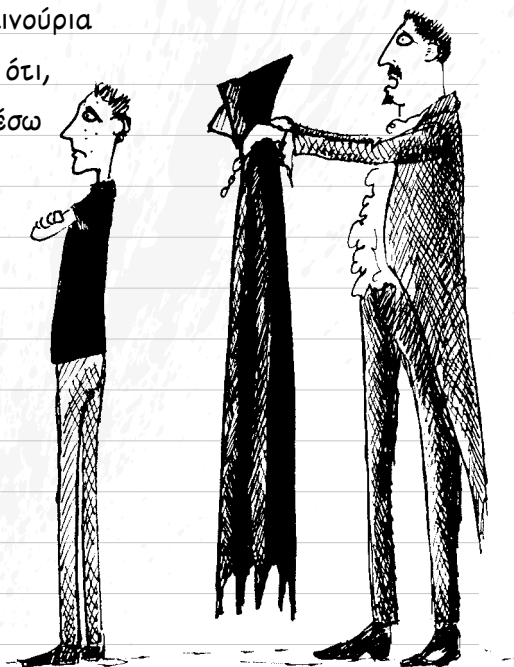
Του απάντησα ότι ήταν
Μέρα Χωρίς Στολή, όχι
Απόκριες.

Έφτασα ακόμα και
στο σημείο να τους
απειλήσω ότι θα το
σκάσω από το σπίτι,
αλλά, επειδή το λέω
εδώ και ογδόντα χρόνια,
δεν πιάνει. Στο τέλος μου

δώσανε πενήντα ψωρολίρες, που

ίσα ίσα φτάνουν για ένα παντελόνι και μία

μπλούζα. Όταν ανέφερα στη μαμά ότι θα τα ξόδευα στο μαγαζί
με τα γκόθικ ρούχα, είχε το θράσος να μου ζητήσει να της πάρω
μερικά κεριά με τα ρέστα! Κάποιος πρέπει να τους πει ότι οι
τιμές έχουν ανέβει από την εποχή του 19ου αιώνα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 16 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα ανακάλυψα ότι οι γονείς μου επιτέθηκαν σε ακόμα έναν
άνθρωπο της πόλης μας! Ήμουν στο μαγαζί με τα γκόθικ ρούχα

και άκουσα έναν από τους υπαλλήλους να λέει ότι ήταν άρρωστος δύο ημέρες και ότι ακόμη ένιωθε «μεγάλη αδυναμία». Πλησίασα το ταμείο και έριξα μια ματιά στο λαιμό του. Υπήρχαν δύο μικρές τρύπες πάνω από τη φλέβα.

Όταν το είπα στη μαμά και στον μπαμπά απάντησαν

ότι έκανα λάθος και πως μάλλον θα ήταν κανένα καινούριο είδος τατουάζ, αλλά αναγνωρίζω καλά το δάγκωμα ενός βρικόλακα όταν το βλέπω με τα ίδια μου τα μάτια. Είτε είναι ψεύτες είτε κυριεύονται τόσο πολύ από τις επιθυμίες τους που δε θυμούνται τι κάνουν.

Αν έπρεπε να διαλέξουν κάποιον από την πόλη μας για τροφή, δεν μπορούσαν να κάνουν χειρότερη επιλογή από το συγκεκριμένο υπάλληλο. Όταν ένας φυσιολογικός άνθρωπος θυμάται θολά κάτι ύστερα από μια τέτοια εμπειρία, υποθέτει ότι του έρχονται στο μυαλό εικόνες από κάποιον εφιάλτη. Αλλά, επειδή οι οπαδοί του γκόθικ πιστεύουν στους βρικόλακες, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να το αποδεχτούν και ν' αρχίσουν να λένε σε όλους τους φίλους τους ότι υπάρχουν βρικόλακες στην

πόλη. Πριν προλάβουμε να πούμε «κίμινο» θα μας χτυπάνε την πόρτα ένα σωρό ηλίθιοι και θα μας παρακαλάνε να τους μεταμορφώσουμε σε βρικόλακες.

Περισσότερο να πω ότι θα αναγκαστούμε να μετακομίσουμε σε άλλη πόλη και θα χάσω μία για πάντα τη Χλόη.

Προειδοποίησα τους γονείς μου να σταματήσουν να κολατίζουν με ανθρώπους από την πόλη μας κι έκλεισα δυνατά την πόρτα πίσω μου, για να δώσω έμφαση στην προειδοποίησή μου.

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΜΑΡΤΙΟΥ

1:00 μ.μ.

Σύμφωνα με όσα λέει ο Κρεγκ, τα αγόρια από το σκληρότερο σχολείο της πόλης μας θα έρθουν στο σχολάσμα να μας κλέψουν τα κινητά και να πειράξουν τα ομορφότερα κορίτσια. Όλοι έχουν τρομοκρατηθεί. Ελπίζω να μην πειράξουν τη Χλόη.

7:00 μ.μ.

Τίποτε δε συνέβη στο σχολάσμα. Ο Κρεγκ μάς έλεγε βλακείες, για να τρομάξουμε. Όλοι παρίσταναν ότι δεν το είχαν χάψει, αλλά όλοι είχαν φοβηθεί και δεν ήθελαν να το παραδεχτούν. Ακόμα κι εγώ είχα ιδρώσει μέσα σε όλο αυτό τον πανικό που είχε δημιουργηθεί.

Γιατί είμαι τόσο αξιολύπητος; Υποτίθεται ότι είμαι ένα αρχαίο

και θανατηφόρο πλάσμα της νύχτας. Γιατί φοβόμουν μια χούφτα παιδιά με σχολικές στολές;

10:00 μ.μ.

Αρνούμαι να μιλήσω στον μπαμπά και στη μαμά μέχρι να παραδεχτούν ότι ήπιαν το αίμα του επιστάτη και του υπαλλήλου. Τώς περιμένουν να είμαι ανοιχτός μαζί τους όταν μου λένε τόσο τερατώδη ψέματα;

Το πιο εξοργιστικό στην υπόθεση είναι ότι αυτές τις δύο επιθέσεις τις ανακάλυψα από τύχη, οπότε ποιος ξέρει πόσους άλλους έχουν δαγκώσει και το έχουν κρατήσει κρυφό. Και, αφού τους είναι τόσο εύκολο να με εξαπατούν σε αυτό το θέμα, τι άλλο μπορεί να μου κρύβουν όλα αυτά τα χρόνια;

Ξέρω, ακούγομαι παρανοϊκός, αλλά εκεί κατάντησα με όλα αυτά.

2:00 π.μ.

Η μαμά και ο μπαμπάς δε θα με άφηναν να πιω καθόλου αίμα αν δεν άρχιζα να τους μιλάω ξανά. Διψούσα πολύ, οπότε έκανα πίσω. Τους είπα όμως ότι θ' αντιμετωπίζω με μεγάλη καχυποψία αποδώ και μπρος ό,τι μου λένε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18 ΜΑΡΤΙΟΥ

Στη Μέρα Χωρίς Στολή φόρεσα το καινούριο παντελόνι και

την μπλούζα που αγόρασα από το μαγαζί με τα είδη γκόθικ.

Έδειχνα αρκετά ωραίος, μόνο που μου χάλαγαν λίγο την εικόνα τα φθαρμένα μου παπούτσια.

Η Χλόη έμοιαζε κι εκείνη λίγο με γκόθικ φορώντας ένα μαύρο φανελάκι και μια ωραία μαύρη φούστα, πράγμα το οποίο εξέλαβα ως ακόμα μία απόδειξη ότι είμαι ο τύπος της. Το μόνο που μένει είναι να το συνειδητοποιήσει κι η ίδια.

Ο Κρεγκ φορούσε ένα ακριβό ζευγάρι άσπρα αθλητικά παπούτσια και όχι τα παπούτσια για τα οποία έγινε η φασαρία εξ αρχής. Η έκπληξη της μέρας, ωστόσο, ήταν ο Ντάρεν, που φορούσε μια αθλητική φόρμα γνωστής μάρκας και όχι μια από αυτές που δε γράφουν μάρκα πάνω τους.

Όταν το ανέφερα στη Χλόη μού είπε ότι η φόρμα ήταν του πατέρα της και την είχε δανείσει στον Ντάρεν, για να μην τον κοροϊδεύουν. Είναι τόσο συμπονετική και ανιδιοτελής. Αποδώ και πέρα θα σταματήσω να σκέφτομαι μόνο τον εαυτό μου και θα λαμβάνω υπόψη μου και τις ανάγκες των γύρω μου. Ίσως έτσι με αφήσει η Χλόη να πιω το αίμα της πιο εύκολα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 19 ΜΑΡΤΙΟΥ

Το πρωί έβρεχε, οπότε πήγα μια βόλτα στο πάρκο. Μου αρέσει να βολτάρω όταν έχει κακό καιρό, γιατί δε νιώθω το κρύο και το πάρκο είναι στην αποκλειστική μου διάθεση. Παρ' όλα αυτά, δεν απόλαυσα την ηρεμία που προσδοκούσα.

Καθώς πέρασα από την πύλη του πάρκου, παρατήρησα μια ομάδα σκίουρων να κάθονται στα πίσω πόδια τους και να μου δείχνουν τα κοφτερά τους δόντια. Κανονικά θα έπρεπε να μου φανεί παράξενο, αλλά έχω συνηθίσει σε τέτοιου είδους συμπεριφορές. Όλα τα ζώα με μισούν. Οι σκύλοι μού γαβγίζουν, οι γάτες ανατριχιάζουν και μου βγάζουν τα νύχια τους και είμαι σίγουρος ότι μία-δύο φορές έχω ακούσει και περιστέρια να γουργουρίζουν επιθετικά από πάνω μου.

Οπότε δεν έδωσα σημασία στους σκίουρους και συνέχισα τη βόλτα μου. Σκεφτόμουν τη Χλόη και δεν αντιλήφθηκα ότι ύστερα από λίγο τα τρομερά αυτά πλάσματα με είχαν περικυκλώσει. Μου είχαν φράξει το μονοπάτι και, όταν κοίταξα πίσω μου, είδα εκατοντάδες σκίουρους να με κοιτάνε. Σε κλάσματα δευτερολέπτου πήδηξαν πάνω μου και άρχισαν να με γρατζουνάνε με τα νύχια τους. Όσο περισσότερο αντιστεκόμουν

τόσο περισσότερο έρχονταν
καταπάνω μου. Μόνο όταν
άρχισα να τρέχω προς την
έξοδο του πάρκου
σταμάτησαν να με
κυνηγάνε και έκατσαν
πάλι στα δύο τους
πόδια.

Έχω ακούσει για βρικόλακες που δέχονται επιθέσεις από
αγέλες λύκων ή θανατηφόρων φιδιών, αλλά ποτέ δεν έχω ακούσει
για επίθεση από σκίουρους. Γιατί συμβαίνουν όλα σ' εμένα;

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 ΜΑΡΤΙΟΥ

2:00 μ.μ.

Δεν ήθελα να βγω ξανά έξω ύστερα από τη χθεσινή επίθεση. Δεν
ξέρω αν γίνομαι παρανοϊκός, αλλά νομίζω ότι τα ζώα έμαθαν
πως κυκλοφορεί ένας πολύ αδύναμος βρικόλακας και παίρνουν
εκδίκηση για όσα έχουν υποστεί από το είδος μου.

Αν αναλογιστεί κανείς τις ιστορίες που ακούγονται κατά
καιρούς, έχουν να εκδικηθούν για πολλά περιστατικά. Ο μπαμπάς
κάποτε μου είχε πει ότι ένας βρικόλακας είχε μπει κρυφά στην
κιβωτό του Νώε και είχε πει το αίμα εκατοντάδων ζώων που
τώρα δεν υπάρχουν, όπως το επτακέφαλο φίδι και το πολύχρωμο

πάντα. Παλιά τις πίστευα τις ιστορίες του μπαμπά, αλλά πλέον νομίζω ότι είναι απλά παραμύθια.

Ο μπαμπάς επίσης υποστηρίζει ότι μερικοί βρικόλακες έχουν τη δύναμη να υπνωτίζουν κάποια ζώα, όπως σκύλους και γάτες, και να τα χρησιμοποιούν στις επιθέσεις εναντίον ανθρώπων.

Δεν ξέρω αν αυτό αληθεύει, ξέρω όμως ότι πολλοί σκύλοι και πολλές γάτες κατηγορήθηκαν στο παρελθόν ότι σχετίζονταν με βρικόλακες και κυριολεκτικά αφανίστηκαν στις μεγάλες εκκαθαρίσεις βρικόλακων που έλαβαν τόπο το 19ο αιώνα, οπότε έχουν έναν καλό λόγο να κρατάνε μούτρα ακόμα και σήμερα.

9:00 μ.μ.

Οι γονείς μου θέλουν να παίξω πιάνο, αλλά δε θέλω να κάνω τίποτα για αυτούς τους δύο ψευταράδες. Παλιά απολάμβανα τις οικογενειακές μουσικές βραδιές, αλλά πλέον δεν έχω όρεξη για τέτοια. Άσε που πάντα ο μπαμπάς κάνει το ίδιο αστείο λέγοντας «Τα παιδιά της νύχτας, τι υπέροχη μουσική παίζουν», όπως έλεγε ο Μπέλα Λουγκόζι σε μια παλιά ταινία με το Δράκουλα.

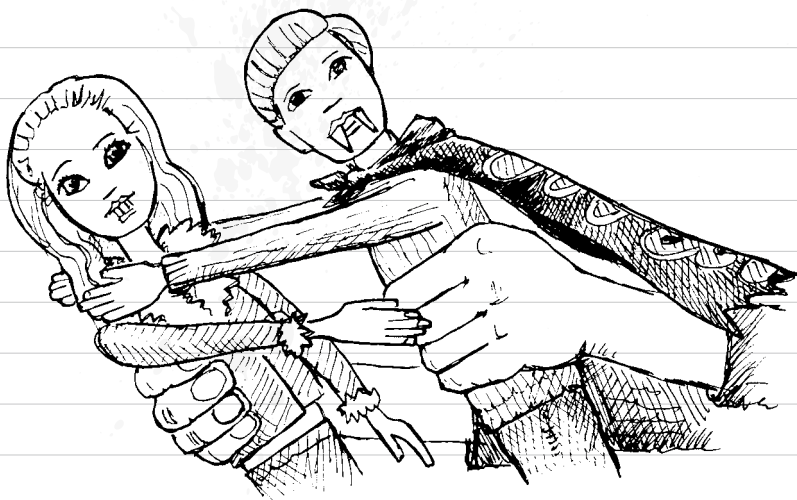
Ευχαριστώ πολύ, αλλά δε θα πάρω. Προτιμώ να μείνω κολλημένος στον υπολογιστή μου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ο Κρεγκ μού δάνεισε ένα καινούριο παιχνίδι, όπου πρέπει να σκοτώνεις ζόμπι. Πρέπει να είσαι πάνω από δεκαοχτώ ετών για

να το παίξεις, οπότε ο μπαμπάς δε θα μου το αγόραζε, παρά το γεγονός ότι στην πραγματικότητα είμαι σχεδόν εκατό. Παρόλο που γνωρίζω ότι τα ζόμπι δε θα μπορούσαν να με βλάψουν, ακόμα κι αν ήταν αληθινά, ήταν ένα πραγματικά ανατριχιαστικό παιχνίδι με ατμοσφαιρική μουσική. Θα είχε ενδιαφέρον να δω μπροστά μου ένα από αυτά τα γλοιώδη πλάσματα να προσπαθεί να μου τρυπήσει την καρδιά με κανέναν πάσσαλο.

Έριξα μια ματιά στο δωμάτιο της αδελφής μου το απόγευμα και την έπιασα να παίζει με τις κούκλες της, αφού είχε βάλει

σε όλες δόντια και τις είχε μεττρέψει σε βρικόλακες. Είχε ντύσει τον Κεν με μια μακριά κάπα και τον έβαζε να δαγκώνει το λαιμό της Μπάρμπι. Την παρακολουθούσα πολλή ώρα πριν

με αντιληφθεί. Όταν με είδε θύμωσε και έκλεισε την πόρτα με τόσο δύναμη που την ξεκόλλησε, οπότε η μαμά και ο μπαμπάς μ' έβαλαν να τη φτιάξω για τιμωρία.

Δεν το πιστεύω ότι με τιμώρησαν για κάτι που έκανε αυτή! Αν ήξερα ότι είχα να κάνω με λογικούς και καλλιεργημένους ανθρώπους, θα παραπονιόμουν έντονα.

ΤΡΙΤΗ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ

Την Πέμπτη έχουμε συγκέντρωση γονέων και έχω αρχίσει να το σκέφτομαι από σήμερα. Είμαι σίγουρος ότι η μαμά και ο μπαμπάς θα κάνουν κάτι και θα με ντροπιάσουν. Θα τους ζητήσω να υπογράψουν τη δήλωση ότι ζουν μακριά και δεν μπορούν να έρθουν, όπως κάνει η μαμά του Ντάρεν.

Έδωσα στον Κρεγκ το παιχνίδι με τα ζόμπι πίσω, γιατί το τερμάτισα. Εντυπωσιάστηκε πολύ που το τερμάτισα τόσο γρήγορα, πράγμα που μ' έκανε ν' αναρωτηθώ μήπως τελικά διαθέτω βρικολακίστικες δυνάμεις, αλλά μόνο σε ό,τι έχει να κάνει με παιχνίδια υπολογιστή. Πάντως είμαι σίγουρος ότι οι οκτώ παραπάνω ώρες παιχνιδιού τις νύχτες, εξαιτίας της αδυναμίας μου να κοιμηθώ, έχουν βοηθήσει πολύ.

Ως εργασία στο μάθημα των Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης έπρεπε να αναλύσουμε ένα άρθρο από μια οποιαδήποτε εφημερίδα, αλλά ξέχασα ν' αγοράσω και οι μόνες εφημερίδες που βρήκα στο γραφείο του μπαμπά ήταν κάτι αρχαίες με κιτρινισμένα φύλλα.

Νομίζω ότι θα τους προβληματίζα όλους αν έκανα την εργασία μου πάνω στο άρθρο των *Τάιμς* για τη βύθιση του Τιτανικού.

ΤΕΤΑΡΤΗ 23 ΜΑΡΤΙΟΥ

Ευτυχώς, ο καθηγητής των Μ.Μ.Ε. ήταν άρρωστος σήμερα, οπότε τη γλίτωσα που δεν έκανα την εργασία μου. Ακόμα καλύτερα, ένας συνταξιούχος καθηγητής με το όνομα «κύριος Πίλινγκτον» ήρθε να τον καλύψει και μας είπε ότι τα Μ.Μ.Ε. δεν είναι ο κατάλληλος τομέας για μελέτη και ότι χάνουμε την ώρα μας με αυτά. Είπε ακόμα ότι πλέον δε διδασκόμαστε σωστά πράγματα και ότι εκείνος θα μας χάριζε μία ώρα πραγματικής μόρφωσης. Ύστερα έφαγε όλη την ώρα ρωτώντας μας για τη Βρετανική Αυτοκρατορία. Ήμουν ο μόνος που γνώριζα τις απαντήσεις, γιατί όλα αυτά τα διδασκόμαστε πριν από πενήντα χρόνια. Ο κύριος Πίλινγκτον είπε ότι είμαι ο μόνος πατριώτης στην τάξη κι εκείνη τη στιγμή ένιωσα περήφανος. Αλλά τότε συνειδητοποίησα ότι θ' αρχίσουν όλοι να με λένε φυτό και να μου ρίχνουν καρπαζιές στο διάλειμμα, οπότε σταμάτησα να μιλάω.

Τρέμω πραγματικά και μόνο στη σκέψη της αυριανής συγκέντρωσης γονέων. Ελπίζω να μη μας δει η Χλόη και καταλάβει τι οικογένεια τεράτων είμαστε.

ΠΕΜΠΤΗ 24 ΜΑΡΤΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς ήρθαν στη συγκέντρωση γονέων φορώντας

ρούχα που πραγματικά μ' έκαναν να ντρέπομαι. Ο μπαμπάς φορούσε ένα βελούδινο σακάκι κι ένα πουκάμισο του 19ου αιώνα με κρόσσια και η μαμά μια φούστα που είχε αγοράσει στην προεπαναστατική Γαλλία. Παρόλο που συμπεριφέρονταν σαν να μην έτρεχε τίποτα, το μόνο χειρότερο που θα μπορούσαν να κάνουν ήταν να εμφανιστούν με άμαξα από κολοκύθα και νυχτερίδες στους ώμους τους.

Απ' την άλλη μεριά, η υπερφυσική γοντεία τους κατάφερε τουλάχιστον να κάνει τους καθηγητές μου να τα χάσουν και να αποκρύψουν τις αδυναμίες μου σε ορισμένα μαθήματα. Ο

κύριος Γουίλσον έριξε μια ματιά στη μαμά μου και είπε ότι τα πηγαίνω πολύ καλά στα Μαθηματικά, παρόλο που στα τελευταία διαγωνίσματα παίρνω συνεχώς 11, κι αυτό γιατί τα έχω κάνει δεκάδες φορές στο παρελθόν. Ο κύριος Μόρις είπε ότι είμαι εξαιρετικός στην Ιστορία, παρόλο που μερικές φορές ξεφεύγω και εμπλουτίζω τις εργασίες μου με φανταστικές εικόνες από την καθημερινή ζωή των αρχών του 20ού αιώνα. Ακόμα και η κυρία Μολδί είπε ότι είναι ευτυχές γεγονός που παρακολουθώ το μάθημα Μαγειρικής. Ευτυχές γεγονός; Σε κάθε μάθημά της είμαι στα όρια του να κάνω εμετό από τη φαγητίλα που φτάνει στα ρουθούνια μου. Θα ήταν πολύ καλύτερα αν περνούσα μία ολόκληρη ώρα γρατζουνώντας τον πίνακα με τα νύχια μου.

Έκανα μεγάλη προσπάθεια να κρατήσω τη μαμά και τον μπαμπά μακριά από το γυμναστήριο και τον κύριο Τζέγκινς. Το τελευταίο που χρειάζομαι είναι να ξεφύγει τίποτα απ' τον μπαμπά ότι δεν είμαι άρρωστος και να πέσω πάλι στα χέρια αυτού του βασανιστή. Καθώς φεύγαμε είδα τον κύριο Τζέγκινς να μας κοιτάζει από την πόρτα του γυμναστηρίου με μεγάλο ενδιαφέρον, οπότε φρόντισα να την κάνουμε γρήγορα.

Είχα ξεχάσει την υπνωτική έλξη που ασκούν πάνω στους ανθρώπους η μαμά και ο μπαμπάς. Ίσως πρέπει να τους γνωρίσω στη Χλόη, να δω αν η υπνωτική τους έλξη μπορεί να την τραβήξει καταπάνω μου λόγω συγγένειας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25 ΜΑΡΤΙΟΥ

Στο μάθημα της Ιστορίας σήμερα παρακολουθούσαμε ένα ντοκιμαντέρ με τίτλο *Η ζωή στη διάρκεια του πολέμου*, και μαντέψτε ποιος εμφανίστηκε στην οθόνη.

Η αφεντιά μου! Όπως και όλη η υπόλοιπη οικογένειά μου! Έδειχνε ένα αρχειακό κινηματογραφικό υλικό, εξηγώντας το πώς τα παιδιά έπρεπε να πάνε να ζήσουν στην επαρχία κατά τη διάρκεια του Β' Παγκόσμιου Πολέμου, και στη γωνία της οθόνης φαινόμαστε πεντακάθαρα. Συνήθως αποφεύγουμε με επιτυχία τις κάμερες, αλλά εκείνη τη φορά μάλλον ξέφυγε από την αντίληψή μας.

Ελπίζω να μην το παρατήρησε κανείς και καταλάβει ότι είμαστε αθάνατοι. Θα καταλήξουμε να εκδιωχθούμε από το σπίτι μας από κανένα εξαγριωμένο πλήθος γειτόνων. Επίσης,

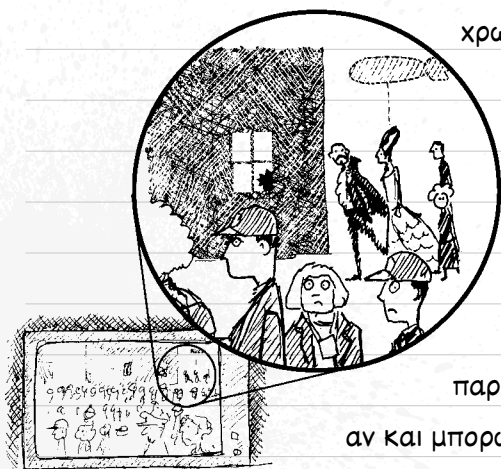
χρωστάω ακόμη κάτι λεφτά

στη βιβλιοθήκη της προηγούμενης πόλης όπου μέναμε και δε θέλω να βγει κι αυτό στην επιφάνεια.

Δε φάνηκε να το

παρατήρησε κανείς στην τάξη,

αν και μπορώ να πω ότι είδα μια μικρή σύγχυση να ζωγραφίζεται στο πρόσωπο

της Χλόης. Μήπως αρχίζει να υποπτεύεται την πραγματική μου φύση;

Καλωσόρισε στο σκοτεινό μου βασίλειο, αγαπημένη μου Χλόη...

ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΜΑΡΤΙΟΥ

1:00 μ.μ.

Αγόρασα ένα βιβλίο με τίτλο *Το μυστικό της επιτυχίας μου με τις γυναίκες*. Πρέπει να περιέχει τρομερά μυστικά, γιατί ο άντρας στο εξώφυλλο του βιβλίου έχει απαίσια μαλλιά και δείχνει εντελώς γλίτσας. Αν μπόρεσε αυτός και βρήκε κορίτσι, μιλάμε για παντοδύναμες τεχνικές.

6:00 μ.μ.

Τέλειωσα το βιβλίο, αλλά δεν ανακάλυψα κανένα σπουδαίο μυστικό. Λέει απλά ότι πρέπει να κοιτάξεις μέσα στα μάτια τους, να χαμογελάς πολύ και ν' ακουμπάς τους ώμους των γυναικών όταν τους μιλάς. Αυτές τις βλακείες τις ακούω εδώ και οχτώ δεκαετίες. Επίσης, ο συγγραφέας έκανε μερικές ανόητες γενικεύσεις σχετικά με τις σχέσεις στις προηγούμενες δεκαετίες, ένα θέμα που είναι απίθανο να γνωρίζει από πρώτο χέρι. Έλεγε ότι είναι πολύ πιο δύσκολο να βρεις κορίτσι σήμερα απ' ό,τι ήταν τη δεκαετία του 1960, την εποχή του «ελεύθερου έρωτα».

Ε, λοιπόν, επειδή έζησα τη δεκαετία του 1960, σας πληροφορώ ότι ήταν αδύνατον να πλησιάσεις κάποιο κορίτσι εκείνη την εποχή. Μακάρι να μου είχε πει κάποιος πού υπήρχε όλος εκείνος ο ελεύθερος έρωτας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 27 ΜΑΡΤΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς ανακοίνωσαν ότι σήμερα θα πηγαίναμε οικογενειακή βόλτα κι εγώ σαν βλάκας συμφώνησα να πάω μαζί τους. Αποφάσισαν να περπατήσουμε σε μια βραχώδη πλαγιά και τους ακολούθησα. Κάπου όμως σκόνταψα, έπεσα σ' έναν γκρεμό εκατοντάδων μέτρων κι έσπασα το χέρι μου. Ήταν πραγματικά ενοχλητικό και μου πήρε πέντε ολόκληρα λεπτά για να γίνω εντελώς καλά.

Προφανώς, ως βρικόλακας, δεν είναι δυνατόν να πεθάνω, εκτός αν κάποιος μου κόψει το κεφάλι ή καρφώσει κανέναν ξύλινο πάσσαλο στην καρδιά μου, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν μπορώ να τραυματιστώ για ένα μικρό διάστημα. Τη δεκαετία του 1980 με είχε χτυπήσει ένα αμάξι και έσπασα τόσο πολλά κόκαλα που μου πήρε σχεδόν είκοσι λεπτά ν' αναρρώσω. Με είχαν βάλει σε ασθενοφόρο κι έπρεπε να περιμένω να σταματήσει σε κάποιο φανάρι για να φύγω τρέχοντας. Το όλο γεγονός ήταν εξαιρετικά ντροπιαστικό και μ' έκανε να είμαι πολύ προσεχτικός όποτε διασχίζω το δρόμο.

Τουλάχιστον δεν είχα ποτέ κάποιο σοβαρό τραυματισμό.

Λέγεται ότι ο Ρόντερικ του Κόλτσεστερ έχασε στον Πόλεμο της Μπαλακλάβα όλα του τα άκρα και ότι τα κομμένα χέρια και πόδια του χρειάστηκαν μία εβδομάδα για να διασχίσουν το πεδίο μάχης και να ξανακολλήσουν στο σώμα του. Πρέπει να ήταν μεγάλη μπερδεψοδουλειά.

Στην επιστροφή μας προς το αυτοκίνητο περάσαμε μπροστά από μια ομάδα περαστικών, οι οποίοι κάρφωσαν τα μάτια τους πάνω μας. Μακάρι ο μπαμπάς να σταματούσε να φοράει τη γελοία του κάπα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΜΑΡΤΙΟΥ

10:00 π.μ.

Σήμερα ο διευθυντής μάς ανακοίνωσε τον προορισμό της ετήσιας εκδρομής του σχολείου μας, που θα πραγματοποιηθεί την επόμενη εβδομάδα. Τα νέα δεν είναι πολύ καλά, γιατί, απ' ό,τι φαίνεται, θα πάμε στο ζωολογικό κήπο!

Επειδή είναι γνωστό ότι τα ζώα με μισούν, ένα μέρος γεμάτο ζώα δεν είναι ο ιδανικός προορισμός για μένα. Γιατί πρέπει να υπομένω όλα τα αρνητικά του να είσαι βρικόλακας, ενώ δεν απολαμβάνω τίποτα από τα θετικά; Μισώ τη ζωή μου.

Οποιοσδήποτε άλλος προορισμός θα ήταν καλύτερος για μένα. Εκτός βέβαια κι αν υπήρχε Ίδρυμα Σκόρδου, Σταυρών και Εξολοθρευτών Βρικόλακων. Ξέρω όμως ότι, αν δεν πάω, κάποιος επιτήδειος θα κάτσει δίπλα στη Χλόη στο λεωφορείο και θα της πιάσει την κουβέντα. Πρέπει να πάω και τα ζώα πρέπει να με υποστούν για μία ολόκληρη μέρα.

6:00 μ.μ.

Το απόγευμα είχαμε μάθημα Υποκριτικής και ήμουν στην ίδια ομάδα με τον Μπράιαν και τον Σι.

Έπρεπε να σκαρώσουμε ένα μικρό κομμάτι και να το παρουσιάσουμε στην τάξη και ο Σι πρότεινε να κάνουμε κάτι σχετικό με βρικόλακες. Η ιδέα του ήταν τελείως τετριμμένη και λίγο πολύ περιείχε μια σκηνή όπου τρεις βρικόλακες σηκώνονται από τα φέρετά τους και μιλάνε για τις γυναίκες που πρόκειται να δαγκώσουν. Ήταν εντελώς πρόχειρο και οι περισσότεροι διάλογοι ήταν κλεμμένοι από το σίριαλ που έχει τα βράδια η τηλεόραση, αλλά, επειδή βαριόμουν πολύ να διαφωνήσω, συμφώνησα να το κάνουμε.

Παρουσιάσαμε το θεατρικό στην τάξη και ο Σι με τον Μπράιαν προσπάθησαν με γελοίο τρόπο να μιμηθούν βαριές ανατολικοευρωπαϊκές προφορές. Γιατί όλοι προσπαθούν να μιλήσουν με ανατολικοευρωπαϊκή προφορά όταν μιμούνται βρικόλακες; Αθάνατοι είμαστε και μπορούμε να μιλάμε από

γαλλικά μέχρι σουαχίλι! Τις παλιότερες εποχές υπήρχαν οικογένειες βρικόλακων από τη Νέα Ορλεάνη, την Αλάσκα και το Παρίσι μέχρι τη Σάντα Κλάρα και τη Στοκχόλμη. Προφανώς υπήρχαν βρικόλακες και στην Τρανσυλβανία, αλλά δεν ήταν οι μοναδικοί.

Μετά το θεατρικό μας η κυρία Στοκς είπε ότι ήταν καλό, αλλά για μένα είπε ότι δεν μπήκα πολύ στο ρόλο, όπως ο Σι και ο Μπράιαν!

Ε, αυτό πια είναι εντελώς ταπεινωτικό. Καταλαβαίνω ότι δεν είμαι το πρότυπο του αθάνατου, όπως η μαμά κι ο μπαμπάς, αλλά δεν περίμενα να πείθω λιγότερο ως βρικόλακας από δύο γκόθικ παιδιά που μυρίζουν οι μασχάλες τους!

ΤΡΙΤΗ 29 ΜΑΡΤΙΟΥ

Σήμερα συναναστράφηκα λίγο με την παρέα των σκληρών και κέρδισα λίγο σεβασμό. Δεν το περιμένατε, έτσι;

Ο Τζέι και ο Μπαζ από την παρέα των σκληρών ανάγκαζαν τα παιδιά να παίξουν ένα παιχνίδι που ονομάζεται Έλεος, όπου πρέπει να ενώσεις τα δάχτυλά σου με τα δάχτυλα κάποιου άλλου και ύστερα ν' αρχίσεις να σπρώχνεις με τους καρπούς σου μέχρι ο άλλος να φωνάξει «έλεος». Ο Τζέι με άρπαξε καθώς πήγαίνα στη βιβλιοθήκη και είπε ότι έπρεπε να παίξω. Περίμενε ότι θα τα παρατούσα σε λίγα δευτερόλεπτα φωνάζοντας «έλεος», όπως όλοι οι άλλοι, αλλά δεν έβγαλα ούτε «κιχ» καθώς μου λύγιζε τους καρπούς. Δυστυχώς δεν είχα τη δύναμη να αντεπιτεθώ, οπότε καθόμαστε ακίνητοι για ένα-δύο λεπτά, χωρίς να κάνουμε τίποτα. Τελικά ο Τζέι τα παράτησε και κατέβασε τα χέρια και ο Μπαζ είπε ότι, σύμφωνα με τους όρους του παιχνιδιού Έλεος, ήμουν ο νικητής.

Ο Τζέι είπε ότι είμαι «εντάξει» και «όχι τόσο κακός όσο οι υπόλοιποι φλώροι» και δέχτηκα τη φιλοφρόνησή του μ' ευγνωμοσύνη. Τα νέα της συγκλονιστικής μου νίκης κυκλοφόρησαν στο σχολείο και σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα η ιστορία είχε παραλλαχθεί λίγο και ακουγόταν ότι έκανα τον Τζέι να παρακαλά για έλεος. Όλη αυτή η ιστορία μ' έκανε να μοιάζω με ήρωα και ελπίζω να έφτασε και στ' αυτιά της Χλόης.

ΤΕΤΑΡΤΗ 30 ΜΑΡΤΙΟΥ

4:00 μ.μ.

Ο κύριος Τζέγκινς αρχίζει να δυσανασχετεί σχετικά με τις συνεχόμενες απουσίες μου από τη Γυμναστική. Στο διάλειμμα ήρθε στη βιβλιοθήκη και με παρενόχλησε. Με ρώτησε αν θα πήγαινα στο μάθημά του και του απάντησα όχι. Με ρώτησε με αρκετά δυνατή φωνή, γιατί πιθανώς δεν έχει ξαναπατήσει στη βιβλιοθήκη και δε γνωρίζει ότι πρέπει να κάνεις ησυχία. Ύστερα άγγιξε το μέτωπό μου με το χέρι του και παραδέχτηκε ότι όντως ήμουν λίγο κρύος, οπότε και αδιάθετος. Σ' ευχαριστώ, βρικολακίστικη θερμοκρασία μου, που με γλίτωσε από ακόμα ένα μάθημα Γυμναστικής!

Ο κύριος Τζέγκινς έφυγε, αλλά φεύγοντας συνέχισε να μου ρίχνει ματιές γεμάτες καχυποψία. Είμαι σίγουρος ότι με μισεί θανάσιμα. Αν χρειαστεί κάποια στιγμή να παρουσιαστώ στο μάθημά του, θα μου κάνει τη ζωή κόλαση. Πρέπει να σκεφτώ ένα σχέδιο για να γλιτώσω από το μάθημά του μία και καλή.

2:00 π.μ.

Ο Κρεγκ μου δάνεισε ένα νέο παιχνίδι και, όταν το έβαλα στον υπολογιστή, κατάλαβα ότι είναι με βρικόλακες. Το παίζω εδώ και λίγες ώρες και τώρα βαριέμαι πραγματικά. Έχω καταντήσει χειρότερος κι από αυτούς που γυρίζουν τρέχοντας από τη δουλειά στο σπίτι για να παίξουν παιχνίδια ράλι.

ΠΕΜΠΤΗ 31 ΜΑΡΤΙΟΥ

1:00 μ.μ.

Σήμερα στα Καλλιτεχνικά σκόπευα να κάτσω στη συνηθισμένη μου θέση δίπλα στη Χλόν. Όταν όμως έφτασα στην τάξη είδα ότι ο Γουέιν είχε ήδη κάτσει στη θέση μου.

Και ακόμα χειρότερα, η μόνη θέση που είχε μείνει ελεύθερη ήταν αυτή δίπλα στον Ντάρεν, και είναι γνωστό ότι αν κάτσεις δίπλα του θα γεμίσεις ψύλλους. Τελικά βρέθηκα να κατασκευάζω ένα τείχος προστασίας ενάντια στους ψύλλους τοποθετώντας ένα καβαλέτο ζωγραφικής ανάμεσα σ' εμένα και σ' αυτόν.

Άρχισα ν' ανησυχώ καθώς έβλεπα τον Γουέιν να κάθεται δίπλα στη Χλόη. Ο Κρεγκ κάποτε είχε πει για τον Γουέιν ότι είναι ένας «ήρεμος καταφερτζής», με ό,τι αυτό σημαίνει. Αλλά αμφιβάλλω πολύ ότι η Χλόη θα εντυπωσιαστεί από τη ζωγραφική του. Το μόνο που ζωγραφίζει είναι τα τατουάζ που θέλει να κάνει.

6:00 μ.μ.

Η μαμά και ο μπαμπάς ήταν έξω για κυνήγι και γύρισαν με υπέροχο αίμα O-. Ο μπαμπάς προσπάθησε να μου πει λίγα πράγματα για τον άντρα από τον οποίο πήραν το αίμα, αλλά δεν ήθελα ν' ακούσω τίποτα. Οι πληροφορίες για τους ανθρώπους από τους οποίους παίρνουμε το αίμα πάντα μου ρίχνουν τη διάθεση. Είναι ένας ακόμα λόγος του γιατί δε θέλω να κυνηγάνε στην πόλη μας οι γονείς μου. Τίποτε δεν είναι πιο ικανό να με κάνει να χάσω την όρεξή μου από το ν' ανακαλύψω ότι πίνω το αίμα κάποιου φίλου που δουλεύει ως νυχτοφύλακας.

Ο μπαμπάς είναι παλαιών αρχών πάνω στο ζήτημα του ποιου το αίμα πίνεις και ποιου όχι και ακολουθεί ακόμη την ιεραρχία των θυμάτων που εξέδωσε το Συμβούλιο Βρικολάκων πριν από πολλά χρόνια, η οποία αναφέρει ρητά ότι πίνεις το αίμα των ανθρώπων σύμφωνα με την κοινωνική τους θέση. Έτσι, για παράδειγμα, μπορείς να τραφείς από έναν εργάτη όποτε θελήσεις, από έναν έμπορο μόνο όταν πεθαίνεις της δίψας, ενώ απαγορεύεται αυστηρά να τραφείς με το αίμα ενός βασιλιά.

Πρόκειται για ένα ανόητο και αναχρονιστικό σύστημα, όπου αναφέρονται επαγγέλματα όπως εκπαιδευτής γερακιών, τσαγκάρης, μανάβης, αλλά πουθενά δεν υπάρχουν προγραμματιστές ηλεκτρονικών υπολογιστών ή τηλεφωνητές, και το οποίο είναι βασισμένο πάνω σε μια ταξική αντίληψη της κοινωνίας, για την οποία ο γενειοφόρος καθηγητής μας κύριος Μόρις, που μας κάνει Ιστορία, θυμώνει πολύ.

Για την ακρίβεια, το όλο πράγμα είναι εντελώς άδικο και, αν το σκεφτώ λίγη ώρα ακόμα, θα μου κόψει την όρεξη και δε θα μπορέσω ν' απολαύσω το υπέροχο αίμα που με περιμένει στην κουζίνα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα ζήτησα από τη Χλόη να γίνει το κορίτσι μου και δέχτηκε. Βύθισα τα δόντια μου στο λαιμό της και ήπια λίγο από το αίμα της στη βιβλιοθήκη. Συμφώνησε να με δεχτεί ως βρικόλακα και μετακομίζει μαζί μας την επόμενη εβδομάδα.

Πρωταπριλιά!

Πέρα από την πλάκα πάντως περιμένω σύντομα να γίνει το κορίτσι μου, γιατί σκοπεύω να της το ζητήσω στη διάρκεια της σχολικής εκδρομής.

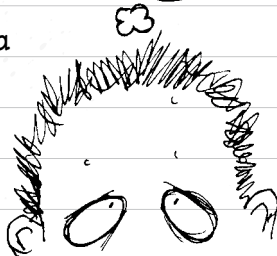
ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Το απόγευμα βγήκα μια βόλτα στην πόλη και βρέθηκα τυχαία

μπροστά από το γηροκομείο. Ξέρω ότι καμιά φορά γκρινιάζω για το πόσο βαρετό είναι να είσαι θάνατος, αλλά είμαι χαρούμενος που δε θα γεράσω ποτέ. Έδειχναν όλοι να βαριούνται τόσο πολύ όπως κοιτούσαν πίσω από τα παράθυρα με γερμένα τα κεφάλια τους!

Ίσως πρέπει να σταματήσω να γκρινιάζω τόσο πολύ για τη ζωή μου και να αρχίσω να εκτιμώ τα καλά πράγματα που μου προσφέρει. Δε θα κάνω ποτέ φαλάκρα, δε θα παχύνω ποτέ και δε θ' αρχίσουν ποτέ να μου αρέσουν εκείνα τα απαίσια πλεχτά πουλόβερ που φοράνε οι ηλικιωμένοι. Και

επιπλέον, σύντομα θα έχω ένα υπέροχο κορίτσι, όπως η Χλόη, στο πλάι μου. Τα πράγματα δείχνουν να πηγαίνουν μια χαρά.

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Κατέβηκα το απόγευμα στην κουζίνα, για να πάρω λίγο αίμα από το ψυγείο, κι έπιασα τη μαμά και τον μπαμπά να αγκαλιάζονται στον καναπέ. Ήταν τόσο απδιαστικό που παραλίγο να χάσω την όρεξή μου. Θα πίστευε κανείς ότι έπειτα από διακόσια χρόνια

γάμου η σπίθα θα είχε σβήσει, αλλά αυτοί είναι ακόμη τρελά ερωτευμένοι μεταξύ τους.

Νομίζω ότι ο μπαμπάς εκτιμά πολύ τη μαμά, κυρίως γιατί στο παρελθόν είχε πολλά προβλήματα με άλλες γυναίκες βρικόλακες.

Μια από τις πρώην φιλενάδες του ήταν βρικόλακας μέντιουμ και του κρατούσε συνεχώς μούτρα για καβγάδες που δεν είχαν κάνει ακόμη.

Μια φορά
έφτασε στο
σημείο να τον
κλειδώσει
έξω απ' το
σπίτι, γιατί

είχε προβλέψει ότι θα ξεχνούσε την επέτειό τους, που ήταν πολλούς μήνες μετά. Στο τέλος ξέσπασε και του είπε ότι θα την παρατούσε και ότι δε θα ήθελε να την ξαναδεί ποτέ.

Μια άλλη από τις πρώην φιλενάδες του ήταν τηλεπαθητική και ανυπόφορη γκρινιάρα. Αν ήθελε να της φτιάξει κανένα ράφι ή να καθαρίσει το σπίτι, επαναλάμβανε ώρες ατελείωτες μέσα στο μυαλό του τη διαταγή να το κάνει. Ακόμα κι όταν έβγαине έξω δεν μπορούσε να ξεφύγει από τις τηλεπαθητικές της ικανότητες.

Αλλά η χειρότερη πρώην φιλενάδα του μπαμπά ήταν μια που είχε τη δύναμη να ελέγχει τα μυαλά των άλλων. Ο μπαμπάς

είχε πει ότι συχνά ένιωθε ζαλισμένος και κατέληγε, χωρίς να το καταλαβαίνει, να της αγοράζει πανάκριβα κοσμήματα. Δεν μπορούσε ούτε καν να χαλαρώσει και ν' απολαύσει έναν καλό αγώνα πυγμαχίας ή πάλης χωρίς να βασανίζεται από την έντονη επιθυμία να γυρίσει σπίτι και να ξαπλώσει δίπλα στη φιλενάδα του.

Ύστερα απ' όλες αυτές τις περιπέτειες πρέπει να νιώθει μεγάλη ανακούφιση που έχει βρει μια κανονική γυναίκα βρικόλακα σαν τη μαμά.

ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Αύριο πρέπει να είμαστε όλοι στο σχολείο στις οχτώ και μισή, για να μπούμε στα λεωφορεία και να πάμε στο ζωολογικό κήπο. Θα είμαι εκεί από τις οχτώ, για να σιγουρευτώ ότι δε θα καθίσει κανένας δίπλα στη Χλόη. Το τελευταίο που θέλω είναι να δω τον Γουέιν να σέρνεται δίπλα της και να μετατρέπεται σε «ήρεμο καταφερτζή».

Θα της προσφέρω το κάθισμα δίπλα στο παράθυρο, για να της δείξω πόσο ανιδιοτελής και στοργικός είμαι. Θα αγοράσω και μερικά ζαχαρωτά από αυτά που της αρέσουν. Η αυριανή μέρα θα είναι πολύ καλή για μένα. Το νιώθω.

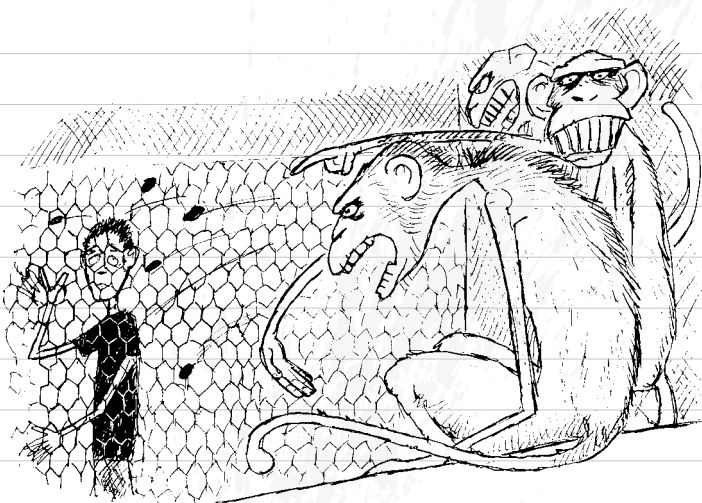
ΤΡΙΤΗ 5 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ας πούμε απλά ότι η σχολική εκδρομή δεν ήταν και τόσο επιτυχημένη.

Καθώς μπήκαμε στο λεωφορείο, σιγουρεύτηκα ότι αυτός που θα καθόταν δίπλα στη Χλόη θα ήμουν εγώ. Είδα τον Γουέιν να προσπαθεί να στριμωχτεί ανάμεσά μας, αλλά δεν τον άφησα. Κατά τη διάρκεια της διαδρομής συζητήσαμε αρκετά με τη Χλόη και μάλιστα έκανα επίδειξη της ωριμότητάς μου, καθώς αντιστάθηκα στον πειρασμό να ξεκαρδιστώ στα γέλια όταν περνώντας μπροστά από έναν άστεγο ο Κρεγκ είπε στον Ντάρεν να χαιρετήσει τον μπαμπά του.

Τέλος πάντων, το ταξίδι με το λεωφορείο πήγε καλά, αλλά ο ζωολογικός κήπος ήταν μια συμφορά. Με το που πάτησα το πόδι μου στην είσοδο άρχισα ν' ακούω κραυγές πανικού από τα κλουβιά. Ζήτησα από τη Χλόη να περπατήσουμε λίγο πιο αργά, για να ξεκόψουμε από τους υπόλοιπους μαθητές.

Τα πρώτα ζώα που συναντήσαμε ήταν οι σουρικάτες, κάτι μικρά θηλαστικά που ζουν στην έρημο Καλαχάρι, οι οποίες στάθηκαν στα πίσω πόδια τους και σκουντήχτηκαν μεταξύ τους με αποδοκιμασία. Ύστερα περάσαμε μπροστά από ένα λιοντάρι, το οποίο πήγε στο βάθος του κλουβιού του και άρχισε να βρυχάται κοιτάζοντάς με στα μάτια. Αλλά αυτές που τράβηξαν πραγματικά την προσοχή πάνω μου ήταν οι μαϊμούδες. Καθώς περνούσα από μπροστά τους σχημάτισαν μία γραμμή και άρχισαν να μου ουρλιάζουν. Πτεούσαν πέτρες από το κλουβί τους χτυπώντας με στο κεφάλι με εκπληκτική ακρίβεια. Προσπάθησα να υποκριθώ ότι δε συνέβαινε τίποτα, αλλά η κατάσταση έγινε

χειρότερη όταν άρχισαν να παίρνουν φόρα και να χτυπάνε με όλη τους τη δύναμη τα κάγκελα του κλουβιού. Εκείνη τη στιγμή τρομαχτικά ουρλιαχτά και φωνές έρχονταν από κάθε κατεύθυνση του ζωολογικού κήπου κι ένας έξαλλος υπάλληλος με πέταξε έξω με την κατηγορία ότι προκαλούσα τα ζώα. Χωρίς να έχω κάνει τίποτα απολύτως!

Κατέληξα να περιμένω στο λεωφορείο μόνος μου, ενώ η Χλόη περνούσε τη μέρα της με αυτόν το βλάκα τον Γουέιν! Και μάλιστα στην επιστροφή κάθισαν μαζί! Ελπίζω μόνο η μυρωδιά των ζώων να τον απέτρεψε από το να κάνει καμιά πονηρή κίνηση στο ζωολογικό κήπο.

Και πάνω που σκεφτόμουν ότι τα πράγματα δεν μπορούσαν να γίνουν χειρότερα, ανακάλυψα ότι ο Κρεγκ διέδιδε τη φήμη ότι οι μαϊμούδες πέταξαν τα κακά τους πάνω μου και ότι εγώ έφυγα

κλαίγοντας από το ζωολογικό κήπο. Αχ, γιατί να μην πηγαίναμε στο Μουσείο Επιστημονικών Ανακαλύψεων όπως πέρυσι;

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Είναι εκπληκτικό το πόσο γρήγορα μπορείς να μετακομίσεις στο περιθώριο της κοινωνίας. Πριν από μία εβδομάδα βρισκόμουν στην κορυφή των δημοφιλών αγοριών ύστερα από τη νίκη μου στο Έλεος με τον Τζέι από την παρέα των σκληρών. Σήμερα, όπου κι αν πάω, αντιμετωπίζω το χλευασμό και τα μουλωχτά γέλια. Μέσα σε μία νύχτα το όνομά μου προφέρεται ως προσβολή.

Το λέω αυτό γιατί το πρωί στο διάδρομο άκουσα ένα παιδί που δεν του έχω μιλήσει ποτέ να λέει σε κάποιον: «Μην είσαι τόσο Νάιτζελ».

Στο διάλειμμα είδα μια παράξενη εικόνα κολλημένη στο ντουλαπάκι μου. Απεικόνιζε εμένα καλυμμένο με περιττώματα μαϊμούς και από πάνω έγραφε: «Ο Νάιτζελ έχει

μαϊμουδοασθένεια». Η εικόνα ήταν ανυπόγραφη, αλλά από τη σκληρότητα που εξέπεμπε κατάλαβα ότι ήταν δουλειά του Γουέιν.

Η Χλόη δεν ήταν στη βιβλιοθήκη, αλλά αποφάσισα να κάτσω μόνος μου και να μην την ψάξω. Δεν έχω καμία όρεξη να την μπλέξω κι αυτή στο σκάνδαλο που ταλανίζει την ύπαρξή μου.

Παραδομένος στην κοινωνική μου αποτυχία διάλεξα επίτηδες να κάτσω δίπλα στον Ντάρεν στα Μαθηματικά. Αλλά μαντέψτε τι έγινε. Αυτή τη φορά έχτισε αυτός ένα διαχωριστικό με βιβλία ανάμεσά μας, για να μην έχουμε καμία επαφή. Ακόμα κι αυτός ο ψειριάρης με θεωρεί κοινωνικό απόβλητο.

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα προσπάθησα να εξηγήσω σε όλους ότι οι μαϊμούδες πέταξαν πέτρες και όχι περιττώματα, αλλά κανείς δε με άκουγε. Προσπάθησα να μιλήσω στον Κρεγκ, αλλά κάθε φορά που άνοιγα το στόμα μου εκείνος έκανε τη μαϊμού. Προσπάθησα να μιλήσω ακόμα και στα κορίτσια από την παρέα των δημοφιλών, αλλά κάθε φορά που τις πλησίαζα έτρεχαν μακριά μου, για να μην κολλήσουν τη μαϊμουδοασθένεια.

Μία ακόμα φορά η Χλόη δεν εμφανίστηκε στη βιβλιοθήκη. Ίσως ανησυχεί κι αυτή μήπως έρθει σ' επαφή με την τρομερή ασθένεια.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Η ζωή μου τελείωσε.

Χθες στο διάλειμμα ο Γουέιν ζήτησε από τη Χλόη να γίνει η φιλενάδα του και αυτή δέχτηκε. Ανεπιβεβαίωτες πληροφορίες κάνουν λόγο για ύποπτα χαϊδέματα πίσω από το γυμναστήριο.

Με το που άκουσα τα νέα επέστρεψα σπίτι. Πλησιάζουν μεσάνυχτα και είμαι ακόμη πολύ αναστατωμένος για να γράψω οτιδήποτε. Αν αυτές οι λέξεις φαίνονται βαριές είναι γιατί

τις πότισα με τα δάκρυά μου.

Έχω αντιμετωπίσει πολλές δυσκολίες στη ζωή μου σε αυτό τον πλανήτη, αλλά το τελευταίο χτύπημα είναι δυσβάσταχτο. Τελικά είμαι πολύ ευαίσθητος γι' αυτό τον κόσμο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ήρθαν οι διακοπές του Πάσχα. Έχω δύο ολόκληρες εβδομάδες μπροστά μου για ν' αντιμετωπίσω τις τελευταίες εξελίξεις.

Πώς θα περάσουν οι μέρες;

Πώς θα επιβιώσω;

Γνωρίζω ότι η υψηλή τέχνη γεννιέται από τις μεγάλες ερωτικές απογοητεύσεις, γι' αυτό θα προσπαθήσω να εκφράσω τα

συναισθήματά μου μέσα από ένα ποίημα, όταν θα έχω την ψυχική δύναμη να γράψω περισσότερο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Έγραψα το ποίημά μου. Έχει πολύ βαθιά νοήματα, είναι συγκινητικό και περιέχει πολλές παλιομοδίτικες λέξεις, όπως «οσονούπω». Ήταν πολύ δύσκολο να βάλω όλη μου την πίκρα μέσα στις λέξεις, αλλά τουλάχιστον τώρα η ανθρωπότητα θα μπορεί να ανατρέχει στο ποίημά μου και να καταλαβαίνει το βάθος των συναισθημάτων μου.

ΜΟΥ ΕΚΛΕΨΑΝ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

Μου έκλεψαν την αγάπη

Και βρίσκομαι στην κόλαση

Οσονούπω στην καρδιά μου

Εφιάλτες θα βρουν απόλαυση

Μου έκλεψαν την αγάπη

Για τη λύπη μου τα λόγια δεν είναι αρκετά

Μα πώς μπορεί να με παρατά

Για ένα αγόρι με δόντια στραβά;

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Είμαι πολύ στεναχωρημένος για να πω αίμα. Ο μπαμπάς παρατήρησε ότι δεν είχα αγγίξει το αίμα που είχε φέρει στο

δωμάτιό μου χθες και με ρώτησε αν συμβαίνει κάτι. Μα καλά, επικοινωνεί με τον αφαλό του; Εδώ ολόκληρη η ζωή μου καταστράφηκε την Παρασκευή και αυτός χρειάστηκε τρεις μέρες για να καταλάβει ότι κάτι συμβαίνει.

Φυσικά δεν του είπα τίποτα. Έτσι κι αλλιώς δε θα καταλάβαινε. Αυτός δεν είχε ποτέ πρόβλημα να σαγηνεύσει τις γυναίκες.

Θεέ μου, τον μισώ! Μερικές φορές εύχομαι να μη με είχε μεταμορφώσει ποτέ σε βρικόλακα.

ΤΡΙΤΗ 12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Πήγα μια βόλτα στην εξοχή σήμερα και πέρασα δύο ώρες κοιτάζοντας πάνω από την κορυφή ενός λόφου. Ήθελα να δώσω ένα τέλος σε όλα πηδώντας από το λόφο, αλλά μετά θυμήθηκα ότι και να πηδούσα δε θα έδινα τέλος σε τίποτα.

Όσα κόκαλα και να έσπαγα, το μόνο που θα συνέβαινε θα ήταν να μείνω ξαπλωμένος για μερικά λεπτά, μέχρι να γίνω τελείως καλά, και ύστερα θα σηκώνόμουν και θα συνέχιζα να ζω την άθλια ζωή μου.

Το μόνο που θα έβαζε σε κίνδυνο θα ήταν το κινητό μου, το οποίο θα έσπαγε, και μετά θα έπρεπε να χρησιμοποιώ το παλιό που είχα, εκείνο που δεν είχε ούτε έγχρωμη οθόνη.

Εδώ που τα λέμε, ούτε καν πόνο δε θα ένιωθα, καθώς ο σωματικός πόνος δεν αγγίζει τους βρικόλακες. Αλλά το εξισορροπώ με τον ψυχικό πόνο που νιώθω, ο οποίος είναι ο

μεγαλύτερος που έχει βιώσει ποτέ κανείς σε ολόκληρη την ιστορία του κόσμου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Αν το καλοσκεφτεί κανείς, δεν είναι εύκολη υπόθεση για ένα βρικόλακα ν' αυτοκτονήσει. Ακόμα και αν έχει τη δύναμη, είναι πολύ δύσκολο να καρφώσει στην καρδιά του έναν ξύλινο πάσσαλο ή ν' αποκεφαλιστεί μόνος του.

Ο μπαμπάς κάποτε μου είχε πει ότι η αρχιδούκισσα της Αυστρίας είχε καταφέρει να κόψει το κεφάλι της με μια γκιλοτίνα, όταν ο Άλντρικ της Λυόν την παράτησε για μια νεαρότερη βρικόλακα στη διάρκεια της Γαλλικής Επανάστασης, αλλά μάλλον πρόκειται για μία ακόμα απίθανη ιστορία του μπαμπά.

Κάποτε είδα σε ένα μαγαζί ένα βάζο γεμάτο σκόρδα και αναρωτήθηκα αν θα πέθαινα αν τα κατάπινα όλα με αγιασμό. Αν και δε θέλω να το δοκιμάσω, το πιο πιθανό είναι να βρεθώ με τη χειρότερη ημικρανία της ιστορίας. Και σίγουρα η αδελφή μου εκείνη τη στιγμή θα βάλει τέρμα τις βλακείες που ακούει στο στερεοφωνικό.

Όχι, δεν έχω άλλη επιλογή από το να ταξιδέψω σε αυτό το αιώνιο μοναχικό ποτάμι με τη βάρκα που ονομάζεται απομόνωση.

Υπενθύμιση για μένα: Να συμπεριλάβω οπωσδήποτε αυτή τη γεμάτη συναισθήματα εικόνα σε κάποιο ποίημά μου.

ΠΕΜΠΤΗ 14 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

8:00 π.μ.

Απομένει ένας μήνας για να γίνω εκατό ετών. Δεν το πιστεύω ότι γίνομαι εκατό και ακόμα δεν έχω δαγκώσει το λαιμό ούτε ενός κοριτσιού. Οι περισσότεροι βρικόλακες σε αυτή την ηλικία το έχουν κάνει εκατοντάδες φορές.

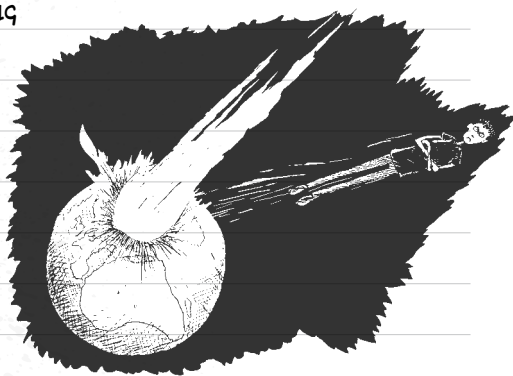
12:00 π.μ.

Οι γονείς μου μου πρότειναν να πάμε μια οικογενειακή βόλτα. Περιττό να πω ότι αρνήθηκα. Στο τέλος έφυγαν χωρίς εμένα, λέγοντας συνεχώς ότι δεν ξέρω τι χάνω.

Ξέρω τι χάνω – το νόημα της ύπαρξης.

2:00 π.μ.

Μια φορά είχα διαβάσει ότι ένας τεράστιος κομήτης θα καταστρέψει τον πλανήτη μας σε μερικές εκατοντάδες χρόνια. Δε βλέπω την ώρα να συμβεί, αν και δεν είμαι σίγουρος ότι και τότε θα πεθάνω. Μάλλον θα καταλήξω να κυκλοφορώ χωρίς νόημα

και προορισμό στο διάστημα για το υπόλοιπο της αιωνιότητας.

Πράγμα όχι και πολύ διαφορετικό από αυτό που κάνω τώρα έτσι κι αλλιώς.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 15 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Πώς είναι δυνατόν ο άκαρδος αυτός κόσμος να με αφήνει να πλησιάσω τόσο πολύ στην αληθινή ευτυχία και ύστερα να μου την αφαιρεί μέσα από τα χέρια;

Είναι σαν να σε αφήνουν να ρίξεις μια κλεφτή ματιά στο ουράνιο τόξο και μετά να σε αναγκάζουν να κλειστείς πάλι στο σκοτάδι. Είναι σαν ν' ακούς υπέροχη μουσική και μετά να καταδικάζεσαι σε απόλυτη σιωπή. Είναι σαν να μυρίζεις υπέροχα ροδοπέταλα και ύστερα να πρέπει να ανεχτείς την αναπνοή του καθηγητή των Μαθηματικών.

Βρίσκομαι πραγματικά στον πάτο.

ΣΑΒΒΑΤΟ 16 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

11:00 π.μ.

Η τρίχα που βάζω στο ημερολόγιό μου, για να διασφαλίσω ότι κανείς δεν το ανοίγει πέρα από μένα, βρέθηκε σπασμένη!

Είμαι πολύ θυμωμένος με την αδελφή μου! Είμαι σίγουρος ότι αυτή είναι ο ένοχος, γιατί δεν ήταν κανείς άλλος στο σπίτι και οι γονείς μου είναι πολύ απασχολημένοι με τους εαυτούς τους για

να νοιαστούν για μένα. Βγάζω πραγματικά καπνούς! Το βράδυ, που η μαμά και ο μπαμπάς θα βγουν για κυνήγι, θα την κανονίσω.

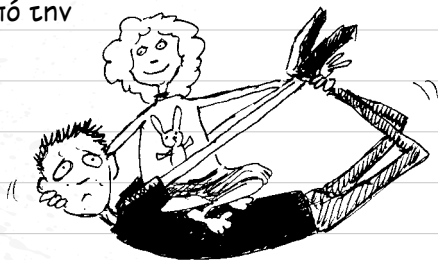
11:00 μ.μ.

Θέλω να κάνω μία διόρθωση. Όταν έγραφα χθες ότι βρισκόμουν στον πάτο έκανα λάθος. Μόλις τις έφαγα από την αδελφή μου. Τώρα είμαι πραγματικά στον πάτο.

Όταν έφυγαν οι γονείς μου, έτρεξα στο δωμάτιό της και της είπα ότι ξέρω πως διαβάζει το ημερολόγιό μου. Στην αρχή το αρνήθηκε, αλλά, όταν της είπα για την τρίχα, δεν είχε άλλη επιλογή από το να το παραδεχτεί. Είπε ότι το κοίταξε μόνο για δύο λεπτά, γιατί έτσι κι αλλιώς ήταν εντελώς βαρετό.

Καταλαβαίνω ότι σαν παιδί της είναι δύσκολο να καταλάβει το συναισθηματικό βάθος που διαπερνά τις σελίδες του ημερολογίου μου, αλλά πρέπει να πω ότι η κριτική της με εξόργισε και αποπειράθηκα να τη χτυπήσω.

Όπως έχω ήδη αναφέρει, η αδελφή μου έχει όλες τις αναμενόμενες δυνάμεις ενός βρικόλακα, οπότε έπιασε εύκολα το χέρι μου, το γύρισε πίσω από την πλάτη μου και με κόλλησε με το πρόσωπο στην πόρτα. Με κράτησε σε εκείνη τη θέση μέχρι να της υποσχεθώ ότι δε θα της ξαναφωνάξω ποτέ

και να παραδεχτώ ότι το αληθινό μου όνομα είναι «Κύριος Βρομεροβρακάκης».

Μπορεί να κέρδισες αυτή τη φορά, μικρέ δαίμονα, αλλά δε θα ξεχάσω ποτέ αυτή τη μέρα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 17 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Το μόνο θετικό από όλη την κατάστασή μου είναι ότι γράφω την πιο δυνατή και συναισθηματική ποίηση που έχω γράψει ποτέ. Τα ποιήματά μου είναι τόσο βαθυστόχαστα πια που δεν έχουν καν ομοιοκαταληξία.

Ο ΚΥΝΗΓΟΣ

Αν εγώ είμαι ο δαγκωτής, γιατί δαγκώνομαι;

Αν εγώ είμαι ο επιτιθέμενος, γιατί αμύνομαι;

Αν εγώ είμαι ο κυνηγός, γιατί νιώθω θήραμα;

Από απόγνωση;

Στο μέλλον οι ακαδημαϊκοί θα θεωρήσουν αυτή την περίοδο της ζωής μου πολύ σημαντική για την τέχνη μου. Αλλά εμένα δε με νοιάζει. Γράφω ποίηση για να εκφραστώ και δε μ' ενδιαφέρει τι θα πουν οι άλλοι.

Υπενθύμιση για μένα: Να κοιτάξω πώς θα μπορέσω να δημοσιεύσω κανένα ποίημά μου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Περιπλανήθηκα έξω απ' το σπίτι σήμερα, για να πάρω λίγο καθαρό αέρα, αλλά ύστερα από λίγο ευχήθηκα να μην είχα βγει καθόλου, γιατί είδα τον Γουέιν και τη Χλόη να περιμένουν μαζί στη στάση του λεωφορείου. Περίμεναν το νούμερο 32, που πάει στην αγορά, ίσως για να πάνε για μπόουλινγκ, να δουν καμιά ταινία ή να φάνε πίτσα.

Και, ενώ αυτοί θα γεύονται κομμάτια μοτσαρέλας και πεπερόνι με έξτρα τυρί, εγώ θα γεύομαι πικρή απελπισία. Με λίγη έξτρα κατάθλιψη.

(Υπενθύμιση για μένα: Καλό είναι να κληροδοτήσω το ημερολόγιό μου στη Βρετανική Βιβλιοθήκη. Αυτές οι βαθυστόχαστες σκέψεις πάνω στην ερωτική απογοήτευση δεν πρέπει να χαθούν.)

Ίσως πρέπει να εγκαταλείψω την πόλη. Η μαμά και ο μπαμπάς λένε ότι είμαστε οι τελευταίοι βρικόλακες που υπάρχουν, αλλά

είμαι σίγουρος ότι υπάρχουν κι άλλες οικογένειες αθάντων, που δε γνωρίζουμε και ζουν σε μέρη όπως η Σουηδία και η Αλάσκα.

Ή ίσως με εξοντώσει κάποιος κυνηγός βρικόλακων. Και τότε, αφού ανακαλύψουν την ποίησή μου, οι άνθρωποι θα καταλάβουν τι χάσανε. Πολύ αργά, κόσμε. Έπρεπε να με εκτιμήσετε όσο με είχατε.

ΤΡΙΤΗ 19 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Πετάχτηκα να πάρω το καινούριο τεύχος του περιοδικού που ασχολείται με παιχνίδια υπολογιστή και άκουσα μια ηλικιωμένη κυρία να παραπονιέται για μια πρόσφατη αδιαθεσία. Ακούστηκε ύποπτη, οπότε έριξα μια ματιά στο λαιμό της και είδα ότι είχε φανερά σημάδια από δάγκωμα λίγο πάνω από το κολάρο της μπλε μπλούζας της.

Δεν το πιστεύω ότι οι γονείς μου άρχισαν τα ίδια ξανά! Είναι ακόρεστοι! Είναι που είναι δύσκολη η κατάσταση με τη ραγισμένη μου καρδιά, τώρα πρέπει να ανησυχώ κιόλας μήπως αποκαλυφθεί η ταυτότητά μας και αρχίσει να μας κυνηγά μια ολόκληρη πόλη με πυρσούς στα χέρια. Κι όλα αυτά επειδή οι γονείς μου βαριούνται να πάνε στη διπλανή πόλη να κυνηγήσουν. Είναι τόσο τεμπέληδες.

Ως συνήθως, όταν τους το είπα το βράδυ, αρνήθηκαν τα πάντα. Αλλά ποιος άλλος θα μπορούσε να το έχει κάνει;

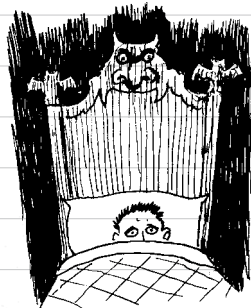
ΤΕΤΑΡΤΗ 20 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα φοβόμουν να βγω έξω μην τυχόν και δω πάλι τον Γουέιν και τη Χλόη. Δε θα άντεχα να δω ξανά αυτό τον ηλίθιο με τα σάπια δόντια να κάνει επίδειξη με το μόνο κορίτσι που αγάπησα ποτέ στη ζωή μου. Αλλά, επειδή δε θ' άντεχα επίσης άλλη μία μέρα κλεισμένος στους τέσσερις τοίχους, πήγα στο εμπορικό κέντρο και κάθισα σ' ένα παγκάκι. Ένας γέρος έκατσε δίπλα μου και είπε ότι μπορούσε να δει καθαρά πως κάτι με απασχολούσε. Επιτέλους, κάποιος το παρατήρησε!

Με ρώτησε τι συνέβαινε, αλλά, όταν άρχισα να του εξηγώ, εκείνος έστρεψε την κουβέντα γύρω από το Χριστό. Τότε είδα ότι μοίραζε φυλλάδια από το κατηχητικό της τοπικής εκκλησίας. Μου κόλλησε τον Εσταυρωμένο στο πρόσωπο, οπότε τώρα εκτός από κατάθλιψη έχω και τρομερή ημικρανία. Αύριο μάλλον θα μείνω μέσα όλη τη μέρα.

ΠΕΜΠΤΗ 21 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα ήταν τόσο βαρετά που, όταν προσπάθησα να γράψω πριν από λίγο, το στιλό μου τελείωσε, επειδή δεν άντεξε τόσο βαρεμάρα. Μου πήρε δύο ώρες να βρω καινούριο και ύστερα από τόσο προσπάθεια μπορώ να σας αποκαλύψω ότι σήμερα δε συνέβη τίποτα ενδιαφέρον.

Το πρωί έμεινα στο κρεβάτι και το απόγευμα, που βγήκα μια βόλτα, κλότσησα από τα νεύρα μου έναν κώνο της Τροχαίας. Ένα λεπτό μετά ένιωσα άσχημα για την πράξη μου και επέστρεψα, για να τον βάλω στη θέση του. Τι θλιβερός που είμαι. Υποτίθεται ότι είμαι ο πρίγκιπας του σκότους, και δεν μπορώ να αναποδογυρίσω ούτε έναν κώνο της Τροχαίας.

Άλλη μία σπουδαία μέρα λοιπόν.

Σημείωση: Αυτό το τελευταίο έτσι το είπα, για πλάκα. Το γράφω αυτό σε περίπτωση που η αδελφή μου κλέψει το ημερολόγιο και το διαβάσει ξανά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα έγραψα ένα καινούριο ποίημα. Το παραθέτω στην τελική του μορφή.

ΤΟ ΑΡΠΑΚΤΙΚΟ

Είμαι το αρπακτικό

Που θέλει να σου ρουφήξει το αίμα

Οπότε, πώς γίνεται

Να ρούφηξες εσύ τη ζωή μου

Με την απόρριψή σου;

Ρούφηξα τ' αυγό μου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 23 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα είναι η μέρα του αγίου Γεωργίου. Υπάρχει ένας αρχαίος μύθος που λέει ότι οι περισσότεροι βρικόλακες είναι ιδιαίτερα ενεργοί τη μέρα του αγίου Γεωργίου. Διέψευσα με τον καλύτερο τρόπο αυτόν το μύθο μένοντας όλη τη μέρα μέσα να κοιτάζω το ταβάνι στο δωμάτιό μου.

ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Έφτασε η Κυριακή του Πάσχα, που όλοι κάνουν μεγάλη φασαρία για έναν τύπο που αναστήθηκε απ' τους νεκρούς πριν από δύο χιλιάδες χρόνια.

Και μ' εμένα τι γίνεται; Κι εγώ επέστρεψα από τους νεκρούς πολύ πιο πρόσφατα, αλλά κανείς δεν ενδιαφέρεται. Α, το ξέχασα, κανείς δεν ενδιαφέρεται για οτιδήποτε κάνω εγώ.

ΔΕΥΤΕΡΑ 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Σήμερα δεν έχουμε σχολείο, γιατί είναι Δευτέρα του Πάσχα. Όχι ότι ανυπομονώ να γυρίσω και να δω το βασανιστικό θέαμα που μου προσφέρουν ο Γουέιν και η Χλόη.

Χρησιμοποιώντας τον υπολογιστή μου υπολόγισα ότι είμαι ξύπνιος εδώ και 30.717 μέρες. Αυτό μας κάνει 737.208 ώρες χωρίς ούτε έναν υπνάκο. Γι' αυτό νιώθω συνέχεια κουρασμένος.

ΤΡΙΤΗ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μια αχτίδα φωτός τρύπησε τη σκοτεινιασμένη μου ζωή! Η Χλόη παράτησε τον Γουέιν!

Στο διάλειμμα της πρόσφερα τον ώμο μου για να κλάψει κι έμαθα όλες τις ζουμερές λεπτομέρειες. Απ' ό,τι φαίνεται, η Χλόη είδε ένα από τα σεξιστικά περιοδικά του Γουέιν στο δωμάτιό του και του είπε ότι δεν της αρέσουν αυτά. Αντί τουλάχιστον να υποκριθεί και να κάνει πως το πετάει, ο Γουέιν υπερασπίστηκε το

περιοδικό και της απάντησε ότι όλα τα κορίτσια παραπονιούνται για αυτά τα περιοδικά, γιατί ζηλεύουν. Τότε η Χλόη τον παράτησε, γιατί δεν μπορούσε να συναναστρέφεται μ' ένα σοβινιστή.

Αν είχα ενημερώσει τη Χλόη ότι ο Γουέιν είναι σεξιστής πριν από δύο εβδομάδες, θα είχα αποφύγει όλη αυτή την περίοδο

κατάθλιψη που μου προκάλεσε η σχέση τους. Σύμφωνα με τον Κρεγκ, ο Γουέιν δίνει άλλη εκδοχή για το χωρισμό λέγοντας ότι παράτησε τη Χλόη γιατί ήταν «παγοκολόνα». Κοίταξα σ' ένα λεξικό και ανακάλυψα ότι η λέξη «παγοκολόνα» σημαίνει ότι έχει χαμηλή θερμοκρασία. Όπως εγώ! Αυτό αποδεικνύει ότι είναι μοιραίο να είμαστε μαζί!

Το προαύλιο του σχολείου βούιζε με τα νέα του χωρισμού και ο Μπράιαν μου είπε ότι τώρα είναι η ευκαιρία ν' αρπάξω τη Χλόη. Αν και αρνούμαι να δεχτώ ερωτικές συμβουλές από κάποιον που η κοπέλα του μοιάζει με χαρακτήρα από τον *Άρχοντα των δαχτυλιδιών*, ίσως έχει κάποιο δίκιο στην παρατήρησή του.

ΤΕΤΑΡΤΗ 27 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

7:00 π.μ.

Σήμερα αποφάσισα οριστικά να ζητήσω από τη Χλόη να γίνει το κορίτσι μου. Δεν μπορώ να ρισκάρω να τη χάσω ξανά. Αυτή τη φορά θα της τα εξομολογηθώ όλα.

Η ώρα της σκοτεινής μας ένωσης πλησιάζει, αγαπημένη μου.

8:00 π.μ.

Αυτό ήταν! Αυτές είναι οι τελευταίες λέξεις που γράφω πριν συναντήσω την αληθινή ευτυχία.

10:00 π.μ.

Περίμενα τη Χλόη έξω από την πόρτα του σχολείου το πρωί, αλλά, όταν έφτασε, ήταν με δύο κορίτσια από την παρέα των δημοφιλών, που την πίεζαν να μάθουν κουτσομπολιά από τον περιβόητο πια χωρισμό. Τότε θα την αφήσουν αυτά τα αρπακτικά να συνεχίσει τη ζωή της;

11:00 π.μ.

Είπα γεια στη Χλόη μετά τη συνέντευση, αλλά είχε αργήσει για την ώρα των Μαθηματικών και δεν ένιωσα ότι ήταν η κατάλληλη στιγμή να της αποκαλύψω την αγάπη μου. Η επιλογή του σωστού χρόνου είναι το παν στον αιώνιο χορό της αποπλάνησης.

12:00 μ.μ.

Τώρα κάθομαι στη βιβλιοθήκη και περιμένω τη Χλόη. Τα κορίτσια από την παρέα των δημοφιλών δεν έρχονται ποτέ εδώ, οπότε είμαι σίγουρος ότι θα είναι μόνη. Έχω τόσο άγχος που έφαγα σχεδόν όλο μου το νύχι και τώρα περιμένω να φυτρώσει ξανά.

2:00 μ.μ.

Το έκανα! Ζήτησα από τη Χλόη να γίνει το κορίτσι μου! Και είπε ότι θα το σκεφτεί! Έξοχα! Νομίζω δηλαδή.

Για την ακρίβεια, στην αρχή φάνηκε να ντρέπεται λίγο και μου είπε ότι δε θέλει να μπει αμέσως σε άλλη σχέση ύστερα

από το χωρισμό της με τον Γουέιν. Της απάντησα ότι είναι λογικό ν' ανησυχεί μήπως αναστατωθεί ο Γουέιν, που θα δει ότι τον ξεπέρασε τόσο γρήγορα, αλλά πρέπει να βάλει πίσω της το άσχημο παρελθόν και ν' ακολουθήσει την καρδιά της. Η παρατήρησή μου φάνηκε να την επηρεάζει, καθώς μου είπε ότι θα το σκεφτεί και θα μου απαντήσει αύριο.

12:00 μ.μ.

Αύριο θα είναι είτε η χειρότερη είτε η καλύτερη μέρα της ζωής μου. Από την ώρα που έφτασα σπίτι είμαι ξαπλωμένος και σκέφτομαι ποια θα είναι η απάντηση της Χλόης. Μακάρι να είχα τη βρικολακίστικη δύναμη να διαβάζω τη σκέψη, όπως η πρώην φιλενάδα του μπαμπά. Τουλάχιστον αυτό θα με γλίτωνε από το μαρτύριο της αναμονής για την αποκάλυψη του πεπρωμένου μου.

ΠΕΜΠΤΗ 28 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ε, λοιπόν, πήρα την απάντησή μου. Η Χλόη μού είπε ότι με συμπαθεί σαν φίλο, αλλά δε θέλει να βγούμε ραντεβού. Με περίμενε έξω από την πόρτα του σχολείου, για να τρυπήσει την καρδιά μου με τα πικρά της λόγια. Περιττό να πω ότι επέστρεψα κατευθείαν στο κρεβάτι μου, όπου βρίσκομαι μέχρι τώρα.

Παρακαλώ, προσθέστε και το εξής στα χρονικά της ιστορίας των βρικολάκων:

Σε ολόκληρη την ιστορία του είδους μας ο πιο διαδεδομένος

τρόπος για να εξολοθρευτεί ένας βρικόλακας είναι ο αποκεφαλισμός ή το κάρφωμα ενός ξύλινου πασσάλου στην καρδιά. Ωστόσο, μόλις ανακάλυψα ότι το να λες σ' ένα βρικόλακα ότι τον συμπαθείς σαν φίλο, αλλά δε θέλεις να βγεις μαζί του, είναι πολύ πιο αποτελεσματικό.

Αυτά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Με κάποιον τρόπο κατάφερα να μαζέψω τα κομμάτια μου και να σηκωθώ απ' το κρεβάτι σήμερα, για να συνεχίσω την άθλια ζωή μου.

Καθώς ετοιμαζόμουν να μπω στο σχολείο παρατήρησα ότι η Χλόη με περίμενε πάλι. Αναρωτήθηκα ποια επιπλέον τιμωρία μου επιφύλασσε η μοίρα. Ίσως το είχε σκεφτεί καλύτερα και είχε αποφασίσει ότι δε με συμπαθούσε ούτε καν για φίλο.

Μου είπε ότι είχε καταλάβει πως στεναχωρήθηκα χθες και ήθελε να μου εξηγήσει λίγο καλύτερα. Μου είπε ότι δεν είμαι έτοιμη να κάνει μια νέα σχέση μετά τον Γουέιν, ότι φοβάται πως θα κατέληγα κι εγώ να τη μισώ, αν χωρίζαμε, και ότι δε θα ήθελε να συμβεί αυτό, γιατί είμαι ο μόνος πραγματικός φίλος που έκανε από τότε που μετακόμισε με την οικογένειά της στην πόλη μας.

Με ρώτησε αν ήμουν εντάξει με όλα αυτά και υποκρίθηκα ότι συμφωνούσα με όλα. Πάντως πιστεύω ότι γεννήθηκε μια μικρή ελπίδα. Νομίζω ότι η ελπίδα μπήκε ξανά στη ζωή μου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 30 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Πέρασα τη μέρα μου ψάχνοντας στα βιβλία του μπαμπά για συμβουλές σχετικά με το πώς να αντιμετωπίσεις ένα κορίτσι που σε βλέπει μόνο σαν φίλο.

Υπήρχαν πολύ λίγες πληροφορίες, πράγμα καθόλου περίεργο αν σκεφτεί κανείς ότι όλοι οι βρικόλακες της ιστορίας ήταν

πολύ όμορφοι για να χρειάζονται συμβουλές για το πώς να προσελκύσουν το αντίθετο φύλο.

Βρήκα όμως ένα ενδιαφέρον κεφάλαιο σ' ένα μεγάλο βιβλίο με τον τίτλο *Ημερολόγιο βρικόλάκων του Τόμας Αρούντελ για το έτος 1739. Έτος δίσεκτο. Όπου περιλαμβάνονται μαθήματα σχετικά με την εγκράτεια των αθάνατων. Λιτότητα και αυτοσυγκράτηση.* (Φαντάζομαι ότι εκείνα τα χρόνια δεν έδιναν πολλή σημασία στους κομψούς και ολιγόλογους τίτλους βιβλίων.)

Μέσα υπήρχαν τα απομνημονεύματα ενός βρικόλακα από το Ντέβον που ξεμυαλίστηκε με το μόνο κορίτσι της πόλης του που έμενε απαθές απέναντι στη δύναμη υπνωτισμού που ασκούσε πάνω της. Γράφει ότι στο τέλος έγινε τόσο ανυπόμονος που έφτασε στο σημείο να της εξομολογηθεί ότι ήταν βρικόλακας, για να την κάνει να τον ερωτευτεί.

Υποστηρίζει ότι όλοι οι άνθρωποι θεωρούν τους βρικόλακες ακαταμάχητους, αλλά μερικές φορές πρέπει να αποκαλύψεις την υπερφυσική σου ιδιότητα για να τους κάνεις να υποκύψουν στη γοητεία σου. Ακούγεται λίγο παράξενο, αλλά αξίζει μια δοκιμή.

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΜΑΪΟΥ

Δεν έχω ιδέα πώς να ξεφουρνίσω στη Χλόη ότι είμαι βρικόλακας. Προφανώς, δεν μπορώ να ζητήσω τη συμβουλή των γονιών μου, γιατί θα τρελαθούν αν μάθουν ότι θ' αποκαλύψω σ' έναν θνητό το μυστικό μας.

Υποθέτω ότι είναι λίγο ρίσκο. Εδώ που τα λέμε, η Χλόη μπορεί να είναι κανένας εξολοθρευτής βρικόλακων που παριστάνει τη μαθήτρια, για να εξοντώσει τα μέλη της οικογένειάς μου ένα ένα.

Πρέπει να σταματήσω να κάνω αυτές τις ανόητες σκέψεις! Όλοι γνωρίζουν ότι οι εξολοθρευτές βρικόλακων δεν υπάρχουν καν! Είναι απλά τρομαχτικές ιστορίες που επινόησαν οι εφημερίδες των βρικόλακων πριν από εκατοντάδες χρόνια, για να πουλήσουν περισσότερα φύλλα.

Ίσως όμως είναι λίγο προκατειλημμένη απέναντι στους βρικόλακες. Μπορεί να είναι αντίθετη με τις διατροφικές μας συνήθειες για ηθικούς λόγους, όπως κάνει και με το κυνήγι της αλεπούς. Σίγουρα δεν πρόκειται να της πω για την ιεραρχία των θυμάτων όπως έχει οριστεί από το Συμβούλιο Βρικόλακων, καθώς είναι πολύ φιλελεύθερη και θα τη βρει αποκρουστική.

ΔΕΥΤΕΡΑ 2 ΜΑΪΟΥ

Ο Γουέιν με κατηγορήσε ότι του έκλεψα τη Χλόη, παρόλο που δεν έχω αρχίσει ακόμη να βγαίνω μαζί της. Είπε στον Κρεγκ να πει στον Πολ να πει στον Σι ότι θέλει να παλέψουμε. Επειδή φοβήθηκα ότι η απάντησή μου θα παραφραζόταν αν την έστελνα από το ίδιο κανάλι, μίλησα απευθείας στον Γουέιν στο διάλειμμα, ενημερώνοντάς τον ότι δε βγαίνω με τη Χλόη και ότι δε θέλω να τσακωθώ μαζί του.

Ελπίζω να το κανόνισα, γιατί δε θέλω να τσακωθώ μπροστά σε όλο το σχολείο. Παρόλο που ο Γουέιν δεν μπορεί να με βλάψει, δε γνωρίζω τίποτα από πάλη.

Ο μπαμπάς κάποτε προσπάθησε να με διδάξει πολεμικές τέχνες των βρικόλακων, αλλά δεν έχει και πολύ νόημα να τις διδαχτεί κανείς αν δε διαθέτει ήδη τη δύναμη και την ταχύτητά τους. Όποτε προσπαθούσα να σπάσω ξύλινα δοκάρια με το χέρι μου έσπαζα συνεχώς τον καρπό μου και έπρεπε να περιμένω λίγη ώρα μέχρι να γίνει εντελώς καλά. Στο τέλος βαρέθηκε και μου

είπε ότι ήταν καλύτερα να σταματήσουμε και όποτε βρεθώ σε κίνδυνο να τον πάρω τηλέφωνο.

ΤΡΙΤΗ 3 ΜΑΪΟΥ

5:00 μ.μ.

Επικίρησα να ρίξω μερικές σπόντες για την αληθινή μου φύση σήμερα στη Χλόη, αλλά δεν τσίμπησε.

Στην αρχή τη ρώτησα αν αναρωτιέται γιατί δε με βλέπει ποτέ να τρώω, αλλά πίστεψε πως προσπαθούσα να της πω ότι είμαι ανορεκτικός και μου είπε ότι έπρεπε να το πω στη σχολική νοσοκόμα.

Ύστερα τη ρώτησα αν αναρωτιέται γιατί είμαι τόσο καλός στην Ιστορία. Παρατήρησε όμως ότι στο τελευταίο διαγώνισμα τα πήγε πολύ καλύτερα από μένα, οπότε κι αυτή η σπόντα δεν έπιασε τόπο.

Μετά προσπάθησα ν' αλλάξω πορεία και της είπα ότι δεν κοιμάμαι, αλλά το μόνο που κατάφερα ήταν να την κάνω να νομίζει ότι έχω αϋπνίες. Μου είπε ότι πρέπει ν' αγοράσω από το φαρμακείο κανένα χαλαρωτικό βότανο ή κανένα βιβλίο με τεχνικές χαλάρωσης.

Στο τέλος αποφάσισα να της κάνω μια επίδειξη της υψηλής αντοχής μου στον πόνο και της δύναμης του σώματός μου να γιατρεύεται μόνο του. Έβγαλα το διαβήτη της Γεωμετρίας από την τσάντα μου και, καθώς ετοιμαζόμουν να τρυπήσω το χέρι μου, με σταμάτησε τρομαγμένη.

Μου είπε ότι είχε καταλάβει πως είμαι διαταραγμένος και ότι δε χρειαζόταν να βλάψω τον εαυτό μου απλώς για να της το αποδείξω. Μου είπε επίσης ότι έπρεπε να μιλήσω με κάποιο γιατρό για τα προβλήματα που μόλις της είχα αποκαλύψει, γιατί ακούγονταν ιδιαιτέρως σοβαρά.

Πολύ ωραία. Τώρα πιστεύει ότι είμαι ένας ανορεκτικός που υποφέρει από αϋπνίες και έχει και τάσεις αυτοκτονίας. Δύσκολα όλα αυτά θ' αυξήσουν το σεξαπίλ μου (εκτός από τα κορίτσια γκόθικ). Η αποκάλυψη της αληθινής μου ταυτότητας στη Χλόη μπορεί τελικά ν' αποδειχτεί πολύ πιο δύσκολη υπόθεση απ' ό,τι φανταζόμουν.

12:00 μ.μ.

Παρατήρησα στις ταινίες με βρικόλακες ότι οι βρικόλακες κάνουν έξυπνες και λεπτές αναφορές σχετικά με τη φύση τους όταν σαγηνεύουν έναν άνθρωπο, οπότε αποφάσισα να αντιγράψω αυτές τις ατάκες στις συζητήσεις μου με τη Χλόη. Έχω ήδη σκαρώσει μερικές σοφιστικές ατάκες, για να υπογραμμίσω έμμεσα την αληθινή μου φύση:

«Η μουσική ήταν πολύ καλύτερη τη δεκαετία του 1920»

«Δε μου αρέσει ο Δράκουλας. Δεν είναι πολύ ρεαλιστικός»

«Είναι τύπος 0- αυτό που μυρίζω;»

«Η καρδιά σου ακούγεται γρήγορη σήμερα»

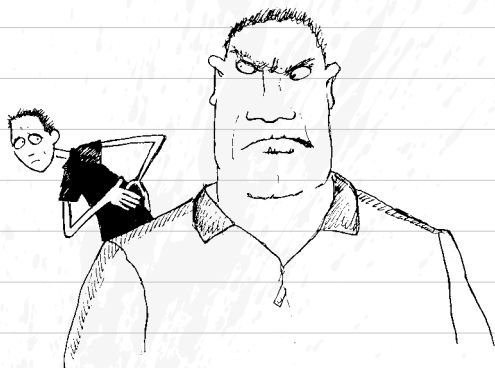
«Ζητώ συγγνώμη αν είμαι λίγο ευερέθιστος. Είμαι ξύπνιος τις τελευταίες 737.208 ώρες».

ΤΕΤΑΡΤΗ 4 ΜΑΪΟΥ

Η σοφιστική προσέγγιση αποδείχτηκε χάσιμο χρόνου. Σήκωσα ακόμα και τα φρύδια μου την ώρα που ετοιμαζόμουν να πω τις ατάκες μου, αλλά το κόλπο δεν έπιασε. Νομίζω ότι πρέπει να της μιλήσω ευθέως.

Ο ηλίθιος ο κύριος Τζέγκινς άρχισε πάλι να ψάχνει την περίπτωση μου τώρα, που λείπω από το μάθημα της Γυμναστικής τρεις μήνες. Όταν πέρασε από δίπλα μου στο διάλειμμα είπε ότι φαινόμουν αρκετά υγιής. Προσπαθούσε να με ψαρέψει, αλλά του είπα ότι η πλάτη μου πονάει ακόμη.

Παραλίγο να
την πάθω. Δεν είχα
πάρει φόρμα μαζί
μου και ξέρω ότι
ο κύριος Τζέγκινς
θα με ανάγκαζε να
φορέσω κάτι από
τα περισσευούμενα

ρούχα, τα οποία είναι γεμάτα ψύλλους. Μια μικρή εκδίκηση
γελοιοποίησης που είχε σχεδιάσει, δίχως αμφιβολία.

Θα πείσω τον μπαμπά να πει ότι είμαι ασθματικός και πως, αν
ο κύριος Τζέγκινς με αναγκάσει να κάνω γυμναστική, μπορεί να
πάθω καμιά κρίση και να μηνύσουμε το σχολείο. Αυτό θα είναι
ό,τι πρέπει για να κρατήσει αυτό τον απαίσιο δυνάστη μακριά
μου.

ΠΕΜΠΤΗ 5 ΜΑΪΟΥ

Η μοίρα μου χάρισε ένα υπέροχο δώρο. Στους κινηματογράφους
παίζεται μια ταινία με βρικολάκες. Θα ζητήσω από τη Χλόη να
πάμε να τη δούμε και μέσα στην αίθουσα, που θεωρώ ότι είναι
το καταλληλότερο περιβάλλον, θα βρω την ευκαιρία να της
αποκαλύψω την αληθινή μου ταυτότητα.

Είναι τόσο απλό! Η Χλόη θα παραδοθεί στο απαγορευμένο μου
πάθος στο πάρκινγκ του εμπορικού κέντρου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6 ΜΑΪΟΥ

12:00 μ.μ.

Μέχρι τώρα το σχέδιό μου πάει καλά. Η Χλόη συμφώνησε να έρθει στον κινηματογράφο μαζί μου. Συμφώνησε επίσης και με την επιλογή της ταινίας αγνοώντας ότι αυτό θα σημάνει την είσοδό της στο διαβολικό κόσμο της αιώνιας νύχτας.

Πέσε στην παγίδα μου, ανυποψίαστο θήραμά μου.

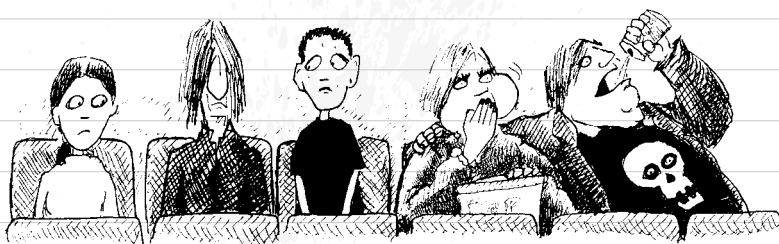
4:00 μ.μ.

Το καταπληκτικό μου σχέδιο αντιμετωπίζει ένα μεγάλο εμπόδιο. Η Χλόη μίλησε στον Μπράιαν από την παρέα των γκόθικ για την ταινία που θα δούμε κι εκείνος με μεγάλη αγένεια προσφέρθηκε από μόνος του να έρθει μαζί μας. Και μάλιστα θα έρθουν μαζί μας και ο Τζον με το κορίτσι του Μπράιαν, πράγμα που δε μοιάζει και πολύ με διπλό ραντεβού. Ίσως, αν καταφέρω να κάτσω δίπλα στη Χλόη στην τελευταία σειρά, να μπορέσω να της ψιθυρίσω το σκοτεινό μυστικό μου χωρίς να το ακούσουν οι βρομεροί γκόθικ. Αλλά είμαι σίγουρος ότι η μυρωδιά τους και μόνο θα χαλάσει το όμορφο κλίμα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 7 ΜΑΪΟΥ

Ε, λοιπόν, ήταν οι χειρότερες οχτώ λίρες που έχω ξοδέψει ποτέ. Δεν κατάφερα να κάτσω δίπλα στη Χλόη και να της αποκαλύψω το μυστικό μου. Και ήταν και βλακεία η ταινία!

Ο Μπράιαν και ο Τζον μάς έκαναν ρεζίλι καθώς πηγαίναμε στον κινηματογράφο, πετώντας καραμέλες στον κόσμο από το παράθυρο του λεωφορείου. Αν δεν είναι αρκετά ώριμοι να μετακινούνται μόνοι τους, ίσως δε θα έπρεπε να τους επιτρέπεται η είσοδος στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Και το χειρότερο ήταν ότι η φιλενάδα του Μπράιαν τους προκαλούσε συνεχώς να πετάνε περισσότερες καραμέλες.

Αν και προσπάθησα να κάτσω δίπλα στη Χλόη στον κινηματογράφο, ο Τζον προσγειώθηκε ανάμεσά μας και κατέληξα να στριμωχτώ ανάμεσα σ' αυτόν και τη φιλενάδα του Μπράιαν, η οποία είχε αγοράσει ένα τεράστιο κουτί ποπκόρν και μια μεγάλη κόκα κόλα. Όλη την ώρα ρουφούσε την κόκα κόλα, μασούλαγε τα ποπκόρν και χαϊδολογούσε τον Μπράιαν. Απ' ό,τι μπορούσα να ακούσω μέσα σε όλους αυτούς τους φρικιαστικούς θορύβους (που δεν ήταν πολλοί), η ταινία ήταν μεγάλη βλακεία. Περιείχε όλα τα κλισέ σχετικά με τους βρικόλακες, όπως ότι κοιμόμαστε σε φέρετρα, μεταμορφωνόμαστε σε νυχτερίδες και γινόμαστε στάχτη με τις πρώτες ακτίνες του ήλιου.

Πάντως, η Χλόη είπε ότι ο πρωταγωνιστής βρικόλακας ήταν «υπέροχος», οπότε το σχέδιό μου μπορεί να είχε δουλέψει τέλεια αν δεν ήταν μαζί μας αυτοί οι ηλίθιοι.

Κατάφερα να κάτσω δίπλα στη Χλόη όταν επιστρέψαμε με το λεωφορείο, αλλά οι προσπάθειές μου να της μιλήσω πέσανε στο κενό, γιατί ο Μπράιαν και ο Τζον πατούσαν συνεχώς το κουμπί της στάσης, για να σπάσουν τα νεύρα του οδηγού. Στο τέλος μάς πέταξε όλους έξω και αναγκαστήκαμε να περπατήσουμε μέχρι τα σπίτια μας. Η Χλόη ήταν εμφανώς ενοχλημένη και δεν επιχείρησα ξανά να τη σαγηνεύσω.

ΚΥΡΙΑΚΗ 8 ΜΑΪΟΥ

10:00 π.μ.

Όποτε προσπαθώ να αποκαλύψω την αληθινή μου φύση στη Χλόη δυσκολεύομαι πολύ να βρω τα κατάλληλα λόγια, οπότε θα το κάνω μέσα από ένα γράμμα.

Αγαπημένη μου Χλόη,

Σου γράφω αυτό το γράμμα για να ζητήσω συγγνώμη για τη συμπεριφορά μου τις τελευταίες μέρες. Μπορεί να νομίζεις ότι συμπεριφερόμαι περίεργα μετά την ερωτική μου εξομολόγηση. Αλλά στην πραγματικότητα προσπαθούσα να σου αποκαλύψω ένα μεγάλο μυστικό.

Η αλήθεια είναι ότι είμαι βρικόλακας και ότι είμαι σχεδόν 100 ετών.

Μπορεί να σου φαίνεται απίστευτο και να σε σοκάρει. Ίσως χρειαστείς λίγο χρόνο να αποδεχτείς αυτό που σου λέω. Αλλά, αν σκεφτείς τα γεγονότα, στο τέλος θα το αποδεχτείς.

Έχεις αναρωτηθεί ποτέ γιατί δεν κοιμάμαι; Δεν τρώω; Δε νιώθω πόνο;

Είναι γιατί είμαι ένας από τους αθάνατους.

Νιώθεις να έλκεσαι κοντά μου, αλλά μια αίσθηση κινδύνου σε κρατά μακριά; Σου φαίνομαι υπέροχος αλλά απαγορευμένος, όπως ένα δηλητηριασμένο μήλο ή ένα γιαούρτι που ξεχάστηκε για καιρό στο ψυγείο;

Και, αν δεν κάνω λάθος, σε είδα να υποπτεύεσαι κάτι όταν παρακολουθήσαμε στο μάθημα Ιστορίας την ταινία Η Ζωή στη διάρκεια του πολέμου. Μήπως κατάλαβες ότι ένας από τους νεαρούς στο ασπρόμαυρο φιλμ ήμουν εγώ;

Για πάντα δικός σου,
Νάιτζελ

ΥΤ. Αν δε με αναγνώρισες στην ταινία, μπορείς να την πάρεις από τη βιβλιοθήκη του σχολείου. Πάγωσε την εικόνα στο 12ο λεπτό και 35ο δευτερόλεπτο και κοίτα πάνω δεξιά στην οθόνη.

ΥΤ.2 Μην τα πεις σε κανέναν όλα αυτά.

ΥΤ.3 Μη μου ζητήσεις να μεταμορφωθώ σε νυχτερίδα για να σου αποδείξω όλα αυτά που σου γράφω. Αυτά είναι βλακείες των ταινιών.

1:00 μ.μ.

Ταχυδρόμησα το γράμμα. Είμαι έτοιμος να αντιμετωπίσω τις συνέπειες.

3:00 μ.μ.

Αρχίζω να μετανιώνω που ταχυδρόμησα το γράμμα. Τι θα γίνει αν η αληθινή μου φύση διώξει μακριά τη Χλόη; Κι αν το δείξει στους γονείς της; Τι θα γίνει αν το ανακαλύψουν οι γονείς μου και μ' εγκαταλείψουν, επειδή μας έθεσα όλους σε κίνδυνο;

6:00 μ.μ.

Είμαι τόσο ηλίθιος που έγραψα τα μυστικά μας σ' ένα χαρτί. Κι αν ο ταχυδρόμος είναι εξολοθρευτής βρικολάκων;

1:00 π.μ.

Το βράδυ βγήκα για να πάρω πίσω το γράμμα από το ταχυδρομικό κουτί. Στην αρχή προσπάθησα να το τραβήξω με μια κρεμάστρα, αλλά δεν τα κατάφερα και αναγκάστηκα να φέρω την αδελφή μου, για να χρησιμοποιήσει τις υπερφυσικές της δυνάμεις. Την

παρακαλούσα ώρες ολόκληρες για να την καταφέρω να έρθει μαζί μου. Στο τέλος τής έδωσα τριάντα λίρες από τις οικονομίες μου ν' αγοράσει μια καινούρια κούκλα, για να την πείσω να έρθει και να ξεριζώσει το ταχυδρομικό κουτί.

Οπότε τώρα έχω χαλάσει τριάντα λίρες, ταπεινώθηκα στα μάτια της αδελφής μου και κατέστρεψα δημόσια περιουσία, κι όλα αυτά γιατί δεν είχα τα κότσια να μιλήσω ευθέως στη Χλόη.

Τέρμα οι δικαιολογίες. Αύριο θα αποκαλύψω στη Χλόη την αλήθεια.

ΔΕΥΤΕΡΑ 9 ΜΑΪΟΥ

Η σημερινή μέρα πήγε καλά για μένα. Ή τουλάχιστον έτσι νομίζω.

Σταμάτησα τη Χλόη στην επιστροφή απ' το σχολείο και της είπα ότι είχα κάτι πολύ σημαντικό να της αποκαλύψω.

Προσπάθησα ξανά να της πω την αλήθεια, αλλά οι λέξεις που έβγαιναν απ' το στόμα μου ήταν όλες λάθος. Είπα κάτι ότι γίνομαι εκατό, αλλά εκείνη φάνηκε συγχυσμένη. Είπα επίσης κάτι σχετικό με το ότι δεν έχω τη δύναμη και την ταχύτητα που θα έπρεπε, αλλά τα πράγματα δεν έγιναν καλύτερα. Ύστερα είπα κάτι εντελώς άσχετο, όπως ότι στην πραγματικότητα δεν έτρωγα ποτέ τις καραμέλες που μου έδινε στη βιβλιοθήκη.

Καθώς όμως έλεγα όλες αυτές τις ανοησίες, άρχισε να με κοιτάζει διαφορετικά. Από τη σύγχυση και την απορία το πρόσωπό της πήρε εκείνη την ασαφή έκφραση της έντονης

επιθυμίας, που βλέπω στα πρόσωπα των μεσήλικων γυναικών όταν τους χαμογελά ο μπαμπάς. Με πλησίασε και η ροή του αίματος στους καρπούς της ακουγόταν τόσο δυνατά που δεν μπορούσα πλέον ν' ακούσω ούτε τα ίδια μου τα λόγια.

Σταμάτησα να μιλάω όταν πίεσε με το δάχτυλό της ένα από τα δόντια μου. Τελικά αποδείχτηκε πως είχα συγκεντρωθεί τόσο πολύ στο να της αποκαλύψω την αλήθεια που δεν είχα δώσει σημασία στα δόντια μου, τα οποία είχαν διογκωθεί και είχαν κάνει όλη τη δουλειά για μένα.

Η Χλόη τράβηξε ένα από τα δόντια, για να βεβαιωθεί ότι δεν ήταν από κανένα μαγαζί που πουλάει αποκριάτικες στολές. Και τότε, με εκείνη την ασαφή έκφραση στο πρόσωπο, πλησίασε και με φίλησε στα χείλη!

Με κοίταξε για ένα δευτερόλεπτο με εκείνο το υπέροχο αίμα τύπου O- να κυλάει στα μάγουλά της και έφυγε τρέχοντας. Κι έτσι έληξε η συνάντησή μας.

Απόψε δε θα κάνω τίποτα άλλο από το να φέρνω στο μυαλό μου ξανά και ξανά αυτή τη σύντομη, γλυκιά στιγμή που ζήσαμε!

ΤΡΙΤΗ 10 ΜΑΪΟΥ

Χθες δεν ήμουν κι εντελώς σίγουρος ότι η μέρα είχε πάει καλά. Ε, λοιπόν, σήμερα μπορώ να το πω με σιγουριά, καθώς η Χλόη συμφώνησε να γίνει το κορίτσι μου!

Όταν έφτασα το πρωί στην είσοδο του σχολείου με περίμενε

Ξανά και άρχισε να με ρωτά χιλιάδες πράγματα για τους βρικόλακες. Της είπα τα πάντα – για την ηλικία μου, την οικογένειά μου, τη διατροφή μου με αίμα. Δυσκολεύτηκε να τα καταλάβει όλα, αλλά, από τη στιγμή που είχε δει τα δόντια μου, ήταν έτοιμη να πιστέψει.

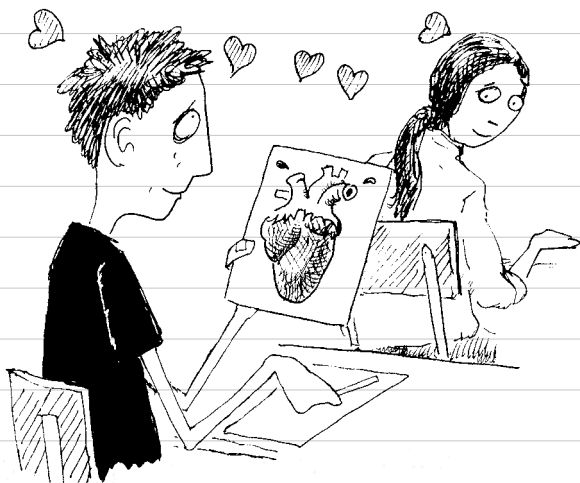
Αν και δεν το παραδέχεται, είμαι σίγουρος ότι της αρέσω περισσότερο τώρα, που έμαθε ότι είμαι βρικόλακας, όπως έλεγε και το ημερολόγιο του Τόμας Αρούντελ. Μακάρι να είχα αποκαλύψει νωρίτερα την αληθινή μου φύση!

Όταν τη ρώτησα αν ήθελε να γίνει το κορίτσι μου είπε ναι! Οπότε τώρα είμαστε κι επίσημα ζευγάρι, αν και συμφωνήσαμε να το κρατήσουμε μυστικό προς το παρόν, γιατί δε θέλει να στεναχωρήσει τον Γουέιν.

Εμένα ούτε που με νοιάζει ο Γουέιν! Δε με νοιάζει ούτε κι αν καρφώσει έναν ξύλινο πάσσαλο στην καρδιά μου! Τουλάχιστον θα πεθάνω ευτυχισμένος!

ΤΕΤΑΡΤΗ 11 ΜΑΪΟΥ

Έκατσα πίσω από τη Χλόη στην Ιστορία και σε όλο το μάθημα ζωγράφιζα καρδιές με το όνομά της στη μέση και της τις έδειχνα. Ύστερα ζωγράφισα μια πιο ρεαλιστική εικόνα της ανθρώπινης καρδιάς και άρχισα να σκέφτομαι το υπέροχο αίμα που θα περνά μέσα από τη δική της καρδιά. Σκέφτηκα ότι ίσως το παρατράβηξα με εκείνη τη ζωγραφιά, οπότε δεν της την έδειξα.

Αναρωτιέμαι πότε θα με αφήσει να πιω το αίμα της. Αλλά καλύτερα να το πάμε βήμα βήμα. Ακόμη δεν έχουμε καϊδέψει καν ο ένας τον άλλο!

ΠΕΜΠΤΗ 12 ΜΑΪΟΥ

Το πρωί στο μάθημα των Καλλιτεχνικών έκατσα δίπλα στη Χλόη και κρατιόμαστε όλη την ώρα απ' το χέρι. Ας λένε ό,τι θέλουν τα κουτσομπολιά του σχολείου. Δεν ντρέπομαι για την αγάπη μας.

Μια μικρή παρατήρηση για τη γελοία αδελφή μου: Χθες το βράδυ η αδελφή μου θέλησε να το παίξει αντιδραστική κρεμώντας μια μεγάλη αφίσα ενός λυκάνθρωπου στο δωμάτιό της. Είδε μια ταινία όπου μια ομάδα βρικολάκων παλεύει με μια ομάδα λυκάνθρωπων και αποφάσισε ότι θέλει ν' ανήκει στους

λυκάνθρωπους και όχι στους βρικόλακες. Περιττό να πω ότι όλοι αγνοήσαμε αυτή την ανόητη απόπειρα επανάστασης. Της είπα μάλιστα ότι εγκρίνω πλήρως την επιλογή της και ότι, αν θέλει, μπορώ να της αγοράσω ένα κολάρο για ψύλλους κι ένα σπιτάκι σκύλου, για να κοιμάται μέσα.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13 ΜΑΪΟΥ

Λένε ότι η Παρασκευή και 13 είναι άτυχη μέρα. Όχι για μένα.

Σήμερα χάιδεψα πρώτη φορά την υπέροχη Χλόη!

Αφού μου επέτρεψε να τη συνοδεύσω σπίτι της, όταν φτάσαμε στην πόρτα, με άφησε να τη φιλήσω στο στόμα. Δεν κράτησε πολύ, καθώς τα δόντια μου άρχισαν να διογκώνονται και φοβήθηκα μήπως τραυματίσω τη γλώσσα της.

Ύστερα τη χαιρέτησα και πήγα σπίτι. Και από εκείνη την ώρα είμαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου και σκέφτομαι πόσο όμορφα έχουν εξελιχθεί τα πράγματα. Όλος ο κόσμος μου φαίνεται διαφορετικός τώρα, που έχω φιληθεί πια κανονικά με το κορίτσι μου.

ΣΑΒΒΑΤΟ 14 ΜΑΪΟΥ

6:00 μ.μ.

Χρόνια μου πολλά! Σήμερα γίνομαι εκατό χρονών! Και τώρα, που μάλιστα έχω και κορίτσι, δε νιώθω και τόσο άσχημα για την ηλικία μου.

Τα ανθρώπινα γενέθλιά μου γιορτάζονται πάντα με συγκρατημένο τρόπο, σε αντίθεση με τις γιορτές που γίνονται για τη μέρα της μεταμόρφωσής μου σε βρικόλακα.

Πέρασα τη μέρα χαζεύοντας διάφορα αντικείμενα που κρατάω στην ντουλάπα μου: κουτιά τσιγάρων από τη δεκαετία του 1930, φιγούρες από την ταινία *Ο πόλεμος των άστρων* της δεκαετίας του 1970 και παλιά παιχνίδια από ηλεκτρονικούς υπολογιστές της δεκαετίας του 1990. Έριξα μία ματιά ακόμα και στη φωτογραφία από το ορφανοτροφείο του Λονδίνου όπου ζούσα όταν ήμουν άνθρωπος.

Βυθίζομαι σιγά σιγά στις αναμνήσεις του παρελθόντος όταν ένα δυνατό κύμα ηλίθιας μουσικής διαπέρασε τον τοίχο και τρύπησε τ' αυτιά μου. Ποιος άλλος θα μπορούσε να καταστρέψει μια τέτοια μέρα εκτός από την αδελφή μου;

10:00 μ.μ.

Μόλις καληνύχτισα τη Χλόη με γραπτό μήνυμα. Σκέφτηκα να της τηλεφωνήσω, αλλά είμαστε μαζί μόλις τέσσερις μέρες και δώδεκα ώρες και δεν ήθελα να με περάσει για κανένα μανιακό κολλητσίδα.

12:00 μ.μ.

Είμαι με τη Χλόη εδώ και τέσσερις μέρες και δεκατέσσερις ώρες.

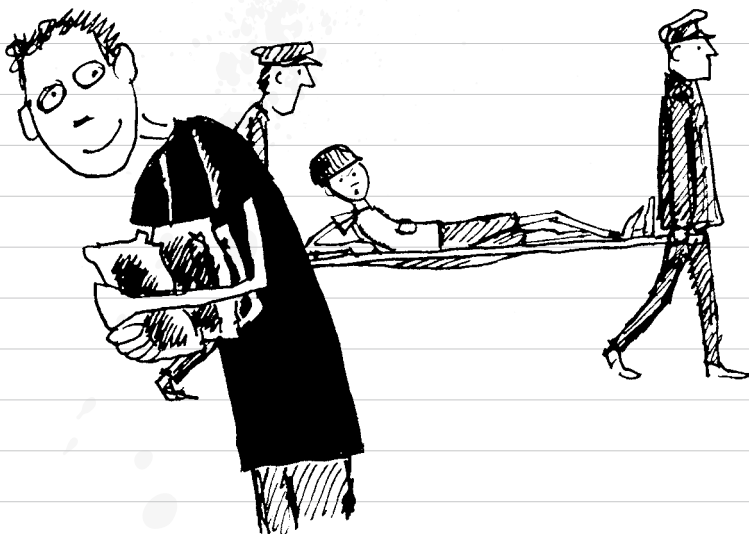
ΚΥΡΙΑΚΗ 15 ΜΑΪΟΥ

6:00 μ.μ.

Σήμερα θέρισα λίγο ανθρώπινο αίμα από μόνος μου!

Στοιχηματίζω ότι δεν το περιμένατε. Βγήκα μια βόλτα το απόγευμα και διασχίζοντας το δρόμο άκουσα φωνές για βοήθεια πίσω από ένα στενό. Είδα ότι ένας άνθρωπος είχε πέσει από το μηχανάκι του – και τι τύχη – ήταν ταχυμεταφορέας που μετέφερε αίμα στο νοσοκομείο!

Ο άνθρωπος ήταν ζαλισμένος, οπότε κάλεσα ασθενοφόρο από το κινητό του. Αλλά δεν μπορούσα ν' αντισταθώ στον πειρασμό,

άνοιξα το κουτί της μηχανής και πήρα τρεις σακούλες αίμα.

Ήταν λίγο άτακτο αυτό που έκανα, αλλά θα έπρεπε να ξέρουν τους κινδύνους που κρύβει η πράξη τους να γράφουν με μεγάλα γράμματα τη λέξη «ΑΙΜΑ» στα μηχανάκια τους. Κυκλοφορούν και βρικόλακες, βρε παιδιά!

Όταν επέστρεψα σπίτι, η μαμά και ο μπαμπάς εντυπωσιάστηκαν που κατάφερα κι έφερα αίμα, ακόμα κι αν ήταν ομάδας Α+.

10:00 μ.μ.

Απόλαυσα το αίμα που πήρα, αλλά τώρα έχω αρχίσει να νιώθω ενοχές. Κι αν εκείνος για τον οποίο προοριζόταν το αίμα το είχε πραγματικά ανάγκη; Τι γίνεται με το μεταφορέα; Θα χάσει τη δουλειά του; Και ο αιμοδότης, που πήρε μία μέρα άδεια από τη δουλειά του για να δώσει το αίμα;

Ξέρω ότι δεν πρέπει ν' ανησυχώ γι' αυτά τα πράγματα. Οι βρικόλακες υποτίθεται ότι μπορούν να πίνουν το αίμα των ανθρώπων δίχως αναστολές, αλλά δεν είναι στο χέρι μου να διώξω τις ενοχές που με βασανίζουν για τους ανθρώπους που επηρέασε η πράξη μου.

Ίσως είμαι πολύ ευαίσθητος για αθάνατος.

ΔΕΥΤΕΡΑ 16 ΜΑΪΟΥ

Το πρωί είπα στη Χλόη πόσο πολύ μου έλειψε το Σαββατοκύριακο.

Μου απάντησε ότι κι εγώ της έλειψα και ότι πήρε ένα βιβλίο σχετικό με βρικόλακες από τη βιβλιοθήκη, για να μάθει περισσότερα για την κουλτούρα μου. Της είπα ότι, αν έχει καμιά απορία, μπορεί να ρωτήσει εμένα ή τους γονείς μου και να μην εμπιστεύεται τα προπαγανδιστικά βιβλία που υποστηρίζουν ότι μεταμορφωνόμαστε όλη την ώρα σε νυχτερίδες.

Ενθουσιάστηκε με την ιδέα να γνωρίσει τους γονείς μου και αμέσως μετάνιωσα τη στιγμή που το πρότεινα. Καταλαβαίνω ότι είναι περίεργη να γνωρίσει κι άλλους βρικόλακες, αλλά είμαι σίγουρος ότι, αν την πάω σπίτι, η μαμά και ο μπαμπάς σίγουρα θα βρουν κάποιον τρόπο να με ντροπιάσουν. Μπορεί να φορέσουν κανένα παράξενο, παλιό ρούχο, να παίξουν ανόητες μελωδίες στο πιάνο, να τη δαγκώσουν. Τέτοια πράγματα.

Πάντως θα το συζητήσω μαζί τους, όπως υποσχέθηκα. Ότι θέλει το κορίτσι μου, η Χλόη μου.

ΤΡΙΤΗ 17 ΜΑΪΟΥ

9:00 μ.μ.

Ρώτησα απόψε τη μαμά και τον μπαμπά αν μπορώ να φέρω το κορίτσι μου σπίτι, για να τους γνωρίσει, και νομίζω ότι έπαθαν ένα μικρό σοκ. Δεν καταλαβαίνω γιατί – άλλωστε δεν είμαι δώδεκα χρονών πλέον.

Η μαμά είπε ότι πάντα ονειρευόταν πως θα γνωρίσω ένα καλό

κορίτσι βρικόλακα, για να τακτοποιήσω τη ζωή μου. Αλλά πώς θα γίνει αυτό, αφού δεν έχουν μείνει άλλοι βρικόλακες εκτός από εμάς;

Ο μπαμπάς είπε ότι καίρεται πολύ για μένα, αλλά θα πρέπει να σκεφτώ πολύ πριν αποφασίσω να κάνω σχέση μ' έναν θνητό.

Ν' αποφασίσω; Ο έρωτας δεν είναι θέμα απόφασης!

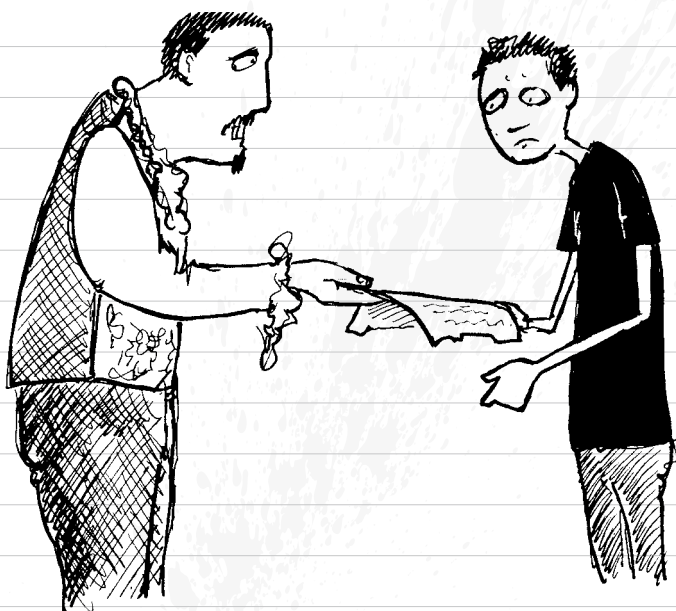
Και να σκεφτώ πολύ; Αμφιβάλλω ότι αυτός σκέφτηκε πολύ όταν ριχνόταν στη μαμά πριν από διακόσια χρόνια στο Παρίσι. Σύμφωνα με όσα έχει πει ο ίδιος, τη δάγκωσε στο λαιμό λίγα λεπτά αφότου τη γνώρισε, τη μεταμόρφωσε σε βρικόλακα ύστερα από μία μόνο εβδομάδα και πριν περάσει ένας μήνας είχαν τελέσει και το βρικολακίστικο γάμο τους. Δεν είναι, λοιπόν, σε θέση να δίνει συμβουλές για αυτοσυγκράτηση.

11:00 μ.μ.

Ο μπαμπάς μου έδωσε ένα βιβλίο με τίτλο *Σκέφτεσαι να αγαπήσεις έναν θνητό*; Φαίνεται αρχαίο και θα εκπλαγώ πολύ αν έχει μέσα κάτι που μπορεί να μιλήσει στην ψυχή ενός σύγχρονου βρικόλακα, όπως είμαι εγώ.

1:00 π.μ.

Τα νέα ότι έχω κορίτσι έφτασαν στ' αυτιά της αδελφής μου. Έτρεξε στο δωμάτιό μου και άρχισε να τραγουδά το εξής:

«Ο Νάιτζελ και η Χλόη κάθονται σ' ένα δέντρο

Και ΦΙΛΙΟΥΝΤΑΙ

Πρώτα έρχεται η αγάπη

Μετά έρχεται ο γάμος

Κι ύστερα έρχεται η Χλόη μ' ένα μωράκι σε καρότσι».

Αυτό που δεν καταλαβαίνει η αδελφή μου είναι ότι, όταν έχεις μια σοβαρή και ώριμη σχέση, δεν ντρέπεσαι για κάτι, οπότε το πείραγμά της δε μ' ενοχλεί. Επίσης, δεδομένου ότι είμαι βρικόλακας, ο μόνος τρόπος να έχουμε μωρό είναι να μεταμορφώσουμε ένα ανθρώπινο μωρό σε βρικόλακα, που

θα περάσει το υπόλοιπο της αιωνιότητας πίνοντας αίμα από μπιμπερό κάθε φορά που θα κλαίει. Ακόμα και οι πιο ανίδεοι βρικόλακες ξέρουν ότι αυτό δεν είναι και πολύ καλή ιδέα.*

Μια και δεν ήθελα να πέσω στο επίπεδο της αδελφής μου, για να την ξεφορτωθώ, σκέφτηκα να την κατηγορήσω ότι φίλησε ένα αγόρι από την τάξη της με τ' όνομα Κάιλ Μπράουν. Αυτό την έκανε να κοκκινίσει από ντροπή και να φύγει τρέχοντας για το δωμάτιό της.

*Το Συμβούλιο των Βρικόλακων είχε θεσπίσει έναν πολύ αυστηρό νόμο σχετικά με τη μεταμόρφωση των ανθρώπων σε βρικόλακες. Επιτρεπόταν να μεταμορφώσεις ανθρώπους που βρίσκονταν σε ηλικία μεταξύ των επτά και των εβδομήντα χρόνων. Οποιαδήποτε περίπτωση κάτω από επτά ετών ήταν ικανή να προκαλέσει μεγάλη κοινωνική κατακραυγή και οποιοσδήποτε πάνω από εβδομήντα ετών που θα έτρεχε γρηγορότερα από ένα αυτοκίνητο ή θα σήκωνε τεράστιους βράχους θα τραβούσε την προσοχή του κόσμου.

ΤΕΤΑΡΤΗ 18 ΜΑΪΟΥ

6:00 μ.μ.

Σήμερα το πρωί ο Κρεγκ και ο Τζον με ρώτησαν αν αληθεύει ότι βγαίνω με τη Χλόη. Τους απάντησα ότι δεν είχα να κάνω καμία δήλωση, πράγμα που εξέλαβαν ως επιβεβαίωση. Δεν καταλαβαίνω γιατί εκπλήσσονται όλοι που έχω κορίτσι. Ίσως όταν ωριμάσουν λίγο κατανοήσουν τι σημαίνει αγάπη.

Το απόγευμα μιλήσαμε στο μάθημα της Βιολογίας για το πεπτικό σύστημα των ανθρώπων, δηλαδή για τον τρόπο με τον οποίο μετατρέπουν το φαγητό που τρώνε σε κακά. Αν το καλοσκεφτείς, οι άνθρωποι είναι λίγο απδιαστικοί οργανισμοί (εξαιρείται η Χλόη, αυτή είναι υπέροχη, αλλά όλοι οι υπόλοιποι άνθρωποι είναι βρομεροί).

Η όλη συζήτηση μ' έβαλε σε σκέψεις για το πεπτικό σύστημα των βρικολάκων. Σίγουρα είναι διαφορετικό, γιατί εμείς δεν

πάμε στην τουαλέτα, αλλά κανείς δεν έχει ανακαλύψει πώς λειτουργεί. Ίσως δωρίσω την αδελφή μου στην επιστήμη, για να το ανακαλύψουν.

10:00 μ.μ.

Πέρασα το βράδυ διαβάζοντας το βιβλίο που μου έδωσε ο μπαμπάς μου. Περιττό να πω ότι είναι εντελώς αναχρονιστικό.

Βασικά πρόκειται για ένα προπαγανδιστικό κείμενο του Συμβουλίου των Βρικόλακων, το οποίο υποστηρίζει ότι οι βρικόλακες πρέπει να ερωτεύονται βρικόλακες, γιατί οι υπέροχοι θνητοί είναι πολύ επικίνδυνοι.

Γράφει ότι οι βρικόλακες δε θα μπορούν να ελέγξουν τη δίψα τους για αίμα και αυτό θα προκαλέσει προβλήματα. Ο θνητός μπορεί να πεθάνει από υπερβολική αφαίρεση αίματος ή να μολυνθεί από το αίμα των βρικόλάκων και να μεταμορφωθεί κι εκείνος σε βρικόλακα.

Γράφει επίσης ότι πολλοί θνητοί παρακαλάνε να γίνουν βρικόλακες, αλλά στην πραγματικότητα δεν καταλαβαίνουν σε τι κόσμο παραδίνονται. Είναι πραγματικά πολύ παλιό το κείμενο, γιατί υπογραμμίζει τον κίνδυνο της αύξησης του πληθυσμού των βρικόλάκων, πράγμα που θα έκανε τους βρικόλακες να τσακώνονται μεταξύ τους για το όλο και πιο σπάνιο ανθρώπινο αίμα.

Αύξηση του πληθυσμού; Σύμφωνα με τον μπαμπά, είμαστε οι τελευταίοι βρικόλακες στη Γη. Σίγουρα ο αφανισμός είναι μεγαλύτερη απειλή από τον υπερπληθυσμό.

1:00 π.μ.

Είπα στον μπαμπά ότι το βιβλίο δεν κατάφερε να με πείσει πάνω στο ζήτημα της θνητής φιλενάδας και νομίζω ότι το δέχτηκε ψύχραιμα. Τον ρώτησα αν μπορώ να φέρω τη Χλόη για φαγητό την Κυριακή και συμφώνησε. Ο ίδιος δεν έχει και πολλούς θνητούς φίλους, οπότε του ξεκαθάρισα ότι θα έρθει να γευματίσει και όχι ν' αποτελέσει η ίδια το γεύμα. Νομίζω ότι το κατάλαβε.

ΠΕΜΠΤΗ 19 ΜΑΪΟΥ

1:00 μ.μ.

Ο Γουέιν ανακάλυψε ότι εγώ και η Χλόη είμαστε ζευγάρι και μάλλον θα χρειαστεί να παλέψω μαζί του μετά το σχολείο. Δεν το θέλω καθόλου, όχι γιατί φοβάμαι τον Γουέιν, αλλά γιατί δε μου αρέσει καθόλου να με κοιτάζει όλος ο κόσμος.

Η Χλόη είπε ότι ένιωσε μεγάλη απογοήτευση όταν έμαθε πως θα τσακωθώ μαζί του. Προσπάθησα να της εξηγήσω ότι δεν είχα συμφωνήσει και ότι απλά είχα πληροφορηθεί απ' τον Κρεγκ πως έπρεπε να είμαι εκεί. Απ' ό,τι κατάλαβα, και ο Γουέιν με τον ίδιο τρόπο θα το είχε πληροφορηθεί.

Τότε η Χλόη είπε ότι αρνείται να παρευρεθεί σε έναν τόσο παιδιάστικο τσακωμό για χάρη της και ότι δεν τη νοιάζει καθόλου ποιος θα νικήσει.

3:00 μ.μ.

Στα Μαθηματικά ο Κρεγκ μου έδωσε ένα χαρτάκι που έγραφε ότι

ο Γουέιν έχει φιλήσει τη μαμά μου. Είμαι σίγουρος ότι, αν το είχε προσπαθήσει, δύσκολα θα γλίτωνε τη ζωή του!

Νομίζω ότι ο Κρεγκ έχει αρχίσει να ξεπερνά τα όρια.

7:00 μ.μ.

Τσακώθηκα τελικά πρώτη φορά στη ζωή μου και ομολογώ ότι βρήκα το όλο γεγονός πολύ αμήχανο. Έκανα το χρέος μου και πήγα στο σημείο του ραντεβού μετά το σχολείο, όπου συνάντησα έναν εξαγριωμένο Γουέιν παρέα μ' ένα τσούρμο παιδιών, που είχαν έρθει να δούνε λίγο ξύλο.

Αφήσαμε τις τσάντες μας κάτω και περιμέναμε να κάνει κάποιος την πρώτη κίνηση.

Ο Κρεγκ ενθάρρυνε το πλήθος να φωνάζει ρυθμικά «Πλακωθείτε!» και κάποια στιγμή ο Γουέιν μου έδωσε μία σπρωξιά, αλλά εγώ δεν ανταπέδωσα και έμεινα ακίνητος. Φαινόταν πολύ θυμωμένος, οπότε υπέθεσα τι θα του είχε πει ο Κρεγκ ότι δήθεν είπα για τη μαμά του.

Προσπάθησα να ξεκαθαρίσω τα πράγματα λέγοντας στον Γουέιν ότι δεν είχα κάνει καμία κίνηση προς τη Χλόη όσο ήταν μαζί του. Αντί αυτό να τον ηρεμήσει, τον εξαγρίωσε περισσότερο και άρχισε να μου δίνει μερικά αδέξια χαστούκια. Δίχως να νιώθω πόνο και χωρίς να μπορώ να σκεφτώ ποιος ήταν ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισης της κατάστασης, πρότεινα να τα ξεχάσουμε όλα και να πάμε σπίτι μας. Πίστεψα ότι οι απόπειρές

μου για ανακωχή άρχισαν να πιάνουν τόπο. Ωστόσο, ύστερα από λίγο παρατήρησα ότι ετοιμαζόταν να μου ρίξει μπουνιά.

Χωρίς να ξέρω τι άλλο να κάνω, παρατήρησα με περιέργεια τη γροθιά του Γουέιν να προσγειώνεται στο πρόσωπό μου. Είχα μια θολή αίσθηση ότι έπρεπε να κάνω πως πονούσα, αλλά ένιωθα πολύ αμήχανα για ν' αρχίσω να παίζω θέατρο.

Έτσι κι αλλιώς δεν είχε καμία σημασία, καθώς δευτερόλεπτα μετά ο Γουέιν άρχισε να κυλιέται στο έδαφος κρατώντας το χέρι του. Φαίνεται ότι, όταν η γροθιά του χτύπησε πάνω στο παγωμένο μου πρόσωπο, έσπασε κάποιο κόκαλο στα δάχτυλά του.

Επειδή διαισθάνθηκε ότι κάτι σοβαρό συνέβη, το πλήθος άρχισε να διαλύεται με γοργούς ρυθμούς. Προσφέρθηκα να βοηθήσω τον Γουέιν, αλλά μου είπε να μην τον αγγίξω, κι έτσι επέστρεψα σπίτι μου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 20 ΜΑΪΟΥ

1:00 μ.μ.

Με το που μπήκα σήμερα στο σχολείο με περικύκλωσαν ένα σωρό

μαθητές και με ρωτούσαν αν ήταν αλήθεια ότι έδειρα τόσο πολύ τον Γουέιν που τον έστειλα στο νοσοκομείο. Ακόμα και τα παιδιά από την παρέα των σκληρών με κοιτούσαν με θαυμασμό. Πού ήταν όλοι αυτοί να με στηρίξουν όταν κατηγορήθηκα ότι είχα τη σπάνια «μαϊμουδοασθένεια»;

Δε μ' ένοιαζε καθόλου τι λέγανε. Το μόνο που σκεφτόμουν ήταν ότι η Χλόη μπορεί να μου είχε θυμώσει εξαιτίας του καβγά.

Τη συνάντησα στο διάδρομο, καθώς πηγαίναμε για την ώρα των Μαθηματικών, και μου είπε ότι είχε ακούσει για τον καβγά. Ετοιμαζόμουν να της εξηγήσω ότι δεν άσκησα καθόλου βία όταν μου έδωσε ξαφνικά ένα πολύ θερμό φιλί! Και μετά σου λέει ότι είναι ειρηνίστρια!

Ακόμα και ύστερα από εκατό χρόνια πάνω σε αυτό τον πλανήτη δυσκολεύομαι πολύ να μπω στο μυαλό των κοριτσιών.

7:00 μ.μ.

Προς στιγμή σήμερα άρχισα να νιώθω περήφανος για τη νίκη μου. Αλλά μέχρι το απόγευμα τα νέα είχαν ταξιδέψει μέχρι τ' αυτιά των καθηγητών και ο διευθυντής με κάλεσε στο γραφείο του, για να μου τα ψάλει.

Πάντως, για να λέμε την αλήθεια, το να σε μαλώνει ο διευθυντής στις μέρες μας δεν είναι πια η δυσάρεστη εμπειρία που ήταν παλιότερα, όταν περίμενες στην ουρά με άλλους ταραξίες για να δεχτείς ένα σκληρό χτύπημα με βέργα στο σώμα.

Αλλά, κατά μία έννοια, η τιμωρία που παίρνει κανείς σήμερα είναι ακόμα χειρότερη. Έπρεπε να κουβεντιάσουμε πολλή ώρα για τις «επιθετικές τάσεις» μου και να ζητήσω συγγνώμη αναγνωρίζοντας ότι η βία δε λύνει κανένα θέμα και το μόνο που καταφέρνει είναι να με κάνει απωθητικό για τους άλλους (άσχετα αν στην πραγματικότητα έγινε ακριβώς το αντίθετο). Ο διευθυντής γκρίνιαξε λίγη ακόμα ώρα για την «επιθετικότητά» μου και ύστερα με άφησε να φύγω.

ΣΑΒΒΑΤΟ 21 ΜΑΪΟΥ

Το απόγευμα είδα τον Τζέι και τον Μπαζ από την παρέα των σκληρών να παίζουν με ένα καροτσάκι του σουπερμάρκετ στη γειτονιά τους. Είχαν ακούσει για τον καβγά και με ρώτησαν αν ήμουν τόσο «σκληρό καρύδι» όσο ακουγόταν στο σχολείο. Τους απάντησα καταφατικά και μου ζήτησαν να τους το αποδείξω

καβαλώντας το καροτσάκι και κάνοντας μια μεγάλη πτήση πάνω από τα σκαλιά. Χάρηκα

που ανταποκρίθηκα θετικά στην πρόκλησή τους, αν και δεν είχα καταλάβει ακόμη τι με περίμενε.

Το καροτσάκι σκόνταψε πάνω στα σκαλιά, έπεσα κάτω και έσπασα τον καρπό μου. Έκρυψα το χέρι μου στην τσέπη του παντελονιού μου, μέχρι

να γίνει εντελώς καλά, και ο Τζέι με τον Μπαζ φάνηκαν να εντυπωσιάζονται από την τόλη μου. Ελπίζω πάντως να μη μου ζητήσουν να γίνω κανονικό μέλος της παρέας των σκληρών. Αυτά τα ριψοκίνδυνα παιχνίδια γίνονται πολύ βαρετά αν τα κάνεις κάθε μέρα.

Το βράδυ μίλησα στον μπαμπά για τον καβγά και την αντίδραση της Χλόης και μου είπε ότι στις γυναίκες πάντα αρέσει να τσακώνονται οι άντρες γι' αυτές, ακόμα κι όταν υποκρίνονται ότι δεν το θέλουν. Οι απόψεις του μπαμπά για τις γυναίκες είναι πάντα παλιομοδίτικες, αλλά αυτή τη φορά νομίζω ότι έχει κάποιο δίκιο.

Αργότερα τηλεφώνησα στη Χλόη και μου είπε ότι ανυπομονεί να έρθει στο σπίτι μου. Την προειδοποίησα να μην κάνει κανένα αστείο με νυχτερίδες και φέρετρα, γιατί αυτά είναι προσβλητικά για εμάς.

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΜΑΪΟΥ

Σήμερα ήρθε η Χλόη στο σπίτι. Ανησυχούσα μήπως νιώσει άβολα, αλλά είχα ξεχάσει την ακαταμάχητη γοητεία που ασκούν οι γονείς μου στους ανθρώπους. Αντί να κυριαρχήσουν οι αμήχανες σιωπές, η Χλόη βρέθηκε αυτόματα υπό την επήρεια της βρικολακίστικης ομορφιάς τους.

Καθώς συζητούσαν περί ανέμων και υδάτων, παρατηρούσα τη Χλόη, που κοιτούσε τότε τον μπαμπά και τότε τη μαμά εντελώς

γοπτευμένη. Δεν την πείραξε ούτε και η αγενέστατη αδελφή μου, που εισέβαλε στο σαλόνι, για να ρίξει μια ματιά στην καλεσμένη μας.

Ύστερα από μία σχεδόν ώρα κουβέντας πήγαμε στην τραπεζαρία. Όταν όμως είδα ότι υπήρχαν καρέκλες για όλους μας άρχισα ν' ανησυχώ. Η μαμά είχε βάλει ένα γεύμα κοτόπουλου με λαχανικά στο φούρνο μικροκυμάτων και το σέρβιρε στο πιάτο της Χλόης λες και ήταν σκυλοτροφή.

Η Χλόη την ευχαρίστησε και άρχισε να τρώει. Ωστόσο, η ατμόσφαιρα βάρυνε λίγο όταν η μαμά σέρβιρε στους υπόλοιπους από ένα ωραίο ποτήρι αίμα. Φαντάζομαι ότι οι γονείς μου ήθελαν να συνοδεύσουμε τη Χλόη, για να μην τρώει μόνη της, αλλά δεν υπολόγισαν πόσο αποκρουστικό είναι για κάποιον που δεν είναι βρικόλακας να βλέπει τους γύρω του να πίνουν αίμα. Ειδικά αν αφήνεις το αίμα να κυλάει στο πιγούνι σου, όπως έκανε η αδελφή μου!

Η όλη σκηνή έκοψε την όρεξη της Χλόης και την έκανε να αφήσει το υπόλοιπο του φαγητού της στο πιάτο. Συνέχισε να χαμογελάει, αλλά φαινόταν καθαρά στο πρόσωπό της ότι ένωθε άβολα, με αποτέλεσμα ύστερα από λίγο να φύγει. Αυτά συμβαίνουν με τους ανθρώπους. Νομίζουν ότι οι βρικόλακες είναι ρομαντικοί και υπέροχοι, όταν όμως αντικρίζουν την πραγματικότητα αντιλαμβάνονται ότι δεν είναι και τόσο ευχάριστα τα πράγματα.

Εύχομαι μόνο η άξεστη συμπεριφορά των γονιών μου να μην τη σπρώξει μακριά μου.

ΔΕΥΤΕΡΑ 23 ΜΑΪΟΥ

Σήμερα ρώτησα τη Χλόη αν το γεγονός ότι μας είδε να πίνουμε αίμα την έκανε να μη με θέλει πια. Είπε ότι το βρήκε λίγο ενοχλητικό, αλλά καταλαβαίνει ότι είναι κομμάτι της κουλτούρας μας. Έχει τόσο κατανόηση το μωρό μου!

Νομίζω πως έχει δίκιο. Δεν καταλαβαίνω γιατί πρέπει να ντρέπομαι για την ανάγκη μου να πίνω αίμα. Μπορεί να είναι δυσάρεστο ως εικόνα, αλλά υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι που κάνουν κάθε μέρα δυσάρεστα πράγματα, όπως να φέρνουν τα μαλλιά τους από τη μία μεριά στην άλλη, όταν έχουν φαλάκρα, ή να φοράνε κολλητά ολόσωμα μαγιό.

Επίσης, οι γυναίκες αφήνουν με μεγάλη ευχαρίστηση τα μωρά τους να τρέφονται από το στήθος τους, κάτι που στα δικά μου μάτια φαίνεται πραγματικά απδιαστικό. Πόσο χειρότερο είναι το δάγκωμα του λαιμού από το θηλασμό;

Φυσικά, κάποιοι θα έλεγαν ότι το να τρέφεσαι με ανθρώπινο αίμα δεν είναι ηθικό, γιατί αποδυναμώνει και σε ορισμένες περιπτώσεις σκοτώνει τους ανθρώπους, αλλά δε νομίζω ότι είναι πολύ χειρότερο από πολλά πράγματα που κάνουν οι άνθρωποι. Στοιχηματίζω ότι, αν προσθέσεις όλα τα θύματα των βρικόλακων σε όλη την ιστορία του κόσμου, το άθροισμά τους δεν ξεπερνά σε καμία περίπτωση τα θύματα που προκαλεί ένας μικρός πόλεμος από αυτούς που κάνουν κάθε μέρα μεταξύ τους οι άνθρωποι.

Ένα από τα θετικά του να έχεις κορίτσι είναι ότι σε κάνει ν' αποδέχεσαι τον εαυτό σου και σου ανεβάζει αρκετά την αυτοπεποίθηση. Πρώτη φορά στη ζωή μου δεν ντρέπομαι που είμαι βρικόλακας.

ΤΡΙΤΗ 24 ΜΑΪΟΥ

9:00 π.μ.

Νιώθω επιτέλους τόσο κοντά στη Χλόη που αποφάσισα να μοιραστώ την ποίησή μου μαζί της. Έγραψα ένα καινούριο ποίημα, το οποίο σκοπεύω να της δείξω σήμερα. Έκανα μεγάλη προσπάθεια, χρησιμοποίησα ακόμα και λεξικό, για να βρω λέξεις που σημαίνουν το ίδιο πράγμα, ώστε να μπορώ να γράφω μεγαλύτερα ποιήματα.

ΑΙΜΑΤΗΡΗ ΣΥΜΦΩΝΙΑ

Καθώς κοιμάσαι παρακολουθώ

Το φεγγαρόφωτο στο λευκό σου λαιμό

Και ακούω το αίμα σου.

Μια αρμονία αιμοσφαιρίνης.

Μια συμφωνία κόκκινων υγρών.

Μια χορωδία εντοσθίων.

Ένα κονσέρτο κόκκινων κρασιών.

Ένα κιθαριστικό σόλο θρόμβωσης.

Συνέχισε να παίζεις, γλυκιά μουσική.

3:00 μ.μ.

Έδωσα στη Χλόη ένα αντίγραφο του ποιήματος και μου είπε ότι είναι πολύ καλό. Ωστόσο, όταν το διάβaze, κάλυψε το

λαιμό της με το χέρι της, οπότε θα το χαρακτήριζα υπέρμετρα περιγραφικό.

ΤΕΤΑΡΤΗ 25 ΜΑΪΟΥ

Ο μπαμπάς ήταν έξω απόψε, έτσι πήγα στο γραφείο του, για να μελετήσω βιβλία σχετικά με τις σχέσεις ανθρώπων και βρικόλακων. Τα μόνα που βρήκα ήταν γραμμένα από βρικόλακες ρατσιστές, που θεωρούσαν τους ανθρώπους κάτι λίγο ανώτερο από κινούμενα τοστ, οπότε δε με βοήθησαν και πολύ. Ένα από τα βιβλία του μπαμπά έπεσε κάτω και, όταν το σήκωσα, ανακάλυψα ότι είχε μέσα ένα γράμμα από την πρώην φιλενάδα του, τη βρικόλακα μέντιουμ.

Το γράμμα μιλούσε με λύπη για τα πράγματα που δεν είχαν κάνει όταν ήταν μαζί, και κατάλαβα αμέσως γιατί δεν μπόρεσε ο μπαμπάς να ζήσει μαζί της. Αλλά υπήρχε ένα σημείο του γράμματος που το βρήκα αρκετά ενδιαφέρον. Ανέφερε μερικά προβλήματα που θ' αντιμετώπιζε στο μέλλον ο μπαμπάς! Αυτά

όμως που έγραφε δεν ήταν πολύ συγκεκριμένα. Αναρωτιέμαι αν αναφερόταν στα γεγονότα του Ιανουαρίου, που ήπια το αίμα με το αλκοόλ κι έπεσε στο κρεβάτι άρρωστος.

Θα ρωτούσα τον μπαμπά, αλλά σκέφτηκα ότι μπορεί να θύμωνε που ψαχούλεα τα πράγματά του, οπότε δεν είπα τίποτα. Επίσης, αν η φίλη του ήταν τόσο καλό μέντιουμ, θα είχε προβλέψει και τον αποκεφαλισμό της στο μεγάλο κυνήγι βρικόλακων το 1878, οπότε αμφιβάλλω αν πρέπει να ανησυχώ για αυτά που έγραφε.

ΠΕΜΠΤΗ 26 ΜΑΪΟΥ

Κάποιος αμόλησε μία πορδή σήμερα στη συνέλευση και όλοι το θεώρησαν το πιο αστείο πράγμα του κόσμου. Δε συμφώνησα μαζί τους. Ίσως γιατί δεν έχω το ίδιο πεπτικό σύστημα με τους ανθρώπους και δεν μπορώ να βγάλω αέρα από το κορμί μου. Ή ίσως επειδή έχω καλύτερη αίσθηση του χιούμορ. (Κάποτε γέλασα με ένα θεατρικό έργο του Όσκαρ Ουάιλντ.)

Λίγο αργότερα η Χλόη παρατήρησε ότι οι μόνοι που δε γέλασαν ήμασταν εμείς οι δύο και ότι ακόμα και ο κύριος Τζόουνς έσκασε ένα χαμόγελο. Είπε ότι είμαστε πολύ πιο ώριμοι από όλους τους υπόλοιπους στο σχολείο.

Υποθέτω ότι, αφού είμαι εκατό χρονών, οφείλω, αν μη τι άλλο, να είμαι ώριμος. Δεν κρύβω όμως ότι το να το ακούω από την αγάπη μου είναι πολύ ευχάριστο!

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 27 ΜΑΪΟΥ

Η Χλόη με κάλεσε στο σπίτι της την Κυριακή για φαγητό. Αν και είμαι χαρούμενος που αποφάσισε να πάει τη σχέση μας ένα βήμα πιο πέρα, δεν είμαι και πολύ σίγουρος ότι θα τη βγάλω καθαρή. Η Χλόη ενημέρωσε τους γονείς της ότι είμαι αλλεργικός στο σκόρδο, αλλά πρέπει να καταλάβει ότι δεν είναι τόσο απλά τα πράγματα. Πιστεύει ότι μπορώ να καταπιώ το φαγητό μόνο από ευγένεια, αλλά δε δουλεύει έτσι το σύστημα. Οτιδήποτε κατεβάσω με το ζόρι θα βγει πάλι έξω, πράγμα που δε νομίζω ότι θα κάνει και πολύ καλή εντύπωση για πρώτη γνωριμία.

Υποθέτω ότι μπορώ να ισχυριστώ ότι έχω στομαχόπονο, αλλά θ' αναρωτηθούν γιατί τους επισκέφτηκα, αφού ήμουν αδιάθετος.

Ίσως καταφέρω να κάνω ότι τρώω και κρυφά να πετάω το φαγητό πίσω από το καλοριφέρ. Αλλά αυτό μπορεί να προκαλέσει δυσάρεστες μυρωδιές, ιδίως αν έχουν μαγειρέψει ψάρι ή μακαρόνια με τυρί.

ΣΑΒΒΑΤΟ 28 ΜΑΪΟΥ

Νομίζω ότι βρήκα μια καλή λύση για το πρόβλημά μου. Πήρα ένα παλιό σακάκι του μπαμπά μου και έραψα πλαστικές σακούλες στο εσωτερικό των μανικιών. Με επιδέξιες κινήσεις θα κάνω ότι βάζω το φαγητό στο στόμα μου, ενώ στην

πραγματικότητα θα το αφήνω να γλιστράει στο μανίκι μου.

Εξασκήθηκα πολύ και νομίζω ότι μπορώ να τα καταφέρω χωρίς να κινήσω υποψίες.

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΜΑΪΟΥ

Το σακάκι φαγητού, τουλάχιστον στην αρχή, ήταν επιτυχημένο.

Έφτασα στο σπίτι της Χλόης στην ώρα μου και περίμενα να με καλέσουν μέσα οι γονείς της.* Μου έσφιξαν το χέρι και τους έκανα μια φιλοφρόνηση για τα ωραία τους έπιπλα, μόνο και μόνο για να κρύψω την ψυχρή μου ιδιοσυγκρασία.

Κάτσαμε στο τραπέζι και ο μπαμπάς της Χλόης γέμισε το ποτήρι μου με χυμό πορτοκαλιού. Ύστερα η μαμά της Χλόης μάς σέρβιρε ψητό κρέας με πατάτες και καρότα. Όταν είδα πόσο περήφανη ήταν για το φαγητό της ένιωσα συμπόνια. Αν άφηνε το δικό μου κομμάτι κρέας έξω από το φούρνο, θα μπορούσα τουλάχιστον να ρουφήξω το αίμα από πάνω του.

Έδωσα τα συγχαρητήριά μου στη μαμά της Χλόης για τη μαγειρική της, ενώ παράλληλα πετούσα τις μπουκιές μέσα στα μανίκια μου. Όταν άδειασα το πιάτο μου, ζήτησα συγγνώμη, σηκώθηκα από το τραπέζι, κλειδώθηκα λίγη ώρα στο μπάνιο και πέταξα το φαγητό από τα μανίκια μου κατευθείαν στην τουαλέτα. Χρειάστηκε να τραβήξω το καζανάκι πέντε φορές για να εξαφανιστούν όλα τα καρότα.

Έκατσα ξανά στο τραπέζι και είχα αρχίσει να πιστεύω ότι τα

χειρότερα είχαν περάσει όταν η μαμά της Χλόης εμφανίστηκε με πιάτα γεμάτα γαλατόπιτα. Παρά τους ισχυρισμούς μου ότι το στομάχι μου ήταν γεμάτο, επέμενε να φάω το τεράστιο κομμάτι που μου είχε σερβίρει. Κατάφερα να την πετάξω κι εκείνη στο μανίκι μου, αλλά ήταν τόσο μεγάλο το κομμάτι που αναγκάστηκα να κρατάω τα χέρια μου συνεχώς προς τα πάνω, για να μη σκορπίσει όλη η γαλατόπιτα στα πόδια μου. Είχα αρχίσει να πιστεύω ότι θα τα κατάφερνα, μέχρι που ήρθε η ώρα να φύγω και

ο μπαμπάς της Χλόης είχε τη φαινή ιδέα να μου σφίξει το χέρι. Μην θέλοντας ν' αφήσω τη γαλατόπιτα να γλιστρήσει στο χέρι του, δε μου έμεινε άλλη επιλογή από το να του προτείνω να «κολλήσει πέντε»! Έδειξε να ξαφνιάζεται, αλλά σήκωσε το χέρι του ψηλά και χτύπησε την παλάμη του πάνω στη δική μου.

Με το που βρέθηκα μόνος μου στο δρόμο άφησα τη γαλατόπιτα να πέσει κάτω και έφυγα γρήγορα από τη γειτονιά.

*Περίμενα έξω από ευγένεια, αν και είμαι πολύ προληπτικός σχετικά με τα σπίτια των ανθρώπων. Σύμφωνα με το μύθο, οι βρικόλακες που μπαίνουν σε σπίτια θνητών δίχως να τους έχουν καλέσει βιώνουν ανυπόφορους πόνους.

Ως συνήθως, και αυτός ο μύθος δεν αντέχει σε έντονη κριτική.

Πρέπει να σε έχουν καλέσει όλοι όσοι ζουν στο σπίτι; Πρέπει να έχεις άδεια και από τον ιδιοκτήτη αν το σπίτι είναι νοικιασμένο; Τι ισχύει για τα τροχόσπιτα; Σε κάθε περίπτωση πάντως καλό είναι να μην το ρισκάρει κανείς. Οι «ανυπόφοροι πόνοι» δε μου ακούγονται και πολύ χαριτωμένοι.

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΜΑΪΟΥ

Σήμερα ξεκινήσαμε ξανά σχολικές διακοπές και αυτή τη φορά τις αντιμετωπίζω ως δώρο, γιατί θα έχω επιτέλους την ευκαιρία να περάσω λίγο χρόνο με τη Χλόη μακριά από τους κουτσομπόληδες του σχολείου.

Το πρωί πήγαμε στο εμπορικό κέντρο. Η Χλόη είπε ότι οι άνθρωποι που κοιτάζουν όλη τη μέρα βιτρίνες είναι ρηχοί και υλιστές, οπότε αγοράσαμε μερικές σοβαρές εφημερίδες και κάτσαμε για καφέ. Η Χλόη πήρε φραπουτσίνο κι εγώ πήρα ένα ποτήρι με πάγο κι έριξα κρυφά λίγο αίμα μέσα από το παγούρι μου. Ένιωθα σαν ένας κανονικός έφηβος που πίνει καφέ στο εμπορικό κέντρο με το κορίτσι του. Στην πραγματικότητα βέβαια έπινα ανθρώπινο αίμα, αλλά εκτός από αυτό όλα τ' άλλα ήταν εντελώς φυσιολογικά.

Δεν μπορούσα να βρω και πολλά ενδιαφέροντα πράγματα στην εφημερίδα. Υπήρχε μία σελίδα με κριτικές για ηλεκτρονικούς υπολογιστές κι ένα άρθρο για καρτούν, αλλά πέρα από αυτά τα δύο θέματα δεν κατάφερα να βρω τίποτα που να μου τραβήξει

την προσοχή. Η Χλόη διάβασε όλες τις ειδήσεις, ακόμα κι εκείνες που αφορούσαν άλλες χώρες! Είναι τόσο ώριμη!

ΤΡΙΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ

Σήμερα κάναμε με τη Χλόη ένα ρομαντικό περίπατο στην εξοχή. Ήταν τόσο ωραία που περπατούσαμε με ανθρώπινους ρυθμούς, σε αντίθεση με τους οικογενειακούς μας περιπάτους, που πρέπει να τρέχεις για να προλάβεις.

Η Χλόη μού είπε να βγάλω το μπουφάν μου, γιατί έκανε ζέστη, αλλά αρνήθηκα, για να μη γεμίσω εξανθήματα. Μου είπε να μην ντρέπομαι για τα εξανθήματα, γιατί κι αυτά είναι κομμάτι της φύσης μου ως βρικόλακας. Ας ελπίσουμε να δείξει την ίδια κατανόηση για τη φύση των βρικόλακων όταν ζητήσω να της πω το αίμα!

Έδεσα τελικά το μπουφάν στη μέση μου και γεύτηκα μια υπέροχη αίσθηση ελευθερίας καθώς κουνούσα τα γυμνά μου μπράτσα στον αέρα. Όταν γύρισα σπίτι, η μαμά τρελάθηκε με τα κοκκινισμένα χέρια μου και με κατσάδιασε που δε χρησιμοποίησα αντηλιακό. Της είπα ότι είμαι ερωτευμένος και δεν έχω χρόνο να σκεφτώ αυτά τα ταπεινά πράγματα.

ΤΕΤΑΡΤΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ

Αύριο η Χλόη πάει στο Γούλβερχαμπτον, για να δει τη γιαγιά της. Όταν προσπάθησα να την πείσω να μείνει μαζί μου είπε ότι δεν

μπορεί να παραμελήσει τα οικογενειακά της καθήκοντα. Επειδή όμως της το ζήτησα μ' ένα ποίημα, αποφάσισε να με αφήσει να κάτσω σ' ένα κλαδί έξω από το παράθυρό της και να τη βλέπω να κοιμάται.

Δεν μπορώ να κάνω όλα εκείνα τα ρομαντικά πράγματα που κάνουν οι βρικόλακες για τις γυναίκες, όπως να τις μεταφέρουν στο Παρίσι για Σαββατοκύριακο, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα τα καταφέρω να κάτσω σ' ένα κλαδί για λίγες ώρες. Κανόνισα να βρίσκομαι στο κλαδί στις δώδεκα και μισή απόψε, όταν οι γονείς της θα έχουν πέσει για ύπνο, τη στιγμή ακριβώς που η Χλόη θα τραβήξει την κουρτίνα του παραθύρου της.

Σημείωση για την κακομαθημένη:

Η αδελφή μου μας
ανακοίνωσε ότι
θέλει να μάθει να
ιππεύει πόνι. Τι ηλίθια
ιδέα! Φανταστείτε την
αναστάτωση των αλόγων
όταν τη δουν να μπαίνει
στον ιππικό όμιλο. Της
μίλησα για την εμπειρία
μου στο ζωολογικό
κήπο, αλλά δεν έδωσε σημασία.

Ακόμα κι αν τα πόني ήταν τόσο ηλίθια ώστε ν' αφήσουν την αδελφή μου να τα πλησιάσει, πόσο θα μπορούσε ν' αντισταθεί η ίδια και να μη δαγκώσει τις ωραίες φλέβες που πετιούνται από το λαιμό τους;

Τότε θα αποδεχτεί η αδελφή μου ότι δεν είναι η πριγκίπισσα ενός μαγικού ουράνιου τόξου, αλλά μια αδίστακτη και αιμοδιψής δολοφόνος, όπως εμείς;

Εξελίξεις της τελευταίας στιγμής για την κακομαθημένη: Οι γονείς μου ανακοίνωσαν στην αδελφή μου ότι δεν της επιτρέπουν να κάνει μαθήματα ιππασίας. Όλοι θα συμφωνούσαν ότι ενήργησαν λογικά και δίκαια. Πολύ παράξενο, απ' όσο τους ξέρω.

ΠΕΜΠΤΗ 2 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η Χλόη βρίσκεται στο Γούλμπερχαμπτον κι εγώ είμαι ξαπλωμένος στο κρεβάτι μου νιώθοντας λίγο πληγωμένος ύστερα από τη χθεσινοβραδινή μου εμπειρία στο κλαδί.

Έφτασα στις δώδεκα και μισή, όπως είχαμε συμφωνήσει, αλλά στην αρχή δεν μπορούσα να σκαρφαλώσω στο δέντρο. Στο τέλος αναγκάστηκα να χρησιμοποιήσω μια σκάλα που υπήρχε πίσω από ένα φράχτη, κίνηση που δύσκολα δημιουργεί τη ρομαντική ατμόσφαιρα που θα περίμενε κανείς από ένα βρικόλακα με υπερφυσικές δυνάμεις.

Όταν η Χλόη με είδε στο δέντρο με χαιρέτησε και πήγε στο

κρεβάτι της. Της πήρε λίγη ώρα μέχρι να κοιμηθεί, γιατί κάθε τόσο άνοιγε τα μάτια της, για να δει αν ήμουν ακόμη στο δέντρο, εγώ γελούσα και αμέσως γελούσε κι εκείνη.

Όταν την πήρε τελικά ο ύπνος οφείλω να ομολογήσω ότι βρήκα την όλη εμπειρία πολύ βαρετή. Την κοιτούσα και σκεφτόμουν την ατελείωτη αγάπη που της έχω για καμιά ώρα, αλλά ύστερα το μυαλό μου άρχισε να ταξιδεύει αλλού. Σκέφτηκα να κατέβω στο περίπτερο που μένει ανοιχτό όλη τη νύχτα και ν' αγοράσω κανένα περιοδικό, αλλά ανησύχησα μήπως ξυπνήσει, δε με δει και αμφισβητήσει τη σοβαρότητα των συναισθημάτων μου.

Γύρω στις τρεις το πρωί έβγαλα το κινητό μου κι έπαιξα Φιδάκι, μέχρι που τελείωσε η μπαταρία. Στις τέσσερις η Χλόη άρχισε να ροχαλίζει τόσο δυνατά που την άκουγα ακόμα και με κλειστά τζάμια. Ξύπνησε στις έξι και μισή, με αποχαιρέτησε από το παράθυρο κι έφυγα.

Καλό ήταν που έκανα μια γνήσια ρομαντική πράξη όπως αυτή, την επόμενη φορά όμως θα πάρω μαζί μου και κανένα σταυρόλεξο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 3 ΙΟΥΝΙΟΥ

12:00 μ.μ.

Δεν μπορώ να εκφράσω τη θλίψη που νιώθω μακριά από την αγάπη μου. Έτσι θα ένιωθε μάλλον και ο Σεμπάστιαν της Λυόν όταν η αγαπημένη του έμεινε φυλακισμένη στη Βαστίλη είκοσι χρόνια. Με τη διαφορά ότι εκείνος δεν μπορούσε να της στείλει μήνυμα με το κινητό όπως εγώ.

1:00 π.μ.

Πήγα ξανά μια βόλτα στο νεκροταφείο απόψε, για να ξεχάσω τη θλίψη μου, και μαντέψτε ποιον είδα εκεί.

Πίσω από έναν τάφο παραφλούσε ο μπαμπάς!

Αντιστάθηκα στον πειρασμό να τον τρομάξω από πίσω και προτίμησα να τον παρατηρώ από μακριά. Δεν μπορούσα να

πιστέψω ότι αρνιόταν πεισματικά ν' αναλάβει την ευθύνη των επιθέσεων σε ανθρώπους της πόλης μας και εκείνη τη στιγμή τον έπιανα στα πράσα να караδοκεί για το επόμενο θύμα του στο νεκροταφείο. Πώς τολμά να βάζει σε κίνδυνο την ευτυχία μου, για να ικανοποιήσει τη λαιμαργία του;

Στο βάθος μπορούσα να διακρίνω μια γυναικεία φιγούρα να μπαίνει στο νεκροταφείο μόνη. Βλέποντάς την ο μπαμπάς όρμησε καταπάνω της. Προσπάθησα να τον προφτάσω, για να καταλάβει ότι τον ξεσκέπασα, αλλά ήταν αδύνατον να τρέξω όσο κι εκείνος και το μόνο που κατάφερα ήταν να τον βλέπω από μακριά να κολατσίζει με τις φλέβες της αθώας γυναίκας.

Τελικά έφτασα κοντά τους και, ενώ ετοιμαζόμουν να του βάλω

τις φωνές, συνειδητοποίησα ότι δεν επρόκειτο για μια τυχαία περαστική γυναίκα, αλλά για τη μαμά μου! Και το χειρότερο ήταν ότι φιλιόντουσαν! Ήταν τόσο ανδιαστικό.

Κοιτώντας με φανερά ντροπιασμένοι, μου εξήγησαν ότι ήταν η επέτειός τους και το γιορτάζανε στήνοντας μια μικρή αναπαράσταση της μέρας που γνωρίστηκαν.

Τους είπα ότι δε θέλω να ξέρω τίποτα γι' αυτά, αλλά τουλάχιστον έπρεπε να είχαν ενημερώσει για τη βραδινή τους έξοδο, καθώς η αδελφή μου έμεινε μόνη της στο σπίτι εξαιτίας της ανεύθυνης συμπεριφοράς τους. Τι θα γινόταν αν έμπαινε κανένας διαρρήκτης;

Για να είμαστε δίκαιοι, ο διαρρήκτης θα κινδύνευε περισσότερο από την αδελφή μου, αλλά ήταν ωραίο που τους έκανα κήρυγμα περί ηθικής.

ΣΑΒΒΑΤΟ 4 ΙΟΥΝΙΟΥ

Στην προσπάθειά μου ν' αντέξω την απουσία της Χλόης έγραψα ένα ποίημα. Σκέφτηκα να της το στείλω, αλλά φοβάμαι ότι θα με περάσει για γραφικό. Επιπλέον, είναι λίγο μεγάλο για να χωρέσει σε μήνυμα από το κινητό. Όταν έρθει η ώρα να δημοσιευτεί ολόκληρο το έργο μου η Χλόη θα γνωρίσει το μεγαλείο των συναισθημάτων μου, αλλά μέχρι τότε αυτό το μεγαλείο θα παραμείνει κρυφό.

ΠΕΡΙΜΕΝΩ ΜΕ ΑΙΩΝΙΟ ΠΟΝΟ

Με τον ψηλό σου λαιμό και το γλυκό σου αίμα

Η ζωή δίχως εσένα είναι ένα ψέμα

Τόσο επιθυμώ να σε δαγκώνω όλο το χρόνο

Αλλά αντί γι' αυτό περιμένω με αιώνιο πόνο.

ΚΥΡΙΑΚΗ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο μπαμπάς της Χλόης πιθανότατα τώρα θα τη φέρνει πίσω από το Γούλβερχαμπτον. Ελπίζω να είναι πιο προσεκτικός οδηγός από το δικό μου μπαμπά, γιατί δε θέλω να χάσω την αγάπη μου από κανένα μοιραίο τροχαίο δυστύχημα και να βυθιστώ σε αιώνια θλίψη.

Σε λίγες μόνο ώρες θα γίνουμε πάλι ένα. Πέτα γρήγορα, αδέκαστε χρόνο!

ΔΕΥΤΕΡΑ 6 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σήμερα επιστρέψαμε στο σχολείο και συναντήθηκα ξανά με την αληθινή μου αγάπη. Της είπα ότι οι τελευταίες τέσσερις μέρες μου φάνηκαν σαν αιώνας και ότι δεν έβλεπα την ώρα να την ξαναδώ.

Ο Γουέιν τώρα βγαίνει με τη Σάλι Μάλιγκαν. Νομίζω ότι το κάνει μόνο και μόνο για να εκδικηθεί τη Χλόη κι εμένα, γιατί μετά το σχολείο στη στάση του λεωφορείου όλο την αγκάλιαζε και κοιτούσε προς τη μεριά μας. Εμάς φυσικά ούτε που μας

ένοιαξε. Έχουμε χτίσει μια κανονική, ώριμη σχέση και δεν έχουμε ανάγκη ν' ασχολούμαστε με τις επιπόλαιες ζωές των ανώριμων συμμαθητών μας.

Επίσης, ξέρω ότι αγκαλιάζω καλύτερα τα κορίτσια από αυτόν, γιατί μου το είπε η Χλόη.

ΤΡΙΤΗ 7 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σήμερα είχε τόση λιακάδα που η Χλόη με άφησε να της δώσω μία μεγάλη αγκαλιά. Επειδή είμαι κρύος, η Χλόη συνήθως δε θέλει να την αγκαλιάζω, εκτός κι αν φοράει πουλόβερ. Αλλά σήμερα είπε ότι έβρισκε την αγκαλιά μου ανακουφιστική.

Καλύτερα να το απολαύσω τώρα, που μου δίνεται η ευκαιρία, γιατί, όταν έρθει ξανά ο χειμώνας, δε θα θέλει να την ακουμπά καθόλου το παγωμένο μου κορμί.

ΤΕΤΑΡΤΗ 8 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σήμερα συνέβη ένα πολύ παράξενο περιστατικό. Η Χλόη με κοίταζε στη βιβλιοθήκη και ξαφνικά το βλέμμα της πάγωσε. Τη ρώτησα αν ήταν καλά, αλλά εκείνη συνέχισε να με κοιτάζει μ' ένα παράξενο βλέμμα ικανοποίησης.

Ύστερα από ένα-δύο λεπτά ήρθε η βιβλιοθηκάριος, η οποία πήγε τη Χλόη στη σχολική νοσοκόμα. Είπαν ότι έπρεπε να ξαπλώσει, αλλά αμέσως άρχισε να νιώθει καλύτερα. Η νοσοκόμα την κράτησε είκοσι ακόμα λεπτά και, αφού τη ρώτησε αν είχε

κάνει χρήση ναρκωτικών ή αλκοόλ, την άφησε να φύγει. Μέχρι να μπούμε στην τάξη για το μάθημα της Διοίκησης Επιχειρήσεων είχε επανέλθει πλήρως.

Όταν αργότερα τη συνόδευσα σπίτι, φαινόταν μια χαρά. Τη ρώτησα για το συμβάν στη βιβλιοθήκη και μου είπε ότι ένιωσε το δωμάτιο να στροβιλίζεται, άκουσε ένα πιάνο από μακριά, η ατμόσφαιρα άρχισε να μυρίζει τριαντάφυλλα και ότι επίσης είχε μια τρομερή αίσθηση ασφάλειας και χαλαρότητας. Όσο περισσότερο το σκέφτομαι τόσο περισσότερο πιστεύω ότι η Χλόη εμφάνισε σημάδια υπνωτισμού από βρικολάκα.

Έλα όμως που εγώ δε διαθέτω τη δύναμη του υπνωτισμού, οπότε δεν έχω ιδέα πώς συνέβη αυτό. Πολύ παράξενο.

ΠΕΜΠΤΗ 9 ΙΟΥΝΙΟΥ

Στο διάλειμμα τρυπώσαμε στην αίθουσα Μουσικής και είχα την ευκαιρία να δείξω στη Χλόη τις ικανότητές μου στο πιάνο. Ξεκίνησα με απλές, ευκολοχώνευτες μελωδίες, έτσι ώστε να εντυπωσιάσω με εκείνο που θ' ακολουθούσε, τη *Σονάτα του σεληνόφωτος* του Μπετόβεν. Η Χλόη ενθουσιάστηκε με το παίξιμό μου, αλλά δεν ήθελα να την κοιτάξω απευθείας στα μάτια, για να μην την υπνωτίσω ξανά και πειστεί η νοσοκόμα ότι έκανε χρήση ναρκωτικών.

Σταμάτησα να παίζω κι εξήγησα στη Χλόη ότι ογδόντα πέντε χρόνια δίχως ύπνο σου προσφέρουν άπλετο χρόνο για να εξασκηθείς. Με ρώτησε ποια άλλα ταλέντα έχω αναπτύξει, αλλά το μόνο που μπορούσα να σκεφτώ ήταν το *Τέτρις* και το *Πάκμαν*, οπότε γύρισα προς το πιάνο και άρχισα να παίζω ξανά.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 10 ΙΟΥΝΙΟΥ

Στην ώρα των Μαθηματικών ο Κρεγκ έπαιξε στο κινητό του ένα ραπ τραγούδι γεμάτο χυδαίες εκφράσεις. Ο ράπερ ήταν πραγματικά αγενής μ' έναν ανταγωνιστή του και όλοι ενθουσιάστηκαν με τις βωμολοχίες του, εμένα όμως με άφησε παγερά αδιάφορο.

Δεν πρόκειται για τίποτα καινούριο έτσι κι αλλιώς. Ο μπαμπάς μου έχει πει για ένα βρικόλακα που ονομαζόταν Λουδοβίκος της Σιένας και είχε δημοσιεύσει ένα επικό ποίημα, όπου έβριζε έναν

άντρα που διεκδικούσε την ίδια γυναίκα με εκείνον λέγοντάς τον αγράμματο, απδιαστικό και βαρετό. Ύστερα από δύο εβδομάδες βρέθηκε νεκρός μ' έναν ξύλινο πάσσαλο καρφωμένο στην καρδιά, τον οποίο θεωρήθηκε ότι εκτόξευσε κάποιος αναβάτης αλόγου.

Η μαμά και ο μπαμπάς θα πάνε ξανά στο Λονδίνο αύριο, οπότε θα καλέσω τη Χλόη για να της παίξω πάλι πιάνο. Ίσως ανάψω κάποιο από τα αρχαία πολύφωτα της μαμάς και φορέσω και καμιά κάπα του μπαμπά. Πιλιότερα πίστευα ότι όλα αυτά είναι πολύ τετριμμένα, αλλά, επειδή βλέπω τη Χλόη να ενθουσιάζεται με την κουλτούρα των βρικολάκων, αρχίζω να τα εκτιμώ.

Αν είναι να βρεθώ πιο κοντά της, ας γίνω και τετριμμένος!

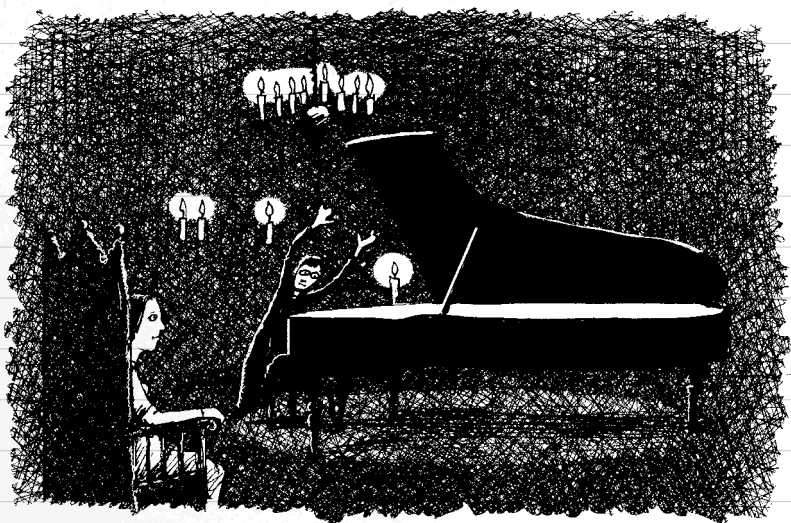
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η Χλόη ήρθε απ' το σπίτι γύρω στις έξι το απόγευμα και μου είπε ότι είχε υποσχεθεί στους γονείς της πως θα γυρνούσε πριν από τις εννέα. Αυτή η εξέλιξη δε μου έδινε και πολλές ευκαιρίες

να δημιουργήσω το κατάλληλο μελοδραματικό κλίμα που θα με βοηθούσε να τη ρίξω στον καναπέ.

Έριξα μια γρήγορη ματιά, για να βεβαιωθώ ότι δεν περνούσε κανένας απέξω, και ύστερα άνοιξα την πόρτα φορώντας το σακάκι και την κάπα του μπαμπά μου. Όταν με είδε της ξέφυγε ένα μικρό γελάκι, αλλά ήμουν σίγουρος ότι κατά βάθος με έβρισκε σέξι.

Οφείλω να ομολογήσω ότι δυσκολεύομαι να καταλάβω γιατί οι κάπες αρέσουν τόσο πολύ στους βρικόλακες. Νομίζω ότι έχει να κάνει με την προστασία από τον ήλιο, αλλά δεν τις βρίσκω καθόλου πρακτικές. Σερνόταν συνεχώς πίσω μου και σε κάθε μου κίνηση έριχνα και κάποιο αντικείμενο από το τραπέζι. Μου

φαίνεται εντελώς γελοίο το θέαμα ενός βρικόλακα να τρέχει μέσα σ' ένα κάστρο φορώντας μια μακριά μαύρη κάπα.

Αφού υποδέχτηκα τη Χλόη, έκατσα στο πιάνο και άρχισα να παίζω το *Πένθιμο εμβατήριο* του Σοπέν (κανένα βρικόλακίστικο κλισέ δεν είναι ντροπή όταν πρόκειται ν' αποπλανήσεις ένα κορίτσι).

Ύστερα έκατσα δίπλα της και, ενώ ετοιμαζόμουν να ξεστομίσω μια ατάκα για το πώς έψαξα μέσα στην ατελείωτη ομίχλη της αιωνιότητας για να τη βρω, εισέβαλε στο σαλόνι η ενοχλητική αδελφή μου και μας ρώτησε τι κάναμε.

Της είπα ότι είχαμε μια προσωπική συζήτηση, αλλά δεν έπιασε το υπονοούμενο και στρογγυλοκάθισε σε μια κουνιστή πολυθρόνα. Η Χλόη προσπάθησε να είναι ευγενική κι έπιασε συζήτηση μαζί της, ενώ εγώ προσπάθησα να της υπενθυμίσω τις διάφορες δουλειές που είχε αφήσει στη μέση, δίχως αποτέλεσμα φυσικά.

Τελικά συνόδευσα τη Χλόη σπίτι και το μόνο που κατάφερα να κερδίσω ήταν ένα μικρό φιλάκι, μια συγκομιδή πολύ φτωχή, αν αναλογιστεί κανείς τις προετοιμασίες που είχα κάνει.

ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σήμερα η Χλόη πήγε στην εκκλησία και φυσικά δεν τέθηκε καν ζήτημα να τη συνοδεύσω. Όλοι εκείνοι οι σταυροί θα μου προκαλούσαν αφόρητο πονοκέφαλο και θα περνούσα την υπόλοιπη μέρα σαν ζαλισμένο κοτόπουλο.

Οπότε εδώ και πολλές ώρες κάθομαι μπροστά από τον ηλεκτρονικό υπολογιστή μου παίζοντας παιχνίδια. Ο Κρεγκ κάποτε μου είχε πει ότι όταν έχεις φιλενάδα τα ηλεκτρονικά παιχνίδια δε σου φαίνονται και τόσο συναρπαστικά. Δεν τον είχα πιστέψει τότε, αλλά τώρα αρχίζω να πιστεύω ότι είχε μάλλον δίκιο.

Ίσως ωριμάζω με γοργό ρυθμό.

ΔΕΥΤΕΡΑ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η Χλόη μού έχει βγάλει διάφορα παρατσούκλια, γιατί έτσι κάνουν τα ζευγάρια που έχουν σοβαρή σχέση. Με αποκαλεί «Δοντάκια» και «Νάιτσελ των Ζωντανών Νεκρών». Πιστεύω ότι όλα αυτά στερούνται σοβαρότητας, οπότε της πρότεινα να με φωνάζει «Υπνοβάτη». Μέχρι τώρα δεν έχει λάβει υπόψη της το αίτημά μου.

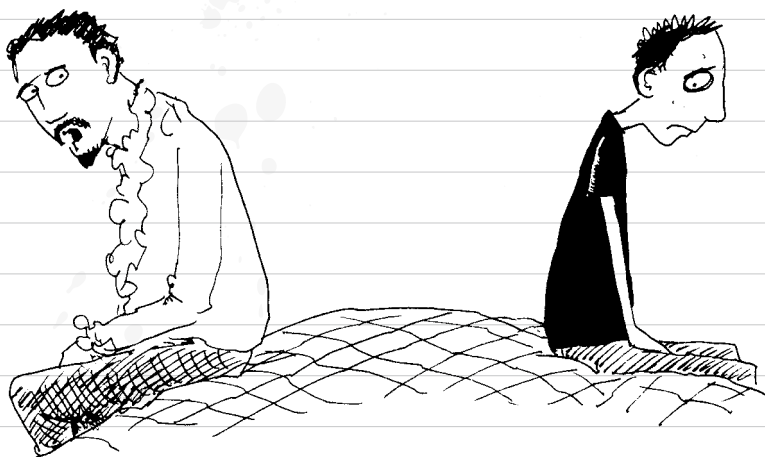
Σήμερα έπρεπε να δω τους σύμβουλους καριέρας. Με τα χρόνια ανέπτυξα μια στρατηγική, ότι δήθεν θέλω να δουλέψω σ' ένα συνηθισμένο τομέα, όπως η Υγεία ή οι Πωλήσεις, έτσι ώστε να ξεμπερδεύω γρήγορα με αυτές τις συναντήσεις. Δυστυχώς οι συγκεκριμένοι σύμβουλοι καριέρας με ζάλισαν με τις ερωτήσεις τους. Αναγκάστηκα να τους ακούω παριστάνοντας ότι εκείνα που έλεγαν με ενδιέφεραν, αν και ξέρω ότι δεν έχει σημασία τι θέλω να κάνω στο μέλλον, γιατί γνωρίζω καλά ότι θα είμαι μαθητής μέχρι το τέλος του κόσμου.

Στο τέλος μου έδωσαν ένα φυλλάδιο για τον τομέα της Πληροφορικής, που με την πρώτη ευκαιρία πέταξα στο καλάθι των αχρήστων. Μετά τη δική της συνάντηση με τους σύμβουλους η Χλόη αποφάσισε ότι θέλει να βοηθήσει τα παιδιά της Αφρικής. Θαύμασα την ανιδιοτέλεια και τη γενναιοδωρία της, αλλά προσπάθησα να την αποτρέψω, γιατί η Αφρική είναι πολύ ζεστή ήπειρος για μένα.

ΤΡΙΤΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η μαμά και ο μπαμπάς γύρισαν από το Λονδίνο με καινούριες προμήθειες υπέροχου αίματος ομάδας AB+.

Έπινα χαρούμενος ένα μπουκάλι όταν ο μπαμπάς ήρθε στο δωμάτιό μου με μια παράξενη έκφραση στο πρόσωπό του. Έκατσε στην άκρη του κρεβατιού και μου εξήγησε ότι τώρα, που έχω

φιλενάδα, έχει έρθει η ώρα να μιλήσουμε για την τροφή. Του είπα ότι δε σκοπεύω να τραφώ με τη Χλόη, αλλά εκείνος συνέχισε να λέει εκείνα που είχε αποφασίσει από πριν να πει.

Είπε ότι οι βρικόλακες πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί όταν τρεφόμαστε από έναν θνητό, για να μην τον μετατρέψουμε κατά λάθος σε έναν από εμάς. Μου εξήγησε ότι οι τυχαίες μεταμορφώσεις προκύπτουν όταν το αίμα ενός βρικόλακα αναμειχθεί με το αίμα ενός θνητού, οπότε πρέπει να σιγουρευόμαι ότι δεν έχω κανένα κόψιμο στο στόμα ή τα χείλη μου όταν δαγκώνω κάποιον.

Ύστερα κάτσαμε αμήχανοι στη σιωπή για ένα-δύο λεπτά, μέχρι που μου έδωσε ένα ακόμα από τα παμπάλαια φυλλάδιά του. Νομίζω ότι, αν ήταν δυνατόν να κοκκινίσουν οι βρικόλακες, θα είχαμε γίνει και οι δύο σαν παντζάρια!

ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η Χλόη είχε απορροφηθεί πλήρως από την εργασία της στο διάλειμμα, οπότε πήγα πίσω από το γυμναστήριο να κάτσω λίγο με τα παιδιά από την παρέα των γκόθικ.

Δεν έπρεπε να πάω. Με ρωτούσαν συνεχώς αν είχε δουλειά το κορίτσι μου και συμπλήρωναν ότι μάλλον δεν είναι άξιοι της παρέας μου πλέον. Είναι ξεκάθαρο ότι ζηλεύουν και φέρονται χωρίς ίχνος ωριμότητας. (Ο Μπράιαν βέβαια έχει κορίτσι, αλλά το δικό μου είναι πιο όμορφο και έχει κάθε λόγο να ζηλεύει.)

Έβαλα τα δυνατά
μου να τους
αγνοήσω, αλλά
άρχισα να θυμώνω
πραγματικά
όταν ο Τζον είπε

με σαρκαστικό τόνο ότι μάλλον
έπρεπε να πάω να ελέγξω αν η
«πριγκιπέσα» μου ήταν εντάξει.

Έτσι, λοιπόν, αποφάσισα κι
επίσημα πλέον να σταματήσω

να κάνω παρέα με τους γκόθικ. Ποιος έχει ανάγκη από φίλους
άλλωστε όταν έχει φιλενάδα;

ΠΕΜΠΤΗ 16 ΙΟΥΝΙΟΥ

Το φυλλάδιο που μου έδωσε ο μπαμπάς έχει τίτλο *Δαγκώνοντας τους ανθρώπους δίχως να αναμειγνύετε το αίμα*. Αν και αυτά που έλεγε ήταν σοβαρά, δεν μπορούσα παρά να γελάσω με τα αναχρονιστικά διαγράμματα και τις παμπάλαιες εικόνες. Όλοι οι άντρες φορούσαν κάτι τεράστιες βελούδινες κάπες και οι γυναίκες φορούσαν κορσέδες και φούστες μέχρι τον αστράγαλο.

Παρ' όλα αυτά, προσπάθησα να λάβω σοβαρά υπόψη μου όλες τις χρήσιμες πληροφορίες του φυλλαδίου. Ελπίζω, αν καμιά φορά με νικήσει η δίψα μου, να μπορέσω να τις θυμηθώ.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 17 ΙΟΥΝΙΟΥ

Αύριο θα πάω απ' το σπίτι της Χλόης και ύστερα θα κάνουμε ένα ρομαντικό περίπατο στο πάρκο. Μάλλον θα έχει πολλή ζέστη, οπότε θα βάλω λίγη αντηλιακή κρέμα παραπάνω. Όλα θα είναι τέλεια.

ΣΑΒΒΑΤΟ 18 ΙΟΥΝΙΟΥ

9:00 π.μ.

Το πρωινό ξεκίνησε παράξενα. Η Χλόη έβαλε ένα γράμμα στο γραμματοκιβώτιό μας, όπου μου έγραφε να τη συναντήσω στην είσοδο του σχολείου και όχι στο σπίτι της. Ήταν σίγουρα γραμμένο με τα δικά της γράμματα, επίσης κανείς άλλος δε γνωρίζει ότι με αποκαλεί «Δοντάκια», αλλά το βρίσκω παράξενο που μου έγραψε γράμμα και δε μου χτύπησε την πόρτα να μου το πει πρόσωπο με πρόσωπο. Έτσι κι αλλιώς, δεν επρόκειτο να ξυπνήσει κανέναν.

Το σχολείο βρίσκεται στην αντίθετη κατεύθυνση από το πάρκο, οπότε φαντάζομαι ότι θα έχει κανονίσει καμιά βόλτα έκπληξη. Ετοιμάζομαι να πάω να τη συναντήσω τώρα, αν και δε μου αρέσει η ιδέα να βρίσκομαι κοντά στο σχολείο τα Σαββατοκύριακα. Τον περασμένο Οκτώβριο συνέβη ένα περιστατικό όταν κάποιοι πρώην μαθητές μπήκαν στο σχολείο ένα Σάββατο και γέμισαν τους διαδρόμους με χαρτί τουαλέτας.

Δε θα ήθελα να κατηγορηθώ άδικα για κάτι τέτοιο, σε περίπτωση που ξανασυμβεί κάποιο Σαββατοκύριακο. Αρκετά τράβηξα με την κατηγορία της «μαϊμουδοασθένειας».

6:00 μ.μ.

Τελικά η μέρα ήταν φορτωμένη με πολύ άγχος. Όταν έφτασα στην είσοδο του σχολείου βρήκα ένα ακόμα σημείωμα της Χλόης, στο οποίο μου έγραφε να πάω στο γυμναστήριο. Δεν είχα ιδέα τι δουλειά είχε εκεί σαββατιάτικα. Το μόνο που μπορούσα να σκεφτώ ήταν ότι βοηθούσε στις προετοιμασίες της καλοκαιρινής γιορτής.

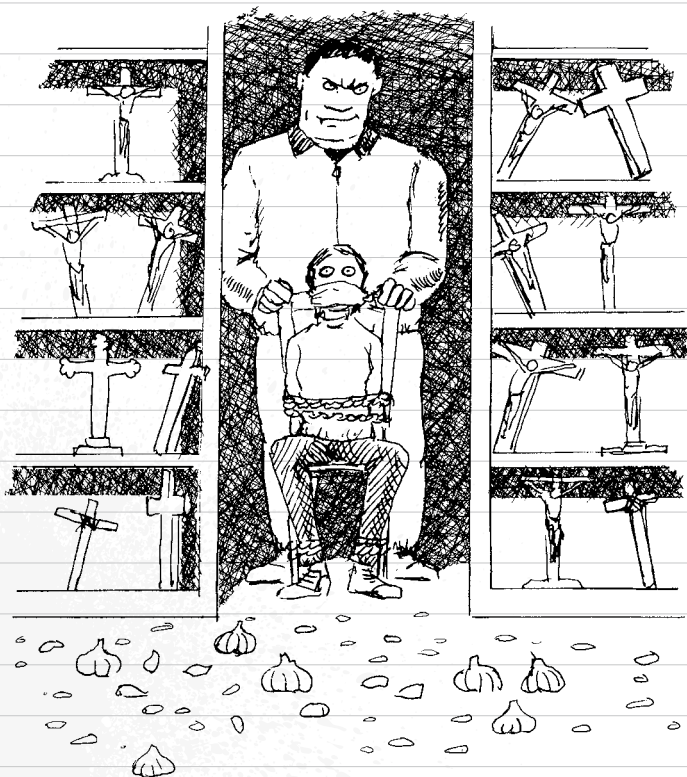
Είδα την πόρτα της εξόδου κινδύνου ανοιχτή, οπότε μπήκα μέσα. Με το που βρέθηκα στο εσωτερικό του γυμναστηρίου ένιωσα περικυκλωμένος από αστραφτερά φώτα, ενώ το κεφάλι μου πήγαινε να σπάσει από τον ήχο μεταλλικών αντικειμένων που χτυπούσαν με δύναμη μεταξύ τους. Έπεσα στο πάτωμα κρατώντας το κεφάλι μου, προσπαθώντας να καταλάβω τι γινόταν και γιατί η Χλόη πίστευε ότι όλο εκείνο ήταν ένας ευχάριστος τρόπος να περάσουμε το Σάββατό μας.

Ύστερα από λίγα λεπτά μπόρεσα τελικά να διακρίνω τα πράγματα γύρω μου και είδα ότι στο γυμναστήριο υπήρχε ένα φράγμα από στοιβαγμένα ράφια, που πάνω τους είχαν εκατοντάδες σταυρούς. Παντού γύρω μου το πάτωμα ήταν καλυμμένο με σκόρδα.

Η πρώτη μου σκέψη ήταν να τρέξω, αλλά, καθώς προσπαθούσα να διώξω τον πόνο από το κεφάλι μου, σκέφτηκα πως κάποιος πρέπει ν' ανακάλυψε ότι είμαι βρικόλακας και πως είχα μπλέξει.

Μήπως ήταν μια πράξη εκδίκησης απ' τον Γουέιν; Μήπως μου έκαναν πλάκα οι γκόθικ; Ή μήπως τελικά η Χλόη ήταν εξολοθρευτής βρικόλακων, όπως είχα υποψιαστεί παλιότερα;

Η τελευταία εκδοχή απορρίφθηκε αμέσως όταν είδα την

αγαπημένη μου δεμένη σε μια καρέκλα πίσω από μια βιβλιοθήκη, μ' ένα μαντίλι χωμένο στο στόμα της. Πίσω της στεκόταν μια σκοτεινή φιγούρα και μέσα στους ανυπόφορους πόνους της ημικρανίας μπόρεσα να καταλάβω ότι ήταν ο κύριος Τζέγκινς, ο καθηγητής της Γυμναστικής!

Του είπα ότι λυπόμουν που τον κορόιδεψα ότι είχα πρόβλημα με την πλάτη μου, αλλά το ν' απαγάγει τη φίλη μου και να με βασανίσει ήταν λίγο υπερβολικό ως τιμωρία. Με ρώτησε αν ήμουν ή απλά παρίστανα τον ηλίθιο, ερώτηση που ακούγεται παράξενη όταν βγαίνει από το στόμα ενός καθηγητή Γυμναστικής. Έσκυψε και κόλλησε τη μύτη του στο λαιμό της Χλόης. Ήθελα να σηκωθώ και να τον σταματήσω, αλλά ήμουν ακόμη πολύ αδύναμος από τους σταυρούς και τα σκόρδα.

Ο κύριος Τζέγκινς με κοίταξε και είπε ότι λατρεύει τη μυρωδιά του αίματος Ο-. Ύστερα άρχισε να γελάει επιδεικνύοντας δύο τεράστια δόντια! Δεν μπορούσα να το πιστέψω! Ο ηλίθιος καθηγητής της Γυμναστικής είναι ένας από εμάς!

Το κεφάλι μου πήγαινε να σπάσει και μου πήρε λίγη ώρα να βάλω τα πράγματα στη θέση τους, αλλά στο τέλος κατάλαβα ότι ο κύριος Τζέγκινς ήταν υπεύθυνος για τις επιθέσεις που έγιναν στην πόλη μας, και όχι οι γονείς μου. Προς στιγμή ένιωσα ανακουφισμένος από εκείνη τη σκέψη, μέχρι που κοίταξα προς τα πάνω και είδα την άσχημη μούρη του να μου χαμογελάει απειλητικά.

Ο κύριος Τζέγκινς μού είπε ότι ήξερε τα πάντα για την οικογένειά μου και ότι, αν δεν έβρισκα έναν τρόπο να φέρω τον μπαμπά μου στο γυμναστήριο μέχρι το βράδυ, θα ρουφούσε τόσο αίμα από τις φλέβες της Χλόης που δύσκολα θα κρατιόταν στη ζωή. Ύστερα έσκυψε και κόλλησε τα δόντια του στο λαιμό της. Ήταν τόσο άδικο. Ούτε εγώ δεν το έχω κάνει αυτό!

Αφού κατάφερα να του αποσπάσω την υπόσχεση ότι θα απελευθερώσει τη Χλόη αν φέρω τον μπαμπά μου, σύρθηκα έξω απ' το γυμναστήριο και γύρισα σπίτι, όπου και γράφω τώρα αυτές τις λέξεις, ενώ περιμένω τον μπαμπά να γυρίσει από τη σαββατιάτικη βόλτα του. Ως συνήθως, δεν απαντά στο τηλέφωνό του.

Ελπίζω να έρθει γρήγορα. Βάζει την ευτυχία μου σε κίνδυνο!

12:00 π.μ.

Εντάξει, παραδέχομαι ότι, αν το σκεφτόμουν καλύτερα, θα είχα συνειδητοποιήσει ότι έθετα σε κίνδυνο τη ζωή του μπαμπά. Αλλά είναι δύσκολο να σκεφτείς λογικά όταν ο καθηγητής Γυμναστικής έχει απαγάγει την αγάπη της ζωής σου.

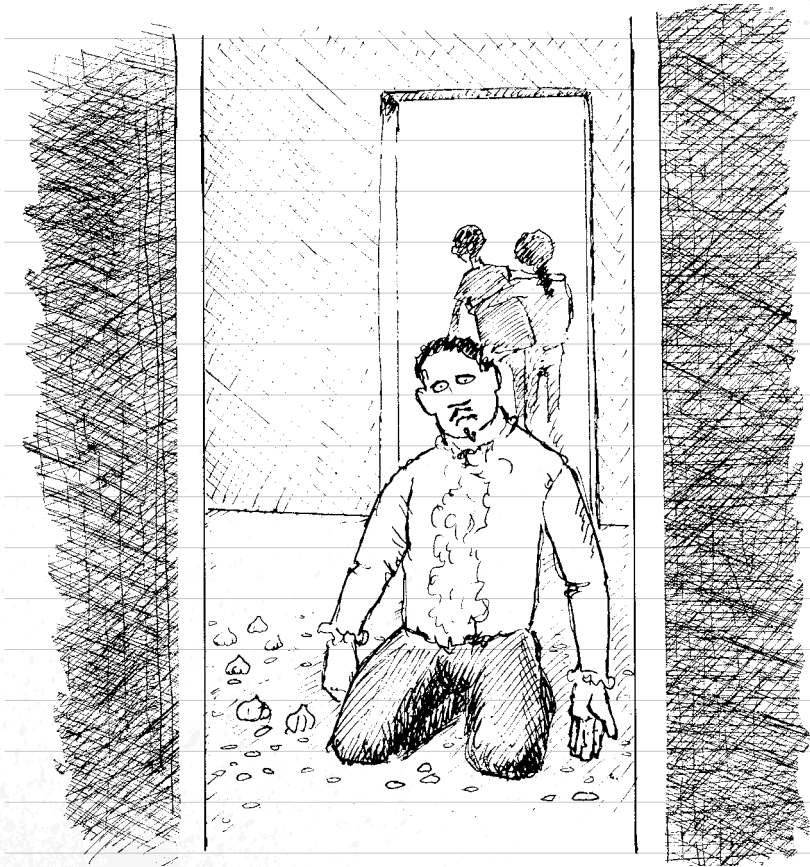
Έτσι, λοιπόν, όταν ο μπαμπάς γύρισε στο σπίτι, του είπα ότι έπρεπε να έρθει στο γυμναστήριο, γιατί συμμετείχα σ' ένα διαγωνισμό ταλέντων. Δεν ήταν και πολύ καλό ψέμα ούτε και τον είδα πολύ ενθουσιασμένο με την ιδέα, αλλά σκέφτηκα ότι δε θα μπορούσε να αρνηθεί μια τέτοια πρόσκληση.

Καταλαβαίνω ότι ήταν λάθος που εξαπάτησα τον μπαμπά, αλλά μόλις είχα αντιληφθεί ότι τόσα χρόνια μού έλεγε κι εκείνος ψέματα, ότι είμαστε οι τελευταίοι βρικόλακες πάνω στη Γη. Και, αν είναι βρικόλακας ο καθηγητής Γυμναστικής του σχολείου μου, τότε ποιος ξέρει πόσοι άλλοι υπάρχουν τριγύρω. Ίσως δεν ήθελε να με ανησυχήσει. Ίσως φοβόταν ότι θα πήγαινα να ζήσω με άλλη οικογένεια βρικόλακων και θα μ' έχανε. Σε κάθε περίπτωση, έπρεπε να μου πει την αλήθεια.

Συνόδευσα τον μπαμπά μέχρι την πόρτα του γυμναστηρίου λέγοντάς του ότι σε λίγο θα άρχιζε ο διαγωνισμός. Το σκόρδο και οι σταυροί μάς έριξαν και τους δύο στο πάτωμα με το που μπήκαμε μέσα. Αυτή τη φορά ήμουν προετοιμασμένος, αλλά παρέμενε μια πολύ δυσάρεστη εμπειρία. Πίστευα ότι ο μπαμπάς θα είχε μεγαλύτερες αντοχές απέναντι στα σκόρδα και τους σταυρούς, αλλά είδα ότι βρισκόταν στην ίδια κατάσταση μ' εμένα. Όταν κατάφερα να ελέγξω λίγο τον πονοκέφαλο, είδα τον μπαμπά να κοιτάζει πίσω από κάτι πεσμένα ράφια.

Τον άκουσα να ρωτάει αν ήταν ο «Βάλκαν» εκείνος που έβλεπε. Ετοιμαζόμουν να του πω ότι ήταν ο ηλίθιος καθηγητής της Γυμναστικής όταν ο κύριος Τζέγκινς απάντησε: «Φυσικά και είμαι εγώ. Τι νόμιζες, ότι θα μου κρυβόσουν για πάντα;».

Το παράξενο ήταν ότι ο μπαμπάς μου άρχισε ν' απολογείται στον κύριο Τζέγκινς. Περίμενα ότι θα θύμωνε και όχι ότι θ' άρχιζε να ζητάει συγγνώμη. Ο κύριος Τζέγκινς είπε ότι δεν

υπήρχε περίπτωση να δείξει έλεος, όταν κανείς δεν έδειξε έλεος για εκείνον.

Τήρησε την υπόσχεσή του και απελευθέρωσε τη Χλόη. Εκείνη έτρεξε αμέσως και με βοήθησε να σταθώ στα πόδια μου. Ετοιμαζόταν να βοηθήσει και τον μπαμπά μου όταν ο κύριος Τζέγκινς έβγαλε ένα τεράστιο νεροπίστολο πίσω από μια στοίβα

βιβλία. Μας είπε ότι ήταν γεμάτο αγιασμό και ότι θα έκανε μούσκεμα τον μπαμπά αν προσπαθούσαμε να τον σώσουμε.

Αναγκαστήκαμε να φύγουμε και να αφήσουμε τον κύριο Τζέγκινς και τον μπαμπά μόνους στο γυμναστήριο.

Η Χλόη με βοήθησε να βγω από την έξοδο κινδύνου στην αυλή. Καθώς απομακρυνόμαστε από το γυμναστήριο και ο πονοκέφαλος εξασθενούσε, άρχισα να σκέφτομαι πιο καθαρά. Σταματήσαμε στα κάγκελα του σχολείου, όπου σιγά σιγά ο φόβος άρχισε να υποχωρεί και να παίρνει τη θέση του ο θυμός. Σκέφτηκα πώς με μεταχειρίστηκε ο κύριος Τζέγκινς για την παγίδευση του μπαμπά και πόσο καιρό κατέστρωνε την εκδίκησή του. Αλλά αυτό που με εξόργισε περισσότερο από οτιδήποτε άλλο ήταν η απειλή του να πιει το αίμα της Χλόης, τη στιγμή που εγώ δεν έχω πιει ούτε σταγόνα. Γλυκιά μου Χλόη! Ο μόνος θνητός που με καταλαβαίνει και με αποδέχεται! Πώς τολμά αυτό το σκουλήκι να την απειλεί;

Ένα βλέμμα έκπληξης στο πρόσωπο της Χλόης μ' έβγαλε από τις σκέψεις μου. Ακολούθησα τη ματιά της και είδα ότι είχα καταφέρει να λυγίσω τα κάγκελα από τα οποία κρατιόμουν. Προσπάθησα να λυγίσω και τα διπλανά και τα κατάφερα. Ήταν λεγ και τα είχαν φτιάξει από αλουμινόχαρτο. Μπορούσα να νιώσω μια δύναμη που δεν είχα νιώσει ποτέ πριν να διαπερνά το σώμα μου.

Έτρεξα πίσω στο γυμναστήριο μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα και κοίταξα ψηλά στα παράθυρα. Ετοιμαζόμουν να πηδήξω ψηλά

στον αέρα και να μπω στο γυμναστήριο σπάζοντας το τζάμι του παράθυρου. Υπό άλλες συνθήκες θα σκεφτόμουν μήπως δεν τα καταφέρω και προσγειωθώ στο έδαφος με το πρόσωπο ή μήπως μου μπει κανένα σπασμένο γυαλί στα μάτια, αλλά αυτή τη φορά δεν υπολόγισα τίποτα απ' όλα αυτά. Για να είμαι ειλικρινής, δε σκεφτόμουν λογικά. Κινούμουν τόσο γρήγορα που δε θυμάμαι καν τι περνούσε εκείνη τη στιγμή από το μυαλό μου.

Αυτό που θυμάμαι είναι ότι έσπασα τελικά το τζάμι και προσγειώθηκα μέσα στο γυμναστήριο, δίπλα από τον κύριο Τζέγκινς. Βρισκόμουν στην άλλη πλευρά, μακριά από τα σκόρδα και τους σταυρούς, και είχα μια σχετικά καλή θέση για να επιτεθώ. Ο κύριος Τζέγκινς κάτι φώναζε προς τον μπαμπά, αλλά, καθώς άρχισα να τρέχω καταπάνω του, έστρεψε την προσοχή του προς τα μένα.

Νομίζω ότι τον εξέπληξε η ταχύτητα και η δύναμή μου, αφού γνώριζε καλά ότι πριν από λίγο καιρό δεν μπορούσα να κάνω ούτε μία κάμψη στο μάθημά του. Προσπάθησε να μου επιτεθεί με μία εναέρια κλοτσιά, αλλά τον απώθησα στον αέρα και τον έστειλα να γκρεμοτσακιστεί σε μια γωνία. Προσπάθησε να μου ρίξει μπουνιά, αλλά έπιασα το χέρι του και τον έριξα πάνω στον τοίχο. Κανονικά έπρεπε να του πω «Τι έχεις να πεις τώρα για τις κάμψεις μου;», αλλά δεν το σκέφτηκα εκείνη τη στιγμή.

Ο κύριος Τζέγκινς πήδηξε και πιάστηκε από τα δοκάρια γυμναστικής στην άκρη του γυμναστηρίου. Τον ακολούθησα, πήρα στα χέρια μου ένα ξύλινο δοκάρι και προσπάθησα να του το χώσω στην καρδιά.

Είχα αρχίσει να κερδίζω τη μάχη όταν άκουσα τον μπαμπά να φωνάζει από χαμηλά. Έλεγε ότι είμαστε βρικόλακες και οι βρικόλακες δε λύνουν έτσι τις διαφορές τους.

Άρχισε τότε να λέει κάτι αρχαίες, ακαταλαβίστικες λέξεις, που στα δικά μου αυτιά δε σήμαιναν τίποτα, αλλά προφανώς κάτι

σήμαιναν για τον κύριο Τζέγκινς, γιατί κατέβηκε αμέσως από τα δοκάρια και έσκυψε ταπεινά το κεφάλι. Έκανα κι εγώ το ίδιο. Δεν ήταν παρά όταν συνοδεύαμε τη Χλόη σπίτι που έμαθα ότι είχα συμφωνήσει να μονομαχήσω με τον κύριο Τζέγκινς, σύμφωνα με τους αρχαίους κανόνες του Συμβουλίου των Βρικολάκων.

ΚΥΡΙΑΚΗ 19 ΙΟΥΝΙΟΥ

Μέσα στο θυμό μου χθες το βράδυ ξέχασα ότι, αν σκότωνα τον κύριο Τζέγκινς, θα αποκλειόμουν μία για πάντα από την κοινότητα των βρικολάκων. Θα έπρεπε να εγκαταλείψω το σπίτι της μαμάς και του μπαμπά. Και να είστε σίγουροι ότι το πρώτο πράγμα που θα έκανε η αδελφή μου θα ήταν να μετακομίσει στο δωμάτιό μου. Πάντα με ζήλευε που έχω μεγαλύτερο δωμάτιο από εκείνη.

Η μονομαχία μου με τον κύριο Τζέγκινς έχει οριστεί για τα μεσάνυχτα του επόμενου Σαββάτου στο πάρκο. Κανείς μας δε θα πεθάνει, αλλά ένας από εμάς θα παραδοθεί και θα εξοριστεί για εκατό χρόνια κάτω από τους όρους που θα καθορίσει ο νικητής. Δεν ξέρω τι έχει στο μυαλό του ο κύριος Τζέγκινς, αλλά είμαι σίγουρος ότι θα περιλαμβάνει πολλές κάμψεις.

Αν κερδίσω, έχω αποφασίσει να εξορίσω τον κύριο Τζέγκινς σε μια μικρή πόλη της Νιγηρίας που λέγεται Νανιούκι, γιατί είδα στο χάρτη ότι βρίσκεται ακριβώς πάνω από τον ισημερινό, οπότε φαντάζομαι ότι θα έχει πολλή λιακάδα. Ακόμα κι αν καταφέρει να

γίνει ξανά καθηγητής Γυμναστικής, ο ήλιος θα τον εμποδίζει να βασανίζει όλη τη μέρα τους μαθητές του.

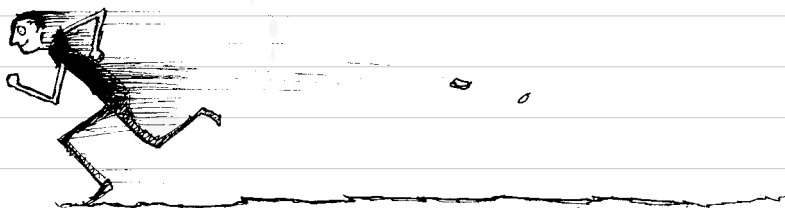
Το ενοχλητικό είναι ότι, όταν πήδηξα απ' το παράθυρο, ο κύριος Τζέγκινς ετοιμαζόταν να προσκαλέσει τον μπαμπά μου σε μονομαχία, αλλά, επειδή επιχείρησα να τον σκοτώσω, τώρα πρέπει να μονομαχήσω εγώ μαζί του. Για να λέμε την αλήθεια, εύχομαι να τους είχα αφήσει να τα βρουν μόνοι τους.

ΔΕΥΤΕΡΑ 20 ΙΟΥΝΙΟΥ

9:00 π.μ.

Ο μπαμπάς τηλεφώνησε στο σχολείο, για να ενημερώσει ότι θα λείψω ολόκληρη την εβδομάδα λόγω αδιαθεσίας, καθώς απαγορεύεται να δω τον κύριο Τζέγκινς πριν από τη μονομαχία. Πιστεύω ότι ούτε κι αυτός θα εμφανιστεί στο σχολείο, γιατί θα είναι πολύ απασχολημένος με τις προετοιμασίες της μάχης. Δεν πρόκειται πάντως να χάσω το χρόνο μου μαντεύοντας τι ετοιμάζει. Πρέπει να ασχοληθώ με τις δικές μου προετοιμασίες.

Το απόγευμα πήγα στο πάρκο, για να δοκιμάσω την ταχύτητά

μου και κατέληξα να κάνω το γύρο του πάρκου μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα!

Είναι αστείο που τόσο καιρό νόμιζα ότι δε διέθετα τις δυνάμεις των βρικολάκων, ενώ αυτές ήταν μέσα μου και περίμεναν την κατάλληλη αφορμή να ενεργοποιηθούν. Ίσως έπρεπε να γίνουν όλα όσα έγιναν το Σάββατο για να βγουν στην επιφάνεια. Ή ίσως το ότι είμαι ερωτευμένος με γέμισε αυτοπεποίθηση και μπόρεσα να δείξω τις δυνατότητές μου. Αν δεν ήμουν τόσο απασχολημένος, θα έγραφα ένα ωραίο ποίημα γι' αυτό το θέμα.

7:00 μ.μ.

Κανονικά ο μπαμπάς θα μου δίδασκε βρικολακίστικες πολεμικές τέχνες σήμερα, αλλά είναι ακόμη θυμωμένος που τον κορόιδεψα και τον πήγα στο γυμναστήριο εντελώς απροετοίμαστο.

Του ζήτησα συγγνώμη. Πρέπει να το ξεπεράσει γρήγορα.

Και στο κάτω κάτω, εγώ πρέπει να του κρατάω μούτρα! Είχε πει ότι είμαστε οι τελευταίοι τέσσερις βρικόλακες πάνω στη Γη! Και τώρα αποδεικνύεται ότι υπάρχουν εκατοντάδες βρικόλακες, και μάλιστα κάποιοι από αυτούς, όπως ο κύριος Τζέγκινς, έχουν μακροχρόνια βεντέτα με τον μπαμπά, επειδή αυτός τους μετέτρεψε σε βρικόλακες. Είπε ότι αυτά έγιναν την εποχή που ήταν νέος και ανέμελος και δε βλέπει το λόγο να θέλουν να τον εκδικηθούν τώρα, που έκανε οικογένεια και αποτραβήχτηκε από την έξαλλη ζωή.

Στην αδελφή μου δεν επιτρέπεται να πω τίποτα, γιατί ο μπαμπάς είπε ότι θα ήταν πολύ καλύτερο για εκείνη να μην ξέρει τίποτα, όπως θα ήταν και για μένα άλλωστε. Αν και η διαφορά είναι ότι εγώ είμαι αρκετά ώριμος για να δω την αλήθεια κατάματα. Και θα ήταν καλύτερα αν, αντί να έχανα το χρόνο μου κατηγορώντας τους γονείς μου για τις επιθέσεις στους συμπολίτες μας, έψαχνα για τον αληθινό ένοχο.

Δεν έχω αμφιβολία ότι, αν χρησιμοποιούσα τη δύναμη της σκέψης μου, θα είχα αναγνωρίσει τον κύριο Τζέγκινς ως τον ένοχο των επιθέσεων και θα είχε αποφευχθεί η σημερινή δυσάρεστη κατάσταση.

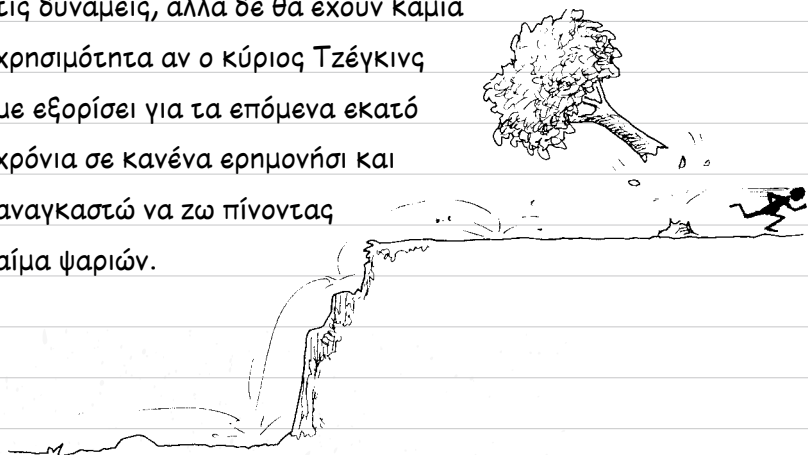
ΤΡΙΤΗ 21 ΙΟΥΝΙΟΥ

3:00 μ.μ.

Σήμερα πήγα στην εξοχή και προσπάθησα να ελέγξω λίγο τη δύναμη και την ταχύτητά μου. Νομίζω ότι είμαι σε καλό δρόμο. Το μόνο που πρέπει να κάνω είναι να κάτσω ακίνητος και να συγκεντρωθώ, και ύστερα μπορώ να ανέβω ένα βουνό μόνο με ένα άλμα.

Είναι εκπληκτικό το ότι επιτέλους μπορώ και χρησιμοποιώ τις δυνάμεις που για ογδόντα πέντε χρόνια πίστευα ότι δεν είχα. Περνούσα υπέροχα πηδώντας από βουνό σε βουνό, ξεριζώνοντας δέντρα και τρέχοντας σαν τον άνεμο, αλλά έπρεπε να

υπενθυμίσω στον εαυτό μου ότι ήμουν εκεί για να προπονηθώ και όχι να τα κάνω όλα άνω κάτω. Είναι υπέροχο που έχω όλες αυτές τις δυνάμεις, αλλά δε θα έχουν καμία χρησιμότητα αν ο κύριος Τζέγκινς με εξορίσει για τα επόμενα εκατό χρόνια σε κανένα ερημονήσι και αναγκαστώ να ζω πίνοντας αίμα ψαριών.

7:00 μ.μ.

Σήμερα μετά το σχολείο συναντήθηκα με τη Χλόη. Οι γονείς της την τιμώρησαν, επειδή έμεινε το Σάββατο έξω μέχρι αργά, αλλά προτίμησε να δεχτεί σιωπηρά την τιμωρία της παρά να αποκαλύψει κάτι για εμάς. Είμαι πραγματικά συγκινημένος από την αφοσίωσή της.

Έτρεξα μια μεγάλη απόσταση στο δρόμο σε τέσσερα μόνο δευτερόλεπτα, για να την εντυπωσιάσω, αλλά μου είπε ότι ήταν καλύτερα να κρατήσω την ενέργειά μου για τη μονομαχία. Είπε ότι ανησυχεί πολύ για τη μάχη που θα δώσω, ειδικά αφού δε θα της επιτραπεί να την παρακολουθήσει. Της είπα ότι θα

της στείλω μήνυμα μετά τη μονομαχία και ότι, ακόμα και αν εξοριστώ σε κάποιο φριχτό μέρος, μπορεί, αν θέλει, να έρθει μαζί μου. Νομίζω ότι δεν παρουσίασα και με τα καλύτερα λόγια την πρότασή μου, γιατί άλλαξε αμέσως θέμα συζήτησης.

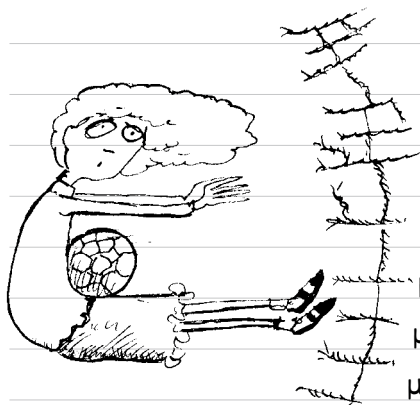
Μου είπε επίσης ότι ένιωθε ηλίθια που ακολούθησε το Σάββατο τον κύριο Τζέγκινς στο σχολείο, αλλά της είπε ότι κάποιος είχε γεμίσει το γυμναστήριο με κακόγουστα γκράφιτι και η αίσθηση του καθήκοντός της, ως τέλεια που είναι, κυριάρχησε έναντι της λογικής.

Με φίλησε στα πεταχτά κι έτρεξε για το σπίτι της. Θα ήθελα να την κρατήσω λίγο παραπάνω, αλλά με τις διαθέσεις που έχω το τελευταίο διάστημα μάλλον θα βύθιζα τα δόντια μου στον ωραίο της λαιμό, οπότε καλύτερα που έφυγε.

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΙΟΥΝΙΟΥ

Η αδελφή μου δεν πίστευε στ' αυτιά της όταν της πρότεινα να παίξουμε ποδόσφαιρο σήμερα. Η μαμά και ο μπαμπάς δεν της είπαν τίποτα για το γεγονός ότι επιτέλους έχω αποκτήσει τις δυνάμεις των βρικολάκων και δεν έβλεπε την ώρα να με ταπεινώσει ακόμα μία φορά.

Χτύπησε πρώτη πέναλτι και την άφησα να τα βάλει όλα, ως συνήθως. Αλλά, όταν ήρθε η σειρά μου να χτυπήσω πέναλτι, κλότσησα με τόση δύναμη την μπάλα που η αδελφή μου, στην προσπάθειά της να την πιάσει, κατέληξε να προσγειωθεί στο

φράχτη που βρίσκεται στο βάθος του κήπου. Προσπάθησε να μου επιστρέψει την μπάλα στο πρόσωπο, αλλά την απέφυγα με ευκολία. Ύστερα άρχισε να με κυνηγά γύρω απ' τον κήπο με μεγάλη ταχύτητα, αλλά δεν μπορούσε να με πιάσει με τίποτα,

μέχρι που η μαμά μάς έστειλε και τους δύο στα δωμάτιά μας, γιατί της είχαμε κάνει χάλια τον κήπο.

Προφανώς η αδελφούλα μου κατάλαβε ότι βρήκα επιτέλους τις δυνάμεις μου και έχει τα νεύρα της. Κανονικά θα έπρεπε να χαίρεται για μένα, αλλά μάλλον ανησυχεί ότι θα χάσει τα πρωτεία όσον αφορά την προσοχή της μαμάς και του μπαμπά.

Το βράδυ προσπάθησα να μάθω κουγκκού για βρικόλακες από ένα παλιό εγχειρίδιο του μπαμπά, αλλά είναι πολύ δύσκολο να κρατάς ένα βιβλίο στο χέρι όταν προσπαθείς να κάνεις μια εναέρια γυριστή κλοτσιά. Ελπίζω να σταματήσει να μου κρατάει μούτρα και να με διδάξει ο ίδιος.

ΤΡΙΤΗ 23 ΙΟΥΝΙΟΥ

Ο μπαμπάς επιτέλους αποφάσισε να με διδάξει. Καιρός ήταν.

Στην αντίθετη περίπτωση θα άρχιζα να πιστεύω ότι επιδιώκει την εξορία μου απ' το σπίτι.

Οδήγησε μέχρι την εξοχή, σ' ένα απόμερο δάσος, για να μη μας δει κανείς, και εκεί μου έδειξε τις βασικές κινήσεις του κουγκφού. Καθώς είχα περισσότερη αυτοπεποίθηση, ένιωθα τις δυνάμεις μου να αυξάνονται συνεχώς. Ήταν σαν να ένιωθα πιο ζωντανός (ή πιο αθάνατος, για να είμαι ακριβής).

Στο τέλος της ημέρας είχα μάθει τη «στροφή του βρικόλακα», το «άλλα του φαντάσματος», τη «γροθιά του υπνοβάτη» και τη «γυριστή κλοτσιά του απέθαντου». Πάω στον κήπο τώρα να εξασκήσω περισσότερο τις κινήσεις μου.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24 ΙΟΥΝΙΟΥ

2:00 μ.μ.

Πρέπει να έδειχνα πολύ αγχωμένος το πρωί, γιατί η μαμά μου έφτιαξε ένα υπέροχο πρωινό με αίμα B+, για να μου φτιάξει το κέφι. Δείχνει να φοβάται περισσότερο από τον μπαμπά την προοπτική να με χάσει για έναν αιώνα. Είπε ότι το μόνο που ήθελε ήταν να φτιάξει μια ήσυχη οικογένεια και ότι δεν έβλεπε το λόγο που ορισμένοι βρικόλακες, όπως ο Βάλκαν (αυτό είναι το όνομα που χρησιμοποιούν για τον κύριο Τζέγκινς), δεν ξεχνούν και δε συγχωρούν.

Όσο κι αν μισώ τον κύριο Τζέγκινς, οφείλω να ομολογήσω ότι η συμπεριφορά του δεν ήταν κι εντελώς αδικαιολόγητη. Απ' ό,τι μπόρεσα να μάθω, ο μπαμπάς τον μεταμόρφωσε σε βρικόλακα

πριν από περίπου διακόσια χρόνια μολύνοντάς τον κατά λάθος με βρικολακίστικο αίμα τη στιγμή που ρουφούσε το δικό του. Ύστερα αρνήθηκε να τον δεχτεί στην οικογένειά του και δεν του δίδαξε ούτε τα βασικά της επιβίωσης των βρικόλακων, αναγκάζοντάς τον να τρέφεται για τις επόμενες δεκαετίες με αίμα αρουραίων στους υπόνομους της Πράγας.

Όταν ρώτησα τη μαμά γιατί ο μπαμπάς συμπεριφέρθηκε με αυτό τον τρόπο μού απάντησε ότι ήταν ένας εντελώς διαφορετικός βρικόλακας τότε, συχνά έπινε υπερβολικό αίμα και έκανε συνέχεια φιγούρα. Μου είπε επίσης ότι τώρα πια έχει αλλάξει και πρέπει να μας αφήσουν όλοι στην ησυχία μας.

Τώρα καταλαβαίνω γιατί ο μπαμπάς ντρεπόταν τόσο πολύ

όταν μου έκανε κήρυγμα για το ότι πρέπει να παίρνω τις προφυλάξεις μου όταν πίνω αίμα. Δάσκαλε που δίδασκες! Αναρωτιέμαι πόσοι ακόμα δυσαρεστημένοι βρικόλακες κυκλοφορούν και περιμένουν να πάρουν εκδίκηση.

6:00 μ.μ.

Μετά το σχολείο είδα τη Χλόη, αφού ακόμα μία φορά αφήρησε με γενναιότητα την τιμωρία των γονιών της. Τη ρώτησα αν θα με ακολουθούσε σε περίπτωση εξορίας μου και μου είπε ότι πρώτα θα έπρεπε να ελέγξει αν εκεί όπου θα πάω υπάρχουν σχολεία που διδάσκουν Διοίκηση Επιχειρήσεων, Αγγλική Φιλολογία και Ψυχολογία. Τουλάχιστον αυτό δείχνει ότι το σκέφτεται σοβαρά.

Καθώς με αποχαιρετούσε έδειχνε αναστατωμένη. Αλλά αυτό συμβαίνει όταν τα φτιάχνεις μ' ένα επικίνδυνο υπερφυσικό ον. Αν ήθελε μια βαρετή, μικροαστική ζωούλα, ας έμενε με τον Γουέιν.

12:00 π.μ.

Πρέπει να ομολογήσω ότι μ' έχει θορυβήσει όλη αυτή η κουβέντα με τις κατά λάθος μεταμορφώσεις που προκάλεσε ο μπαμπάς στο παρελθόν. Ελπίζω να μην ήμουν κι εγώ μία από αυτές!

ΣΑΒΒΑΤΟ 25 ΙΟΥΝΙΟΥ

Αρχίζω ν' αποκτώ νευρικότητα για τη βραδινή μονομαχία.

Ένα κομμάτι μου θέλει να παραδοθεί και να βαδίσει προς την

εξορία, αλλά εκατό χρόνια παραείναι πολλά. Φανταστείτε όλα τα καινούρια ηλεκτρονικά παιχνίδια που θα χάσω αν ο κύριος Τζέγκινς με στείλει κάπου όπου δεν υπάρχει ηλεκτρισμός. Όταν γυρίσω θα έχει βγει το Πλεϊστέϊσον 40.

Ο μπαμπάς μου έδωσε μια δερμάτινη θήκη μ' ένα χρυσό πάσσαλο μέσα. Είναι λίγο άβολη, αλλά λέει ότι είναι κομμάτι της παράδοσης των βρικολακίστικων μονομαχιών. Για να κάνεις τον αντίπαλό σου να παραδοθεί, πρέπει να τον ξαπλώσεις κάτω και να κρατήσεις τον πάσσαλο πάνω από την καρδιά του. Παλιά χρησιμοποιούσαν ξύλινους πασσάλους, αλλά απαγορεύτηκαν το 1881 από το Τμήμα Ασφάλειας και Υγείας του Συμβουλίου των Βρικολάκων.

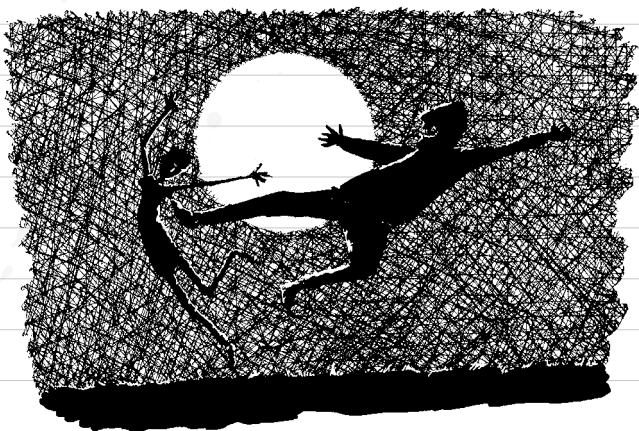
Όταν πέρασα τη θήκη με τον πάσσαλο γύρω από τη μέση μου αντιλήφθηκα πόσο σοβαρά είναι όλα αυτά. Ο κύριος Τζέγκινς είχε διακόσια χρόνια μπροστά του για να αποκτήσει πλήρη έλεγχο των δυνάμεών του, ενώ εγώ μόλις μία εβδομάδα. Είμαι σίγουρος ότι, αν υπήρχε ακόμη το Τμήμα Στοιχημάτων του Συμβουλίου των Βρικολάκων, τα προγνωστικά που θα έβγαζε δε θα ήταν και πολύ θετικά για μένα.

ΚΥΡΙΑΚΗ 26 ΙΟΥΝΙΟΥ

Πήγα στο πάρκο μία ώρα νωρίτερα με τη μαμά και τον μπαμπά, για να προθερμανθώ για τη μονομαχία. Ο κύριος Τζέγκινς εμφανίστηκε λίγα λεπτά πριν από τις δώδεκα δείχνοντας αυτάρεσκος και σίγουρος.

Ήμουν έτοιμος να ριχτώ αμέσως στη μάχη, αλλά δεν υπολόγισα ότι οι μονομαχίες των βρικόλακων είναι γεμάτες ανόητα τελετουργικά. Καθώς στεκόμουν ακίνητος και κοιτάζα τον κύριο Τζέγκινς στα μάτια, ο μπαμπάς διάβαζε από έναν παλιό πάπυρο τους 137 κανόνες μονομαχίας των βρικόλακων που θέσπισε το Συμβούλιο των Βρικόλακων το 1717. Ήταν πολύ βαρετά και ύστερα από λίγη ώρα είχα χάσει όλη τη συγκέντρωσή μου, οπότε δεν έχω ιδέα σε τι ακριβώς συμφώνησα.

Όταν άρχισε τελικά η μονομαχία είχα χάσει μεγάλο κομμάτι της ενέργειας που συγκέντρωνα όλη την προηγούμενη ώρα. Ο κύριος Τζέγκινς δεν έχασε καθόλου χρόνο και ξεκίνησε σπάζοντάς μου τη μύτη με μία γρήγορη γροθιά. Ο μπαμπάς μου είχε πει πώς να αποφεύγω τέτοιου είδους χτυπήματα, αλλά τέτοια ώρα τέτοια λόγια. Έκανα λίγο πίσω, για να δώσω λίγο χρόνο στη μύτη μου να γίνει όπως πριν, αλλά ο κύριος Τζέγκινς

ήρθε καταπάνω μου με μία εναέρια κλοτσιά, που με πέταξε στο έδαφος και μου χάρισε δύο σπασμένα πλευρά.

Αν και σηκώθηκα αρκετά γρήγορα, αντιλήφθηκα ότι ήταν πιο δύσκολο να εξαπολύσω τις επιθέσεις που εξαπέλυα πριν από μία εβδομάδα. Νομίζω ότι αυτό συνέβη γιατί είχα αρχίσει να λυπάμαι τον κύριο Τζέγκινς ύστερα από αυτά που είχα μάθει για τη θλιβερή του ζωή. Νομίζω ότι θα ήταν καλύτερα η μαμά να περίμενε να γίνει η μονομαχία και μετά να με ενημέρωνε για τις δύο όψεις του νομίσματος.

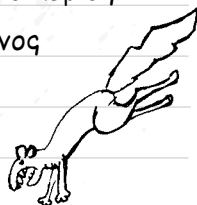
Παρ' όλα αυτά, κατάφερα να δώσω ένα-δύο καλά χτυπήματα στο κορμί του κυρίου Τζέγκινς. Απάντησε με μία γρήγορη κλοτσιά, αλλά του ξέφυγα αστραπιαία. Είχα αρχίσει να νιώθω τις δυνάμεις μου να επανέρχονται, αλλά ο κύριος Τζέγκινς έβγαζε πολύ καλές άμυνες στα χτυπήματά μου. Κάποια στιγμή έκανα πίσω και το ίδιο έκανε και ο κύριος Τζέγκινς.

Περιμέναμε για λίγο και οι δύο και ύστερα επιτεθήκαμε ταυτόχρονα. Προσπάθησα να τον χτυπήσω με τη γυριστή εναέρια κλοτσιά που μάθαινα όλη την εβδομάδα, αλλά έπιασε το πόδι μου και με έριξε στο έδαφος. Πάλεψα με όλη μου τη δύναμη, αλλά δεν μπορούσα να ξεφύγω από τη λαβή του. Τότε έβγαλε τον πάσσαλο που είχε στη θήκη του και με διέταξε να παραδοθώ.

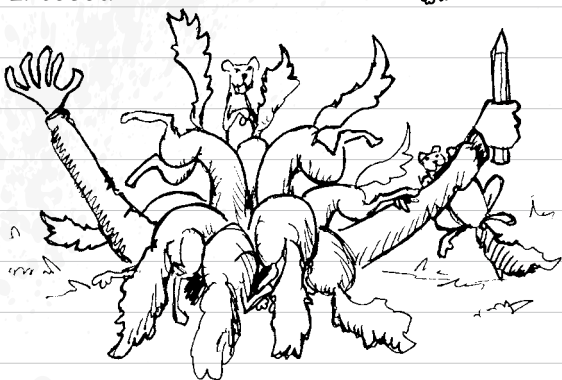
Καθώς ετοιμαζόμουν να παραδοθώ, συγκέντρωσα όλη την ενέργεια που μου είχε απομείνει και μια παράξενη εικόνα μου ήρθε στο μυαλό. Είδα ένα φύλλο, μετά ένα βελανίδι και τέλος το

φλοιό ενός δέντρου. Ένωσα λες κι έτρεχα κάτω από ένα δέντρο, μέσα σε πυκνά χόρτα και πλησίαζα μια ανθρώπινη σιλουέτα που κρατούσε ένα μεγάλο πάσσαλο. Ένωσα το σώμα μου να απελευθερώνεται από το βάρος που μέχρι πριν το κρατούσε καθηλωμένο και, όταν μπόρεσα να ξαναδώ καθαρά, ο κύριος Τζέγκινς σπαρταρούσε δίπλα, στο έδαφος καλυμμένος από δεκάδες σκίουρους!

Σηκώθηκα και συνειδητοποίησα ότι είχε έρθει η ευκαιρία που ζητούσα.

Έβαλα το πόδι μου στο λαιμό του κυρίου Τζέγκινς και κράτησα τον πάσσαλό μου πάνω από την καρδιά του. Τον ρώτησα αν παραδινόταν και μου απάντησε ότι είχα παραβεί

τους κανόνες, γιατί δεν είχα δηλώσει τη δύναμη που κατείχα να εξουσιάζω τα ζώα με το μυαλό μου. Του είπα ότι δεν το είχα κάνει ποτέ στο παρελθόν, οπότε δεν μπορούσα να το δηλώσω, γιατί ούτε κι εγώ ήξερα ότι κατείχα αυτή τη δύναμη. Αφού μουρμούρισε για λίγο, τελικά παραδόθηκε. Οι σκίουροι τότε έτρεξαν πίσω στις φωλιές τους.

Όταν ο κύριος Τζέγκινς με ρώτησε πού είχα αποφασίσει να τον εξορίσω, δε μου πήγαινε η καρδιά να τον στείλω στον ισημερινό. Τον έστειλα στην Αλάσκα, προορισμό πολύ δημοφιλή στους βρικόλακες, και ο μόνος μου όρος ήταν να μην ξαναδουλέψει ως καθηγητής Γυμναστικής. Δε βλέπω το λόγο να υποφέρουν κι άλλοι νέοι στα χέρια του, όπως εγώ.

Η μαμά είπε ότι έδειξα συμπόνια άξια του αρχαίου ιπποτισμού των βρικόλάκων και ότι το μέγεθος του ελέγχου μου πάνω στα ζώα είναι κάτι πρωτόγνωρο στα βρικόλακίστικα χρονικά. Είχε να νιώσει τόσο περήφανη για μένα από τότε που πήρα το δίπλωμα στο πιάνο.

Τηλεφώνησα στη Χλόη, για να της πω ότι νίκησα, και κατενθουσιάστηκε, αν και ήταν αναγκασμένη να μιλάει ψιθυριστά, γιατί της έχουν απαγορεύσει να μιλάει στο κινητό μετά τις δέκα.

ΔΕΥΤΕΡΑ 27 ΙΟΥΝΙΟΥ

Σήμερα επέστρεψα στο σχολείο. Στην πρωινή συγκέντρωση ο διευθυντής μάς ανακοίνωσε ότι ο κύριος Τζέγκινς παραιτήθηκε λόγω «οικογενειακού προβλήματος». Κοίταξα τη Χλόη και χαμογελάσαμε και οι δύο, αλλά δεν μπορούσαμε να πούμε τίποτα για ό,τι συνέβη τις τελευταίες μέρες.

Νιώθω πολύ καλά μετά τη νίκη μου. Δεν είμαι πια ο βαρετός Νάιτσελ Μιούλετ, αλλά ο Νάιτσελ του Στόκφιλντ, ο άρχοντας των βρικόλακίστικων πολεμικών τεχνών και της τέχνης του

εγκεφαλικού ελέγχου των ζώων, που δυσκολεύεται όμως να τερματίσει το *Σούπερ Μάριο* στο Νιντέντο.

ΤΡΙΤΗ 28 ΙΟΥΝΙΟΥ

Στην ώρα των Μαθηματικών η Σάρα από την παρέα των δημοφιλών κοριτσιών μου έστειλε ένα χαρτάκι όπου μου έγραφε ότι της αρέσω. Στην αρχή νόμιζα ότι ήταν πλάκα, αλλά, όταν γύρισα και την κοίταξα, την είδα να κοκκινίζει και να κοιτάζει αλλού. Η Χλόη όταν είδε το χαρτάκι το έσκισε σε δέκα κομμάτια. Ελπίζω να συνειδητοποιήσει τι τυχερή είναι που έχει τέτοιο κελεπούρι στα χέρια της!

Το απόγευμα κοιτάχτηκα στον καθρέφτη, για να διαπιστώσω αν είχαν κάνει την εμφάνισή τους τίποτα σημάδια βρικολακίστικης γοητείας. Κάτι πρέπει να άλλαξε από τότε που τα κορίτσια της δημοφιλούς παρέας μου έδιναν τέσσερα στα δέκα για την ομορφιά μου, αλλά δεν μπορώ να καταλάβω τι.

ΤΕΤΑΡΤΗ 29 ΙΟΥΝΙΟΥ

Λόγω της εξορίας του κυρίου Τζέγκινς σήμερα κάναμε Γυμναστική μ' έναν αναπληρωτή καθηγητή με το όνομα «κύριος Μος». Δε χρειάστηκε να επινοήσω καμία δικαιολογία για να τη γλιτώσω, γιατί τώρα, που έχω αποκτήσει τις δυνάμεις του βρικόλακα, μου αρέσει να κάνω γυμναστική. Φυσικά, δεν μπορώ να κάνω πλήρη χρήση των δυνατοτήτων μου, γιατί θα προδώσω

την ταυτότητά μου, αλλά μπορώ να τις χρησιμοποιώ τόσο όσο χρειάζεται για να είμαι ο καλύτερος στην τάξη.

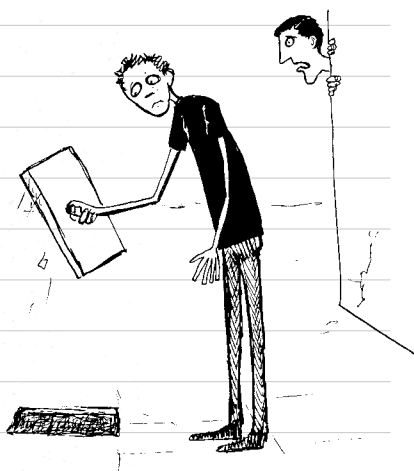
Στο γυμναστήριο όλοι έπεσαν από τα σύννεφα όταν είδαν πόσο εύκολα πηδούσα πάνω από το γυμναστικό ίππο και πόσο γρήγορα ανέβαινα τα σχοινιά. Ανέβηκα μάλιστα τόσο ψηλά που έφτασα στο σημείο όπου είχα ξεριζώσει το δοκάρι στην πρώτη μου σύγκρουση με τον κύριο Τζέγκινς. Κανείς δεν το είχε παρατηρήσει.

Στο τέλος του μαθήματος ο κύριος Μος μού είπε ότι κανονικά θα έπρεπε να είχα γραφτεί σε κάποιο γυμναστικό σύλλογο!

Ύστερα από όλα τα σοκ που έχω υποστεί τις τελευταίες εβδομάδες αυτό πρέπει να είναι το μεγαλύτερο – ένας καθηγητής Γυμναστικής που συμπαθώ!

ΠΕΜΠΤΗ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ

Το πρωί ο Κρεγκ είχε κολλήσει ένα νόμισμα με κόλλα στιγμής στο πάτωμα, για να σπάσει πλάκα. Παραφλούσε μερικά μέτρα παραπέρα και γιουχάζει όποιον προσπαθούσε να το πάρει. Όταν προσπάθησα να σηκώσω το νόμισμα από κάτω ξερίζωσα κατά λάθος ολόκληρη την πλάκα

του πατώματος! Πρέπει να γίνω πιο προσεκτικός και να μη φανερώνω τις δυνάμεις μου τόσο εύκολα.

Το απόγευμα ανακάλυψα ότι ακόμα δύο κορίτσια από την παρέα των δημοφιλών με γλυκοκοιτάζουν! Στην αρχή ανησύχησα μήπως τους είπε κάποιος ότι είμαι βρικόλακας, αλλά αυτό είναι αδύνατον να έχει συμβεί, γιατί δεν το ξέρει κανένας. Ίσως αναπτύσσω κάποια υπερφυσική ομορφιά. Ή ίσως έχω γίνει καλύτερος στην οπτική επαφή. Δεν ξέρω. Είμαι πολύ μπερδεμένος με όλα αυτά.

Θυμάμαι ότι είχα ορκιστεί να κάνω τα δημοφιλή κορίτσια να υποφέρουν, αν ποτέ άρχιζα να τους αρέσω, αλλά τώρα δεν έχω όρεξη ν' ασχοληθώ. Δε μ' ενδιαφέρει καθόλου ο ρηχός κόσμος στον οποίο έχουν μάθει να ζούνε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 1 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σήμερα έσπασα λίγη πλάκα με τον έλεγχο που ασκώ στα μυαλά των ζώων. Κοίταξα τη γάτα των γειτόνων από το δωμάτιό μου και συγκεντρώθηκα πάνω της, μέχρι που μπόρεσα να δω τον κόσμο μέσα από τα μάτια της. Πρέπει να βαριούνται πολύ οι γάτες που τα βλέπουν όλα ασπρόμαυρα.

Την έκανα να πηδήξει πάνω σ' ένα δέντρο, να κυλιστεί με την πλάτη στο χώμα και να ξύσει το κεφάλι της με τα νύχια της. Όταν σταμάτησα να ελέγχω το μυαλό της, με κοίταξε για λίγο μ' ένα βλέμμα που σκότωνε κι εξαφανίστηκε τρέχοντας.

ΣΑΒΒΑΤΟ 2 ΙΟΥΛΙΟΥ

Η τιμωρία της Χλόης τελείωσε, οπότε πήγαμε στην εξοχή, για να δοκιμάσω λίγο τις δυνάμεις μου. Βρήκαμε ένα ωραίο, ήσυχο μέρος και η Χλόη μου έβαλε μια σειρά από δοκιμασίες. Πρώτα σκαρφάλωσα σ' ένα μικρό βουνό και ύστερα πήδηξα κάτω. Έπειτα πέταξα έναν τεράστιο βράχο στην απέναντι όχθη του ποταμιού. Η επόμενη πρόκληση μου υπαγόρευε να περάσω ένα ολόκληρο δάσος δίχως να ακουμπήσουν τα πόδια μου στο έδαφος, αλλά κάπου στη μέση έπεσα και έσπασα τον αστράγαλό μου, οπότε έπρεπε να περιμένουμε μερικά λεπτά μέχρι να γίνει καλά.

Όταν έγινε καλύτερα, η Χλόη μου ζήτησε να πηδήξω όσο πιο ψηλά γινόταν, αλλά ύστερα από λίγο ανησύχησα μήπως με έβλεπε κανένας από το δρόμο και σταμάτησα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ**7:00 π.μ.**

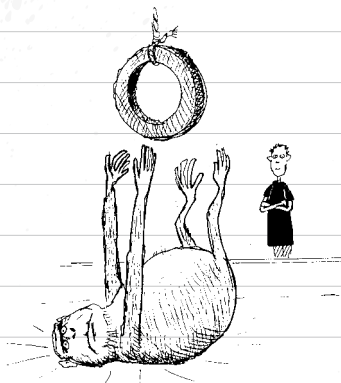
Σήμερα ο μπαμπάς συμφώνησε να με πάει μέχρι το ζωολογικό κήπο. Επιτέλους ήρθε η ώρα να πάρω μια μικρή εκδίκηση από τα ζώα για όλα εκείνα που τράβηξα στη διάρκεια της τελευταίας μου επίσκεψης εκεί με το σχολείο.

6:00 μ.μ.

Έσπασα μεγάλη πλάκα στο ζωολογικό κήπο σήμερα και το ίδιο θέλω να πιστεύω και για τους υπόλοιπους επισκέπτες.

Με το που με είδαν τα ζώα άρχισαν να τρελαίνονται, όπως έκαναν και την τελευταία φορά. Όταν όμως αντιλήφθηκαν τι τα περίμενε, άρχισαν να λουφάζουν. Κοίταξα μέσα στα μάτια μιας μαϊμούς, που στεκόταν ακίνητη στη μέση του κλουβιού της. Μπήκα μέσα στο μυαλό της και την έκανα να πηδάει από γωνία σε γωνία, λες και ήταν μεθυσμένη, και ύστερα να ξαπλώσει στο έδαφος ανάσκελα. Όλοι άρχισαν να γελάνε και να την κινηματογραφούν με τα κινητά τους, οπότε την έβαλα να κάνει το ίδιο νούμερο ξανά και ξανά.

Στη συνέχεια άφησα τη μαϊμού και μπήκα στο μυαλό ενός ουρακοτάγκου, τον οποίο έκανα να πέφτει συνεχώς από μια ρόδα που κρεμόταν από την οροφή του κλουβιού του. Καθώς περπατούσα στον κήπο, έκανα ένα μικρό ελεφαντάκι να φτερνιστεί, ένα γορίλλα να χορεύει σαν τον Μάικλ Τζάκσον και μια καμηλοπάρδαλη να βάλει ένα άχυρο στο στόμα και να κάνει ότι καπνίζει.

Αυτά παθαίνετε, άμοιρα ζώα, αν τα βάζετε μαζί μου. Σας καταδικάζω στην αιώνια ταπείνωση να γίνετε βίντεο στο ίντερνετ. Εσείς είστε τώρα αυτοί που γελάνε όλοι μαζί τους.

ΔΕΥΤΕΡΑ 4 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σήμερα ένωθα πολύ γενναίος και ρώτησα τη Χλόη αν είναι έτοιμη να αναβαθμίσει τη σχέση μας αφήνοντάς με να πιω το αίμα της. Στην αρχή φάνηκε ξαφνιασμένη, αλλά, όταν της εξήγησα ότι θα πιω πολύ λίγο, χωρίς να της προκαλέσω κακό, άρχισε να το σκέφτεται πιο θετικά.

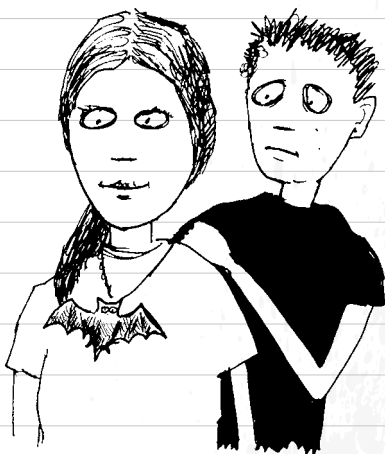
Βέβαια, αν με πιάσει μανία και πιω λίγο παραπάνω, θα είναι άρρωστη για μία-δύο μέρες, αλλά δεν της το είπα, γιατί είμαι σίγουρος ότι έχω τη δύναμη να κρατηθώ.

Η Χλόη μου απάντησε ότι μ' εμπιστεύεται, αλλά δε νιώθει ακόμη έτοιμη να με αφήσει να κάνω κάτι τέτοιο.

ΤΡΙΤΗ 5 ΙΟΥΛΙΟΥ

Ζήτησα από τον μπαμπά χίλιες λίρες να αγοράσω στη Χλόη ένα διαμαντένιο κολιέ, αλλά άρχισε πάλι το ίδιο παραμύθι, ότι δεν πρέπει να ξοδεύουμε πολλά, για να μην τραβάμε την προσοχή πάνω μας. Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν μπορεί να κάνει μία εξαίρεση για κάτι τόσο σημαντικό όσο αυτό που του ζητώ.

Στο τέλος μου έδωσε είκοσι λίρες και αγόρασα στη Χλόη μία νυχτερίδα για το λαιμό από το μαγαζί με τα είδη γκόθικ. Της

άρεσε πολύ και με άφησε να της την κρεμάσω στο λαιμό. Πίστεψα ότι θα συγκινηθεί τόσο ώστε να με αφήσει να πιω λίγο απ' το αίμα της, αλλά πού τέτοια τύχη.

Δε με πειράζει όμως. Μπορώ να περιμένω.

ΤΕΤΑΡΤΗ 6 ΙΟΥΛΙΟΥ

Παίξαμε ποδόσφαιρο σήμερα στη Γυμναστική κι έβαλα τέσσερα γκολ. Μπορούσα να βάλω και πέμπτο, αλλά φοβήθηκα μην αποκαλυφθούν οι υπερφυσικές δυνάμεις μου, οπότε το έστειλα άουτ.

ΠΕΜΠΤΗ 7 ΙΟΥΛΙΟΥ

Προσπαθώ να βρω κάποιο χόμπι, για να ξεκολλήσω το μυαλό μου από την απογοήτευση που μου προκαλεί η άρνηση της Χλόης να πιω το αίμα της. Μέχρι τώρα έχω δοκιμάσει την κηπουρική και τη μελέτη των δεινόσαυρων, αλλά τίποτε από αυτά δε με βοήθησε να σταματήσω να σκέφτομαι το πόσο ωραία θα είναι να δαγκώνω τον υπέροχο λαιμό της. Πρέπει να φανώ δυνατός όμως. Το να αφήσεις ένα βρικολάκα να πιει το αίμα σου είναι ένα τεράστιο βήμα για τον οποιονδήποτε. Πρέπει να δείξω κατανόηση.

Είμαι σίγουρος ότι αργά ή γρήγορα η Χλόη θα συμφωνήσει, αλλά μέχρι τότε πρέπει να μείνω κύριος. Και νησιτικός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 8 ΙΟΥΛΙΟΥ

Το βράδυ βγήκα για τρέξιμο. Σκόπευα να πάω μέχρι το πάρκο, αλλά παρασύρθηκα και βρέθηκα, χωρίς να το καταλάβω, στη θάλασσα. Πρέπει να προσέχω να μην περνάω μπροστά από τις κάμερες της Τροχαίας. Το τελευταίο που θέλω είναι να με δω στο ίντερνετ να τρέχω με εκατό χιλιόμετρα την ώρα.

ΣΑΒΒΑΤΟ 9 ΙΟΥΛΙΟΥ

Προσπάθησα να γράψω ένα ποίημα σήμερα, αλλά πρέπει να παραδεχτώ ότι δεν είναι και πολύ υψηλής ποιότητας.

ΑΣ ΠΕΡΙΠΛΑΝΗΘΟΥΜΕ ΜΑΖΙ

Ας περιπλανηθούμε μαζί

Στην ατέλειωτη νύχτα αυτή

Ανακαλύπτοντας τον κόσμο όλο

Κάτω από τον ουράνιο θόλο

Ίσως τότε μ' αφήσεις κι εσύ

Να γευτώ το αίμα σου για μια στιγμή

Θα είναι πολύ ωραία, πραγματικά

Θα είναι σίγουρα μοναδικά!

Δε μου αρέσει καθόλου το τέλος, αλλά δεν μπορούσα να σκεφτώ κάτι καλύτερο. Είναι πολύ παράξενο που κάθε φορά που ήμουν σε απόγνωση έγραφα υπέροχα ποιήματα, αλλά τώρα, που πλέω σε πελάγη ευτυχίας, δεν μπορώ να γράψω τίποτα καλό.

Δε με νοιάζει πάντως. Αν το τίμημα που πρέπει να πληρώσεις για την ιδιοφυΐα είναι η μιζέρια, προτιμώ να μην πληρώσω τίποτα. Ας πάρει κάποιος άλλος την ευθύνη να γίνει ο μεγαλύτερος ποιητής της γενιάς μας.

ΚΥΡΙΑΚΗ 10 ΙΟΥΛΙΟΥ

Σήμερα πέρασε η Χλόη και εξάσκησα λίγο τη δύναμη του υπνωτισμού πάνω της. Είναι πολύ δύσκολο να την ελέγξεις, αλλά νομίζω ότι αρχίζω να τα καταφέρνω. Μπορώ να υπνωτίζω τη Χλόη για περίπου δύο λεπτά και μετά να συνέρχεται χωρίς προβλήματα.

Τώρα, που σιγά σιγά αποκτώ πλήρη έλεγχο των ικανοτήτων μου, είμαι έτοιμος να την κάνω να με αφήσει να πιω το αίμα της.

Δε θα την πιέσω φυσικά, γιατί είμαι ιππότης. Ελπίζω όμως να με αφήσει να το κάνω σύντομα!

ΔΕΥΤΕΡΑ 11 ΙΟΥΛΙΟΥ

Πήγα στο σχολείο. Μετά έκανα βόλτα με τη Χλόη. Ύστερα γύρισα σπίτι και ήπια αίμα ομάδας AB+ για βραδινό.

ΤΡΙΤΗ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ

Πολλή λιακάδα σήμερα. Η Χλόη ήρθε απ' το σπίτι μετά το σχολείο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 22 ΙΟΥΛΙΟΥ

Γράφω πρώτη φορά ύστερα από κάμποσο διάστημα και νομίζω ότι αυτές θα είναι και οι τελευταίες μου λέξεις στο ημερολόγιο.

Οι καλοκαιρινές διακοπές ξεκινούν σήμερα και τώρα, που έχω αποκτήσει όλες μου τις δυνάμεις, προτιμώ να είμαι έξω και να διασκεδάζω παρά να κάθομαι κλεισμένος μέσα στο σπίτι.

Επίσης, η Χλόη είπε ότι είναι έτοιμη να με αφήσει να πιω το αίμα της, και δεν το βρίσκω σωστό να αρχίσω να αραδιάζω λεπτομέρειες για ένα τόσο προσωπικό θέμα, ακόμα και σ' ένα μυστικό ημερολόγιο.

Έριξα άλλη μία ματιά στο φυλλάδιο του μπαμπά για ασφαλές ρούφηγμα και θα κοιτάξω ξανά μήπως έχω κανένα κόψιμο, για να σιγουρευτώ ότι δε θα μεταμορφώσω κατά λάθος τη Χλόη σε βρικόλακα.

Πρόσφατα μου είπε ότι δεν την πειράζει να μεταμορφωθεί σε βρικόλακα. Είπε ότι κι εγώ είμαι βρικόλακας και περνάω πολύ ωραία. Κι έχει δίκιο, όντως περνάω πολύ όμορφα το τελευταίο διάστημα.

Πάντως δε θα το πρότεινα σε κανέναν. Τα εκατό πρώτα χρόνια ήταν σκέτη κόλαση.

